БОГАЩТВО

Поучення які поможуть зрозуміти вповні кождій особі здійснення найбільших бажань й найкрасших мрій людства.

Написав: И. Ф. Рутерфорд.

ГАРФП БОЖОЇ ПРАВИТЕЛЬСТВА
ВЕЗВОЛЕННЯ СОТВОРЕННЯ
ПРИМИРЕННЯ
і инших книжок.

"Riches"
Ukrainian

Перше видання
1,386,800

WATCH TOWER
BIBLE & TRACT SOCIETY
International Bible Students Association
Brooklyn, N. Y., U. S. A.

London, Toronto, Strathfield, Cape Town,
Berne, Copenhagen, і в инших краях.

Copyrighted 1936 by J. F. Rutherford
Made in the United States of America
Друковано в Сполучених Державах Америки

БОГАЦТВО

БОГАЦТВО

ГОЛОВА 1.

ФАЛЬШИВЕ И ПРАВДИВЕ

ЧИ ВИ ЩИРО бажаєте бути богаті й дуже щасливі?. Єсли так, то знания як дістати богацтво і як тішитися ним є найважнійшою річю для вас. Єсли ви позістанете в незнанню о правдивім шляху і будете вповати на провідництво і научення упавшого чоловіка, то ви ніколи не зможете дістати того, що вам принеслоб мир і вічне щастя. Кождий чоловік, що пізнає правдивий шлях, і котрий буде пильно поступати тим правдивим шляхом, такий з часом напевно отримає велике богацтво і всі приналежні благословенства. Того правдивого шляху не можна знайти в ніяких людських плянах. Хто бажає бути дійсно богатий, той повинен щиро старатися дістати знания о Богу Єгові й Його великім домі скарбу.

Чи ви бажаєте посвятити потрібний час і щиро застановитися над тим, що написано в сій книжці? Єсли так, то ви дістанете знания яке принесе вам мир ума, бо ся книжка не містить науки чоловіка, але правду взяту із Слова Божого. Вона задоволить тих, що вважно застановляються над нею. Міліони чесних людей відвернулися від Бога Єгови, і від Біблії, з причини мильного научения про Бога і Біблію. Міліони инших позістали в незнанню Біблії, тому що самолюбні люди

повідомили людей, що вони не можуть розуміти Біблії. Та правдою є, що 'писання є богодухновенні' для научення чесних і отвергих людей о правдивім шляху. (2 Тимотея 3: 16, 17) Богодухновенні писання я[illegible] розріжняють між підробленим а правдивим богацтвом і виясняють чому щастя можуть дістати й вповні тішитися ним лише ті, що знайдуть правдиве богацтво. Занім ви можете свідомо вибрати фальшивий або правдивий шлях статися богатим, то ви перше мусите пізнати обидва шляхи; тоді, маючи свобідну волю, зможете вибрати один або другий. Єсли ви вповаєте на науку або слово якого чоловіка, тоді ви напевно підете мильним шляхом. "Не вповай на князів, на сина чоловічого; не в його спасеніи." (Псальма 146: 3) Хто вповає і вірить в Слово Боже, той певно піде правим шляхом. "Надійсь на Господа всім серцем твоїм і не покладайся на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про його, а він простувати ме шляхом твоїм." (Приповістки Соломонові 3: 5, 6) Найбільша кріза зі всіх часів тепер прийшла на рід людський, і кождий чесний чоловік буде мати нагоду пізнати правдивий шлях, щоби кождий міг свобідно вибрати свою власну судьбу. Ваша нагода прийшла!

Фальшиве богацтво складається з грошей, домів і земель, набуте в самолюбний спосіб коштом инших і опісля ужите самолюбно. Таке богацтво звичайно є ужите на гноблення ближнього. В теперішнім часі кількох людей посідають майже всі гроші, всі доми і поля, а велика маса людей терпить задля браку конечностей до життя. Богацтво набуте в самолюбний спосіб і ужите

невластиво, св. Письмо називає як "скверне надбання". Самолюбні люди люблять мати силу, яку вони можуть набути за велику суму грошей, і через се в св. Письмі написано, що "корень лихого сріблолюбство". (1 Тимотея 6: 10) Зло не лежить в грошах, але гроші спричиняють зло, тому що люди люблять наживу й силу, яку гроші приносять тому, що посідає і мильно уживає їх. Єсли хтось набуде гроші в чесний спосіб і уживає їх властиво для доброї цілі й на славу Божу, тоді ті гроші не приносять зла але добро.

Кількох людей, що посідають богацтво з матеріяльних річей в теперішнім часі, не є дійсно щасливими. У майже кождих случаях всі такі люди є горді, пишні, жорстокі, нечемні й крайно самолюбні. Хотяй вони посідають много більше чим потребують, то вони все в страсі, щоби не стратити свого майна. Гроші таких надто-богатих є часто ужиті на гноблення инших, і люди, що уживають гроші в сей спосіб, гордяться своєю силою. Про них Бог говорить так: "Тому бута—намисто їх а насильство—одежа їх. Од жиру викотило їм очі, серце їх переповнене забагами. Кипкують і злобно говорять про тісноту; з висока вони гордують. Підносять уста свої до неба, а язиком проходять землю. А вони кажуть: Чи знає Бог? Чи є знаттє у Всевишнього? Ось там беззаконники а нема в них журби ніякої, здобувають собі богацтва." — Псальма 73: 6-9, 11, 12.

Прийшли люті часи, як се Боже Слово предсказало, а се тому, що ми жиємо в "останних часах", коли люди є непримирливі й невірні й шукають вивисшити себе коштом богатих і бідних. (2 Тимотея 3: 1-4) Самолюбні володарі, бажаю-

чи затримати себе в силі, і будучи захоплені злим впливом инших, використують богатих, щоби створити більше політичні заняття і сим чином побільшити свою нагоду затриматися при власті. Люди, що так стараються мильно забрати від богатих їх посілости, є дуже нещасні і крайно самолюбні. Хто посідає велике богацтво тепер, і хто бажає загарбати його,—усі такі є порушені самолюбним бажанням, і, йдучи таким напрямом, вони напевно знайдуть гірке розчарованя в дуже короткім часі. "Не вповайте на здирство, і не надійтесь марно на грабіж! Коли росте богацтво, не прилягайте до него серцем вашим." (Псальма 62: 10) "Хто лиш на статки (матеріяльні) вповає, тої упадає." (Приповістки Соломона 11: 28) "Мов та куропатва, що висиджує яйця чужі, що їх не знесла, так і той, хто придбав достаток, та не на правій дорозі. У половині віку свого втеряє його, і при конці своїму покажеться дурним."—Еремії 17: 11.

Така особа стає безумна задля самолюбної наживи, так званої "гроші", що є її богом, і вона вповає на силу і охорону яку ті гроші можуть дати їй. Вона не зважає на Бога і на правдиву мудрість, і своїм напрямом вона доказує свою дурноту; як про се писання говорять: "Безумний говорить в серці своїм: нема Бога." (Псальма 14: 1) Йдучи таким напрямом ділання, він відкриває свою мотиву, представлену тут через його "серце", і згідно із сим, він неначе каже, що він є безумним. Не зважаючи на Боже розпорядженя для чоловіка, і поступаючи самолюбним шляхом, такий чоловік стає цілковито сліпим до свого власного добра. Множество людей на зем-

лі стали майже божевільні з причини їх надмірного бажання набути матеріяльне богацтво. Таке підроблене богацтво триває лише короткий час. Чоловік умирає, і з сим кінчиться його богацтво, котре він набув неправим шляхом. "Богацтво не поможе в день гніву, тільки правда спасе від смерти." (Приповістки Соломонові 11: 4) "Подивишся на них, а їх уже й немає; богацтво бо собі, мов крила поробить, та, немов орел, ід небу полине." (Приповістки Соломонові 23: 5) Сі наведені тут тексти відносяться до так званого фальшивого богацтва.

"ПРАВДИВЕ БОГАЦТВО"

Се є конечним для вашого життя й щастя, щоби ви розуміли ясно ріжницю між підробленим а правдивим богацтвом. Лише в Біблії можна знайти те ясне відріжнення і порівнання. Бог Єгова є дійсно богатий якого богацтва людський ум збагнути не може. Слово "світ" обнимає річи на землі й на небі, т. є, річи видимі й невидимі для людського ока. Всі річи належать до Бога Єгови. "Господня земля і вся повня її; круг землі і хто живе на йому." (Псальма 24: 1) "У початку сотворив Бог небо та землю." (1 Мойсея 1: 1) "Достоєн єси, Господи, приняти славу й честь і силу; ти бо сотворив єси усе, і волею твоєю (усе) єсть, і сотворено." (Одкриття 4: 11) Щоби зрозуміти те правдиве богацтво, то ми мусимо йти до самого жерела того богацтва.

Ісус Христос є вельми богатий. Після писання, в початку ймя його було Слово Боже, т. є Логос, або Той котрого Єгова уживав до проголо-

щення і виконання своїх приказів. Те Слово, або Льоґос, був початком Єгового творива. (Одкриття 3:14), і опісля Бог Єгова уживав Льоґоса (Своє Слово яко свого чинника у творенню всіх річей). "У почині було Слово, й Слово було в Бога, й Бог було Слово." (Йоана 1:1) В буквальнім перекладі в *Емфатичнім Діяглоті* (читання між лініями), є написано: "У почині був [Льоґос], і Той [Льоґос] був з Богом, і бог був [Льоґос]." Се значить, що Бог Єгова є першою великою Причиною, без початку і без кінця, і тому Він є "Бог"; і що початком Його творива був Льоґос, або Слово, котрий є богом, себто, могучим. Коли Бог Єгова післав свого олюбленого Сина, Слово, на землю, йому дано імя "Ісус". Ісус сказав: "Отець мій більший мене." (Йоана 14:28) Бог Єгова — Отець; Ісус Христос — Син. Єгова 'Бог . . . сотворив усе Ісусом Христом своїм Сином'. (Ефисян 3:9) Відносно Ісуса Христа, Слова, є написано: "Бо Ним сотворене все, що на небесах і що на землі. Видиме й невидиме чи престоли, чи паньства, чи князівства, чи власті, — все Ним і для Него сотворені, Він є перш усього, і все в Ньому стоїть."—Колосян 1:16, 17.

Всі річи які творить Бог Єгова Він творить в порядку і в повній гармонії із своєю всесвітною орґанізацією. Та орґанізація Єгови складається з Льоґоса, херувимів, серафимів, ангелів, і инших, а над усіма ними є Великий і всемогучий Бог. Одно з імен дане Божій орґанізації є "Сион", і та орґанізація символічно була представлена через жінку, котра то "жінка" породила дітей. (Ісаії 54:1-13) Із сієї всесвітної орґанізації Бог Єгова вибрав одиниць, котрі є в гармонії із

Ним, і зробив їх членами своєї головної організації, голова котрої є Ісус Христос, Цар слави. Сю головну організацію Єгова головно уживає для своїх цілей. Инакше про ту організацію св. Письмо говорить як про "царство".

Бог сотворив першого чоловіка, котрого Він назвав Адам. Тоді Бог сотворив жінку, котру Він назвав Ева; і сей чоловік і жінка мали силу від Бога Єгови родити дітей. Перший чоловік і його жінка були частю Єгової всесвітної організації; себто, вони були земною або видимою частю її і під назором невидимого сторожа. Вони знайшлися в Едені, в місці звершення й краси. Бог оголосив свій закон чоловікові, і чоловікові було сказано, що кара за зломання Божого закону—смерть. Спосіб який чоловік переступив Божий закон не є важний. Злочин—се переступ в якийбудь спосіб; і кара за перестул—смерть. Бог не вимагав від чоловіка великої річи, але вимагав від нього маленької річи, щоби він не їв певного овочу. Чоловік добровільно переступив Божий закон, і через се був по справедливості засуджений на смерть і був вигнаний з Божої всесвітної організації.

По довгім процесі часу організм Адама псувався, і він умер. Від часу його сотворення чоловік був богатий аж поки він не стався грішником, і тоді загубив усі річи. (1 Мойс. 3: 17-24) Злочин Адама в переступленню Божого закону, разом із злими вчинками инших сотворінь у сім злім ділі, стягнули велику зневагу на святе імя Бога Єгови. Чи возьме Бог Єгова потрібні кроки, щоби очистити і оправдати своє святе імя перед усіма

сотвореннями своєї вселенної? Відповідь на се питання знаходиться у св. Письмі, і тепер про се довідаєтеся.

ЙОГО ЗАМІР

Імя "Всемогучий Бог" відноситься до Предвічної і великої Першої Причини і до Сотворителя всіх річей. Його імя "Єгова" головно відноситься до Його замірів відносно Його сотворінь. В часі непослушенства і упадку Адама, і вигнання його з всесвітної організації Божої, Великий Сотворитель закритою мовою оголосив свій замір сотворити головну організацію, або царство, котре в своїм часі знищить усіх беззаконників і установить своє царство на землі як і в небі, і що все се вийде на оправдання Єгового імя. (1 Мойсея 3: 15; 12: 2, 3; 22: 16-18) "Бог є любов" (1 Йоана 4: 16); що значить, що Він цілковито несамолюбний і що всі річи Він творить без самолюбства. Оправдання Його імя в умах сотворінь не додасть нічого Єгові. Те, що сотворіння думають про Великого Сотворителя, не приносить жадної користи Сотворителиві. Бог оголосив свій замір оправдати своє імя, і те оправдання дасть Його сотворінням повну і цілковиту нагоду отримати великі богацтва з рук Сотворителя. Бог не старається спасати сотворіння, але Він дає нагоду своїм сотворінням отримати для себе спасення о котре Він постарався. Він є жерелом і фонтаною всіх богацтв, а щоби чоловік міг посідати і тішитися тими богацтвами, то він мусить **знати Бога** і знати Його розпорядження, як можна **дістати ті бажані й правдиві богацтва.**

Єгова уможливив для своїх розумних сотворінь дістати ті богацтва з Його щедрої руки.

Чоловік був сотворений для землі, щоби він міг посідати і тішитися повнотою богацтв землі. Отже совершенний чоловік в Едені був богатий, і ті богацтва він міг посідати на віки, если би він був послушний свому Сотворителю. Через його непослушенство до Божого закону, ним він уживав своєї сили до народження дітей на землі, то Адам не лише загубив усе, але його діти були народжені яко грішники, упавші, і без права до життя. "Тим же то, як через одного чоловіка гріх у світ увійшов, а через гріх смерть у всіх людей увійшла (через того), в кому всі згрішили." (Римлян 5: 12) У св. Письмі є написано ясно, що Бог Єгова сотворив чоловіка для землі, а землю для чоловіка: "Сотворив я землю, і создав на ній чоловіка; я — моя рука розпростерла небеса, та й усьому воїнству їх дав я закони. Так бо говорить Господь, Сотворитель небес, — Він, Бог, що создав землю й приспособив її; Він же утвердив її, та й не надармо сотворив її; Він приспособив її, щоб на ній жили: Я — Господь, а иншого нема". — Ісаії 45: 12, 18.

Чи непослушенство чоловіка і втрата його права до життя, і втрата права до правдивого богацтва, знівечить ціль Єгови задля котрої Він сотворив землю? Ціль Єгови не може невдатися, але мусить бути виконана; і про се написано: "Я бо сказав — і доведу се до кінця; призначив — і здійсню." (Ісаії 46: 11) "Так і слово моє ... до мене не вертається в порожні, але чинить те, що мені вгодно й довершує те, чого я послав його." (Ісаії 55: 11) Єгова не дозволить нічому

перешкодити у виконанню Його заміру. Бог не змінюється, ані Його закон не змінюється. (Малахія 3:6) Він не відтягає свого присуду або вироку або рішення. Отже бачучи, що всі люди з причини Адамового гріха були народжені упавшими, й без права до життя, як може якийбудь чоловік отримати правдиве богацтво з рук Бога Єгови і опісля тішитися ним на віки?

ВИКУП

Своїми власними змаганнями чоловік ніколи не зміг би дістати правдиве і бажане богацтво. Написано є: "Знаєте бо благодать Господа нашого Ісуса Христа, що задля вас з'убожів, бувши богатим, щоби убожеством його збогатились." (2 Коринтян 8:9) Се писання в кількох словах зазначує як можливо для чоловіка дістати се правдиве богацтво, котре є найбільшим бажанням усіх розумних сотворінь. Народившися в грісі, і вирісши в беззаконню (Псальма 51:5), відчужившися від Бога і будучи під силою гріха й абсолютно певні смерти, всі сотворіння приходять на світ у стані ганебної бідноти. Маленький відсоток з роду людського, коштом своїх ближніх, стають богатими в матеріяльних річах землі; але вони не мають правдивого богацтва, а їх фальшиве богацтво так набуте не приносить їм нічого при кінці, "котрі вповають на свої достатки, і великостю багацтва свого величаються. Ніколи не здоліє чоловік спасти брата свого, і не зможе дати викупу за него. Щоби він жив на віки, і не бачив зотління. Бачив бо він, що розумні вмирають, що дурень і безумний разом пропадають, і до-

статки свої другим лишають. В них на думці, що доми їх вічно стоять, і що домівки їх з роду в рід; вони називають країни своїми іменами. Але ж чоловік, що живе в повазі, не зостанеться; він зрівняється скоту, що на зарізь." (Псальма 49: 6, 7, 9-12) Ось так показана упавшість роду людського, цілковита немочність і безпорадність дістати те, що вони так вельми бажають.

Хотяй Бог не міг перемінити свого засуду проти чоловіка і наслідки його на потомків першого чоловіка, однак він постарався у своїм законі, що Він може приняти викуп за засуджений рід і сим чином увільнити чоловіка від немочей серед яких усі знайшлися. Отже Єгова несамолюбно розпорядив, що життя може бути дане за життя, т. є, совершенне без скази життя може бути замінене за того, хто був колись без гріха, а котрий стався грішником і тому стався предметом смерти. (5 Мойсея 19: 21) Чисте життя яке було приняте замість чоловіка Адама, котрий поповнив гріх, мусіло бути совершенне людське життя. Воно не могло бути нічим більшим, і певно нічим меньшим, щоби стрінути вимоги Божого закону. Ввесь рід людський є потомком Адама грішника, і тому се було цілковито неможливим для кого-будь з потомків Адама статися відкупителем своїх ближних. "Викуп" значить як раз рівнобіжна ціна, т. є, ціна як раз такої самої вартости якої закон вимагає за того, що поповнив гріх.

Се був совершенний чоловік Адам що согрішив, і Божий закон вимагав, що Адам мусів втратити життя і вмерти; і Божий суд відобрав від Адама його право до життя, і він умер. От-

же ніхто не міг статись викупом для Адама, лише совершенний чоловік, посідаючи людське життя і право до життя. Той, що мав статися Відкупителем Адама і його покоління, мусів як раз бути в такій самій позиції як Адам був перед його переступом, і коли він був совершенний в Едені, і занім він взяв який будь мильний крок у поповненню гріха. Той що мав взяти місце грішного чоловіка і потерпіти смерть, щоби дати викуп, мусів бути совершенним людським сотворінням. Єслиби він був почасти духом а почасти людиною, то се не булаб відповідна ціна за совершенного чоловіка Адама. Жадне сотворіння не мало сили постаратися о такий викуп. Лише Бог міг постаратися о Відкупителя, і писання показують, що Він постарався о викуп за чоловіка. У виконанню сього Єгова цілковито був порушений несамолюбством.

Льоґос, духове сотворіння, Слово Бога Єгови, був вельми богатий, тому що він був другий по Єгові і чинником Єгови у творенню всіх річей і тому Він тішився повнотою богацтва всього творива. Щоби він міг статися відкупителем, то він мусів статися чоловіком, і тому мусів відложити всякі богацтва і славу які він посідав і тішився в небі і стався лише чоловіком. Згідно із сим є виразно написано, що "бачимо Ісуса, малим чим умаленого від ангелів, . . . щоб благодаттю Божою за всіх пожив смерти." (Жидів 2: 9) Се доказує, що Ісус на землі не був почасти духом ані цілим духовим сотворінням, як ангели, але стався людиною і низшим чим ангели, щоби міг статися відкупителем людства взявши місце чоловіка як грішник і перетерпів смерть як гріш-

ник. Відложивши на бік свої небесні богацтва і славу, Він стався вбогим.

Як же Льогос, тепер названий "Ісус", стався чоловіком? Його Отець або життя-дателъ не був людиною, потомком Адама. Єслиби він був сином Адама, тоді Він не міг би був народитися як совершенний чоловік. Писання показують, що Йосиф і Марія були заручені і перед їх шлюбом, себто, перед тим, нім вони мали сполучення, "постережено, що вона мала у тробі від святого духа." Се значить що невидима сила Бога Єгови, Його дух, заплідднив в утробі Марії дитя. Иншими словами сказати, Бог Єгова ужив своєї сили, і в утробі Марії знайшлась дитина нім вона оженилась з Йосифом. Ангел Божий передав сю вість Йосифові, а іменно: "Йосифе, сину Давидів, не бійся взяти до себе Марію, жінку твою; бо що в ній зачалось, те від святого духа. І вродить вона сина, і даси йому імя: Ісус, бо він спасе людей своїх од гріхів їх. Усе ж се сталося, що промовив Господь через пророка глаголюче: Ось діва мати ме в утробі, і вродить сина, і дадуть йому імя Емануїл, що перекладом є: з нами Бог." — Маттея 1: 20-23.

У своїм часі Марія породила диття котре вона почала чудовою силою ужитою Великим Сотворителем. Коли те диття народилось, Бог сплодив його, що значить, що Він признав те диття за свого сина і назвав Його іменим Ісус, що значить, що Він народився бути Спасителем світа. В хвилі народження Ісуса ангели Божі, що були зіслані з неба, звістили дуже важну вість для людства: "І ось ангел Господень став коло них, і слава Господня осіяла їх; і полякались страхом

великим. І рече їм ангел: Не бійтесь, ось бо благовіщу вам радість велику, що буде всім людям. Бо народився нам сьогодня Спас, що єсть Христос Господь.... Слава на висшинах Богу, а на землі впокій і між людьми благоволення." — Луки 2: 9-14.

Ось так на світ прийшла совершенна дитина названа Ісусом. "Хлопятко ж росло — міцніло духом, сповняючись премудростю; й благодать Бога була на ньому." (Луки 2: 40) Божий закон вимагав від чоловіка бути трийцять років віку, щоби він міг служити як священник в Божій орґанізації. Ісус ріс до мужеського стану, і тепер він був готовий і відповідний виконати замір свого Отця, Бога Єгови. Він стрінув Йоана коло ріки Йордан, і там Йоан, на прозьбу Ісуса, охрестив його в ріці. Се було зроблено яко зовнішне свідоцтво, що Ісус згодився чинити волю свого Отця яка б вона не була: "І охрестившись Ісус, вийшов із води; й ось відчинилось йому небо, і побачив він духа Божого, що спустивсь як голуб, і злинув на него. І ось голос з неба, глаголюче: Се мій Син любий, що я вподобав його." (Маттея 3: 16, 17) Сим чином Єгова признав або сплодив Ісуса Христа як свого любого Сина посланого на землю виконати Його замір. Через три і пів роки опісля чоловік Ісус був поставлений на дуже острі проби, і у всіх пробах всякого часу Він доказав свою льояльність і вірність Богу і затримав свою невинність до свого Отця.

Чому Ісус був на землі? Перше, як се писання подають, він прийшов на землю, щоби оправдати імя Бога Єгови; а друге, щоби відкупити рід людський і дати нагоду чоловікові жити. Над

тією другою причиною застановимось тут найперше, а над першою в наступаючій голові.

Викуп чоловіка є дуже важний, і ясне вирозуміння його є конечне. Отже щоби зробити справу як найяснійше можна, повторяємо тут річи перед тим згадані. Упавший чоловік Адам, будучи засуджений на смерть, не міг передати своїм потомкам права до життя. Через се, що ціле людство є потомками Адама, усі прийшли на світ без права до життя. В кількох словах св. Письмо говорить так: "Тим же то, як через одного чоловіка гріх у світ увійшов, а через гріх смерть, так і смерть у всіх людей увійшла (через того), в кому всі згрішили." — Римлян 5: 12.

Усі люди з природи є грішниками, і для сієї причини не є прямо відвічальні за їх упавшість. Вони родяться в грісі і в беззаконню задля обставин над котрими дитина не має контролі. "Ось бо я в беззаконню родився, і в грісі почала мене мати моя." (Псальма 51: 5) Осунення немочий із роду людського міг доконати лише совершенний чоловік Ісус через свою смерть як грішник і взяти місце грішника і сим чином дати ціну викупу за рід людський. Чоловік Ісус був совершенним чоловіком, і з кождої точки був подібний до совершенного чоловіка Адама перед тим, нім він согрішив. Ісус посідав життя як людське сотворіння і також право до життя, бо усякого часу люди послушні і в гармонії з Богом мають право від Бога жити. Совершенний чоловік Ісус посідав всякі потрібні кваліфікації статись відкупителем роду людського. Ціна викупу мусіла бути дана перше, а оправдання Єгового імя мусіло наступити опісля.

Бог не міг змусити совершенного чоловіка вмерти замість того що согрішив, але Він міг постаратись о можливість для совершенного чоловіка добровільно вмерти в гармонії з волею свого Отця. Се була воля Божа щоби люди дістали нагоду жити, і Господу Ісусу було припоручено виконати волю Божу; отже Він добровільно піддався волі Божій, щоб він міг статися відкупителем. Божий закон був зазначений в такий спосіб. "Плата бо за гріх смерть, дарування ж Боже — життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім." (Римлян 6:23) Той закон Божий значить, що хто добровільно грішить, той мусить вмерти і нема утечі від смерти ані надії на будуче життя, хиба що Бог уможливить чоловікові жити. Життя — се дар від Бога, і Він постарався дати життя послушним людям через Ісуса Христа.

Життя і право до життя може лише Бог дати й для сієї причини є написано: 'Життя — дарування Боже через Ісуса Христа'. Та занім сей дар може бути даний, то немічність із того, котрому той дар є даний, мусить бути осунена; і та немічність може бути осунена лише через совершенного чоловіка Ісуса відданого на жертву і ужитого яко ціну викупу за грішного чоловіка. Для сієї причини Ісус сказав: "Як Син чоловічий не прийшов, щоб служено йому, а служити, і дати душу свою яко викуп за многих." (Маттея 20:28) Ісус не прийшов щоби зробити щось для себе, але щоби він міг служити иншим і міг дати життя яко средство спасення для многих із роду людського, які пристусуються до вимогів Божого закону по отриманню знання.

ВБОГИЙ

Совершенний чоловік Ісус мусів умерти, та не за злочин з Його сторони ані з примусу, але Він мусів умерти добровільно в послушенстві до закону свого Отця. Ісус радувався чинити волю свого Отця, і про се Він самий висказав. (Псальма 40: 8) Що Ісус не був змушений вмерти, але зробив се добровільно згідно з волею свого Отця, то завважте його власні слова: "За те Отець мене любить, що я кладу душу мою, щоб знов приймити її. Ніхто не бере її від мене, а я кладу її від себе. Маю власть положити її. Сю заповідь прийняв я від Отця мого." — Йоана 10: 17, 18.

Сі слова Ісуса ясно доказують, що Він був в єдності і в повній згоді зі своїм Отцем і яка б то воля Його Отця не була, то Ісус радо виконував її. В небі Ісус був дуже богатий. Полишивши небесні двори, щоби статися чоловіком, Ісус стався убогим в порівнанню із тим, що Він мав коли був духом. Яко чоловік Ісус був богатий. Окрім Адама, Ісус був єдиним совершенним чоловіком на землі. Один із Його титулів під яким Він був знаний і є знаний від тоді, є "Син чоловічий". Се значить, що Він, будучи совершенним чоловіком, стався правильним властителем всього, що Адам колись посідав. Адам стався убогим з причини свого гріха, і тепер Ісус мусів статися убогим добровільно, щоби взяти місце грішника Адама. Щоби статися відкупителем грішного чоловіка, то Ісус мусів відречися всякого права і посілостей. Яко попертя сього заключення, писання кажуть: "І рече йому Ісус: Лисиці нори мають, і птиці небесні гнізда; син же чоловічий

не має де голови прихилити." (Луки 9: 58) Се не значить, що Ісус не мав місця для відпочинку, але значить, що Він прийшов взяти місце грішного чоловіка і мусів відречися всього. Тому Він дає порівнання між собою а лисицями і птицями. Він мусів стати цілковито вбогим, позбутися всякого богацтва.

І чому ж Ісус стався убогим? Так далеко як ся відповідь відноситься до чоловіка, Він стався убогим після писання, "задля вас з'убожів, ... щоб ви убожеством його збогатились." (2 Коринтян 8: 9) Инакше сказати, Ісус через цілковите піддавася волі Божій, стався відповідний бути спасителем людства і Божим знарядом, через котрого життя можна дати послушним із роду людського. Для сієї причини Ісус сказав: "Я прийшов, щоб життя мали, і надто мали." — Иоана 10: 10.

Окрім сього розпорядження Єгови, і ціни викупу даної Ісусом Христом, нема иншого способу для нікого з роду людського отримати життя. "І нема ні в кому другому спасення, бо й нема иншого імя під небом, даного людям, щоб ним спастися нам." (Діяння 4: 12) Лише ті, що мають повну віру і вповають на пролиту кров Христа яко ціну викупу за чоловіка, можуть отримати життя вічне. Для послушних Бог постарався о средство дістати життя і на вікн підтримувати те життя. Се розпорядження Бог представив через свої ділання із дітьми Ізраїля через руку Моїсея. У пустині Ізрайльтянам забракло дуже поживи, і Бог післав їм поживу рукою Моїсея, котрого Він назначив бути провідником їх. Відносячися до сієї точки Божого про-

відіння для життя чоловіка, Жиди сказали до Ісуса: "Батьки наші маннy їли в пустині, як писано: хліб з неба дав їм їсти. Рече ж їм Ісус: істино, глаголю вам: Не Мойсей дав вам хліб з неба, а Отець мій дає вам хліб з неба правдивий. Бо хліб Божий той, що сходить з неба і життє дає світові. Казали до Него: Господи, всякого часу давай нам хліб сей. Рече ж їм Ісус: Я хліб життя, хто приходить до мене, не голодувати ме, і хто вірує в мене, не жаждувати ме ніколи. Бо зійшов я з неба, не щоб чинити волю мою, а волю пославшого мене. Се воля пославшого мене, щоб кожен, хто видить Сина й вірує в Него, мав життє вічне, і я воскрешу його останного дня." — Йоана 6: 31-35, 38, 40.

Хліб — се покарм на підтримання людського орґанізму, і тут Ісус ужив хліб як символ щоби представити себе, котрому Бог дав яко Дателя і Кріпителя життя. "Істино, істино глаголю вам: Хто вірує в мене, має життє вічне. Я хліб життя. Батьки ваші їли манну в пустині, та й повмирали. Се хліб, що з неба сходить, щоб, хто їсть його, не вмер." (Йоана 6: 47-50) Сі слова Ісус висказав на підставі власти від Бога Єгови.

Що смерть Ісусова принесе користь лише для тих, що вірують і послушні Господу, то є дальше поперте словами Ісуса, висказані на підставі уповажнення звиш, а іменно: "Я світлом у світ прийшов, щоб усякий, хто вірує в мене, в темряві не пробував. Хто цурається мене, й не приймає словес моїх, має собі суддію: слово, що я глаголав, воно судити ме його останнього дня. Бо я не від себе глаголав, а пославший мене Отець. Він мені заповідь дав, що промовляти і

що глаголати. І я знаю, що Його заповідь життє вічне. Що ж промовляю я, яко ж глаголав мені Отець, так промовляю." (Йоана 12: 46, 48-50) Бог не примушує нікого користати із жертви викупу. Життя — се "дар Божий", і той дар може отримати лише той, хто довідається про нього і прийме його.

Смерть совершенного чоловіка Ісуса, в який би то спосіб вона прийшла, стрінула вимоги закону, бо смерть була карою Адама. Чому ж, тоді, Ісус був розпятий? Ісус був розпятий не на христі з дерева якого виставляють в многих образах і фігурах, котрі то образи і фігури виробляють люди: Ісус був розпятий через прибиття його тіла до дерева. Сей спосіб його смерти символічно говорить: "Сей чоловік проклятий Богом." Умираючи яко грішник ганебною смертю, і будучи розпятий на дереві, сей чин неначе говорив: "Сей, що так вмирає, є підлим грішником." Таке розпорядження Бог зробив у своїм законі. (5 Мойсея 21: 22, 23) Прокляття Боже спочивало на Адамові, задля Адамового добровільного гріха. Щоби статися відкупителем, Ісус мусів умерти неначе Він був проклятий Богом, яко підлий грішник, однак вдійсности без гріха, і для сієї причини Єгова дозволив своєму любому Синові вмерти через розпяття на дереві. "Христос викупив нас од клятьби закону, ставшись за нас клятьбою, (писано бо): Проклят всяк, хто висить на дереві." (Галат 3: 13) "Бог отців наших підняв Ісуса, що Його ви вбили, повісивши на дереві." — Діяння 5: 30.

Розпяття Ісуса на дереві є свідоцтвом для всіх сотворінь, що Він добровільно потерпів най-

більше ганебну смерть, щоби Він міг доказати своє цілкови е послушенство волі Божій серед найгірших обставинів і сим чином стрінути вимоги Божого закону який відноситься до грішного чоловіка.

Чоловік Ісус стався убогим і вмер ганебною смертю. Бог Єгова підняв Ісуса Христа зі смерти божественним сотворінням, і тепер Він жие на віки і котрому Єгова припоручив безграничні богацтва. Яко попертя сього заключення завважте божественні слова: "Котрий, бувши в образі Божому, не вважав хижацтвом бути рівним Богу; тільки ж умалив себе, принявши вид слуги, бувши вподобії чоловічому, і здававшись видом, яко чоловік, принизив себе, бувши слухняним аж до смерти, смерти ж хрестної. Тим же і Бог Його високо возніс, і дав Йому імя, більше всякого імени, щоб в імя Ісусове приклонилось усяке коліно, що, на небі, і на землі, і під землею, і щоб усякий язик визнавав, що Господь Ісус Христос у славу Бога Отця." — Филипян 2:6-11.

Бог Єгова вивисшив Ісуса Христа до найвисшої позиції у своїй вселенній, т. є, до позиції зараз другої до Всевишнього Бога. Ісусу Христу дано всі богацтва вселенної і зроблено Його Головним Чиновником Єгови, Оправдателем Єгового імя, і Тим, що промовляе з повною властю. Ісус Христос є живим чинником Єгови у творенню всіх річей, і по Його воскресенню Він наслідив усі річи і промовляє яко маючий повну власть, відносно чого завважте слідуюче: "По часту і всяково промовляючи з давна Бог до батьків через пророків, в останні сі дні гла-

голав до нас через Сина, котрого настановив наслідником усього котрим і віки сотворив. Сей, будучи сяєвом слави і образом Його, і двигаючи все словом сили своєї, зробивши собою очищення гріхів наших осівсь по правиці величчя на вишинах, стільки луччий будучи від ангелів, скільки славніще над їх наслідував імя. Кому бо рече з ангелів: Син мій єси ти, я сьогодня ролив тебе? і знов: Я буду йому Отцем, а Він буде мені Сином? Коли ж знов уводить первородня у вселенну, глаголе: Нехай поклоняться Йому всі ангели Божі." — Жидів 1: 1-6.

Ісус Христос є Царем світа, отже правильним Володарем Єгови, і лише в Його імя люди будуть отримувати благословенства Єгови і тому вони мусять цілковито вповати на Нього. "Про Сина ж: Престол твій, Боже, по вік вічний, палиця правоти — палиця царювання твого. Полюбив єси правду, і зненавидів беззаконня; за се помазав тебе, Боже, Бог твій єлеєм радости більш спільників Твоїх. І (знов): У почині Ти, Господи, землю оснував єси, і небеса — діло рук Твоїх." (Жидів 1: 8-10) Ісус Христос є автором вічного спасення для всіх, що вірують в ціну Його пролитої крови, і котрі будуть цілковито послушні Йому яко Божому великому Урядникові благословенств для роду людського: "І, звершившись, ставсь усім, що слухають Його, причиною спасення вічнього, і названий від Бога Архиєрєєм по чину Мелхиседековуму." —Жидів 5: 9, 10.

Дана ціна викупу не значить спасення кождого чоловіка, що жив колибудь на землі, але значить, нагода дістати спасення і богацтво і тіши-

тися ним хто вірує в Господа Ісуса Христа, і хто буде цілковито послушний Божому законі. Так звана "наука всесвітного спасення" є цілковито мильна і не годиться із Словом Божим. Рівнож се є помилка казати, що Бог старається спасти кого-будь. Казати, що чоловік має силу "спасати душі" є не лише помилка, але і богохульною наукою. Спасення виходить від Бога Єгови через Ісуса Христа для тих, котрі згаджаються із Божим розпорядженням для спасення.

ЗНАННЯ

Той що має ясне вирозуміння правди посідає знання. "Знати" значить зрозуміти, пояти і ясно бачити правду. Без правди ніхто не може мати правдивого знання. Той, що говорить яко маючий цілковиту власть, каже про Слово Єгови: "Слово Твоє правда"; розуміючи під сим, що замір Єгови записаний в Біблії, є правда. (Йоана 17:17) Через отримання знання правди і через повне послушенство до неї чоловік може стати відповідним в службі Всевишнього Бога і отримати з Його руки великі богацтва, які виходять з Його невичерпаного скарбу.

Люди творили організації, і ті організації ширили догматичні науки, котрі мали бути провідником для людей, але через котрі міліони людей були ошукані. Римо-Католицька Ієрархія складається з кількох людей, котрі вдають, що вони мають власть володіти і управляти. Ся Ієрархія володіє і контролює міліонами людей, що піддались їй. Сі люди не є почислені до членів католицької ієрархії або "церкви", але названі тією організацією як "католицька народність";

розуміючи під сим, що вони несуть, попирають і достарчають грошей для сієї організації. Римо-Католицька Гієрархія поставила перед людей певні догматичні твердження або науки і каже людям, що вони мусять поступати після них. Міліони людей доброї волі були спонукані попирати і бути послушними Гієрархії і сими науками були вельми ошукані. Вони є ошукані тому, що сі догматичні твердження або науки Гієрархії не є в гармонії з Божою правдою.

Римо-Католицька Гієрархія пильно старалась не допустити Біблію до людей, щоби сим чином тримати людей в піддантві до Гієрархії; і, будучи піддані Гієрархії, сі міліони чесних людей не є свобідні, але поневолені чоловіком-установленій організації. Вони ніколи не будуть вільні, аж поки вони не відступлять від Гієрархії і перестануть іти за науками людськими, і приймуть і підуть за правдою яка знаходиться в Слові Божім. До таких людей в неволі і котрі є чесні відносяться слова Ісуса, а іменно: "Коли пробувати мете у Слові моєму, . . . зрозумієте правду, й правда визволить вас. . . . Коли ж Син визволить вас, справді вільними будете." (Йоана 8:31-38) Отже правдиве знання значить, знати правду про яку говорив Ісус і яка є подана у св. Письмі.

Вартість знання правди для чоловіка не можна надто підчеркнути. Слідуючі тексти св. Письма повинні досліджувати вважно всі, що бажають отримати богацтва о які Бог постарався для послушного чоловіка. "Почин примудрости — Господень страх; безумні нехтують і розум і науку." (Приповістки 1:7) "Коли ти знання

звати меш до себе й покликувати за розумом; коли будеш шукати його, так як срібла, й докопуватись його, як скарбу, тоді зрозумієш страх Господень і знайдеш пізнання Бога. Бо тільки Господь дає премудрість і з його уст виходить знання й розум. Він праведним приховує спасення, Він заслоняє тих, що ходять в невинності; він стежки правди наглядає і береже дороги святих своїх. Тоді ти спізнаєш правду й правосуд і всяку путь праву та добру. Коли премудрість ввійде в серце тобі, а знання над усе душі твоїй любійше буде, тоді обачність оберегати ме тебе, й розум буде на сторожі у тебе, щоб від стежок тебе ледачих урятувати, і від чоловіка криво язикового." — Приповісті 2: 3-12.

"Прийміть мою науку над срібло радніще, знання моє ви цінуйте над золото щире; мудрість бо над перли дорожша, й нічо, що можна бажати, з нею не зрівнаєсь." — Приповісті 8: 10, 11.

'Мудрий ховає знанне.' (Приповісті 10: 14) Лише мудрий чоловік отримає і буде тішитися правдивим богацтвом о яке Бог постарався для послушних людей. "Знання же сповняє внутро його всяким дорогим і прекрасним майном. Мудрий чоловік потужен, і розум піддержує силу чоловіка." — Приповісті 24: 4, 5.

"Мудрий чоловік", після вирозуміння св. Письма, є той, що дістає знання Божої правди, і тоді пильно поступає після неї і є послушний їй. Ось такий чоловік дістає мудрість: "Блажен той чоловік, що предбав собі мудрість, й чоловік, що вмів добитися до знання. Бо набуток се ліпший як набуток срібла, і хісна з його більш як

із золота. Коралі дорогі, да не такі як мудрість, і нічо з того, що ти бажаєш, не зрівняється з нею." — Приповісті 3: 13-15.

Матеріяльне богацтво набуте і ужите в чесний спосіб приносить добро, але його не можна порівнати із знанням правди: "Придбати собі мудрість — се лучше над золото, а набути розум — се дорозше над добірне срібло." (Приповісті 16: 16.) "Почин премудрості — страх Господень, а пізнаня святого — се розум." — Приповісті 9: 10.

Страх Господень, про який згадується у св. Письмі, не значить болючий страх, але значить боятись того, що противиться слові Божому і щоб через се не прогнівити Єгову: "Страх Господень — значить ненавидіти зло; гордощі, високомірність, зла путь і двоязичні уста мені ненависні." — Приповісті 8: 13.

Сей текст учить ненавидіти зло, отже стримуватися від усього, що приносить шкоду иншому; оминати гордість і зарозумілість, тому що се не подобається Богу; і ненавидіти і через се оминати шляхи тих, що замінюють теорії людей за правду Божого Слова і котрі сим чином зводять инших. Се значить, стримуватися і ненавидіти все, що становить обманство. Хто хоче приподобатися Богу, той мусить йти шляхом визначеним Господом, а іменно: 'Робіть добро усім людям о скільки маєте нагоди', і нехай Господь судить. (Галат 6: 10; Римлян 14: 4) Коли ви отримаєте знання равди, тоді старайтесь поступати після тієї правди і представляйте ту правду иншим о скільки ви маєте нагоду і сим чином робіть їм добро і покажіть оцінення Бо-

жої доброти до вас. Знання Божої правди мусить бути перше, нім хтось може отримати богацтво Божого дарунку. Отже виходить, що єсли якийсь чоловік, люди або організація, що тримають вас в незнанню Біблії, і стримують вас від читання книжок, що пояснюють Біблію, — такі одиниці є знарядом до тримання вас в несвідомості о Божім средстві для зіслання благословенств вам. Св. Письмо було написане, щоби чоловік міг пізнати правду, і жадний чоловік або громада людей не мають права робити торговлі з людей і научати їх блудів в імя Господа.

ЙОГО БЛАГОСЛОВЕНСТВО

Тому що Єгова є любов, і через се цілковито несамолюбний, Він постарався о спасення і благословенства для чоловіка: "Так бо полюбив Бог світ, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен, віруючий в него, не погиб, а мав життя вічне." (Йоана 3: 16) Будучи порушений несамолюбством, Бог Єгова великим коштом для себе через віддання свого возлюбленого Сина, отворив дорогу роду людському до життя, щоб вони могли отримати богацтва Його благословенств, і доказати їх невинність до Нього. Матеріяльні богацтва, які люди світа набувають, усегда приносять скорше чи пізнійше много смутку. Благословенства, якими Бог Єгова наділяє, приносять як раз противний наслідок: "Господня благодать — вона богатим робить, і горя з собою не приносить." (Приповісті 10: 12) Без виїмково всі благословенства Божі зіслані на чоловіка приносять мир і радість.

Для запевнення і користи тих, що пильно шу-

кають знання й вирозуміння Слова Божого, є написано: "Закон Господній звершений, душу оживляє; свідоцтво Господне вірне простоту научає. Веління Господні праві, серце звеселяють; заповідь Господня присвітла, очі просвіщає. Страх Господень чистий, вічно пробуває, присуди Господні правдиві, всі справедливі. Вони дорозші над золото і над щире золото, і солодші над мід і патоку. І слузі твому вони в науку; хто держить їх, тому буде велика нагорода." — Псальма 19: 7-11.

Чоловік, що поступає після закону Божого, ніколи не зазнає смутку. Се лише тоді, коли він відступить від Божого закону, що смуток приходить до нього. Знання і вирозуміння Божого закону, і послушенство до нього, повинні бути бажанням над усі инші річи.

Правидиве богацтво виходить від Бога Єгови і Ісус Христос роздає його вірним і послушним сотворінням. Тій людині, що дістане знання і ходить шляхом Господнім, є дані отсі дорогоцінні обітниці: "Блаженний чоловік, що не ходить на раду безбожних і не ступає слідом за грішниками, ані засідає на зборах злоріків, но в законі Господа любується й розмишляє о законі його день і ніч! І буде він як дерево посаджене над водистими потоками, що приносить овочі свої у пору свою, і котрого лист не вяне; і що він творить, все удається йому." (Псальма 1: 1-3) Апостол і вірний слуга Ісуса Христа, закоштувавши богацтва з великого скарбу Єгови, каже до своїх ближніх шукати і ходити правим шляхом: "(Я) не перестаю дякувати за вас, роблячи спомин про вас у молитвах моїх, щоб Бог

Господа нашого Ісуса Христа, Отець слави, дав вам духа премудрости і відкриття на пізнання його, просвічені очі серця вашого, щоб зрозуміли ви, що за вповання поклику його, і що за богацтво славного наслідда його в святих, і що за безмірне величчє сили його в нас, котрі віруємо, по дійству привеликої потуги його." — Ефесян 1: 16-19.

НЕБЕСНЕ БОГАЦТВО

Світ складається з неба і землі. "Небо" відноситься до людей невидимих для природного ока. "Земля" відноситься до тих річей, котрі може бачити око натурального чоловіка. Через многі роки люди сієї землі були правлені невидимою силою, котра є дуже зла, і орґанізацією людей на землі під впливом і контролею тієї злої сили. Бог заявив свій замір установити справедливий світ, що буде управляти людьми в праведності. "І благословляться в потомстві твойому всі народи землі, тим що послухав єси голосу мого." (1 Мойсея 22: 18; Ісаії 32: 1) Бог Єгова на певно виконає свій записаний замір. Вираючись на певній і правдивій обітниці Бога, вірний і богодухновенний апостол писав: "Нових же небес і землі нової по обітниці дожидаємо, в котрих правда домує." (2 Петра 3: 13) Про се нове небо й нову землю ви тепер шукаєте знання. Нове небо й нова земля будуть становити світ праведності. Нове небо — се Божа головна орґанізація, котрої Ісус Христос є Головою, і котра посідає богацтво якого не можна описати людськими словами. Разом з Ісусом Христом, Головою, та орґанізація складається із 144,000

співчленів з Ісусом Христом, котрі будуть мати спільність в Його богацтві і славі, і поміч і співтоваришення із силами небесних ангелів, служащих Господу Ісусу.

Сі 144,000 членів головної організації є взяті з між людей. (Одкр. 7: 4; 14: 1-14) Сим людям дано найперше знання правди, відділено їх від світа, поставлено їх на пробу, випробувано, і признано Богом Єговою, і всю сю роботу виконує Ісус Христос, великий Первосвященник Єгови. Ісус Христос був найперше вибраний, випробуваний і вповні признаний, і доказавши свою невинність, Він був вивисшений до найвисшої позиції у вселенній Єгови. По Його воскресенню Ісус Христос зачав вибирати членів організації, і ся робота продовжається аж закінчиться при кінці світа. Та свята і царська організація Єгови буде всегда невидима для людського ока, тому що Ісус Христос є духом і члени Його царського дому є духовими сотвореннями, і жадне людське око не може бачити духове сотворіння. Сей царський дім становить нове небо, про котре говорить апостол.

Позаяк 144,000 членів царського дому Єгови є вибрані з між людей, то як можливо для чоловіка статись духовим сотворінням і опісля бути невидимим для людського ока? Спевністю, що жадний чоловік самий не може дістатись до такого вивисшеного стану, але се лише завдяки ласки і сили Бога, що се може бути доконане. Ся дорога була утворена людям через повне послушенство Ісусу Христу, щоби Бог міг зі світа взяти і вивисшити людей бути співтоваришами з Ісусом Христом.

ОФІРА ЗА ГРІХ

З причини гріха, себто, добровільного переступлення Божого закону, Адам був засуджений на смерть. Ісус Христос, Відкупитель чоловіка, умер на землі; але щоби судовий вирок Єгови проти чоловіка, котрий то вирок є записаний в небі, міг бути осунений, то треба було пожертвувати вартісне людське життя Ісуса і представити його в небі яко офіру за гріх чоловіка. Совершений чоловік Ісус, будучи мертвий, не міг представити ціни свого людського життя яко офіру за гріх. Чоловік Ісус не стратив свого совершенного людського життя, так як Адам стратив. Ісус умер; але, будучи святим, невинним, без гріха, Його право до людського життя дальше істнує. (Жидів 7:26) Бог підніс Ісуса зі смерти, але як духове сотворіння, до божественної і безсмертної природи, що вже ніколи не може умерти. (1 Петра 3:18; Одкриття 1:18) Се був божественний Ісус Христос, що представив ціну своєї людської жертви перед престолом судища або престолом милосердя в небі, яко жертву за гріх в користь грішного чоловіка, і щоби задоволити божественний вирок проти чоловіка. Церемонія представлення життя Ісуса Христа яко жертву за гріх була показана в типах у наметі в пустині, котрий Бог приказав Мойсейові збудувати, і та церемонія представляла Ісуса Христа в небі й ціну Його совершенного людського життя пожертвованого за гріх.

В церемонії намету, телець був заколений на подвірю, котрий був навкола намету і котрий то двір представляв землю, де Ісус умер. Тоді кров заколеного тельця священник ніс до Святая

Святих у наметі, і там нею покропив віко благальні, а се представляло Ісуса Христа, великого Первосвященника, появившогося в небі де Він представив ціну своєї жертви в користь чоловіка. (3 Мойсея 16: 6, 11-14) Ся служба в наметі згадана тут була виконана раз в рік. Заколений телець представляв совершенного чоловіка Ісуса. Кров занесена в Святая Святих, і котрою покроплено віко благальні, представляла кров — за гріх.

Відносно сього написано є: "А мало не все кровю очищається по закону, і без пролиття крови не буває оставлення (гріхів). Оце ж треба було, щоб образи небесного сим очищались, саме ж небесне луччими жертвами, ніж сі. Не в рукотворенну бо святиню ввійшов Христос, зроблений зором правдивої, а в саме небо, щоб нині являтись лицю Божому за нас, ані щоб много раз приносити себе, якож архиерей входить у святиню по всі роки з чужою кровю; (а тоб треба було йому много раз страдати від настання світу) а нині раз у конці віків явився на знівечення гріха жертвою своєю." (Жидів 9: 22-26) Пролита кров Ісуса Христа представлена в небі є основою для оправдання чоловіка, і приводить назад чоловіка до гармонії з Богом котрий вірує і виконує те, що Слово Боже научає.

Се правда, що Ісус Христос вибрав своїх апостолів занім він умер і одинайцять із сих апостолів доказали вірність Богу і Господу Ісусу Христу. Однак їх оправдання не могло взяти місця аж поки ціна жертви Ісуса не була представлена в небі. Сі вірні апостоли Богу і Ісусу, були оправдані в пятидесятницю, що було пока-

зане через вилиття святого духа на них в тім часі. (Діяння 2: 1-16) Від того часу і инші мали привилей бути вибраними із між людей і дістатись до небесної організації Єгови під Ісусом Христом як провідником і голови її.

Павло був вибраний Господом і опісля став послом Ісуса Христа, і Павлові дано силу натхнення від Єгови писати з властю, і його богодухновенні писання є частю Слова Божого. Він отримав свої поученння від воскресшого Ісуса Христа, і тоді написав такі слова: "Бо я передав вам найперш, що й прийняв, що Христос умер за наші гріхи по писанням, і що поховано Його, і що встав третього дня по писанням, . . . на останок вже всіх, мов якому недовірку, явився і мені." — 1 Коринтян 15: 3-8.

Ісус Христос умер як грішник за грішного чоловіка, і Бог підніс його зі смерти на оправдання тих людей, що вірують в Господа Ісуса Христа. "Оправдання значить бути в мирі з Богом, себто, стояти перед Єговою в праведності, і се дає власть оправданому право до життя. — Римлян 4: 24, 25.

Се Бог що оправдує або рішає хто є помирений з Ним. Нім чоловік може бути оправданий, він муси пристосувати себе до Божих установлених прав, перше з котрих є приняти знання о Ісусі Христі, і увірувати в нього як Спасителя чоловіка. Господь Ісус Христос каже: "Я дорога й правда, й житте: ніхто не приходить до Отця, як тільки мною." (Йоана 14: 6) "Ніхто не може прийти до мене, коли Отець, пославший мене, не притягне його, й я воскрешу його останнього дня. Написано в пророків: І будуть усі навчені

від Бога. Тим кожен, хто чув од Отця і навчись, приходить до мене." — Йоана 6: 44, 45.

Отже знання є найперша конечність. Бог Єгова уможливлює дістати знання всім, що пильно шукають пізнати правдивий шлях. Вони довідуються, що всі люди родяться грішниками і що Ісус Христос є Відкупителем чоловіка; і маючи віру в пролляту кров Ісуса Христа, вони пізнають, що Він є одиноким шляхом, що провадить до життя. Ось так чоловік є притягнений до Ісуса Христа через знання о яке Єгова постарався для нього. Він бачить, що Бог є Дателем життя, і що Ісус Христос є Відкупителем чоловіка і що той дар життя можна отримати через Ісуса Христа.

РАДИ СВОГО ІМЯ

Цілий протяг часу від Пятидесятниці аж до другого приходу Христа і Його царства є занятий вибранням тих, що будуть співтоваришити з Ісусом Христом в Його царстві. Сі 144,000 є вибрані бути членами царського дому. Чи вони є вибрані лише на те щоби взяти їх до неба? Ні! вони є взяті з між людей і народів землі бути свідками між людьми для імени Єгови і Його царства. Про се написано є: "Бог перше зглянувся, щоб з поган прийняти людей в імя своє." (Діяння 15: 14) Підчас коли вони перебувають на землі сі вибрані мусять показати хвалення Бога Єгови і Його Царя, і для сієї цілі вони є покликані з темряви у світло Божого Слова. (1 Петра 2: 9) Многі повірили, що Бог велів проповідувати сю євангелию лише тому, щоби спас-

ти людей від вічних мук і дати їм дім в небі. Та не така є ціль Божа, як се ясно показує Його Слово. Громада людей взятих з між народів є вибрані Богом, всі котрі мусять бути поставлені на пробу і мусять виконати певну задачу підчас побуту на землі; і спосіб в який вони є взяті або вибрані, після св. Письма, є такий:

Коли Бог притягне когось до Христа, як се зазначено повисше, тоді та особа мусить показати свою віру в Бога і в Христа через посвячення себе чинити волю Божу, єсли він бажає приподобатись Єгові. Він мусить зробити угоду так як Ісус Христос зробив завіт чинити волю Божу. (Гл. Псальма 40: 7, 8) Ученики Ісуса Христа були притягнені до Нього, і Ісус научав їх, котрі то поучення також відносяться до всіх тих, що були взяті зі світа як люди для Єгового імя. "Рече тоді Ісус ученикам своїм: Коли хто хоче іти слідом за мною, нехай відрічється себе самого, й візьме хрест свій, та й іде слідом за мною. Хто бо хоче спасти душу свою, той погубить її; хто ж погубить душу свою ради мене, знайде її. Прийде бо Син чоловічий у славі Отця свого з ангелами своїми; і тоді віддасть кожному по ділам його." — Маттея 16: 24, 25, 27.

Сі слова Ісуса показують, що чоловік, що бажає статися правдивим послідувателем Ісуса Христа, мусить відречися самий себе, себто, добровільно згодитися відложити свою самолюбну волю і радо чинити волю Божу. Се становить посвячення. Була се воля Божа, щоби Ісус умер яко жертва, і се є воля Божа, щоби співтовариші Ісуса Христа в Його царстві, умерли з Ним і були підняті зі смерти як духовні сотво-

ріння. Се значить, що чоловік котрий бажає жити з Ісусом Христом, мусить умерти як чоловік і від часу свого посвячення на смерть такий чоловік мусить доказати своїми ділами вірність Богу і Христу, і ті, що докажуть вірність Христу, отримають нагороду в Його другім приході.

Людина, що вірує в Бога і Ісуса Христа через зроблення угоди чинити волю Божу, є примирена з Богом, що називається "оправдання." Апостол під натхненням писав до своїх співпослідувателів Ісуса Христа, що Авраам показав свою повну віру в Бога і задля його віри в Бога почислено його за праведного чоловіка. Тоді апостол додає: "В обітуванні ж Божім не сумнив ся невіруванієм, а покріпшав вірою давши славу Богові, і впевнившись, що обіцяший здоліє й зробити. Тим же й полічено йому за праведність. Не про того ж одного тільки писано було, що полічено йому, а й про нас, котрим має полічитись, віруючим в Того, хто воскресив Ісуса, Господа нашого, з мертвих, котрий був переданий за погрішення наші, і воскрес на оправдание наше." — Римлян 4: 20--5.

Коли чоловік посвятиться, тоді Бог оправдує його або числить того чоловіка за праведного. (Римлян 8: 33) Такий оправданий стоїть перед Богом неначе він є справедливий чоловік, маючи всі права праведного: "Оправдавшися вірою, маємо мир з Богом через Господа нашого Ісуса Христа, через котрого й приступ одержали вірою в благодать сю, в котрій стоїмо і хвалимось уповаиием слави Божої." (Римлян 5: 1, 2) Оправдання дає чоловікові право до життя яко людині.

Чоловік є оправданий, щоби він міг бути відповідний статися послідователем Ісуса Христа, і таке оправдання се запрошення йти слідами Господа: "На се бо ви покликані, бо і Христос страждав за вас, оставляючи вам приклад, щоб ви йшли сьлідом за Його стопами." — 1 Петра 2:21.

Воля Божа є, щоби оправдані й покликані умерли з Ісусом Христом. Така особа, що зробила угоду чинити волю Божу, мусить умерти як людське сотворіння щоби і воскреснути з мертвих як духова істота. Оправданий Богом згаджується статись жертвою з Ісусом Христом, а се значить, що тоді його право жити як чоловік або людина кінчиться, а привилей жити як духова істота зачинається: "Умерли бо ви. і життє ваше поховане з Христом у Бозї. Коли ж Христос, життє ваше, явиться, тоді і ви з Ним явитесь у славі." (Колосян 3:3, 4) Бог признає таку одиницю за свого сина, а се значить, що Бог сплоджує її як сина Божого. "Схотів бо, то й породив нас словом правди, щоб бути нам якимсь почином творива Його." (Якова 1:18) "Породив" значить, що Бог признав ту особу за свого сина або став властителем тієї особи, покликавши її до небесного царства: "Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що по великій своїй милости, знов породив нас на впованнє живе воскресенем Ісус Христовим із мертвих, до наслідця нетлінного і непорочного, що не зовяне, сховане на небесах про вас, котрі силою Божою стережені пробуваєте через віру, на спасенне, готове явитись останнього часу." — 1 Петра 1:3-5.

Особа так народжена волею Божою є новим сотворінням у Христі: "Тим же коли хто в Христі, той нове сотворіннє; старе минуло; ось стало все нове." (2 Коринтян 5: 17) Для такої особи всі вигляди стають нові, бо тепер вона надіється бути співучасником небесних богацтв з Ісусом Христом, єсли вона позістане вірною. Від того часу аж до смерти вона мусить доказати свою вірність серед острих проб.

Відносно цілі свого приходу на землю Ісус сказав: "Я на се родився і на се прийшов у світ, щоб свідкувати правді. Кожен, хто від правди, слухає мого голосу." (Йоана 18: 37) Як Ісус був правдивий і вірний свідок для імени Бога Єгови, так і Його вірні послідувателі мусять бути свідками для імя Божого. За се, що Ісус говорив правду, Він був вельми зневажений і переслідуваний; і тому що Його послідувателі розказують правду, вони мусять сподіватися наругів і переслідування, як про се св. Письмо говорить. (Римлян 16: 3; Пс. 69: 9) Сі люди, що були взяті з між народів для Єгового імя є відділені від світа, і до них Ісус Христос каже: "Коли світ вас ненавидить, знайте, що мене перш вас зненавидів. Коли б із світа були, світ своє любивби; як же ви не з світа, а я вибрав вас із світа, тим ненавидить вас світ. Згадайте слово, що я сказав вам: Не більший слуга пана свого. Коли мене гонили, і вас гонити муть. Коли моє слово хоронили, й ваше хоронити муть. Та се все робити муть вам задля імя мого, бо незнають пославшого мене." —Йоана 15: 18-21.

Наруги і переслідування які спадають на вірних послідувателів Ісуса Христа є наслідком їх

несення свідоцтва о правді, і се помагає їм доказати їх вірність і затримати їх невинність до Бога. Цілковите посвячення Єгові й Ісусу Христу, і вірність аж до кінця, вимагається від всіх, що вступили в сліди Ісуса. До таких Ісус каже: "Будь вірний аж до смерти, і дам тобі вінець життя." (Одкриття 2:10) Се не значить бути почасти вірним або бути вірним на якийсь час, але значить бути вірним всякого часу Богу і Христу. Про се написано є: "Вірне слово: коли бо ми з Ним вмерли, то з Ним і жити мем. Коли терпимо, з Ним і царювати мем; коли відцураємось, і Він відцурається нас." — 2 Тимотея 2: 11, 12.

Апостол Павло був вірний слуга і послідувательь Ісуса Христа, і коли він прийшов до кінця своєї земної подорожи, він написав сі слова до своїх братів: "Мене бо вже на жертву наготовлено, і час мого відходу настав. Боротьбою доброю боровся, дорогу скінчив, віри додержав. На останок готовиться мені вінець правди, котрий оддасть мені Господь того дня праведний Суддя, і не тілько мені, та і всім, хто полюбив явлення його." (2 Тимотея 4: 6-8) Ось такий є напрям послідувателів Ісуса Христа, як тут вкоротці подано.

Від часу Пятидесятниці до другого приходу Ісуса Христа, Бог вибирав членів царського дому. Впротязі того часу хто вмер у вірі і був вірний той був мертвим і мусів чекати аж до приходу Господа і воскресення. Тепер же Господь уже прийшов, і такі вірні одиниці, як апостол Павло, воскресли і мають часть в Божій небесній організації або царському домі. Ті ж що їм дoз-

волено остатися на землі аж до тепер, і котрі є вірні Богу і Христу у виконанню їх посвячення, становлять земну або видиму часть Божої організації; і вони, єслн будуть вірні аж до смерти, нагло переміняться у воскресенню із людського на духове сотворіння, яко ж написано: "Ось тайну вам глаголю: Всі не впокоїмось, всі ж переміпимось. У хвилину, у миг ока, за останною тробю — бо затрубить, і мертві повстають нетлінними, і ми попереміняємось. Треба бо тлінному сьому одягнутись у нетління, і смертному сьому одягнутись у безсмерте. Як же тління се одягнеть ся в нетління і смертне се одягнеть ся в безсмерте, тоді станеть ся написане слово: Пожерта смерть побідою." — 1 Коринтян 15: 51-54.

Підчас свого побуття на землі, ті що отримають Боже признання, мусять бути свідками для імя і царства Єгови. В жадний инший спосіб вони не можуть бути вірні і виконати їх задачу. Сі є помазанниками і їм приписано виконати роботу, яко ж написано: "Дух Господа Бога спочив на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим; післав мене сціляти сокрушених серцем; вістити невольникам визволь на волю, а увязненим — відчиненя темниці; проповідувати рік примиреня Господнього — день пімсти Бога нашого, потішити всіх засумованих; сповістити сумним в Сионі, що даний їм буде вінець замість попелу, замість плачу — єлей радощів; замість сумовитого серця — одежа слави; й назвуть їх сильними в справедливості, насадом Господнім на його прославу." — Ісаії 61: 1-3.

Вони мусять бути послушні приказам Єгови, котрі то прикази є дані через Ісуса Христа; і хто не послухає Ісуса Христа, на котрого Мойсей був типом, той напевно буде знищений. (Діяння 3: 2, 23) Кінець світа прийшов, і про сей час Ісус дав виразний приказ, який відноситься до всіх правдивих послідувателів на землі, а іменно: "І проповідувати меться евангелия царства по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець." (Маттея 24: 14) Сьому приказові вони мусять бути послушні, і через се послідувателі ідуть яко свідки для імя Бога і Ісуса Христа. Тому що вони вірні й послушні приказам Господнім, тому вони є зненавиджені всіма противниками Бога і Його царства. — Маттея 10: 22.

В послушенстві до Господа вони мусять іти від дому до дому і доручувати свідоцтво о царстві. (Луки 10: 5) Апостоли робили ту саму річ. (Діяння 20: 20) Єгова наділив сих вірних одиниць своїм імям, давши їм "нове імя", а іменно, "свідки Єгови". Вони мусять виконувати їх задачу положену на них, щоби свідкувати о Його імени. (Ісаії 43: 10-12; 62: 1, 2) Спевністю їм противлять ся всі, що ненавидять Бога, однак вони мусять бути послушні Богу а не чоловіку. (Діяння 5: 29) Вони будуть послушні народним законам так довго, як сі закони не противляться Божому законі; і се що Ісус розумів коли Він сказав: "Оддайте ж оце кесареве кесареві, а Боже Богу." (Луки 20: 25) У виконанню їх угоди сі вірні одиниці терплять зневаги і переслідування, але се вони мусять переносити аж до кінця. — Маттея 10: 22; 24: 13.

Чи сі вірні мають обітницю, що вони отримають богацтво? Так, сі вірні напевно отримають велике богацтво і будуть учасниками слави і сили з Ісусом Христом. Ісус Христос є наслідником всього богацтва Божої неограниченої вселенної. (Жидів 1:2) Вірні, що стануться членами його царського дому, будуть спільниками з Ісусом Христом в Його славі і неограниченого богацтва, яко ж написано: "Сей самий дух свідкує нашому духові, що ми діти Божі, коли ж діти, то й наслідники, наслідники Божі, а спільні наслідники Христові, коли тільки з Ним страждаємо, щоб з Ним і прославитись. Думаю бо, що муки теперішнього часу недостойні слави, що має явитись в нас." — Римлян 8:16-18.

Через яких 1,900 років Єгова викликував, научав і вибирав тих, що будуть становити Його царський дім, котрого Ісус Христос є Головою і Господом. Вірність вимагається від тих, що були взяті в Його царську родину. Міліони людей були навчені вірувати, що вони є Християнами, і називають себе послідувателями Христа, але майже усі із них навіть не знають які є вимоги послідувателя Христа. Сі писання виразно показують, що число членів царського дому є обмежене до 144,000. Він — Пан над панами і Цар над царями, а ті що з Ним є покликані, вибрані і вірні. (Одкриття 17:14; 7:4) Сі одиниці отримають Боже богацтво, та не яко спонукання до вірности, але яко Боже розпорядження для тих, що докажуть свою вірність і затримають невинність аж до смерти. Єгова не наймає нікого служити Йому. Він і не намовляє нікого служити Йому задля нагороди. Жадне сотворін-

"А ДУХ І НЕВІСТА ГЛАГОЛЮТЬ ПРИЙДИ!" Сторона 47.

ня не може принести користи Богу Єгові, без ріжниці що воно може зробити. (Луки 17: 10) Ті що зробили угоду чинити волю Божу і є запрошені в угоду до царства і котрі радісно доказують їх вірність аж до смерти, сі будуть посідати небесне богацтво.

Написано є, що любов є головна річ, і що любити Бога значить, що сотворіння несамолюбно і цілковито посвячуються Богу, безогляду яке терпіння його вірність може стягнути на нього. Згодившися чинити волю Божу, те сотворіння мусить умерти. Цілковита вірність спонукана через любов або несамолюбство приносить таке Боже богацтво, про що вірний послідуватель Ісуса Христа сказав: "О, глибино багацтва і премудрості і розуму Божого!" (Римлян 11: 33) Богацтво Єгови є так безграничне, що жадне сотворіння не може пояти Його вповні, але до сих безграничних богацтв Бог дає приступ тим, що є вірними послідувателями Ісуса Христа.

Лише 144,000 членів царського дому взяті з між людей, що знайдуть свій вічний дім у невидимім царстві Бога Єгови, і про котрих написано є: "Любі, ми тепер діти Божі; та ще не явилось, що ми будемо; знаємо ж, що, коли явиться, подібні Йому будемо, бо побачимо Його, яко ж єсть." — 1 Йоана 3: 2.

Чи се значить, що ніхто окрім тих 144,000 членів не буде посідати богацтва наділеного Єговою? Ні, не так учить Слово Боже. Сі 144,000 духовних сотворінь станолять царський дім, котрі будуть спільниками з Ісусом Христом в Його царстві. Дванацятьом апостолам, представляючи всіх вірних, обітниця є така: "Ісус же рече

до них: Істино глаголю вам: Що ви, пійшовши слідом за мною, в новонастанню, як сяде Син чоловічий на престолі в славі своїй, сядете також на дванайцяти престолах судячи дванайцять родів Ізрайлевих." (Маттея 19: 28) Се доказує, що буде відродження, включаючи послушних з людства, і в сій роботі відродження 144,000 будуть співділати з Ісусом Христом під Його керовництвом.

Поучаючи своїх учеників, котрі то поучення відносяться до всіх, що хотять жити, Ісус сказав: "Не збирайте собі скарбів на землі, де міль і ржа їсть, і де злодії підкопуються і крадуть. Збирайте ж собі скарби на небі, де ні міль ні ржа не їсть, і де злодії не підкопуються й не крадуть. Де бо скарб ваш, там буде й серце ваше." (Маттея 6: 19-21) Сі слова відносяться до покликаних бути послідувателями Ісуса Христа, і також відносяться до тих, що хотять чинити волю Божу.

Чи чоловік мусить іти аж до неба щоби зложити собі скарб в небі? Ні! Чоловік може зложити собі скарб в небі хотяй він не піде до неба. Всі богацтва виходять з неба, і богацтва з того скарбу виходять для тих, що отримують знання Божого заміру, зазначеного в Його Слові, і котрі пильно стараються виконати волю Божу. Єгова є жерелом богацтва, а Ісус Христос роздає його. Люди, що посвячують себе щоби набути матеріяльне богацтво на землі і нехтують наукою Господа, набувають те, що пропадає і зникає. Ті що посвячують себе пізнати і чинити волю Божу збирають собі скарб триваючий повіки. Богацтво, яке послушні люди отримають

на зе́млі, приходить із неба. Бог Єгова є дателем всякої і совершенної річи. — Якова 1: 17.

Богацтво яке многі назбирали собі на сій землі не принесе їм жадної користи остаточно. Самолюбство порушило людей нагарбати великі матеріяльні богацтва, і се вони зробили коштом великого терпіння инших, і тому їх скарб не має тривалої вартости для них; і про се написано є в Якова 5: 2, 3 вершику: "Богацтво ваше згнило, і шати ваші міль поїла. Золото ваше та срібло поржавіло, і ржа їх на свідчення проти вас буде, і з'їсть тїло ваше, як огонь. Ви бо нагромадили богацтва на останний час." (Анг. Біблія)

Слова Ісуса показують, що в сей спосіб набуті богацтва не принесуть користи або помочи в часі недолі або великої потреби. Чоловік доброї волі, що бажає пізнати і чинити те, що подобається Всемогучому Богу, пильно шукає Божого Слова щоби довідатися про Бога і Христа і навчитися про правдивий шлях, і сим чином він знаходить спосіб як можна набути богацтва в небі, з якого він скористає і з якого він отримає вічну радість і потіху.

Св. Письмо і факти показують, що вибір 144,000 членів є майже на укінченню. Те що тут написано в тій книжці є головно написане для помочи людей доброї волі на землі, що бажають знайти в Слові Божім дорогу, яка запровадилаб їх до богацтва, яке ніколи не пропаде. Ті що постановили в своїм серцю чинити волю Божу знайдуть той скарб богацтва. Сі богацтва виходять від Бога і є Його благословенством для чоловіка і не приносять смутку, але противно, дають вічний мир і щастя. Тепер ви будете

бажати довідатися о замірі Єгови відносно мільонів людей на землі, котрі бажають чинити справедливість, але котрі ніколи не будуть взяті до неба.

ГОЛОВА 2.

ЙОНАДАБ

ЄГОВА послав свого слугу ангела в околицю землі, котрий сповістив людям о народженню Ісуса, Спасителя людства. Із тим посланцем з неба співтоваришили "множество воїнства небесного", і те множество, зараз по оголошенню народження Ісуса, співали чудовий гимн котрий лунав на землі від того часу аж до тепер. Коли вони так співали хвалення Всемогучому Богу, тоді можна було чути що вони казали: "Слава на вишинах Богу, а на землі покій, між людьми благоволення." (Луки 2:14) Инші переложили сей текст в сей спосіб: "Най буде слава Богу в найвисшім небі, а на землі мир між людьми; що служать йому." *(Веймот)* "Слава Богу на висоті, а на землі мир між людьми котрих він вподобав." *(Поправлена Версія)* Ся божественна вість проголошена із виш усуває всякий сумнів, що Бог буде мати на землі клясу людей, що є доброї волі до Бога і Його Христа, і що такі люди отримають вічний мир. Се не значить, що добра воля буде між усіма людьми, як сей текст часто мильно пояснювали; але се значить мир між тими людьми на землі, котрі є доброї волі до Єгови і Ісуса Христа. Для користи таких людей та велика жертва викупу була дана.

Сьогодня земля наповнена боротьбою, і між всіма народами нема спокою. У кождім народі перемагає крайне самолюбство і злочини, і ве-

лика злоба є їх защитом. Усі свідські орґанізації є самолюбні і чинять неправду, і в сих заключена кожда орґанізація або так звана "церква" на землі. Із певного слова Божого пророцтва, і на підставі безперечних фізичних фактів, ми знаємо, що крайно самолюбні й злобні орґанізації контролюють землею, но вскорі ті лукаві орґанізації на віки перестануть істнувати в часі великої недолі якої людство перед тим ніколи не бачило ані не уявляло. Те горе самий Єгова пішле на злі і самолюбні орґанізації, щоби очистити світ від усякої несправедливости.

Писання як і факти також показують поза всякий сумнів, що з того великого горя вийде множество людей доброї волі до Бога і Його царства і що те множество людей уже зачинають показуватися і виходити співаючи хвалення Єгові і кажуть: "Спасення Богу нашому, сидячому на престолі і Агнцеві." (Одкриття 7:9, 10) Ось такі одиниці признають Єгову за правдивого і Всемогучого Бога, і Ісуса Христа яко Божого помазаного Царя, і єдину надію для людей і народів землі. Знання Єгового заміру відносно сих доброї волі людей є тепер дуже важною річею. Всі люди доброї волі повинні приложити старання дістати знання, тому що се їх привилей навчитись про замір Єгови. Ті що вчинять се у своїм часі наповнять землю хваленням Єгови і Його царства і увійдуть у повноту мира, добробуту, і богацтва позавсякі мрії натурального чоловіка.

В непомильнім Слові Божім є записані отсі виразні правди: "Бо, коли через провину одного (Адама) смерть царювала через одного; много

більше ті, хто прийняв наддостаток благодати і дар правди царювати муть в життю одним Ісусом Христом. Тим же отце, як через провину одного (Адама) на всіх людей суд, так і через праведність одного (Ісуса Христа) на всіх людей оправдання життя. Яко бо через непокору одного (Адама) чоловіка грішними зробились многі, так і покорою одного (Ісуса Христа) праведниками зробляться многі." — Римлян 5: 17-19.

"Бачимо Ісуса, малим чим умаленого від ангелів, за муку смерти ... щоб благодаттю Божою за всіх пожив смерти." (Жидів 2: 9) Сі писання показують, що ціна жертви Ісуса Христа була дана за кождого чоловіка хто схоче пізнати ласкавий замір Єгови, і тоді хто буде послушний волі Божій. Инакше сказати, смерть Ісуса яко ціна викупу буде користна для кождого чоловіка, єсли би всі люди увірували в Господа Ісуса Христа, і Єгову, і служили Богу вірно. Розуміється, хто відкидає Слово Боже, той не може скористати з жертви викупу. Булоб се цілковито незгідним для Бога обдаровувати жертвою викупу лукавих людей. Ті що добровільно були злі, і котрі відмовилися дістати знання Слова Божого і бути послушні Йому, про сих Єгова виразно заявив, що вони будуть знищені. "Господь хоронить всіх, що люблять його, а беззаконних погубляє." (Псальма 145: 20) Тут зараз стає ясним для всіх розумних сотворінь, що єсли вони хотять отримати богацтво яке Бог має для людства, то вони мусять пізнати Єгову і Ісуса Христа, пізнати Слово Боже, і тоді доконати їх любов до Бога і Христа через послушенство.

Бог сотворив землю для людей мешкати, і Він сотворив її не надармо, і се є безперечний доказ, що місце вічного дому для людей, послушних Господу, буде на землі. (Ісаії 45: 12, 18) Прийшов час коли всі люди доброї волі на землі можуть отримати бажане знання про замір Єгови благословити їх, через своє царство, богацтвами які виходять з неба.

Від часу коли Бог випровадив Ізрайльтянів рукою Мойсея з Египту аж до кінця царювання Задекея, останного Ізрайльского царя, в 606 році перед Христом, Ізрайльтяни були Божим народом, вибраним для Його цілі. Із тим народом Бог зробив угоду, і єслиби вони були вірні, то Він бувби взяв Ізрайльтянів за "людей для свого імя." Та ставшися невірними, вони були відкинуті яко нарід. Протягом часу, коли Ізрайльтяни були в ласці Божій, Він уживав їх до творення многих пророчих образів, предсказуючи більші річи які мали статись в будуччині, річи відносно Його царства під Христом і тих благословенств, які люди отримають через те царство. Рукою Мойсея яко посередника Бог дав Ізрайльтянам свій закон, і писання заявляють, що 'закон був тінею лучших річей які мали прийти'. (Жидів 10: 1) Ті многі дії, які Ізрайльтяни зробили коли вони були в ласці Божій, і ті річи, які инші народи зробили відносно Ізрайльтянів, представляли річи які мали статись при кінці світа. (1 Коринтян 10: 11) Ось уже прийшов кінець світа, і сі пророчі образи або драми, із ласки Божої стали ясні, щоби люди посвячені Богу могли побачити і зрозуміти значіння їх і так довідатися о Божім замірі. Над декотрими

із сих образів ми тут застановимось, щоби помочи вам яснійше побачити замір Єгови.

Між многими пророчими образами Біблії є образ про Егуя, одного із царів Ізрайля, і в котрій то пророчій драмі чоловік на ймя Йонадаб був запрошений Егуйом увійти в його колесницю. Ся пророча драма помагає тим, що мають віру в Бога і Його Слово, віднайти людей доброї волі на землі в теперішнім часі і до котрих відноситься вість сил ангельских виголошена при народженню Ісуса. Отже ви будете бажати довідатись про Йонадаба і яке споріднення ви маєте до тих, котрих він представляв.

Декотрі історичні факти про володарів Ізрайля, між котрими Егуй є зачислений, будуть інтересні згадати тут. Десять поколінь Ізрайля збунтувалися проти дому Давида і вибрали собі власного царя. Аса був царем Юдеї і царював в Ерусалимі около 979 року перед Христом. Ті десять поколінь знаходилися в опівнічній части Палестини. Амбрій, гетьман в Ізрайльскій армії, злапав престіл Ізрайля і зробив себе царем. Пізнійше він купив площу в Самарії і збудував собі царський дім, звідки він царював над десятьома поколіннями Ізрайля. (1 Царів 16: 16-24) По Амбрію наступив Ахаб яко цар Ізраїля. Ахаб оженився з Езабелею, дочкою Етбаала. Ахабові і Езабелі народилась дочка на імя Готалія. Якийсь час пізнійше Ілія пророкував про прихід голоднечі через три і пів року. Опісля Ахаб був забитий в битві і по нім настав його син Охозій. — 1 Царів 22: 34-40.

Готалія, дочка Ахаба і Езабелі, оженилася з Йорамом, наслідником престола Юдеї. Він за-

чав царювати в Єрусалимі десь около 913 перед Христом. По нім засів на престолі син Готалії, котрий був правнуком Езабелі. Йорам, син Ахаба, став наслідником престола в Ізраїлі по Охозію своїм брату. Ілія був забраний, а по нім настав пророк Елисей. Тоді Егуй, син Йосафата, син Намессієнка, був помазаний на царя Ізрайльского. (2 Царів 9: 1-6) Вскорі потім Егуй убив Йорама. (2 Царів 9: 24) Опісля Егуй знищив увесь дім Ахаба.

КЛЮЧ

Ціль Єгови у знищенню дому Ахаба дає головний ключ до зрозуміння роботи, яку Егуй виконав і що се представляло. Ахаб представляв Сатану, стародавного вужа Диявола. І Езабеля, його жена, представляла "жінку" Сатани або організацію. Їх потомки або насіння представляли 'насіння вужа', котрі мусять бути знищені, тому що вони є проти Бога, проти Христа, і проти царства. Робота Егуя представляла роботу Єгови в знищенню того, що принесло зіпсуття роду людського і зневагу Божому імені.

Головна причина яка допровадила до вбивання дому Ахаба Егуйом було поклоненняся Баалові, себто, Дияволові. Імя "Баал" значить "бути паном; отже оженитися, бути чоловіком і фігурально, властителем". Почитання Баала представляло почитання Диявола через прилученняся до організації котрої Диявол є паном, чоловіком і властителем, і приймити його, Диявола, за господа і голову. "Баал-пеор" значить практикувати сю Дияволську релігію в стичности з роспусними й неморальними жінками. Се було

·итре средство для відвернення людей від Бога Єгови.

Балаам, чарівник з Месопотамії, научав Балака царя Моабів як псувати Ізраїльтянів в стичности із сією дияволською ріліґією Баал-пеора. Що Єгова ненавидів сю огидну річ, то показано через слідуюче: "І жив Ізраїль у Ситимі, і став блудувати люд із дочками Моабовими; і стали вони кликати люди на жертву богам своїм. І їв люд і припадав ниць перед богами їх, і прихилився Ізраїль до Бааль-пеора. І запалав Господь гнівом на Ізраїля. І рече Господь до Мойсея: Возьми всі голови людські та й повісь їх Господеві проти сонця, щоб одвернувсь жар гніва Господнього від Ізраїля. І рече Мойсей суддям Ізраїлевим: Нехай кожен із вас повбиває людей своїх, що прихилились до Бааль-пеора." (4 Мойсея 25: 1-5) Сей лукавий Балаам був убитий мечем по приказу Господа даному Мойсейові. — 4 Мойсея 31: 8.

По тім як десять поколінь відлучилися від Юди і установили своє власне царство коло Самарії, тоді Амбрій урядово одобрив Сатанську релігію для Ізраїля. По нім сів на престолі Ахаб, про котрого написано є: "І творив Ахаб Амбрієнко таке, що було Господеві не довподоби, гірш над усіх, що були перед ним. Не досить було йому того, що ходив у гріхах Еробоама Набатенька; ні! він узяв за себе Езабелю Етбаалівну, дочку царя Сидонського, й почав служити Баалові, й покланятись йому. І построїв Баалові жертівника в Бааловому храмі, що збудував у Самарії. І засадив Ахаб дуброву, і завдавав учинками своїми більш досади Господеві,

Богу Ізраїлевому, ніж усі царі Ізраїльскі, що були перед ним." — 1 Царів 16: 30-31.

Три і пів роки голоднечі прийшли на Ізраїля, так як Ілія пророкував. Десь при кінці голоднечі Ілія стрінув Ахаба і там сказав Ахабові в його лице, що він практикував дияволську релігію і се була дійсна причина клопоту на Ізраїля. "Побачивши ж Ахаб Ілію, промовив до його. То се ти, що трівожиш Ізраїля? Він же відказує: ні не я трівожу Ізраїля, а ти й твоя родина, що знехтували заповіді Господні, й ходите слідом за Бааламн." — 1 Царів 18: 17, 18.

Ахаб і Езабеля підтримували "пророків Баала", котрі нсували Ізраїльтянів і відвертали їх від Єгови. Бог Єгова ужив Ілію до виконання своїх присудів на сих чотириста і пядесять пророків Баала. Пізпійше, коли Егуй промовляв до зібраного народа, він сказав до них. "Ахаб не так то поважав Баала." (2 Царів 10: 18) Сі писання ясно показують, що Ахаб був цілковито відданий почитанню Диявола.

Протягом царювання Ахаба Егуй був чиновником в його армії. Він був гетьманом і колесничником. В часі коли Єгова сказав Ілії, що Егуй і Елисей мусять бути помазані, він також сказав: "В прочім я зоставив між Ізраїльтянами сім тисяч; у сіх тих коліна не пригиналнсь перед Баалом, і уста їх не цілували його." 2 Царів 19: 18) Отже здається, що хотяй Егуй служив в армії Ахаба, то Егуй був один із сімох тисячів Ізраїльтянів, що відмовилися покланятись Дияволові або Баалові.

Охозія наслідив престіл по своїм отцеві Ахабу. Він упав і був ушкоджений, і післав післан-

ців до Беель-Себула, що значить Диявол-бог Екронський, про своє одужання. "Охозія упав був через грату в своїй верхній світлиці в Самарії та за недужав; і послав він посли і повелів їм: Ідіте, поспитайте в Беель-Себула Екронського бога, чи я одужаю з сієї недуги моєї? Ангел же Господень сказав до Ілії Тезбія: Ось іди лишень зустріч послам царя Самарійського та й промов до них: Хиба в Ізраїлі та нема Бога, що ви ідете питати в Беель-Себула, Екронського бога. За се ж, так глаголе Господь: Із постелі, що ліг єси на її, ти вже не встанеш, а мусиш умерти. І пійшов Ілія (і сказав їм)." — 2 Царів 1: 2-4.

Йорам наслідив престол по Охозії; і хотяй він не був так лукавий як Ахаб, то однак почитання Баала дальше продовжалось підчас його панування. Підчас його царювання стара жінка Езабеля була дальше жива й дальше попирала диявольську релігію. (2 Царів 3: 1-3) Опісля про Егуя було написано: "Так викоренив Егуй Баала в Ізрайля." (2 Царів 10: 28) При сій точці образ Егуя закінчився. Дальші його діла записані не представляють жадної роботи жадного слуги Єгови.

'ВИБРАНИЙ СЛУГА'

Вибраним слугою є Христос, Його возлюблений Син. (Ісаії 42: 1) Єгова уживав вірних старинних мужів, названі ним "пророками", до виконування роботи в Його імя, котрі то пророки і їх робота була тінню більшої роботи яка мала бути виконана в будуччині. Пророк Ілія вірно служив Богу Єгові, і Єгова ужив Ілію до вираження свого негодування відносно Дияволської (або Баалової релігії). Ілія і його робота пред-

ставляли роботу вірних людей на землі під керовництвом Ісуса Христа, Божого Вибраного Слуги, протягом часу від 1878 р. до 1918 р. Ілія був забраний у вихрі а Елисей наступив по нім як пророк і слуга Божий. Робота яку Елисей виконував опісля представляла роботу яку мали виконувати на землі вірні послідуватели Ісуса Христа під керовництвом Ісуса Христа, Божого Вибраного Слуги, від часу коли Господь Ісус прийшов до храму. — Малахії 3: 1-3.

Такі вірні одиниці, що служили під Ісусом Христом, св. Письмо називає "вірний і розумний слуга". (Маттея 24: 45-47) Тій вірній клясі Господь припоручив справи свого царства на землі; і сьому вірному слузі клясі Господь припоручив оголосити між усіма народами землі Його царство через проповідування доброї новини євангелії або вістки о царстві тим, що хотять слухати. Коли Ілія був забраний, тоді настав короткий протяг часу нім Ілія зачав свою роботу. Писання як і факти показують, що та робота яку Ілія виконував представляє роботу виконану через вірного слугу клясу під Ісусом Христом, і котра то робота закінчилася в 1918 році. Тоді наступив короткий протяг часу безактивности зі сторони правдивих послідувателів Ісуса Христа. Потім періоді безактивности наступила більша робота, котра була представлена через пророка Ілію і про котру роботу тут говориться як "роботу Елисея або період роботи Елисея". Ся робота Елисея зачалась в 1919 році і мусить продовжатися аж робота свідоцтва скінчиться. Ті що докажуть цілковиту вірність Богу у виконанню сієї роботи, представленої через проро-

ків, стались 'частю Його вибраного слуги кляси', котрої Ісус Христос є Головою і Гетьманом. Такі вірні одиниці були привидені в храм Божий і є назначені і помазані бути свідками Єгови. — Ісаії 43: 10-12.

Цар Егуй був типом або образом на вибраного слугу Єгови а часом представляв Ісуса Христа і Його вірних послідувателів. Сповнення пророчої драми Егуя мусіло взяти по приході Господа Ісуса до храму Єгови, котрий то прихід узяв місце в 1918 році. Егуй стрінувся з пророком Ілею і жив більше чим двайцять вісім літ вчасі пророка Елисея. Се здається значить, що Єгова протягом періоду Ілії, себто від 1878 до 1918 року, зачав приготовляти людей бути свідками для імя Єгови, і що ті, що докажуть вірність в тім періоді, були перенесені в період Елисея, котрий зачався в 1919 році, і що ті сталися членами Божої організації і є назначені "вірним і мудрим слугою". Сих то вірних одиниць Бог наділив своїм "новим імям", називаючи їх "свідками Єгови"; і єсли вони будуть вірні аж до смерти, вони будуть перемінені "у першім воскресенню" на подобіє Господа Ісуса Христа. (Одкриття 20: 6) Се показує, що свідки Єгови є заключені в тім образі або драмі, що була зроблена через Егуя і Йонадаба. Будучи співучасниками з ними в роботі яка тепер виконується се помагає нам віднайти клясу котру Йонадаб представляв.

ДОКАЗИ

В доказ заключення, що Егуй представляв 'вибраного слугу' Єгови, наводимо слідуюче:

Егуй народився під угодою закону і через се був Ізрайльтянином в угоді з Єговою, котрі то факти подають писання і Божі ділання з ним. (2 Царів 13: 1-6; 14: 23-27) Сей факт, що він був проти почитання Баала, є дальшим доказом, що він був в ласці Господа Бога.

Імя "Егуй" значить "Єгова є він". Його імя з натиском звертає ввагу на факт, що Єгова є він, т. є, що Він-Всевишний, і на котрого "слуга" кляса, включаючи свідків Єгови, "останок", тепер звертає ввагу людям. Імена його отця і праотця є також значучі. Егуй був сином Йосафата, котрий був сином Намессієнка. (2 Царів 9: 2, 14) "Намессієнко", імя його праотця, значить "випутати", котре мабуть походить із слова *машах*, — корінь слова, що значить "витягнути" і є тим самим коренем слова із котрого імя Мойсей було взяте. "Йосафат", імя отця Егуя, значить "Єгова-суджений, т. є оправданий". Та друга часть імя, *сафат* значить "судити або дати присуд або вирок за або проти; отже володіти управляти і оправдувати." Сей Йосафат, син Намессієнка, не є той самий Йосафат, про котрого згадується в книзі Царів як син Аси. Отже сі два імена, Намессій і Йосафат, мали б представляти те, що є взяте або вирване і ужите для оправдання Єгового імя.

Се був Єгова, що дав приказ помазати Егуя на царя Ізраїльського і тому те помазання було Єговою. Ахаб ніколи не був помазаний по приказу Єгови бути царем над десятьома поколіннями Ізрайля. Історія каже: "Егуя ж Намессієнка помаж в царя над Ізрайлем." (1 Царів 19: 16) Ділаючи під керовництвом від Господа, Елисей

приказав свому "молодцеві" іти і помазати його: "Прийшовши туди, відшукай там Егуя Йосафатенька, Намессієнка, та й приступи та й вели йому вийти з серед товариства та й поведи його в середню світлицю; тоді візмеш олійну посудину та й золлеш йому на голову й скажеш: Так глаголе Господь: Помазав я тебе в царі над Ізраїлем. Опісля відчини двері та й біжи не гайся. І піднявся він і ввійшов у світлицю. Той же злив йому олій на голову та й каже: Так говорить Господь, Бог Ізраїлів; помазую тебе царем над Господнім народом, над Ізраїлем." — 2 Царів 9: 2, 3, 6.

Егуй був помазаний і призначений на Єгового виконателя, щоби знищити Баала, або Дияволську релігію в Ізраїлі. Се божественне припорученнн звучить: "І вигубиш ти дом Ахабів, пана твого, щоб я помстився за кров слуг моїх, пророків, і за кров усіх рабів Господніх (погибших) і з руки Езабелиної, і вигине ввесь дом Ахабів і вигублю я Ахаба й те, що до стіни мочить, й зачинене і покинуте в Ізраїлі; і зроблю я з домом Ахабовим те, що з домом Еробоамовим, і з домом Баасиним Ахієнковим, Езабелю ж їсти муть пси на майдані Езреелському, й ніхто її не поховає. Тоді відчинив двері і втік." — 2 Царів 9: 7-10.

Егуй сповнив своє припорученнн. "Як Іуй (Егуй) чинив суд над домом Ахабовим . . . " (2 Паралипоменона 22: 7, 8); котрі то слова доказують, що він був виконателем. Виконуючи своє припорученнн від Господа Егуй отримав признанння від Єгови, і для сієї причини зробив угоду з Егуйом, що його сини будуть сидіти на

престолі." (2 Царів 10:30) Се значить, що вони мали царювати через чотири роди, себто, мали наслідити цілковито престіл. Егуй і його дім занимали престіл Ізраїля через сто років. Самий Егуй царював двайцять вісім років. (2 Царів 10:36) Йоахаз, його перший рід, царював через сімнайцять років, і протягом того часу Бог благословив Ізрайля. (2 Царів 13:4, 5) Йоас, правнук Егуя, був на престолі Ізрайля при смерти Елисея, котрому щастив пророк Єгови. —2 Царів 13:14-23.

На горі Кармеля Ілія убив чотириста і пядесять священників Баала; а Егуй подвоїв сю роботу різні, лише на більшу скалю. (1 Царів 18:40; 2 Царів 10:18-25) Ілія зробив початок нищення релігії Баала, а Егуй докінчив сю роботу. (2 Царів 10:28) Ще инша добра точка по його стороні є, що він був проти Езабелі. Він мав і показав духа подібного до Господніх признаних людей, котрі указують духа проти Езабелі, і про що є написано в Одкриттю 2:20-23. Він їхав по Езабелі з цілковитою погордою і подоптав її на смерть. Егуй був оправдателем Єгового Слова в сім, що він сповнив Слово Єгови висказане через пророка Ілію проти Ахаба і Езабелі. В сій роботі він також докінчив те, що Ілія зачав. Ілія призвав огонь з неба в присутности пророків Баала і Ахаба коло гори Кармеля. Там він молився: "Почуй мене, Господи, почуй мене, щоб сей люд зрозумів, що Ти, Господи, справдищній Бог, і що Ти наверпеш серця їх." (1 Царів 18:37) Се було оправдання Єгової слави, але не досить щоби наверпути Ахаба і Езабелю. Почитання Баала дальше продовжалося, і Господь Бог

ужив Егуя для оправдання свого імя і свого Слова в очах поклонників Баала. (2 Царів 9: 25-37; 10: 9-11) Сі є лише уявлені твердження історичних подій показуючи, що Егуй був ужитий Єговою у виконанню присудів проти представителів Сатани, і се попирає заключення, що він представляв роботу виконання Божих присудів проти Сатани і його орґанізації, і що св. Письмо виразно показує, що се буде доконано через Ісуса Христа і Його спів-товаришів.

Егуй був воєвничим чоловіком. Він належав до відділу колесниць і був атаманом в армії Ізрайля. Коли Єгова щастив армії Ізрайля, тоді та армія побіджала ворогів, і через се та армія сталась Господнім воїнством; і єсли се так, тоді Егуй був отаманом в армії Господніх військ. (1 Царів 20: 1-30; 2 Царів 3: 5-25; 6: 24-7: 16) Егуй був знаний яко бистрий їздець, бо писано, що їхав "мов скажений". (2 Царів 9: 16, 20) Сей факт, що Егуй був у відділі воєнних колесниць Ізраїля, здається піддає думку, що ті, що сповняють образ Егуя, мусять співтоваришити із 'колесницями херовимів' (1 Паралипоминона 28: 18), що представляє величезну колесницю Єгової орґанізації, яку пророк Езекиїл бачив у видінню і котра кляса Езекиїла розуміє, що та колесниця представляла Божу велику орґанізацію. (Езекиїла 1: 10) "Колесниця Божа двічі десять тисяч, тисячі і знов тисячі; Господь між ними — Господь живущий у святині Синая." (Псальма 68: 17) "Ось, щити силачів його червоніють; в кармазині військо; колесниці огнем блищать, як йдуть у битву, а списи лісом филюються." (Наума 2: 3) "А хиба ж на ріки не за-

палав був гнів твій, Господи на ріки — досада твоя, а на море — ярость твоя, коли ти, неначе всів був на коні твої, й на колесниці рятуючі?" (Аввакума 3: 8) "Поставив двори свої над водами, обертаєш хмари на колесницю для себе, ти несешся на крилах вітру." — Псальма 104: 3.

Слово Єгови дотично дому Ахаба і Езабелі було вповні оправдане знищенням того дому. У своїм часі Бог Єгова цілковито оправдає своє Слово і своє імя, яке зневажив Сатана і його організація, через цілковите знищення їх. Егуй виконав роботу добре проти дому Ахаба і Езабелі, але се ще не був кінець його роботи яка була зазначена в його припорученню. Він мав щось більше до виконання.

РЕВНІСТЬ ДЛЯ ЄГОВИ

Егуй мав велику ревність для Єгови і се ще инша причина чому він представляв Христа, царського Виконателя. Про Господа Ісуса є написано: "Бо ревність для дому твого ізсушила мене, і зневага тих, що тебе зневажають, впала на мене." (Псальма 69: 9) Ось така є ревність царського дому, і через се вона подобається Єгові. Ілія показав подібну ревність для Господа сил. Потім як він повбивав пророків Баала і сховався в розщавині Гори Гореб, відповідаючи на питання Господа чому він там був, Ілія сказав: "Запалав я щиростю про Господа, Бога Саваота." (1 Царів 19: 10) Слово "щиростю" в сім тексті значить те саме, що "ревність" в Псальмі 69: 9. Ті два слова походять від одного кореня. 'Єгова є ревнивий Бог.' (2 Мойсея 20: 5; 5 Мойсея 5: 9) "Бо Господь, Бог наш, се

поломя жеруще, Бог ревнивий!" — 5 Мойсея 4: 24.

Про установлення царства справедливости під Христом Царем є написано: "Ревнива любов Господа Саваота се вчинила." (Ісаії 9: 7) У писаннях слова "ревність", і "щирість" походять від того самого кореня: "Бо я ревністю про вас ревную Божою; я бо заручив вас одному мужеві, щоб чистою дівою привести перед Христа." (2 Коринтян 11: 2) Коли Павло знайшовся перед Жидами він сказав про себе: 'Я був навчений після звершенного звичаю закону отців, і був ревний для Бога, як і ви є сьогодня.' (Діяння 22: 3; Филипіян 3: 6; Колосян 4: 13) Останок Божий котрий є помазаний виконувати роботу Божу, мусять мати ту саму ревність до Єгови. Ісус Христос котрий оддав себе за нас, щоб і збавити нас од усякого беззаконня, і очистити собі людей вибраних, ревнителів добрих діл.' ужиті в повисших писаннях, означують: сильне рішення виконувати справедливий замір Господень; або незломане рішення виконати те, що Господь приписав. Вони слухають Бога радше чим чоловіка.

Егуй їхав "мов скажений" із незломаним рішенням, що ніщо не перешкодить йому у виконанню його замірів для котрого він був назначений. В тій самій годині коли він отримав своє припорученння він зараз рушив із своїм військом виконати се припорученння. Коли посланці царя приступили до нього і спитали його чому він так жене, він відповів їм: 'Уступіться геть із моєї дороги; я немаю часу тратити з вами.' Рівнож ж коли Ісус Христос отримав приказ від Єгови іти

й володіти серед ворогів, Він зачав "війну в небі" і викинув Сатану і його ангелів з неба і кинув їх на землю. Писання показують, що скоро робота свідоцтва яка тепер виконується, скінчиться, після волі Єгови, тоді Ісус виступить не гайно і не позволить нічому перешкодити у виконанню присудів, проти ворогів. — Псальма 110: 1-6; Одкриття 11: 17-19; 12: 7-12; Маттея 24: 14, 21, 22; Псальма 45: 3, 4.

Члени "тіла Христового", включаючи останок тепер на землі, мусять мати ту саму ревність яку показав Егуй. Бачити і оціняти факт, що царство прийшло, значить, що останок мусить пильно виконувати свою роботу аж поки всі твердині ворожої організації не впадуть. (Ісаії 6: 9-12) Єгова дав приказ, що робота свідоцтва мусить бути виконана нім зачнеться робота вбивання, а останок, будучи ревним, рішивсь із ласки Божої, що ніщо не перешкодить йому у виконанню сього вірно. "Про дороги мої промишляв я, і ноги мої повернулись до свідчень твоїх. Я спішився і не гаявся, заповіді твої повнити. Ревність моя сушить мене, напасники бо мої забули слова твої!" — Псальма 119: 59, 60, 139.

Виконуючи сю роботу в імя Єгови сил, останок мусить спішитись, і многі називають їх божевільними перевертнями за чинення сього. Та се не робить ріжниці що вороги кажуть; вони виконують се з радістю. Коли Давид будучи в армії Господній, йшов воювати, він сказав: "Наказ царський був спішний." (1 Самуїла 21: 8) Коли Божі помазанники бачуть і оціняють, що Царство прийшло, тоді вони спішать бути по-

слушними Божим приказам. Вони є пильні щоби зробити своє покликання й вибір певний. (2 Петра 1: 10) Вони служать Господеві з ревністю яку має лише дім Єгови. "Тоді скажуть Єрусалимові: Небійся, а Сионові: Нехай не опадають руки в тебе!" — Софонії 3: 16.

ЙОНАДАБ

Чоловік на імя Хамат був отцем дому Рехаби, котрий був Кинеяном. (1 Парапипоменона 2: 55) Кинеяни жили в опущеній землі між полудневою частю Канаану а горами Синаю. Вони мали стичність з Мадиянами. Коли фараон захотів убити Мойсея, тоді молодий чоловік Мойсей утік з Египту у землю Мидян і там оженився з дочкою Єтра, Кинеянина. (2 Мойсея 2: 15-21) Кинеяни були дуже ласкаві до Мойсея коли він знайшовся в нещастю, і сю ласкавість їх він ніколи не забув. Коли Ізраїльтяни під провідництвом Мойсея подорожували з Египту до Канаан землі, вони переходили по при Кинеянів, і Мойсей сказав до Кинеянів: Ми простуємо до того місця, що про його казав Господь: Оддам його вам. Ходи з нами, і добро зробимо тобі; бо Господь обіцяв добро Ізрайлеві." (4 Мойсея 10: 29) Із сих Кинеянів походив Рихаб. Рихаб був предком Йонадаба, котрий був дійсним основатилем кошового племня Рихабів. У писаннях його імя являється як "Йонадаб", і "Єгонадаб", і від тепер до сього чоловіка будемо відноситься під імям "Йонадаб".

"Він і його люди були всегда почитателями Єгови, були обрізані, та не вважалися за Ізраїльтянів, і тому можливо не вважали за свій обо-

вязок сповняти закон і обряд Мойсея. Почитання Баала було ненависним для них. Йонадаб установив був реформу і змусив більше чим коли триматися твердо старинного життя Арабів. Вони не мали пити вина, будувати домів, не мали сіяти, ані садити ані посідати винниць. Усі їх дні вони мали перебувати в шатрах. (Еремії 35: 6, 7) Таким чином вони мали затримати свою виразну племенну тотожність. Через два і пів століття вони вірно тримались сього правила. В році 607 перед Христом Навуходоносор напав був на Юдеїв і вигнав Рихабітів з їх шатрів до Єрусалиму, де вони встояли проти спокуси, і отримали особливші благословенства." — *Міжнародний Біблійний Словар,* стр: 550 — "Рихаб".

Егуй поступав з своєю роботою виконання присудів і повбивав царів і синів Ахаба і инші, і коли він скінчив своє виконавче діло над сорок і двома прихильниками Охозії, він стрінув Йонадаба. Тоді Егуй поспитав Йонадаба: 'Чи ти по моїй стороні чи ні?' В тім часі Йонадаб мав чути або самий Егуй сказав йому яку роботу Егуй виконав відносно винищення Баалізму з Ізраїля; инакше Йонадаб не бувби розумів питання Егуя поставленого йому: "Й поїхав із відти, й стрінув Йонадаба Рихабенка, що йшов зустріч його, й сказав йому: Чи твоє серце так до мене прихильне, як моє до твого серця? І відказав Йонадаб: Так. І каже Егуй: Коли так, дай руку. І подав той руку свою, й посадив він його до себе на колесницю." (2 Царів 10: 15) Очевидно Єгова дозволив Йонадабові явитися в сім образі для якоїсь доброї цілі, і вирозуміння тієї цілі принесе заохочення й потіху вірним. Ся історія

не показує нічого, щоби Йонадаб брав участь у роботі вбивання. Кого ж тоді Йонадаб представляв в сім образі?

Йонадаб представляв або був прообразом на клясу доброї волі людей, що тепер жиють на землі, протягом часу у котрім позатипічний Егуй виконує свою роботу, і котра то кляса не є в гармонії з орґанізацією Сатани і котра стає по стороні справедливости. Ся кляса, єсли буде послушна і вірна, буде схоронена Господом протягом Армаґедону, перейде через горе, і отримає вічне життя на землі. Вона становить клясу "овець", що щастить Божим помазаним людям, бо вони знають, що помазанники Господні виконують роботу Господню. (Маттея 2: 32-40) Яко попертя сього заключення наводимо слідуюче:

Імя "Йонадаб" значить (після Конкорданта Стронґа) "Єгова — величний, себто щедрий, і великодушний." Після иншого авторітету, те імя значить "Єгова богатий". Отже Його імя вказує, що Йонадаб представляв клясу людей до котрої Єгова є вельми щедрий. Рихабіти точно дотримували те, що вони вважали є правдивим після їх навчення. Писання показують, що Йонадаб ішов чесним і покірним напрямом і робив те, що він вірував є прадиве, і що він научав своїх дітей праведности і вони йшли подібним шляхом. Потомки Йонадаба отримали заповіді від чоловіка, а не від Єгови, що вони не мали пити ніколи вина, що вони не мали будувати домів, але мусіли жити в шатрах. Се значило, що вони мусіли провадити просте життя само-відреченняся. Їх вірність у виконанню того, що во-

ни були навчені вважати за правдиве, Господь ужив яко порівнання з вірністю Ізрайля котрий занедбав виконувати заповіді Його. Бог приказав Ізрайльтянам, що вони не мали їсти з дияволського стола, що значило, що вони не мали мати нічого до чинення з дияволською релігією, та Ізрайльтяни знехтували сією заповідю і звернулися до Баалізму або почитання Диявола. Сьогодня так зване "Християнство", котрого Римо-Католицька Гієрархія і її священники є провідниками, цілковито нехтують заповідями Господніми і їдять і пють з Його стола і в той самий час вони є учасниками дияволського стола зробивши їх орґанізацію частю Сатанинского світа. "Не можете чашу Господню пити і чашу бісовську, не можете трапезі Господній причащатися і трапезі бісовській." (1 Коринтян 10: 21) Єгова ненавидить лицемірів.

Римо-Католицька Гієрархія, урядове і правлюче тіло, що править релігіями світа, і так зване "Протестанські" орґанізації є тепер злучені й становлять так зване "з'орґанізоване Християнство". Що тут говориться про Гієрархію і духовенство або правлюче тіло не відноситься до щирих католиків або щирих протестантів. Є міліони католиків, котрі малиб бути членами католицької церкви, але вони ними не є, мимо того, що гієрархія називає їх "католицьким народом". Ніхто не повинен бути виставлений на сміх за се, що він є католиком. Щирі католики бажають знати правду, і подана тут критика є в тій цілі, щоби помочи чесним людям побачити, як кількох людей звели і ошукали міліони чесних одиниць. Римо-Католицька Гієрархія, т. є, прав-

ЙОНАДАБ ВИТАЄ КОЛЕСНИЦЮ ЕГУЯ

люче тіло, разом з духовенством инших віроісповідань, вважає себе за представителів Бога і що їм дано власть проповідувати Його Слово. Вони називають себе Християнами; отже через се вони є бодай посередно в угоді чинити волю Божу. Однак вони не слухали заповідей Божих, але йшли за своїм самолюбним бажанням. Римо-Католицька Гієрархія — се правлюче релігійно-політичне тіло, що звело й ошукало міліони чесних одиниць.

Многі із сих доброї волі людей попирало католицьку організацію, як фінансово так і морально і в инший спосіб, але сі чесні і доброї волі люди ніколи не одобрювали гіпокрицтва яке істнувало в сих організаціях. Многі инші люди доброї волі поза сими організаціями так званими "Християнськими" бажали чинити добро і дальше мають бажання пізнати і служити Богу Єгові. Час мусить прийти коли сі люди доброї волі до Бога дістануть нагоду почути і пізнати правду; і той час уже прийшов. Лицемірна кляса названа "з'організованим Християнством" була представлена через невірних Ізраїльтянів, що признавали себе за Божих людей, а однак не слухали Бога і відвернулись від почитання Бога до Баалізму або дияволської релігії. Люди доброї волі тепер на землі були представлені через дім Йонадаба. Маючи се на ввазі ми будемо досліджувати св. Письмо і побачимо як невірні Ізраїльтяни стояли перед Богом впорівнанню з Йонадабами.

Єгова велів своему пророкові Еремії виповісти пророцтво у котрім невірність Ізраїльтянів є сильно порівнана з Йонадабами, і таке пророцт-

во предсказує, що Єгова відкине гіпокритичне "Християнство", а головно лицемірних проводарів його, і що він дасть свою ласку і благословенство людям доброї волі, котрі стануть по стороні справедливости, і котрі були представлені через дім Йонадаба. Те пророцтво звучить як слідує: "Слово, що надійшло від Господа до Еремії за Йоакима Йосієнка, царя Юдейського: Іди до родини Рахавіїв і поговори з ними та й приведи їх до Господнього дому, в одну світлицю, і дай їм пити вина." — Еремії 35: 1-2.

Ся часть пророцтва представляла Божу отворену дорогу для людей доброї волі тепер на землі, що мають бути приведені в Його дім або в організацію і отримати Його благословенство. Много людей доброї волі можна спостерегчи, що тепер приходять до організації Єгови, як се пророцтво представляло. Дальше той пророк продовжає: "Я взяв Язанію, сина Еремії Авазиєнкового, з його братами й з усіма його синами й усю родину Рехавіївську, та й привів їх до Господнього дому, в світлицю синів Анана Годолієнка, Божого чоловіка, що була коло світлиці князівської, над світлицею Маабсеїною Селумєнковою, придверника, і поставив я перед Рехавіївською родиною повні чаші вина і збанки, й промовив до них: Пийте вино. Та вони відказали: Вина ми не пємо, бо Йонадаб Рехавенко, наш предок, дав нам заповіт, сказавши: Не пийте вина ні ви самі, ні діти ваші по віки." — Еремії 35: 3-6.

Завважте, що Рихабіти відмовились пити вино подане їм, показуючи сим їх рішення бути вірними до того, що вони обіцяли. Вони ріши-

ли дотримувати їх слова обітниці. Дальше те пророцтво показує, що Рихабіти говорили після їх научення Йонадабом, основателем того дому, а іменно: "Та й домів не будуйте й насіння не сійте, й виноградників не насаджуйте, й не майте їх, а жийте в наметах, поки й віку вашого, щоб вам довго прожити на сій землі, де ви лиш — приходні. І ми послухали наказу предка нашого Йонадаба Рехавенка в сьому, що він повелів нам, щоб не пити вина весь вік наш, — ми й жінки наші, сини наші й дочки наші, — та щоб не будувати хат на пробуток; і нема в нас ні виноградників, ні поля, ні засіву."—Еремії 35: 7-9.

Ті Рехавіти з дому Йонадаба не наставляли своїх серць на богацтва світа, як доми, і виноградники. Се що вони мешкали в шатрах, символічно говорить, що вони були прохожими, виглядаючи лучшого правительства, котре то подібне бажання наповняло серця инших старинних людей, котрі вірою виглядали лучшого правительства, т. є, справедливого Божого правительства під Ісусом Христом, і котре було представлене символічно через місто. (Гл. Жидів 11: 14-16) Коли місто Єрусалим було загрожене злученими військами зі всходу, Йонадаби пійшли мешкати в Єрусалимі, показуючи сим, або представляючи людей доброї волі в теперішнім часі, що шукають місця спокою і безпеки в Божій організації на землі.

Тоді Господь у пророцтві робить сильний контраст одно із другими, показуючи своє негодування до переступників угоди, Ізрайльтянів, і своє признання до людей дому Рехаби, Йонада-

бів, що вірно тримали їх угоду до того, що вони обіцяли. Дальше те пророцтво звучить: "І надійшло слово Господне до Єремії таке: Так говорить Господь Саваот, Бог Ізраїля: Іди та скажи мужам Юдиним і осадникам Єрусалимським: Чи вже ж ви не наберете собі з сього науки, щоб слухати слів моїх? говорить Господь. Слова Йонадавові Рехавенкові, що наповідав потомків своїх, не пити вина, заховуються; і вони не пють по сей день, бо слухають заповіта предка свого; а я говорив вам без настанно говорив від досвіду, — та ви не слухали. Надто я раз-по-раз посилав до вас усіх моїх рабів пророків, і говорив: Зверніте бо кожен із ледачої стежки своєї та поправтесь ув учинках ваших, і не ходіте за иншими Богами, щоб їм служити, — а жити мете собі на землі, що я наділив вам і отцям вашим. Та ви не нахиляли уха й не слухали мене."—Єремії 35: 12-15.

Се пророцтво точно описує напрям взятий так званим "Християнством" під провідництвом урядових чинників, що є так ясним сьогодня між сими організаціями на землі. Головно володіючі чинники Римо-Католицької організації, і духовенство инших організацій, вдавали що вони служать Богу, але вдійсности вони служили Дияволові і своїм напрямом ділання вони ошукали міліони людей і спонукали їх вірувати, що сі володіючі чинники або духовенство є слугами Бога. Цілий володіючий чинник, т. є Римо-Католицька Ієрархія і передові люди, що попирають їх організацію, і котрі володіли і управляли "католицькою народністю", були цілковито невірні Богу. Чесні і щирі одиниці з "католиць-

кої народності", котрі є доброї волі до Бога, були представлені через Йонадаба.

Тоді Єгова велів пророку Єремії промовити сі слова, котрі відносяться до людей доброї волі, а іменно: "Позаяк потомки Йонадабові, Рехавенки, виповняють заповіт предка свого, що він дав їм, а сей люд мене не слухає, то Господь, Бог Саваот, Бог Ізраїля, так говорить: Пошлю отце на Юдеїв й на всіх осадників Єрусалимських усе те лихоліття що я вирік на них; за те, що я говорив їм, а вони не слухали, я кликав їх, а вони не озивались. До родини ж Рехавійської сказав Єремія: Так говорить Господь сил небесних, Бог Ізраїлів: За те, що ви додержували заповіт Йонадавів, предка вашого, і так усе чинете, як він вам повелівав, — за те, так говорить Господь сил небесних Бог Ізраїля, — непереведеться в Йонадава Рехавенка потомок, що стояти ме перед лицем моїм по всяк час". — Єремії 35: 16-19.

З боку (в Біблії) сей верш звучить: "Не перевидеться від Йонадаба сина Рехава чоловік, що стояти ме передо мною по вік." Се — виразна обітниця від Єгови для людей доброї волі тепер на землі, що стануть сильно по стороні Господа, і будуть вірні, що вони в своїм часі наслідять великі богацтва і стануть перед Господом на віки признаними.

Мойсей, що був типом на 'Вибраного Слугу' Єгови, Ісуса Христа, запросив Кинеянів, із котрих вийшов Йонадаб, і сказав: "Ходи з нами, і добро зробимо тобі." (4 Мойсея 10: 29) Се представляло членів 'вибраного слуги' кляси сьогодня, що неначе кажуть до людей доброї волі: 'Ходіть з нами, і пізнаєте Єгову і Ісуса Хри-

ста, і будете служити їм, і добро прийде до вас.'

Відносячися тепер до пророчої драми або образу зробленого Егуйом, і в котрім явився Йонадаб, писання безперечно показують, що Йонадаб був проти диявольської релігії, так званого Баалізму. Історія каже, що Егуй "стрітив Йонадаба Рехабенька, що йшов зустріч його, й сказав йому: Чи твоє серце так до мене прихильне, як моє серце до твого серця? І відказав Йонадаб: Так. І каже Егуй: коли так, дай руку. І подав той руку свою, й посадив він його до себе на колесницю." — 2 Царів 10: 15.

Йонадаб знав, що Егуй виконував тоді прикази Єгови щоби знищити диявольську релігію в краю, і Йонадаб знав, що се була справедлива робота, і тому він вповні згаджався із нею. Так і в теперішнім часі ті люди доброї волі на землі, котрі спізнають яку роботу свідки Єгови виконують по приказу Господньому, вони признають, що се справедлива робота, і сі люди доброї волі вповні згаджуються із тією роботою і бажають мати участь в тій справедливій роботі.

Колесниця символічно представляє орґанізацію; а що Егуй їхав в колесниці підчас виконування роботи Єгови, його колесниця представляла Божу орґанізацію на землі, т. є, "вірного слугу клясу, останка Єгови, котрі є свідками Єгови, ділаючи під провідництвом Ісуса Христа. Егуй взяв Йонадаба за руку і попросив вступити у свою колесницю. В сім Егуй представляв Господа Ісуса даючи поміч людям доброї волі, що бажають прилучитися до Його орґанізації. Завважте, що Егуй зробив се потім, як Йонадаб щиро висказав, що його серце і ум згаджаються

з Егуйом, що значить, що він був в повній симпатії з Егуйом і його роботою, і що його мотива була подібна до Егуйової, а іменно, несамолюбна, і що сей чин показав його, що він постороні Бога Єгови. Се доказує, що хто бажає бути благословенним від Господа Бога, той мусить заявити себе по стороні Бога і Його царства, і мусить стати по стороні Єгової організації на землі.

Егуй, знайшовши Йонадаба в повній симпатії з собою і з своєю роботою, без сумніву мав сказати Йонадабові, що він мав іще до виконання: "Та й промовив: Ідь зомною, і пригляньсь моїй ревності до Господа. От посадили його на колесницю." (2 Царів 10: 16) Егуй не хвалився своєю ревністю, але повідомив Йонадаба, що би він приглядався властивому напрямові того, що згодився чинити волю Божу. Те що Егуй робив, він робив щиро і енергічно. Його слова значать, що він рішився виконувати замір і роботу яку Єгова приписав йому і що він виконає се в імя і з ласки Господа. Йонадаб пійшов з Егуйом і без сумніву попирав Егуя в його роботі, виконуючи те, що він просив або казав йому робити. Подавши свою руку Йонадабові, Егуй символічно сказав: 'Я буду уживати моєї сили тобі на поміч, попертя і потіхи, і навчу тебе як властиво служити Богу Єгові.' Подібно і Господь тепер говорить до людей доброї волі.

Егуй, в товаристві з Йонадабом, поїхали до Самарії, де решта членів дому Ахаба були знищені. Тоді Егуй приготовився, щоби знищити всіх проводарів почитання Диявола по цілім Ізраїлі. Сей факт, що Йонадаб був з Егуйом, по-

казує, що він сим чином давав свідоцтво проти Диявола і став по стороні Єгови, і сим чином указував на клясу Йонадабів, що вони стануть одважно і будуть нести свідоцтво для імя Бога Єгови і Його царства в сім часі. Егуй ужив хитрости, щоби він міг зібрати всіх священників Баала або почитателів Диявола в одно місце і там справитися з ними. "І скликав Егуй увесь люд і промовив до їх: Ахаб не так то поважав Баала, Егуй гаряче шанувати ме його. Оце ж поскликайте до мене усіх пророків Баалових, усіх слуг його й своїх жерців його, всіх до одного, бо я наготовив велике жертівне сьвято Баалові. А кого не буде, тому смерть. Егуй же підпявся на хитрощі, щоб вигубити всіх поклонників Баалових. І сказав Егуй: Визначіть сьвяточні збори про Баала. І визначили. І розіслав Егуй по всьому Ізраїлеві, й посходились усї поклонники Баалові; не стало ні одного чоловіка, щоб не прийшов: і ввійшли в храм Баалів так що храм Баалів був повен від одного кінця до другого.

"І повелів він доглядникові над одежою: Принесіть одіж усім служителям Бааловим. І принесли їм ризи. І ввійшов Егуй із Йонадабом Рихабенком до Баалового храму, й сказав служителям Бааловим: Шукайте й передивітесь, чи нема між вами кого зо слуг Господніх, бо тут мають бути тільки слуги Баалові. Тоді приступили до приношення жертов та всепалення. А Егуй поставив знадвору вісімдесять чоловіка з наказом: Коли попустить хто втекти кому з тих людей, що я вам оддаю в руки, той наложить за його своєю душею. Скінчивши приноси всепа-

лення, повелів Егуй прибічникам і лицерям: поввіходьте таї повбивайте всїх до одного. І повбивали їх мечем, і повикидали прибічники й гетьмани та й рушили в місто, де була божниця Баалова, і повиносили ідоли з Баалової божниці та й попалили. І подробили стовпа Баалового, зроїнували й храм Баалів і зробили з його місце нечисте, по сей день. Так викоренив Егуй Баала з Ізраїля." — 2 Царів 10: 18-28.

Се що Бог дав приказ Егуйові знищити Баалізм показує, що диявольська релігія є гидотою в очах Єгови. Се показує, що лицемірство в імя Господа, як се його практикують Римо-Католицька Гієрархія і инші релігіоністи, є великою гидотою в очах Єгови. Коли Егуй пішов в дім Баала, в товаристві з Йонадабом, то се було свідоцтво зі сторони Йонадаба, що він був проти почитання Диявола і що він був по стороні Єгови. Рівнож в теперішнім часі, коли люди доброї волі, без огляду на їх попередні церковні звязки, отверто співтоваришать із свідками Єгови і помагають їм і поперають їх в їх роботі, то Йонадаби, або люди доброї волі, сим чином дають свідоцтво перед людьми, що вони є проти гіпокритичної або диявольської релігії, яку отримує так зване "з'організоване Християнство", і що вони є по стороні Єгови і Його царства.

Є многі инші писання, що вповні поперають се заключення. Єгова і Його Цар, Ісус Христос, тепер дають нагоду клясі Йонадаба доказати їх любов до царства справедливости через прилученяся до свідків Єгови в даванню свідоцтва і попертя сеї роботи фінансово, морально і діяль-

но в приготовленню і голошенню вістки царства. Ся євангелия доброї новини царства мусить тепер голоситися людям в послушенстві до приказів Господніх, і се є привилей і задача кляси Йонадабів мати часть в дорученню сієї славної вістки.

Егуй скликав усіх поклонників Баала або Диявола, щоби вони виразно дали себе пізнати, і се вони зробили через одягненя певних ризів. Одежа або риза є символом тотожности. Щоби сі люди дали себе пізнати, Егуй сказав: "Принисіть одіж усім служителям Бааловим"; а всі инші були виключені із храму Баала. Се символічно говорить, що між людьми мусить бути розділення, так щоби всі могли бути пізнані по одній або другій стороні, т. є, або по стороні Диявола, або по стороні Бога Єгови і Його царства. Слугам Єгови дано приказ голосити правду і взивати до всіх, що противляться вістці правди, одягнутися в одежу або ризи, щоби вони дали пізнати себе, що вони є проти царства. Ті ж що стануть в ряди з помазанниками Господніми і будуть нести свідоцтво для Його імени, сим указують де вони стали через відлученняся від гіпокритичних релігіоністів. Коли Ілія, одного разу, хотів щоби поклонники Диявола дали пізнатися, він сказав: 'Єсли Єгова є Всемогучий Бог, ідіть за Ним; єсли Диявол є ваш бог, ідіть за ним.' (1 Царів 18: 21) Се згаджується точно із тим, що Егуй зробив, і показує, що в теперішнім часі Бог спричиняє обставини, які спонукують людей стати по стороні Диявола або по стороні Господа, і сим чином дати пізнати себе. У св. Письмі є много пророчих образів, котрі пока-

зують розділення людей, і в кождім случаю Бог дає знання людям, і сим чином дає їм нагоду добровільно вибрати кому вони будуть служити.

Треба памятати, що Бог Єгова не старається спасати людей. Він не назначив жадної громади людей на землі щоби вони спасали людей. Бог не мусить пробувати робити щось, але Він виконує свій замір після своєї волі. Єгова постарався о великі благословенства і богацтва для тих, що служать Йому. І Він велить дати знання Його правди людям, щоби вони добровільно могли вибрати чи вони будуть служити Богу і отримають Його благословенство, або служити самолюбним людям, котрі є під панованням і контролею Диявола. Ті люди, що вірують в Бога і в Ісуса Христа, як Відкупителя чоловіка, і котрі докажуть їх вірність через одважне проголошення сієї правди иншим, отримають благословенства від Господа. Такі люди радуються голосити правду Божого Слова і Його царства иншим. Для тієї цілі Бог посилає правду людям; і се Він робить посилаючи між людей своїх свідків голосити про Його імя і царство. Сим чином Він дає спромогу і привилей людям доброї волі прилучитися до Його помазаних свідків в проголошенню вістки правди иншим, щоби вони могли розумно ділати і вибрати кому вони мають служити. Отже ся пророча драма про Егуя і Йонадаба ясно указує на людей доброї волі, що тепер на землі, що вони стануть по стороні Бога і Його царства і будуть служити зі свідками Єгови і голосити сю правду иншим людям.

'ЗНАК НА ЧОЛАХ'

Вподобалось Єгові через инших пророків відкрити і віднайти своїх людей доброї волі тепер на землі. Невидима організація Єгови, що в небі, і ті, що на землі, що є частю Його організацією, тепер ділають в точній гармонії з собою. Та невидима або небесна організація є також під контролею (Господа). У пророцтві Езекиїла є записана пророча драма або образ, показуючи спільну діяльність небесної Божої організації із тією, що на землі, і відкриває спосіб научення і розділення людей. Те пророцтво записане в девятій голові Езекиїла, і котре є вповні поперте иншими пророцтвами, показує, що робота розділення возьме місце зараз перед битвою великого дня Бога Всемогучого, инакше названою "Армагедоном", і що ясно відкриває клясу людей доброї волі.

Ісус Христос — могучий виконавчий Чиновник, котрий провадить сили небесні до битви великого дня Бога Вседержителя, виконує присуди Єгови проти диявольскої організації. У повисше згаданім пророцтві Езекиїла слідуючі слова є записані: "І кликнув опісля мені в уші грімким голосом: Наближуються карапники міста, кожен із знарядом у руці до вбивання." (Езекиїла 9: 1) Сей приказ розказує невидимій армії Єгови приготовлятися до остаточної битви, і для сієї причини ся невидима армія Господня отримала розказ приближитися і кождий з них мав знаряд до вбивання в руці своїй. У видінню Езекиїл бачив шість приближаючихся сотворінь. "І се прийшло шестеро від нагірніх воріт, що на північ, а в кожного в руці його

знаряд до вбивання; між ними ж один, одягнений у ляну одежу, а при боці в його писарський прибір; і прийшов та й поставили коло мідяного жертівника." — Езекиїла 9: 2.

Шість є символічне число ужите в св. Письмі показати цілість, коли ж число сім символічно представляє цілість. Орґанізація Єгови є одна і цілковита єдність, а шість мужів в сій драмі символічно представляли невидиму або небесну часть Божої орґанізації, коли ж один чоловік із писарським приладом при його боці, одягнений в леняну одежу, представляв "вірного слугу" клясу на землі, видиму часть Божої орґанізації під керовництвом Господа Ісуса Христа. Ті шість, представляли небесну часть а один представляв земну часть, разом вони представляли цілу орґанізацію. Земній части Божої орґанізації дано приказ нести свідоцтво або голосити правду про Єгову й Його царство. "Вірний слуга" кляса на землі є вподоблена до дівиці прикрашеної для її жениха, про котру то клясу є написано в св. Письмі: "І дано їй, щоб з'одягла ся у висон чистий і святий; в висон бо оправдання святих." (Одкриття 19: 8) Та одна одиниця одягнена в линяну одежу, а при боці писарський прилад, представляє цілого останка або слугу клясу; т. є, свідків Єгови. Обидві части Господньої орґанізації тепер ділають в точній гармонії. Невидима часть виконує присуди проти лукавих, а видима або земна часть голосить вість правди, щоби розумні сотворіння могли вибрати сторону ніж виконання присудів возьме місце. Робота проголошення мусить бути вчикнана найперше, і коли вона скінчиться, тоді не-

видима часть орґанізації виконає присуди проти тих, що стали по стороні Диявола і його лукавої орґанізації.

Релігія є цілковитою частю орґанізації Сатани. Ще від часу Нимрода Диявол уживав релігії для зневаження імени Бога Єгови і щоби ошукати людей і відвернути їх від Бога. Релігійні орґанізації, як се головно люди розуміють, малиб істнувати на честь Божу; але правдою є, що ті орґанізації названі "релігійними" є політичні, ціль котрих є дістати і вживати контролю над людьми землі. Під контролею сих так званих "релігійних орґанізацій" многі люди доброї волі були спонукані страхом попирати несправедливі орґанізації. Ся орґанізація на землі є символічно представлена через "город", котрий Бог знищить в Армаґедоні. Та нім знищення возьме місце Єгова дав приказ своїм вістникам, т. є своїм свідкам, 'мужеві з писарським приладом при його боці', що вони мусять виконати роботу, і тому Господь дав сей приказ: "І сказав йому Господь: Пройди серединою по місті, по Єрусалиму, та й поклади знак на чолах у людей, що зітхають і сумують задля всіх гидот, які діються в городі." — Езекиїла 9: 4.

Гіпокрицтво або дияволська релігія є великою гидотою в очах Єгови. Під контролею володарів сих релігійних орґанізацій, а іменно, Римо-Католицької Ієрархії, є міліони людей доброї волі, котрі бачуть жорстокі, несправедливі і злі річи які виконуються в церковних орґанізаціях в імя Бога і Христа, і сі люди доброї волі є представлені яко ті, що "зітхають і сумують задля всіх гидот, які діються в городі."

Се є воля Єгови, щоби сі люди доброї волі мали нагоду дістати знання правди. Чоло чоловіка символічно представляє місце розуму; отже "Поклади знак на чолах у людей що зітхають і сумують" — сі слова значать дати сим людям вирозуміння правди про замір Єгови. Ось таку роботу дано приказ свідкам Єгови виконувати котру то роботу, з ласки Божої, вони виконують ідучи від дому до дому і повідомляють людей о Божім замірі. Для сієї причини свідки Єгови видали много книжок, пояснюючи писання, котрі вони щоденно несуть до людей, котрі бажають приняти 'знак на їх чолах'; такі люди є покірні й смирні й шукають знання. Сі люди доброї волі, инакше названі Йонадабами, приняли знання правди і знак на чолах їх, і тоді показують, що вони приняли сей знак через прилученняся до видимої части Божої організації, і йдуть разом із свідками Єгови і дають свідоцтво иншим.

В назначенім Богом часі ся робота свідоцтва, себто, робота положення знаку на чолах бажаючих правди, буде докінчена, що показано словами пророка: "Аж ось той, що в лляній одежі, той, що при боці в його писарські прилади, приніс звістку і сказав: Зробив я так, як ти мені приказав." —Езекиїла 9: 11.

Се точно сходиться з словами Ісуса, котрий дав приказ, що проповідувати меться євангелия царства . . . на свідкування всім народам; і тоді прийде конець." І при кінці прийде таке велике горе якого ніколи не було в світі. (Маттея 24: 14, 21) Коли робота свідоцтва скінчиться через тих, котрих представляв 'чоловік з писарським приладом і одягнений в лляну одежу', тоді на-

ступить робота представлена в пророцтві через "шістьох" мужів, т. є, небесну часть Божої організації. До сієї видимої громади Господь Ісус дає приказ, котру чув пророк і записав в сих словах: "А другим сказав, що я чув: йдіте позад його городом та й убивайте; нехай не милує око ваше й нещадить; і стараго й молодика, дівицю, дитину й жіноцтво вбивайте на смерть; із тих же, на кому положено знак, не займайте нікого, а починайте од моєї святині. І почали вони від тих мужів, що були перед храмом." (Езекиїла 9: 5, 6) Се показує, що Божий Виконавець повбиває всіх окрім тих, що будуть мати знак на чолах, і також йому дано приказ, щоби він зачав від 'мужів перед храмом', себто, високих урядників, котрі мають володіючу силу над організацією. Ті ж, що мали знак на чолах їх, спаслися. Се здається зазначує початок або першу часть Армагедону, битву великого дня Всемогучого Бога. "І сказав до них: Опоганьте храм, закидайте подвіря побитими, а по тім вийдете. І вийшли вони та й почали вбивати по городу." — Езекиїла 9: 7.

Ся часть пророцтва показує велику пагубу яка буде виконана на тих, що стануть по стороні Диявола і його організації; вони будуть знищені і не спасуться: "І порозбивають одного об одного, отців і синів у купі, говорить Господь, — нікої пільги ні милосердя не буде їм, і не пожалую вигубити їх." — Еремії 13: 14.

Се — класа Йонадаба, що є назначена на чолах їх і послушна Господеві, і котра буде охоронена і захована Господом в часі Армагедону.

Більше деталічне пояснення Езекиїла знаходиться в *Оправданню*, Том 1, стр. 94.

НОЙ І ЙОГО РОДИНА

Ще инший образ в Біблії, котрий помагає віднайти людей доброї волі, є про Ноя і його родину. За днів Ноя люди землі стали вельми лукаві, і Єгова повідомив Ноя о своїм замірі знищити сотворіння землі. Бог приказав Ноєві збудувати ковчег, котрий мав статись місцем охорони для Ноя і його родини в часі великого потопу. (1 Мойсея 6: 1-17) Те велике знищення, що прийшло на землю в тім часі, пророчо предсказувало знищення дияволської лукавої організації, що володіє в теперішнім часі. (Маттея 24: 37-39; Луки 17: 26, 27) Ковчег який збудував Ной представляв одиноке місце безпеченства для тих, що служать Богу, а іменно, Божу організацію. Беззаконство на землі за часів Ноя було наслідком ділання Сатани і його злих ангелів, котрі ошукували і обманювали инші сотворіння. Ся справа є більше подрібно обговорена і вияснена в книжечці *Ангели*.

Релігія була головним средством ужитим Дияволом для ошукання людей, і тут згадуємо релігійні організації тому, щоби правда яка має бути тепер зрозуміта, була оцінена любимцями справедливости.

Кожду релігійну організацію, яка істнувала від розпочатя Нимродом (1 Мойсея 10: 8-10), Сатана захопив і уживав для своєї цілі. Найвиразнійший взірець сього є Римо-Католицька Гієрархія. Парадуючи під імям Бога і Христа, Сатана уживає сієї організації до ошукання міліо-

нів людей, що бажають чинити правду, але котрі є тримані в незнанню о замірах Єгови. Римо-Католицька Гієрархія, се найсильнійший видимий ворог на землі свідків Єгови, котра то організація розпучливо старається тримати людей в незнанню правди. Се — безперечний факт, що Римо-Католицька Гієрархія становить організацію Сатани, в котру він затягнув і замотав многі добрі люди, котрих він старається тримати в неволі і далеко від Бога. В такий спосіб Сатана тримає много людей в протестанських церквах під контролею їх духовенства. Так було і за часу Ноя, що Сатана захопив "синів Божих." (1 Мойсея 6: 1, 2) Сей факт, що духовенство подало руки політичним і фінансовим інтересам світа, всі котрі є під Сатаною, є безперечним доказом, що Сатана злапав їх у свої сіти і уживає їх для своїх цілей. Католики як і Протестанти научають людей, що їх померші приятелі жиють і є свідомі або в чистилищі або мучаться в пеклі. Така наука се попертя першої Сатанської брехні яку він сказав чоловікові. (4 Мойсея 3: 4; Йоана 8: 44) Многі добрі люди спонукані вірувати, що їх померші приятелі терплять в чистилищі і що їм можна помочи молитвами духовенства. Всі такі зводничі діла походять від Сатани і виконуються ним і множиством його лукавих слуг. Тепер Сатана знає, що його час уже дуже короткий нім велика битва Армаґедону возьме місце, і тому він спішить, щоби затягнути всіх людей в спіритизм або дияволізм і сим чином поставити їх проти Бога; і для сієї причини в теперішнім часі много людей звертаються до спіритизму і до медіїв духових по цілім сві-

ті. Всі, що підуть за провідництвом Сатани і його лукавих союзників, помруть в Армагедоні.

ВАЖНА ПРАВДА

Яка правда є найважнійша для всіх, що бажають дістати і затримати ласку в Бога Єгови? Ся правда є: що є лише одно місце безпеченства, а се перебувати в орґанізації Бога Єгови. "В гамуйтесь і пізнайте, що я Бог! Я вознесуся між народами, вознесуся на землі! Єгова сил небесних з нами, висока твердиня наша Бог Якова." (Псальма 46: 10: 11, *А.П.В.*) Все в опозиції до Бога Єгови буде остаточно знищене. Тут подаємо деякі приміри.

Люцифер знав, що Єгова — Всемогучий Бог і що він, Люцифер, мав бути послушний Богу. Він знаходився в Божій орґанізації і добровільно покинув її, поставив себе в противенстві до Бога, і забрав з собою множество ангелів, що були під ним. Полишення орґанізації Божої значить знищення. Єгова довго терпів їм в сім, що він позволив Сатані і його силам дальше існувати й показувати своє беззаконство аж до призначеного Богом часу на знищення їх. Те що Бог виразно зазначив у своїм Слові про знищення сієї лукавої орди служить як сильна осторога для всіх розумних сотворінь.

Якебудь сотворіння знаходячися в орґанізації Божій і єсли воно трактує сей привилей недбало і байдужо, сим чином виставляє себе на хитрий атак ворога. Піддатися впливої ворога і відвернутися від Божої орґанізації і опісля добровільно спротивитися їй, значить, що те сотворіння напевно буде знищене. Добровіль-

ний гріх — се свідоме переступлення Божого закону. Се — лукавство, а всіх лукавих Бог знищить. — Псальма 145: 20.

Саул, се ще инший примір із тих, що колись були в орґанізації Божій і відпали. (1 Самуїла 9: 15-18; 15: 22-26) Юда є ще одним приміром із тих, що були в Божій орґанізації і сталися добровільними переступниками, впали в сіти Диявола, і тоді добровільно відступили і спротивилися Богу, і такі напевно будуть знищені. Така сама доля чекає "чоловіка гріха" або "сина погибелі." (2 Солунян 2: 3-9) Колись вони були в правді, в Божій ласці, і в Його орґанізації, та задля самолюбства відвернулись від Бога і потерплять знищення. Про таких апостол Петро пише: "Коли бо, утікши від нечистоти світа через пізнання Господа і Спаса Ісуса Христа, однако ж, знов замотавшись бувають подужані, то останні їх — гірше первого. Лучче би їм було не пізнати дороги правди, як, пізнавши, одвернутись від переданої їм святої заповіді." (2 Петра 2: 20, 21) Ізраїль яко нарід був Божою типічною орґанізацією і був в його ласці і мав його охорону, але тої нарід відпав до Диявола і потерпів знищення. Так і "Християнство" або "з'орґанізоване Християнство", зачалось із заміром служити Богу, але провідники відвернулись від Бога і Христа і прилучились до Диявольської орґанізації і мусять потерпіти знищення в Армаґедоні.

БЕЗПЕКА

Де ж можна знайти безпеку? І хто се вони, що знайдуть місце певної безпеки? Знищення світа

за днів Ноя через потоп представляло знищення теперішнього світа в Армаґедоні. Тому що Ной посвятився Єгові, затримав свою невинність до Бога і був все вірний, він був праведний в очах Єгови. Під керовництвом Бога Ной збудував ковчег, котрий служив яко місце безпеки і охорони для Ноя і тих, що були з ним. Се представляло, що єдине місце безпеки підчас найбільшого горя за всіх часів буде в орґанізації Єгови. Отже ковчег який Ной збудував по приказу Божому представляв орґанізацію Єгови, і символічно говорить до всіх сотворінь: "Орґанізація Єгови — се єдине безпечне місце."

Потоп приніс велике горе на світ. Армаґедон принесе найбільше горе. (Маттея 24:21, 22) В горю підчас Армаґедону противники Божі не знайдуть утечі, ані місця безпеки. (Еремії 25:35) Сей факт, що вони називають себе "Християнами" або імям Христа і Бога, не дасть їм місця безпеки. Ще бо від часу Еноха люди двоолично називали себе імям Бога, що було насмішкою. (1 Мойсея 4:26, з боку в анг. Біблії) З Бога не можна насміятися без кари. (Галат 6:7) Всі що противляться свідкам Єгови в їх змаганню давати свідоцтво про царство Боже будуть знищені і се виразно включає "чоловіка гріха", "сина погибелі". Нефіліми (1 Мойсея 6:4, *А.П.В.*), будучи тими, що збунтувалися й пішли за Сатаною, будуть знищені з Сатаною в битві великого дня Бога Всемогучого. (Гл. *Оправдання,* Том 2, стр. 311) "Сини Божі", котрі сталися непослушні і полишили Божу орґанізацію за днів Ноя були увязнені на довгий час.

(1 Петра 3: 19, 20) Вони ще живі, і як здається то їх кара скінчиться десь в часі Армаґедоні. Хто із них вернеться до праведності спасеться і буде привернений.

ГРОМАДА ЙОНАДАБА

Божий свідок Ной, "проповідник праведности", представляв вірного останка тепер на землі. Ті люди, що були з Нойом в ковчезі представляли громаду Йонадаба тепер на землі, що співтоваришать з Божою орґанізацією. Вони мають обітницю, що, єсли стрінуть згадані обставини, зможуть схоронитися в день гніву Єгови. (Софонії 2: 3) Сі обставини є, що вони мали прилучитися до Божої орґанізації і мали б остати там і не похитно служити Богу, співділаючи в гармонії зі свідками Єгови, і відмовитись брататися зі світом. Єсли ж вони позістануть в орґанізації або в колесниці Господній і в той самий час будуть попирати лукавий світ, і навіть єсли вони будуть бажати піднести світ, стрінуться з несщастям. Орґанізація Єгови — єдине безпечне місце, і хто набуде собі сю забезпеку і тоді добровільно полишить її, той напевно буде знищений. Члени громади Йонадаба мусять вірно досліджувати заміри Божі подані в Його Слові і тому се пояснення Слова Божого є для їх користи. Вони мусять показати свою любов до Бога через пильне сповнення Його заповідей. Для добра громади Храму, і також для добра тих, що прилучаться до Божої "колесниці", Господь відкрив завісу й дозволив своєму світлу засвітити в лиця тих, що посвятились Йому, і дав їм побачити річи, які вскорі мають

прийти, як і значіння річей, що сталися в минувших шістьдесять століттях. Первородна правда яка являється в тім видінню яко найважнійша за всі инші, є ся: Єгова, Всемогучий Бог, є дателем життя, і Він схоронить тих, що люблять і слухають Його, і котрі остануться непохитні й вірні Його орґанізації, і всякого часу показують правду і незломану любов до Єгови. Рішаюча проба всіх розумних сотворінь уже прийшла. Нехай же всі такі завважають сю осторогу. "Єгова — у храмі свому святому; нехай вся земля мовчить перед ним!" — Аввакума 2: 20, *А.П.В.*

Всі що хотять пізнати правий шлях мусять відмовитися йти за наукою людей. Бог Єгова і Ісус Христос є правдивими учителями для всіх тих, що люблять праведність і бажають знати правду. (Ісаії 30: 20) Самолюбні люди, що научають свої науки після своєї вподоби, ті впали під хитрий і зводничий вплив Сатани і сим вони замінили свої здогади і фальшиві науки за правду Слова Божого. Сим чином многі щирі люди були ошукані. Хто бажає отримати богацтво від Бога Єгови, той мусить дістати знання правди, а се можна дістати лише через вважне досліджування Слова Божого і при помочи підручників о які Він постарався для вирозуміння її. Се — привилей як і задача всіх людей доброї волі постаратись о таке знання.

МІСТА ПРИБІЖИЩА

Сі люди доброї волі, инакше звані "Йонадабами", знайдуть тепер інтересне поучення подане із ласки Божої в св. Письмі про "міста при-

біжища". Сі охоронні міста головно предсказують, що Бог постарається о прибіжище для певних одиниць підчас Армаґедону. Мойсей був типом на Ісуса Христа і він перший отримав поучення від Єгови про ті міста прибіжища, а пізнійше Мойсей передав се повідомлення людям: "І рече Господь до Мойсея: Промов до синів Ізраїлевих і скажи їм: Як перейдете через Йордан у Канаан землю, так повибирайте собі міста: охоронними містами будуть вони вам, щоб можна було втечи туди убійцеві, що ненаруком убив людину. І будуть у вас міста сі прибіжищем від месника, щоб не погиб убійця перше, нім стане на суд перед громадою." — 4 Мойсея 35: 9-12.

По приказу Єгови Мойсей передав се повідомлення Ізрайльтянам зараз перед входом до землі Канаан. (4 Мойсея 1: 1-3) Єгова постарався о шість містів прибіжеща (4 Мойсея 35: 6), число шість, будучи символом нецілости або несовершенности, відноситься до провізії Господа для чоловіка підчас несовершенних обставин на землі. Слово "прибіжище", як се воно ужите в сих текстах, значить місце або стан охорони або безпеки. Убійство людини становило поломання Божої віковічної угоди відносно святости життя. (1 Мойсея 9: 4-16) Для чоловіка, що вбив свого ближнього припадково або ненаруком, Бог постарався о міста прибіжища, де убійця міг утечи до такого міста і там знайти охорону під певними услівями і бути безпечним від кровоместника або виконавця аж до певного часу. Се малоб ясно показувати, і що можна розумно припускати, що Бог постарався о місце або обставини охорони для тих людей

доброї волі на землі, щоби вони могли бути охоронені підчас всесвітного знищення в Армаґедоні, яке то горе впаде на всі народи землі за се, що вони поломали Його віковічну угоду.

Сі міста прибіжища були застережені в законі для користи тих, хто вбив людину ненаручно. "Про синів Ізраїлевих і про приходня, і про такого, що пробуває між вами, будуть шість міст сих прибіжищем, щоб можна втікти туди кожному хто ненаруком забив людину." (4 Мойсея 35: 15) Що означують слова "кожному, хто ненаруком забив людину"? Організація Сатани на землі добровільно і умисно поламала віковічну угоду через марне і жорстоке вбивання людських істот. Бог через свого пророка заявив свій замір знищити урядову організацію на землі за поломання віковічної угоди. "Бо земля вся зледащіла під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устави; зломали вічний заповіт. Тим то пожере прокляттє землю, і живучі на ній відберуть кару; за те попалені осадники землі, й небогато зостанесь людей." (Ісаії 24: 5, 6) Торговельні і політичні чинники видимої організації Сатани умисно плянували і виповідали жорстокі війни наслідок чого був гуртове пролиття невинної крови. Релігійні чинники "Християнства", а головно духовенство, посвячували сі війни і богохульно заявляли їх, що вони є в гармонії з Божою волею. Всі такі добровільні вбійники погинуть в Армаґедоні.

З другої знов сторони є люди на землі, а головно в краях "Християнства", котрі працювали і попирали торговельну й політичну систему гноблення; котрі служили в арміях і фльотах і від-

берали людське життя; котрі підтримували торговельну й політичну систему, що велими гнобила людей; котрі співтоваришили з релігійними системами, що посвячували війну і брали участь в злочині зламання віковічної угоди, і котрі яко члени "відділу сильного рамена" помагали в переслідуванню вірних послідувателів Ісуса Христа і тих, що служили Богу. Протягом Світової Війни многі люди брали участь в сих злих ділах, а головно в переслідуванню Божих людей, і се вони робили без злоби і не були свідомі, що вони переступали Божий закон.

Правлючі чинники в Ізраїлі були винуваті за такі самі злі річи, описані в говисшім параґрафі і до них Ісус сказав: "Щоб упала на вас уся кров праведна, пролита на землі від крові Авеля праведного до крові Захарії, сина Варатіїного, що вбили ви між церквою й жертівнею. Істинно глаголю вам: Все те прийде на кодло се." (Маттея 23: 35, 36) Сим убійцим був урядовий чинник Ізраїльського народу, що позволяв і гнобив і вбивав слугів Божих, і гнобив і вбивав безоборонних людей взагалі, — на нього спала Божа пімста. Ся страшна кара прийшла на Ізраїля в кількох роках по розпятю Ісуса; і Петро, будучи натхненим духом Божим, і промовляючи про наближаючийся гнів, сказав до Ізраїльтянів: "Спасайте себе з сього розворотного кодла." — Діяння 2: 40.

Божі люди переносили великі переслідування в краях так званого "Християнства", і ті, що умисно брали участь в сім злочиннім переслідуванню, є винні за їх пролиту кров. "Християн-

ство", а головно урядова часть його, твердить, що воно чинить волю Божу, і в той час воно є винувате за многі шкарадні злочини. Пророк Єгови, відносячися до таких, каже: "О, як же розопсотилась столиця, колись така вірна й повна правого суду! Справедливість давно в ній панувала, тепер — душогубці. Срібло твоє жужелицею стало, вино твоє розпущене водою; князі твої — проступники й спільники злодії, на гостинці ласі, користі шукають; сиротам нема в їх оборони, а справа вдовиці до них не доходить. Тим то говорить Господь, Господь Саваот, сильний Ізраїлів: О, надоложу мою кривду від противників моїх, і помщусь над ворогами моїми!" (Ісаії 1: 21-24) Духовенство, а головно Римо-Католицька Гієрархія, дозволяла разом із великою торговлею і політичними злочинцями на грабіж і нищення людей; і повисше пророцтво відноситься до них, тому що вони кажуть, що вони належать до царства Божого. Дальше пророк Єгови говорить: "Я бо чую крик, мов би породілі, стогнанне, неначе первородючої, — крик дочки Сионової; вона стогне простягаючи руки свої: Ой лишенько моє! душа моя вмліває перед убійцями!" (Еремії 4: 31) "А останні, взявши слуг, знущались із них, та й повбивали. Цар же, почувши, прогнівив ся, й післявши військо своє, вигубив тих розбишак, і запалив город їх." (Маттея 22: 6, 7) Між Жидами як і "Християнством" були такі люди, що не мали жадної симпатії із такими злочинами, однак задля обставинів вони були змушені брати участь і попирати сих злочинців бодай до певної міри, і тому вони належать до кляси, що

несвідомо або ненаручно винуваті за пролиття крови.

Ті одиниці, що несвідомо або ненаручно попирали сих злочинців, мусять мати якийсь спосіб утечі, инакше і вони погибнуть у битві великого дня Всемогучого Бога. Єгова зі своєї доброти постаравсь о потрібний спосіб для їх утечі. Із тих шістьох міст прибіжища "відділив Мойсей три міста по сім боці Йордані, що на схід сонця." (5 Мойсея 4: 41-44) Йозія потвердив сей вибір міст по переході через Йордан, і також назначив три міста в Канаан. (Ісуса Навина 20: 7-9) Сі шість міст були місцем прибіжища для "синів Ізрайля" і для "чужоземних" і для "прохожих", сим показуючи, що сповнення сього пророцтва буде місце прибіжища для тих, що знаходяться в "Християнстві", і також для тих, що співтоваришать з "Християнством", але не є частю його, котрі потребували такого прибіжища і бажають і шукають його. "Щоб убійця, той хто необачно, ненаруком убє чоловіка, утікав туди, щоб вони служили вам прибіжищем. Сі городи призначено про всіх синів Ізрайля і про чужиниць, що пробували між ними, щоб усякий хто туди втікати ме, убивши ненароком людину, не вмер від руки кровоместника перш ніж стане перед громадою." — Ісуса Нав. 20: 3, 9.

Єсли смерть була спричинена із добровільного чину, що хтось кинув якийсь знаряд, як "жилізним знаряддєм", або "вдарив його каменюкою", або "уруддєм деревяним", і спричинив смерть добровільно, такий був винуватий за вбійство і мусів умерти. (4 Мойсея 35: 16-18)

Кров убійника мусіла бути пролита местником або кровоместником, що було застережено в законі Божім яко кара за зломання віковічної угоди. "Хто пролле кров людську того кров теж проливати ме чоловік: бо в образ Божий сотворив Бог чоловіка." (1 Мойсея 9: 6) "Кровомесник сам нехай вбє душогубця; як тілько подістане його, убити мусить його." (4 Мойсея 35: 19) Але если вбійство сталось припадково або невмисно, то вбійник міг утечи до міста прибіжища для охорони. "І будуть у вас міста сі прибіжищем від местника, щоб не погиб вбійця перше нім стане на суд перед громадою." — 4 Мойсея 35: 12.

МЕСТНИК

Хто ж є тим "местником", або виконателем гніву проти позатипічних злочинців? Самі слова закону Божого роблять "местника" Божим урядовим виконавцем. Після еврейщини, то "местником", є виконатель пімсти і мав бути хтось із кревних.

Великим кревняком роду людського через народження є Ісус, народившися від діви Марії, і тому він стався кревняком Ізрайльтянів. (Галат 4: 4, 5) Совершенний чоловік Ісус купив рід людський своєю дорогоцінною кровю і тому Він є Відкупителем, і яко відкупитель чоловіка він є одягнений у власть від Єгови, його Отця, дати життя роду людському. (Римлян 6: 23; Ісаії 9: 6, 7) Він є великим урядовим екзекутором Єгови і виконує справедливість відплачуючися життя за життя на убійцеві. "Бо Отець і не судить нікого, а суд увесь дав Синові, і власть дав йо-

му і суд чинити; бо він Син чоловічий." (Йоана 5: 22, 27; 5 Мойсея 19: 21) Ісус Христос є Оправдателем Єгового імя, і виконателем присудів проти всіх ворогів Божих. В сій роботі виконання пімсти йому співтоваришать "шість мужів" показаних в образі, і кождий із них був оружений в знаряд до вбивання в руці його і уживав його після керовництва Господа. —Гл. Езекиїла 9: 1, 2; стр. 33-99; також *Оправдання* Том 1, стр. 94.

"Кровоместник сам нехай убє душогубця; як тілько подістане його." (4 Мойсея 35: 19) Ісус Христос великий Виконатель, напевно стріне й дістане усіх убійців в Армагедоні у битві великого дня Бога Всемогучого і повбивають усіх, що не знаходяться в містах прибіжища. В законі було застережено, "щоб не погиб убійця перше, нім стане на суд перед громадою. (4 Мойсея 35: 12) Всі инші убійники мусять бути покарані. Ті міста прибіжища були приготовані яко спосіб утечі: "Щоб кровоместник, запалавши серцем і пустившись на здогінь за убійцею, не здогнав його, коли далека дорога, та й не вбив його, хоть він не повинен вмерти, тому бо не мав до його ненависті перше... щоб не проливалась безвинна кров у землі твоїй, що Господь, Бог твій, дає тобі в наслідде, і щоб не було на тобі вини за кров." (5 Мойсея 19: 6-10) Те застереження Божого закону представляло далеко більші річи які мали настати потім, коли вірний і признаний останок буде взятий в угоду до Царства. (Жидів 10: 1; 12: 12-29) Установивши нову угоду і забравши вірних в угоду о Царство, виходило б, що позатипічні міста прибі-

УТЕЧА ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЄГОВИ

жища є вже установлені для користи тих, котрі поставлять себе в условинах Божого ласкавого розпорядження. (Про се розбирається подрібно в книжці *Єгова*.

Коли Егуй ішов оправдувати імя Єгови 'його серце горіло' ревністю до роботи призначеної йому. Так і більший Егуй, Ісус Христос, коли післано Його володіти між його ворогами і оправдувати імя Єгови, то 'його серце горіло ревністю' щоби виконати ту велику роботу. Те велике і шкарадне переступлення віковічної угоди через пролиття людської крови мусить тепер бути покаране, тому що се день пімсти нашого Бога і вбійники мусять впасти під руки великого Виконателя. Отже Диявол 'знає що його короткий час' і що в скорі битва великого дня Бога Вседержителя буде точитися. (Одкриття 12: 12) І так справедливість буде вимірена убійникам на оправдання Єгового імя. Хто був несвідомо злучений з дияволською роботою проти людства, і нагромаджував зневаги на імя Єгови, і хто тепер бажає йти до міста прибіжища, той мусить спішитись! Такі мусять забратися з дияволської орґанізації і стати по стороні орґанізації Господа Бога і оставати там. Для сієї причини написано є: "Втікайте з посеред Вавилону й рятуй кожен душу свою, щоб і вам не погибнути за беззаконьство його; се бо година помсти Господньої, — він віддає йому заплату його. Гострітє стріли, наповніте сагайдаки; Господь підпалив завзяте царів Медійских, задумав бо проти Вавилону, його затратити, — се помста Господня, помста за храм його." — Еремії 51: 6, 11.

Через століття цілий світ був під управою лукавого Сатани, і його жорстокої і лукавої організації. Та Виконатель цілковито знищить їх в Армаґедоні. Ісус Христос, Виконатель, прийшов до храму Єгового чинити суд, і Бог кличе до всіх народів щоб вони замовкли перед Ним і звернули свою ввагу на прикази Єгови. Прийшов Його час оголосити свій замір і дати людям звідомленя і осторогу. Урядові чинники видимої організації Сатани отримали повідомлення і осторогу, що сей світ становить організацію Сатани, і що він буде знищений і що свідки Єгови назначені Богом мають проголосити сі правди і дати се повідомлення. Проголошення сих правд не принесло потіхи для духовенства, великого гандлю і політики, але противно, вони відмовилися звернути свою ввагу на се повідомлення і осторогу і затвердили свої серця. Ся правда головно відноситься до духовенства. Сей урядовий чинник умисно, обдумано і зі злобою дальше гнобить Божих людей і переслідує їх за проголошення правди. Дальше, вони шкодять і убивають тих, що посвятилися Господу. Вони шкодять людям доброї волі через се, що стараються тримати їх від правди. Урядові чинники організації Сатани видимі й невидимі, змовилися знищити помазанників Господніх і перешкодити в проголошенню правди про Єгову, Його імя, і Його замір. (Псальма 83:1-5) Як Ахаб і Езабеля, котрі підкупили свідків, щоби вбити Набата і загарбати його майно, так духовенство і їх союзники тепер намовляють инших присягати фальшиво проти свідків Єгови і спричинити їм терпіння, і так во-

ни показують злобу і жорстоку ненависть. Вони є ті, що засідають погубити тих, котрих вони ненавидять. Про таких закон Божий говорить: "І коли з ненависті штовхне його, чи кине на його з нарошна, так аж що той помре, або ворогуюче вдарить його рукою, так що той помре, то мусить вмерти забіяка; душогубець він; кровоместник убє душогубця, як тілько подістане його." — 4 Мойсея 35: 20, 21.

Не скорше як в Армагедоні Ісус Христос, кровоместник, повбиває злобне духовенство і їх союзників. Здається, що такі люди, що признавали себе за слуг Божих, але добровільно служать Дияволові, такі отримають гіршу кару із рук великого Виконателя. Господь дав приказ "шістьом мужам", котрі представляли невидиму часть під Ісусом Христом, з їх знарядом вбивати убійців без милосердя. "А другим сказав — так, що я чув: Ідіте позад його городом та й убивайте; нехай немилує око ваше і не щадить; І старого й молодика, дівицю, дитину й жіноцтво вбивайте на смерть; із тих же, на кому положений знак не займайте нікого, а починайте од моєї святині. І почали вони від тих мужів що були перед храмом." (Езекиїла 9: 5, 6) Тут Господь виразно заявив, що "з'орґанізована релігія', що так вельми зневажала Його імя, і ті, що брали участь в переслідуванню його вірних людей і зневажили Боже імя, будуть знищені без милосердя.

Хто ж тоді буде міг утекти? Се люди доброї волі що утечуть в місто прибіжища. Колись вони співтоваришили із орґанізацією Сатани, але тепер, пізнавши лукавство її, і доброту Божу, вони шукають прибіжища в Божій орґанізації,

котра то орґанізація була представлена через міста прибіжища. Вони покинули Вавилон, себто, орґанізацію Сатани і втікають до Божої орґанізації, стають по стороні Єгови і Його царства, і від тепер вони не можуть співчувати або попирати сю лукаву орґанізацію, але мусять остатися непохитно по стороні Господа і бути вповній симпатії з його орґанізацією і в його роботою.

СТАРШИНА

Старшими в Божій орґанізації є ті, що були приведені до храму і помазані Господом і через се є старшими направду або дорослими у Христі. Такі не будуть уникати від голошення правди про ворогів Божих; і се було представлено через Божий закон даний в Моаб землі, а іменно: "Коли ж чоловік ненавидить ближнього свого, і засяде на його і напавши вбє його, так що той вмре, і коли він утече до котрого із сих міст: так пішлють туди старші із міста його і приведуть його з відтам, та й оддадуть його в руки кровоместникові на смерть. Очі твої нехай не щадять його; змий безвинну кров з Ізрайля і буде добре тобі на світі." — 5 Моїсея 19: 11-13.

Вірний останок з Божої орґанізації, котрі є старшими, не можуть годитися в ніякий спосіб із добровільними убійцями або гонителями, що є в орґанізації Сатани або защищати їх, ані не можуть вони співчувати їм проти виконання Божої пімсти на них. Вони не лише мусять відлучитися від сієї лукавої орґанізації, але мусять бути вповній гармонії з Божим рішенням виконати Його пімсту на них. Вони мусять бути згід-

ні й просити Бога, щоби його замір знищити лукавих був виконаний на ділі. Ось так вони покажуть їх повну симпатію і посвячення серця Єгові і до Його заміру. Отже сі вірні одиниці мусять дальше голосити одважно про пімсту нашого Бога, тому що се є часть припорученя даного Його помазанникам. — Ісаії 61: 1, 2.

По цілім "Християнстві" знаходяться міліони людей доброї волі й чесного серця котрі не бажають бути винуваті за пролиття невинної крови. Не свідомо, отже невмисно й ненарочно, вони були затягнені в полапку Сатани і змушені поповнити зло своїм ближним. Та в Божім законі несвідомость є винята, если та одиниця зверне своє серце до праведности. Але щоби такі одиниці могли втечи, то вони мусять показати свою посвяту до Бога і Його царства і набути знання про Його розпорядженя для роду людського. Яко "старші із міста його (убійника)", вони не можуть охороняти винуватих, але мусять бути в згоді з більшим Егуйом; і коли Він, як Егуй, захоче голов синів позатипічної товпи Ахаба, вони мусять іти за приміром тодішних володарів і старших і доручити ті голови. (2 Царів 10: 1-7) Се не значить, що вони будуть брати участь в убиванню якогось сотворіння, але значить, що вони не будуть вагатися проголошувати правду, коли мають нагоду, і не можуть покривати беззаконня. Духовенство, а головно Римо-Католицька Ґіерархія кричить і нарікає, що свідки Єгови нападають на нію. Се є цілковита неправда. Бог положив відвічальність на своїх людях голосити правду, щоби і инші знали про заміри Єгови. Правда відкриває лу-

кавство, і правда голоситься для користи тих, що бажають чинити справедливість.

Великий Суддя, Ісус Христс, засів на своїм престолі в храмі і розділює людей, і ті, що бажають бути в гармонії з Богом і в справедливості, мусять безпроволоки і непохитно стати по стороні Господа і повідомляти инших, що вони по стороні Бога і Його справедливого правительства всякого часу. Тепер задача лежить на свідках Єгови научати клясу Йонадабів, щоби люди доброї волі могли ділати розумно. Сі люди доброї волі й чесного серця були засліплені Сатаною і його слугами, головно духовенством, аж вони почули правду про Господа і Його царство; і так вони несвідомо поперали сю безбожну товпу і поповняли злочинства тим, що посвятилися Єгові і Його царству як і инші.

Від коли Господь Ісус прийшов до храму і відбудував Сион, то вірні і ті, що увійшли в угоду о царство становлять часть Божої орґанізації. Се сталося по зробленню угоди вірности, в Моаб землі, що міста прибіжища були установлені, а се показує, що потім, як вірні сини Божі були взяті в угоду о Царство, тоді позатипічні міста прибіжища були установлені або ужиті. Перед тим, нім вірний останок був взятий в угоду о царство, від тоді були і є люди доброї волі, котрі несвідомо або ненарочно переступали віковічну угоду. Період жертви для вибирання людей для Єгового імя мусить закінчитися із викінченим Сиону; але яку провізію зроблено для тих людей доброї волі, що тепер посвячуються Богу Єгові? Вони знаходяться у світі під управою Са-

тани, і вони не співчувають з його лукавим правлінням, і вони відлучилися від нього. Вони бажають служити Богу і чинити Його волю. Отже се важна річ тепер зрозуміти який є замір відносно них і яка задача положена на вірного останка відносно Йонадабів.

Люди брали участь у Світовій Війні і переступали віковічну угоду через проливання людської крови, але многі із них робили се тому, що були змушені володарями Сатанської організації се чинити, і вони не знали, що вони ломали віковічну угоду. Там вони побачили дволичність і лицемірство духовенства, котре називало себе послідувателями Ісуса Христа і слугами Бога, а однак котрі не лише брали участь у війні, але злобно заставляли инших убивати людей. Такі люди стали здивовані поводженням духовенства, і коли вони повернули з війни і почули правду о Божім замірі для людського роду через Ісуса Христа, вони забажали знати і чинити волю Божу. Вони зненавиділи лукавство, і з чесним серцем шукали знати кращий шлях. Инші поперали сю лукаву і гноблючу організацію котра управляє сим лукавим світом і котра знущається над людьми, включаючи свідків Єгови. Инші мали звязь з релігійними організаціями, що жорстоко переслідували Божих вірних людей в подібний спосіб як Савло з Тарсів. (Діяння 8: 1-3; 9: 1-22) Инші належали до поліції, або відділу сильного рамена, звідразою виконували прикази духовенства і поповняли насильства проти Божих помазаних людей, але, пізнавши правду, вони забажали взяти инший і правдивий шлях. Хто так чесно змінить свій напрям ділання і шу-

кає Господа в Його назначений спосіб, той знайде Його.

Позатипічні міста прибіжища — се організація Єгови. Він постарався о охорону для них, що стануть цілковито по стороні Його організації і котрі ненавмисно і незлобно ломали віковічний заповіт. "Вмисно і злобно" значить чинити зло свідомо із злим заміром у серцю без ніякого взгляду на права инших. Напримір, духовенство позволяло на переслідування і вбивання свідків Єгови, знаючи що сі чоловіки і жінки були невинні і проголошували Слово Боже. Мотива такого духовенства була зла, бо воно бажало осунути сих свідків із своєї дороги. Инші помагали їм в сім злочині, але робили се несвідомо і без злоби. В Божім законі данім Ізраїлетянам була зазначена доля таких одиниць, і в позаобразі той закон відноситься до инших тепер, а іменно: "Про синів Ізраїлевих і про приходня, і про такого, що пробуває з вами, будуть шість міст сих прибіжищем, щоб можна втікти туди кожному, хто ненаруком забив людину." — 4 Мойсея 35: 15.

Тепер, відколи Господь прийшов до храму, ті люди в "Християнстві", що не становлять части його, але котрі є доброї волі й бажають служити Богу і Його справедливому правительству, мусять знайти приют або місце прибіжища в тім місті (себто в організації), що є цілковито посвячена Богу і його службі. Єгова положив на своїх свідках в теперішнім часі задачу відносно сієї кляси, що бажає чинити добро, і тієї відвічальности неможна оминути або легко важити.

Ся відвічальність є нести людям доброї волі вість царства, повідомляючи їх о Божім замірі зробленім для тих, що пильно шукають пізнати його і служити йому. Через свого великого Первосвященника, Ісуса Христа, Єгова дає приказ, що Його свідки мусять проповідувати євангелію царства нім прийде остаточний кінець. Вони мусять повідомляти і остерігати людей, щоби сі доброї волі люди могли ділати розумно і щоби вони могли пізнати свою відвічальність перед Богом.

Ті міста прибіжища були замешкані людьми з покоління Левієного: "І хто втече в одно з тих міст, нехай стане у входу до міста, і принесе справу свою перед мужів громадських сего города. Тоді нехай вони приймають його до себе в город і дають йому притулок, щоб йому жити між ними. І коли кровоместник уганяти ме за ним, так щоб вони не видали убійця йому: бо він убив свого ближнього ненаруком, неворогувавши перше на нього." (Ісуса Навина 20: 4, 5) Задачю Левітів в сих містах прибіжища була дати інформацію, поміч і потіху для шукаючих прибіжища. Рівнож се є задача позатипічних Левітів дати поучення, поміч і потіху, для тих, що шукають Божої орґанізації. Се вони виконують через положення знака на їх чолах, себто, научають їх, що треба робити, щоби дістати Господню ласку. Бог через свого пророка Езекиїла особливо дає приказ, що кляса священнича мусіла йти по краю і класти "тав" (по Еврейському) або знак на чолах тих, що шукали дороги Господньої. Ось так ся кляса людей є наз-

начена, котра опісля приходить і замешкує в сім городі, і котра спасається і буде переведена через велике горе. — Езекиїла 9: 6; Софонії 2: 3.

Що останок Божих людей має особливщу задачу до сих людей доброї волі, що так шукають охорони від Местника і котрі поповнили ненаручно зло, є написано: "Так нехай таким судом розсудить громада між тим, що вдарив, і між кровоместником; і вирятує громада виновника убійства з рук кровоместника, і верне громада його до міста охороненного, куди він втік; і зістанеться він там аж до смерті великого священника, що помазаного олією святою." — 4 Мойсея 35: 22-25.

Отже ті, що відмовляються або занедбують іти між людей і одвідувати їх доми і давати їм життя-даючу вість царства від Господа, і ті що перескаржують, спротивляються і знеохочують инших, що так слухають Господа в несенню вістки до людей, показують ненависного і несправедливого духа, котрий передавби клясу Йонадаба без милосердя кровоместникові в Армаґедоні. Занедбати або відмовитися підпринятись і виконувати сю відвічальність Господь не пропустить мимо, бо він просвітив своїх помазанників і вони мусять бути послушні. "Рятуй тих, що їх на смерть ведуть, а тих, що їх засуджено на страчення — чи ж покинеш їх? скажеш може: Ми про се незнали! Та, може, і той незнає, що виві́дує серця? Той, що дивиться тобі в душу, Той се знає, і відплатить чоловікові по вчинках його?" (Приповістки 24: 11, 12) "Свідок правдомовний рятує душі, а лживий тільки богато лжі насплітає." — Приповісті 14: 25.

ШУКАЮЧІ ПРИБІЖИЩА

Сей факт, що прибіжище було зроблене для "чужосторонного", як і для Ізрайльтянів показує, що Єгова з любви постарався о прибіжище для тих, що знаходяться поза Його організацію, щоби і вони шукали приюту в Його організації і співтоваришили з тими, що цілковито посвятились Йому; але ті, що дістануть таке прибіжище мусять бути повідомлені і тоді пристосувати себе до правил Господніх положених для їх провідництва. Божий закон вимагав, що єсли би хтось поповнив вбійство припадково або ненароком або ненавмисно, і єсли той убійник не ворогував до вбитої особи, тоді громада мала розсудити між вбійником а местником або близько-кревним; т. є, вона мала рішити справу чи вбійник міг утечи до їх міста і знайти там охорону. "Нехай він пробуває в тому місті, аж покіль стане задля свого присуду перед громадою, аж до смерті первосвященника, що того часу старшинувати ме. Тоді можна убійцеві вернутиєь у свій город і в свою домівку в тому місті звідкіля він утік." — Ісуса Навина 20: 6.

Єсли суд рішив, що вбійство було поповнене без гніву і злочин стався припадково або невмисно, тоді вбійник мав знайти охорону у місті прибіжища, і мусів остатися там аж до смерти первосвященника. Тоді хотяй громада знайде убійника невинним, і дасть охорону в місті прибіжища, то се не вистарчало для нього бути вільним, але він мусів іти до міста прибіжища і оставати там, аж зміна уряду первосвященника взяла місце. При смерти первосвященника убійця міг вернутись безпечно до свого власного місця

або помешкання. Се здається ясно учить, що кляса Йонадаба, шукаючи і знайшовши прибіжище в Божій організації, мусить позістатись в тій колесниці або організації Господній із більшим Егуйом, і мусить все бути в симпатії і гармонії з Господом і з Його організацією і мусить доказати свій властивий стан серця через спільне ділання із свідками Єгови аж поки уряд кляси первосвященника на землі не скінчиться. Ось так люди доброї волі мусять ділати, єсли вони бажають щоб їх життя було схоронене в часі битви великого дня Бога Вседержителя і належати до кляси, що буде жити і про котру згадується як "міліони тепер живучих ніколи не помруть".

Господь Ісус Христос є великим Первосвященником, а вірні члени його царського дому рахуються за членів того священства. (Одкриття 1:6; 20:6; 1 Петра 2:5-9) Олій помазання Божого духа був особливше вилитий на всіх свідків Єгови в сих останніх днях; і останок, будучи так помазані, є членами "царського священства".

Се помазання або 'виляття духа на всяке тіло' взяло місце по приході Господа Ісуса до храму, і від тоді "молодці", що належать до священничого стану, мають ясніїше видіння замірів Єгови відносно них. (Йоїла 28:29) В сих то часах кляса Йонадаба зачала істнувати, і котра то громада втікла до організації Єгови. Отже так довго, як помазані члени царського священства, т. є, помазаний останок, живуть на землі і проповідують "євангелию царства", то громада Йонадабів мусить співтоваришити і бути в гармонії

з помазаниками Єгови і помагати їм в їх роботі; инакше великий Местник захопить їх.

Треба памятати, що сі річи відносно закону котрий Бог дав Ізраїльтянам були тіпню на більші будучі річи. (Жидів 10: 1) Закон відносно убійника, котрий поповнив убійство ненавмистно або непаручно, дає охорону йому лише в границях міста прибіжища, а тими границями міста були передмістя які окружали город. (4 Мойсея 35: 2-5) Если ж местник знайшов убійця поза границями міста прибіжища, тоді він міг убити його без кари і местник був вільний від злочину. "Коли ж виновник убійства та вийде за границю охороного свого міста, і кровоместник запопаде його за границею охоронного міста його, і кровоместник убє убійцю, то не буде на йому вини за кров." — 4 Мойсея 35: 26, 27.

Се пророче застереження закону знаходить своє сповнення в теперішнім часі. Єгова ласкаво дбає за людей доброї волі, що шукають його, і котрі не належуть до духової кляси. Если по отриманню сих добрих річей із руки Господа який-будь чоловік уживає забогато особистої свободи, себто, не тримається границь Божого ласкавого рöзпорядження зробленого для нього в теперішнім часі; не беручи під розвагу те, що він не посідає права до життя, але трактує ласку Єгови легко, й байдужно, або нехтує її, той загубить охорону о яку Єгова постарався для нього. Він мусить все памятати, що Армаґедон напевно уже близько, в котрім то часі організація Сатани буде знищена, і також що вскорі свя-

щенична громада забереться із землі, і тоді кляса Йонадаба може отримати дар життя через Ісуса Христа, если вона буде всегда стояти непорушимо по стороні Господа і праведності. Ставши раз по стороні Господа і зазнавши добрих річей Божого розпорядження, і пізнавши Божу ласкаву провізію для кляси Йонадаба, він не може знов вертатися до жебрачої організації Сатани і в той самий час мати охорону Господню. — Езекиїла 18: 24, 26.

Ті що колись шукали і знайшли прибіжище в Господа і опісля знов вернулися до несправедливости, умруть справедливо. Виконатель Єгови — цілковито оправданий убити таких, і його руки будуть чисті, бо він виконує прикази Єгови. Ніхто в цілій вселенній не зможе колибудь по правді сказати, що пагуба в Армагедоні буде дика, неоправдана або несправедлива. Противно, вона стріне вимоги Божого закону відносно святости людського життя. На вартість і важність остороги для людей тепер робиться натиск словами Єгови висказаними через його пророка: "І коли хто почує голос труби, та не буде стерегти себе, й меч наступить та й захопить його, тоді кров його впаде на голову його, він чув гук трубний, та й не остерігся кров буде його на йому, хто ж остерегся той урятував життє своє. Коли я скажу праведнику, що він зістанеться живим, а він понадіється на свою праведність та й допуститься несправедливості, то йому не згадаються всі праведні вчинки його, й мусить він умерти за беззаконність свою що її вчинив." — Езекиїла 33: 4, 5,13.

"ВІВЦІ"

Вподобалось Господу уживати образової мови, котру Він пристусовує до тих, що слухають і виконують його прикази. Одна із таких образових мов є про вівці, звірята, що є покірні й послушні. Часом Господь говорив приповістями щоби пояснити зібрання до себе тих, що люблять і служать Єгові й Ісусу Христу. До сього він ужив пастиря і овець. У краю Палестині (де Ісус научав) звичай був для пастиря йти поперед овець, а вівці знаючи його голос, слухали і йшли за ним. Розказуючи про вівці, Ісус сказав: "І як вижене вівці свої, іде попереді них, а вівці ідуть слідом за ним, бо знають голос його." — Йоана 10: 4.

Єгова є великим Пастирем котрий провадить, береже й хоронить тих, що посвятилися Йому. "Єгова Пастир мій, не мати му недостатку." (Псальма 23: 1, *А.П.В.*) Ісус Христос, всякого часу послушний волі Отця, є уподоблений у св. Письмі до вівці, без нарікання і вповні піддани Всевишньому. — Ісаії 53: 7.

Коли Єгова випровадив Ізрайльтян, своїх типічних людей, із Египту Він "велів народові своєму, як вівці, пускатись в дорогу, і вів їх, як стадо, в пустині". (Псальма 78: 52) Ті послушні Ізрайльтяни були прообразом на Божих людей, котрі остаточно стали членами царського дому. (Псальма 95: 7) Єгова зробив свого возлюбленого Сина Головою, Проводарем і Добрим Пастиром усіх тих, що сталися членами Його царського дому. Господь Ісус 'висилає як овець' людей, що є вповні послушні на його поклик і приказ. Сі йдуть між инших, що є уподоблені

до вовків, і Ісус Христос охороняє їх. (Маттея 10: 16) Ісус, Добрий Пастир, дав своє життя за тих, що сталися Його послідувателями. Самий Ісус є дверима або дорогою або входом для овець до життя, і се Він пояснює сими словами: "Я — двері: мною коли хто ввійде, спасеться, і входити ме, й виходити ме, і знайде пашу. Злодій не приходить, як тільки щоб украсти, і вбити, і погубити. Я прийшов, щоб життя мали, й надто мали. Я пастир добрий: пастир добрий душу свою кладе за вівці. Я пастир добрий, і знаю моїх, і знають мене мої." — Йоана 10: 9-11, 14.

Ісус відноситься до тих, що є покликані йти його слідами і котрі докажуть свою правдивість і вірність, коли він ужив сих слів: "Вівці мої голосу мого слухають, і я знаю їх, і вони ідуть слідом за мною, і я життя вічне даю їм, і не погинуть до віку, й не вихопять їх ніхто з рук моїх." (Йоана 10: 27, 28) Сим поясненням Господь показує своє чування над тими людьми, що посвятили себе Божій справі і йдуть за Господом Ісусом Христом, Добрим Пастиром.

У світі є з'організовані системи так звані "церквами", і в сих організаціях люди научають, і через многі роки научали, що всі визнані послідувателі Ісуса Христа ідуть до неба при смерти, і що всі инші йдуть до чистилища або вічних мук, і що нема надії на життя для нікого лише для тих, що остаточно дістануться до небесних дворів. Таке научення або заключення цілковито не годиться із Словом Божим. Ісус найперше описав своїх вірних послідувателів як своїх апостолів, і уподобив їх до овець, і тоді,

щоби розріжнити тих, що підуть до неба від инших із роду людського, що люблять і слухають Бога, Ісус сказав: "І инші вівці маю, що не з сієї кошари; і тих я мушу привести, і голос мій почують, і буде одно стадо й один пастир." —Йоана 10:16:

Одиниці згадані тут як "инші вівці" — се ті, що в инших частях св. Письма є названі Йонадабами, котрі у своїм часі будуть приведені в Божу організацію під керовництвом Ісуса Христа, Доброго Пастира; і до сих послушних Ісус відносився, коли він сказав: "Істино, істино глаголю вам: коли хто слово моє хоронити ме, смерти непобачить по вік." (Йоана 8:51) "І всякий, хто живе й вірує в мене, не вмре по вік. Чи віруєш сьому?" —Йоана 11:26.

Писання виразно показують, що ті вівці, що будуть членами царського дому в Божій організації, наслідять з Ісусом Христом, богацтво Його слави, і що сі є обмежені до 144,000. Писання також ясно показують, що на землі буде жити множество людей вічно, і будуть отримувати щедрі благословенства Єгови о які Він постарався для них у своїм царстві під Христом. Сим тепер на землі є дозволено жити в часі коли Бог Єгова вияснює значіння свого Слова і відкриває для тих, що шукають правди, свій скарб великих богацтв.

Повисші писання указують на клясу людей доброї волі до Єгови, і котрі у св. Письмі є знані як Йонадаби. Сі принимають знак на свої чола, і втікають до міста прибіжища і там знаходять безпеку, яка була показана через родину Ноя, що знайшла безпеку в ковчезі. Вони є тими "ин-

шими вівцями", котрі Господь остаточно приведе до своєї організації і зробить їх наслідниками благословенств на землі. Інші пророчі образи є відкриті в св. Письмі і указують на ту саму клясу під ріжними іменами. Для сих то послушних одиниць Бог має невисказані богацтва. Кожда розумна особа буде пильно тепер старатись довідатись як вона може мати часть сих великих богацтв. Тепер прийшов час і нагода для вас пізнати сі задоволяючі правди.

"МАЛЕ СТАДО" І "ИНШІ ВІВЦІ" Сторона 127.

ГОЛОВА 3.

ЯК СТАТИСЬ БОГАТИМ

ЄГОВА є жерелом всякого богацтва, а Ісус Христос є Той, що роздає сі Божі богацтва. "Отець любить Сина, і все дав в руки Йому." (Йоана 3: 35) Лише ті, що будуть знати Єгову і будуть послушні Йому, — ті отримають богацтва які Господь роздає. Для сієї причини Ісус сказав: "Се ж життя вічне в тому, щоб знали тебе, єдиного справдішного Бога, та кого послав єси Ісуса Христа." — Йоана 17: 3.

Многі люди, маючи бажання отримати благословенство життя, але будучи зведені і вельми поколочені, вони, можна чути, кажуть так: "Я вірую, що єсли я буду робити те, що я розумію є добре, то я спасуся." Таке заключення або вірування — цілковито мильне. Нема бо многих способів, лише один спосіб, через який чоловік може отримати благословенства богацтв, а той один спосіб назначив Бог. Як же чоловік може знайти той єдиний і правдивий спосіб?

У св. Письмі є записані слова для користи чоловіка котрий шукає знати правдивий спосіб, а іменно: "Без віри ж не можна угодити, вірувати мусить бо, хто приходить до Бога, що Він єсть, і хто Його шукає, тих нагороджує." — Жидів 11: 6.

Отже після св. Письма "віра" значить: Мати знання о замірах Єгови, виражених в Його Слові, т. є, в св. Письмі, і тоді з довірєм вповати на

правду, і ми маємо абсолютне запевнення, що Слово Боже — правда. Про писання, Слово Боже, Ісус сказав: "Слово Твоє правда." Писання поясняють віру згідно із повисшим заключенням: "Віра ж єсть підстава того, на що вповаємо, доказ (певність) річей невидимих." (Жидів 11: 1, *Дияглот*) "Віра — се добре угрунтоване запевнення того, на що надіємось, і переконання о дійсних річах, котрих ми не бачимо." — Жидів 11: 1. *Веймот.*

Чоловік не може мати сильного запевнення о чімось, що є основане лише на його умовій уяві, без жадного доказу з правдивого жерела. Всяка річ, що не основана на абсолютній правді, є лише здогад. Жадний розумний чоловік не бажає оперти свого вічного добра на лише здогадах.

Ваше бажання є отримати благословенства Божі які збогачують і котрі не приносять жадного смутку. Щоби мати надію отримати благословенство, то мусить бути добра причина на се, і та добра надія мусить бути основана на відповіднім доказі, що походить із достовірного жерела. Підстава або основа, на котрій та надія спочиває, є віра. Нім хтось може "вірувати", після значіння писання, або мати віру, то він мусить отримати знання; отже написано у св. Письмі: "Тим же то віра приходить через слухання (вістки правди); слухання ж (вістки правди) через слово Боже. (котре є правда)." (Римлян 10: 17) Знаючи, що вість Божого Слова є правдива, ви можете з довірєм вповати на сю вість, котра достарчає правдивий і переконуючий доказ про річи на які ми надіємось. Ось така є

причина вашої надії дістати благословенства, які Бог заховав для тих, що люблять і служать Йому.

Віра не може опиратися на науці походячій від чоловіка, тому що всі люди є упавші, і ви не можете бути певні, чи той чоловік говорить точну правду. Без ріжниці як за чесний чоловік може бути, його погляд є без вартісний хиба що він опирається на Слові Божім. Єсли ви сполягаєте на слова упавшого чоловіка, то се — довірчивість а не віра. Якабудь надія основана на легковірности напевно розібється на порох. Щоби мати віру, ви мусите чути правду, знати що се правда, і тоді з довіреєм вповати на сю вість правди. Єсли ви будете вірно слухати тієї вістки правди, то ви ніколи не заблудите. Вповати на правду яку ви чуєте зі Слова Божого значить вірувати в Єгову і в Його замірі відкриті в св. Письмі. Завважте виводи які подані в св. Письмі відносно сієї точки: "Всяк бо, хто призове імя Господне, спасеться. Як же призивати Того в кого не увірували? Як же вірувати муть, про кого не чули, як же чути муть без проповідаючого? а як же проповідати муть, коли не будуть послані? яко ж писано: Що за красні ноги благовіствуючих впокій, благовіствуючих про добре." — Римлян 10: 13-15.

Чоловік, що промовляє до людей і розказує про свої погляди або погляди инших людей, не є "проповідником" після значіння св. Письма. Більше відповідне імя для нього булоб "вітрогон". Чоловік, що апелює до зворушень або пристрастей инших, не проповідує правди, бо чоловік може приняти правду лише при помочи

спокійного і тверезого роздумання; отже Бог каже до того чоловіка, що шукає правди: "А тоді прийдіть — і розсудимось, — говорить Господь: Коли б гріхи ваші були, як багряниця — я, мов сніг убілю; коли б, як кармазин, були червоні, — обмию їх, як вовну." (Ісаії 1: 18) Розсуджуватись з Господом значить, тверезо, побожно і розумно досліджувати Його Слово.

Для сієї причини Господь посилає своїх свідків повідомити инших людей о своїм замірі; і сі свідки не голосять своїх думок, але звертають ввагу на вість правди яка знаходиться в Писаниях. Той що принимає науку із св. Письма, має привилей вірувати в Господа Бога і в Господа Ісуса Христа, і єсли він вірує, то він докаже свою вірність через згідне поступованнія із нею. Вповати на Слово Боже, що становить віру, значить поводитися в гармонії із Словом Божим.

Люди сформували організацію і назвали її "церквою", і тоді видумують науки або доктрини і називають їх "вірами", і тоді спонукують людей вірувати в ті науки або наученнія і поступати після формалізму таких вір. Вірувати в науки людські, або в те, що ширить організація людська не становить ніякої правдивої віри. Бог Єгова і Ісус Христос є Учителями, і правдиві наученнія або науки є зазначені в св. Письмі. Писаннія є дані яко совершенний провідник для чоловіка, котрий бажає пізнати і поступати шляхом справедливости. (2 Тимотея 3: 16, 17) Отже виходить, що ви не можете угодити Богу через вірування і впованнія на те, що ви думаєте в своїм власнім умі, ані не можете угодити Богу через вірування або впованнія на те, що другий

чоловік думає або научає. Ви можете угодити Богу лише через пізнання Його Слова й вповання на Нього і бути послушним Його Слові.

Для сієї причини знання св. Письма є абсолютно конечне до віри. Перша конечність є вірувати, що Бог існує, і що Він — Той від котрого походять всі благословенства. (Жидів 11:6) Бог є Предвічний, котрий сотворив небо й землю і всі річи на землі. Як Писання заявляють, Він є великий, "Я ТОЙ ХТО ЄСТЬ", що значить, що Він не лише Той що був, що зачав істнувати, і тепер є; але "Я ТОЙ, ХТО ЄСТЬ" значить, що Він істнував вічно. (2 Мойсея 3:14) "Господи, ти був пристанню нашою з роду в рід. Перше чим гори постали, і ти сотворив землю і весь світ, од віку до віку ти єси Боже." (Псальма 90: 1, 2) У пророцтві св. Письма є написано: "Ось так говорить Господь, що создав небеса і напяв їх; що розпросторив землю з усім, що вона родить, та що дає дихання людям на ній і дух сходячим по ній." — Ісаії 42:5.

Через своє Слово, Біблію або св. Письмо, Бог відкриває своїм сотворінням свої заміри відносно своїх людей. Його імени або титули мають великі значіння. Його імя *Бог* значить Могучий, Сотворитель усіх річей. Його імя *Єгова* значить Його замір відносно Його сотворінь. Його імя *Всемогучий Бог* значить, що Його сила не має границь. Його імя *Всевишний* значить, що Він є найвисший і нікого нема подобного Йому. Його імя *Отець* значить, що Він є Життя-дателем. Він — Отець нашого Господа Ісуса Христа, тому що Ісус Христос, Син, був початком Єгового творива і від Єгови Він отримав життя. (Одкриття 3:

14) Він назначив свого любого Сина, Ісуса Христа, бути Головним Виконавчим Чиновником і Спасителем людства.

Отримавши дещо знання про Бога Єгову і Його любого Сина Ісуса Христа, ви будете бажати прийти до Нього і довідати ся про Його замір. До тепер були подані писання відносно тих, що були взяті зі світа яко люди для Єгового імя. Ті самі писання до певної міри відносяться до всіх, що колибудь отримають життя. Тим що ті писання відносять ся до людей доброї волі, инакше названі "Йонадабами", тому звертаємо на них ввагу знов. Ісус, представитель Єгови, яко маючий власть, говорить: "Я дорога й правда, й житте: Ніхто не приходить до Отця, як тільки мною." (Йоана 14:6) Се знання чоловік мусить отримати щім він може мати віру, і тоді він мусить сполягати на се знання. Бог постарався о спасення і благословенства для людства через Ісуса Христа, і нема ніякого иншого способу в який би можна було отримати сі благословенства. "І нема ні в кому другому спасення, бо й нема иншого імя під небом, даного людям, щоб ним спастись нам." (Діяння 4:12) Дальше Ісус каже: "Ніхто не може прийти до мене, коли Отець, пославший мене, не притягне його." (Йоана 6:44) Вам конечно треба зрозуміти як можна прийти до гармонії з Богом Єговою. Писання відповідають, що Бог притягає чоловіка до Ісуса Христа, даючи тому чоловікові нагоду пізнати, що Бог постарався о Ісуса яко дорогу до спасення й благословення для чоловіка і що нема ніякого иншого шляху. Коли ж хтось довідається, що нема ніякого иншого способу до

набуття життя і благословенства лише через Ісуса Христа, тоді розумний чоловік приближається до Нього. Жадні благословенства не можуть бути триваючі, хиба що чоловік отримає життя вічне, і се благословенство приходить від Єгови через Ісуса Христа; яко ж написано: 'Життя — се дар Божий (для чоловіка) через Господа і Спасителя Ісуса Христа.' (Римлян 6: 23) Для сієї причини Ісус сказав: 'Се — життя вічне, знати Бога і Христа.' — Йоана 17: 3.

Чи ви вже прийшли до тієї точки, що ви віруєте, що Єгова є правдивим і всемогучим Богом, і що Ісус Христос — Його олюблений Син; що з волі Божої Ісус умер на дереві і сим чином постарався о ціну викупу за вас, і що тому Ісус Христос є Спасителем чоловіка і що лише через Нього чоловік може мати вічне життя? Чи ви переконані, що сі правди подані в Біблії є цілковито достовірні, і що ви можете спевністю й довірем сполягати на них? Єсли ваша відповідь є так, тоді ви докажете свою віру сим, що ви візьмите напрям який св. Письмо указує треба взяти, щоби бути в лінії отримати благословенства богацтв о які Єгова постарався для людства. Який же є другий крок тепер?

ПОСВЯЧЕННЯ

Ви — чоловік доброї волі до Бога і тому маєте чесне і щире бажання чинити волю Божу. Маючи повну віру в Бога Єгову, ви знаєте, що Його воля відносно вас — добра. Совершенний чоловік Ісус сказав: "Ось, іду вчинити волю Твою, Боже." (Жидів 10: 9) "Чинити волю твою, мій Боже, моя радість: і закон твій в глу-

бині серця мого." (Псальма 40: 7, 8) Сі слова значать, що Ісус вповні сполягав на Бога Єгову і радо згодився чинити волю Божу, свого Отця. Така угода чинити волю Божу становить посвячення. Кожда особа, що бажає отримати Божу ласку мусить узяти як раз такий напрям. Він мусить вірувати в Господа Ісуса Христа як свого Відкупителя й Спасителя, і так, вповаючи на Бога і Ісуса Христа, така особа мусить згодитися чинити волю Божу. Воля Божа відносно такої особи є зазначена у св. Письмі; отже конечним є для такої особи досліджувати писання і знайти волю Божу відносно себе.

Конечним є також дати якийсь доказ, що ви згодились чинити волю Божу, щоби через такий доказ даний вами й инші могли знати, що ви стали по сторонні Бога і Ісуса Христа. Відносно сього Писання говорять: "Коли визнавати меш устами твоїми Господа Ісуса, і вірувати меш в серці твоїм, що Бог Його підняв з мертвих ти спасся. Серцем бо вірується на праведність, устами визнається на спасення." — Римлян 10: 9, 10.

Зовнішне або прилюдне заявлення або визнання, що ви згодилися чинити волю Божу є конечне із вашої сторони, щоби показати, що ви дійсно маєте й уживаєте віру в Бога і в Його замір відносно вас. Много людей називають себе Християнами, щоби відріжнити себе від поган, але майже усі із них соромляться визнати імя Бога і Ісуса Христа, і сей сором є вже доказом, що вони не згодилися чинити волю Божу. "Глаголе бо писанне: Всяк, хто вірує в Него, не осоромиться." (Римлян 10: 11) Чому мавби хтось со-

ромитись визнати явно перед иншими імя Єдиного, від котрого всі благословенства мусять прийти?

ХРЕЩЕННЯ

Чи сьогодня конечно для одинці, котра признає себе за Йонадаба або особою доброї волі до Бога, хреститися або бути зануреною у воді? Так, се є властивий і конечний крок послушенства зі сторони того, що посвятився, т. є, згодився з Богом чинити волю Божу. Се є зовнішне визнання, що хто хреститься водою згодився чинити волю Божу. Хрещеннє або занурення у воду не змиває ані не очищує нікого від гріха, який чоловік наслідив спричини Адамового непослушенства. Се й но жертва або життя-кров Ісуса змиває гріхи. (1 Йоана 1:7-9) Нема иншого средства для очищення від гріха або прощення гріха лише через пролиття крови Ісуса Христа. (Жидів 9:22) Се лише ті, що вірують в пролиту кров Ісуса Христа, мають прощення гріхів. Хрещення у воді — се зовнішний доказ, що охрещений увійшов в угоду з Богом чинити Його волю, і се є доказ його віри в пролиту кров Ісуса Христа. Дати себе занурити у воду — се чин послушенства, пояснюючи, як та особа вповні віддала себе в руки Господу, і тому хрещення є конечне і властиве для всіх, що згодилися чинити волю Божу.

Совершенний чоловік Ісус представив себе перед Йоана коло ріки Йордан і сказав охрестити себе в ріці. Йоан відмовлявся хрестити Його, бо Йоан знав, що Ісус не був грішним чоловіком й очевидно Йоан розумів, що хрещення во-

дою було лише для тих, що були грішниками. Ісус не пояснив Йоанові причини, але відповів йому: "Допусти тепер, бо так годиться нам чинити всяку правду." (Маттея 3: 15) Ісус був там совершенний, чистий святий і без гріха. Його хрещення або занурення у воді було свідоцтвом перед иншими, що він вповні згодився чинити волю Отця, Єгови.

Написано є, що зараз по хрещенню Ісуса у воді, ті що стояли там, чули голос признання із виш: "І ось голос із неба, глаголюче: Се мій Син, любий, що я вподобав Його." (Маттея 3: 17) Ось так Бог показав своє уподобанне у послушнім кроці свого любого Сина і в той самий час признав Ісуса Христа як свого Сина. Кождий чоловік, що стане по стороні Бога і Ісуса Христа, буде бажати щоб і инші люди знали й побачили важність служення Єгові; тому се є на місці свідкувати сій правді прилюдно, через занурення або хрещення у воді. Позволивши себе занурити у воді, він сим чином символічно говорить: "Моя самолюбна воля вмирає, і від тепер я радуюсь чинити волю Бога Єгови."

Таке занурення у воді є на місці для всіх людей, що посвятилися Богу чинити Його волю. Ті що є співучасниками небесних благословенств і стались членами царського дому мусять перейти ще инше хрещення, не лише в воді, але далеко глибшого значіння. Про хрещення тих, що будуть членами небесної організації писання кажуть: "Хиба не знаєте, що скільки нас у Христа Ісуса охрестилось, у смерть його охрестились? Бо погреблись ми з ним через хрещення у смерть, щоб, як Христос устав із мертвих славою Отця,

так і ми в обновленню життя ходили. Коли бо ми з'єднані (з ним) подобієм смерти його, то й (подобієм) воскресення будемо, знаючи, що давного нашого чоловіка з ним розпято, щоб зникло тіло гріховне, щоб не служити нам більш гріху." — Римлян 6: 3-6.

Сі слова про хрещення не відносяться до занурення у воду, але відносяться до хрещення у смерть Ісуса Христа. Се значить, що Його правдиві й вірні послідувателі мусять вмерти як Ісус Христос умер, а іменно, смертю жертви, щоби вони могли воскреснути на подобіє Господа Ісуса у воскресенню. Ті ж люди доброї волі, що названі Йонадабами, не мають части у хрещенню в Ісусову смерть. Їх надія життя є цілковито земна. Всі що отримають вічне життя, чи то в небі чи на землі, мусять зробити угоду чинити волю Божу, і хрещення у воді символічно показує, що така угода була зроблена; але лише ті, що згодяться йти й котрі ідуть слідами Ісуса із надією статись членами Його царського дому, мусять бути занурені у смерть Ісуса Христа.

ЛЮБОВ

Ісусу Христу було поставлено питання: "Учителю, котора заповідь велика в законі?" (Маттея 22: 36) Памятайте, що Божий закон ніколи не зміняється; і тому відповідь Ісуса на се питання відноситься до кождого сотворіння із роду людського, що дістануть вічне життя, чи то в небі чи на землі. "Ісус же рече йому: люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всею душею твоєю, і всею думкою твоєю. Се перва й велика заповідь." (Маттея 22: 37, 38) Слова Ісу-

са тут показують, що повисші слова є заповідю Божою найпершою і найважнійшою, перша в порядку і перша до сповнення щоби вподобатись Богу Єгові. Що ж тоді значить "любов"?

Спевністю любов не значить відчуття. Після писання *любов* значить несамолюбне посвячення Єгові. Любов є протиставленням самолюбности. Написано, "Бог є любов", бо Він всі річи виконує несамолюбно. Позаяк Бог є Той, що дає життя сотворінню, то се є абсолютно конечним для сотворіння бути в гармонії з Богом і несамолюбно посвятитися Йому. Для посвяченого Бог мусить бути першою річею. Нема такої річи як степені в любві. Хто любить Бога, той мусить цілковито посвятитися Йому. "Серце" символічно представляє гніздо почувань, як і мотиви, і тому почування сотворіння мусять бути звернені до Сотворителя і сі почування не можуть бути розділені між Сотворителя і якесь сотворіння. Если вирене якесь питання, котре малоб розділити почування між Сотворителем а сотворінням, тоді чоловік, що любить Бога, мусить зараз рішити в користь Бога Єгови. Посвячення із серця мусить бути Богу понад все инше. "Душа" — се живе сотворіння т. є. сотворіння що дихає, рухається й істнує. (1 Мойсея 2:7) І приказ є даний, що сотворіння мусить Бога любити всією своєю душею, що значить ціле його життя мусить бути посвячене Богу Єгові.

Дальше заповідь каже, 'люби Господа Бога твого всею думкою твоєю.' Ум — се факультет сотворіння котрим воно досліджує і довідується яка є воля Божа; і ся часть заповіди значить, що

ум посвяченого мусить бути заставлений знайти волю Божу і радо виконувати її. Отже ся найбільша заповідь є, що сотворіння мусить любити Єгову, що значить мати несамолюбне бажання чинити волю Божу, і тоді зробити найлучші змагання виконувати волю Божу. Ся заповідь є дана сотворінню для його користи. В Божім законі застережено, що лише ті, що люблять Його отримають його благословенства богацтв; отже для користи сотворіння Бог вимагає любити Його. Се не приносить жадної користи Єгові, але се є одиноке средство через яке сотворіння може отримати Божі богацтва й благословенства.

Як хтось може доказати собі або иншим, що він любить Бога і Його Слово? Те питання відповідають писання: 'Се доказує нашу любов до Бога, єсли ми сповняємо Його заповіді і сповняємо їх радісно.' (1 Йоана 5:3) Ісус і Його Отець є всякого часу в точній гармонії або єдності, і тому хто любить Бога Єгову любить і Ісуса Христа, тому що така є заповідь Божа. (Жидів 1:6; Йоана 5:23) До тих, що згодилися чинити Його волю, Ісус каже: "Хто любить мене, хоронить заповіді мої. Хто має заповіді мої і хоронить їх, той любить мене; хто ж любить мене, буде люблений від Отця мого, і я любити му його, і обявляюсь йому." (Йоана 14:15, 21) Ісус Христос є Виконавчим Чиновником Єгови, і всякі прикази дані Господом Ісусом є приказами Єгови, Отця; і тому хто любить Бога і Христа буде вірно старатися сповняти заповіді Божі і Христові. — Йоана 14:24.

Єгова не постарався о спасення чоловіка зад-

ля якої будь самолюбної причини або щоби принести собі якубудь користь. Його розпорядження для чоловічого життя є цілковито несамолюбне, отже вираз любови. "Так бо полюбив Бог світ, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен, віруючий в Него, не погиб, а мав життє вічне." (Йоана 3:16) Сі слова ясно указують, що Єгова постарався щоб людство могло отримати Його благословенства, єсли чоловік вірує в Ісуса Христа і слухає Його. (Вірувати не значить лише мати поняття в умі, але значить, що той чоловік признає, що Ісус Христос є його Спасителем, і що Єгова є Життя-дателем, і що він з довірєм сполягає на сі правди, і що він чесно і щиро старається чинити волю Божу.

Єгова не накидається своїми благословенствами жадному сотворінню. Всі що отримають богацтва його благословенств мусять добровільно приноровити себе до Його законів, які Єгова дав для керовництва чоловіка. У відповідь на се питання Ісус згадав другу заповідь в сих словах: "Друга ж подібна їй: Люби ближнього твого, як себе самого. На сих двох заповідях увесь закон і пророки стоять." (Маттея 22:39, 40) Жадний чоловік не бажає собі зла. Єсли він любить ближнього як себе самого, тоді він не буде бажати ані чинити шкоди свому ближньому. Він буде трактувати свого ближнього справедливо.

В иншім місці Ісус зазначує таке правило: "І, як хочете, щоб чинили вам люде, так і ви чиніть їм." (Луки 6:31) В иншім місці знов Господь дав закон, після котрого поступають сотворіння, що подобаються Йому: "Я скажу тобі, чоловіче,

що є добре, та й чого Господь вимагає від тебе: діlай справедливо, люби вчинки милосердні, й ходи в покорі перед Богом твоїм." (Михея 6: 8) Той що сповняє ті дві заповіді Єгови, перекázані тут Господом Ісусом, буде поступати правим шляхом, і за се він дістане признання від Всевишнього. Виконуючи те, що добре, чоловік не може поступати лише після свого сумління. Єсли сумління докоряє йому, то се доказ, що він поповнив зло. Але часом він може виконати сумлінно те, що є зло. Сумління не є безпечним провідником для чоловіка хиба що воно є кермоване в точній гармонії із Словом Божим.

Нехай ніхто не ошукує себе, думаючи що єсли він поступає по сумлінному, то він отримає вічне життя. Усі люди знайшлися під засудом з причини гріху. Засудження Адама і инших було цілковито справедливе. Бог Єгóва із своєї любови і милосердя постарався о спосіб для людства увільнити його від немочей які є наслідком гріха, і лише ті, що будуть поступати тим шляхом, будуть увільнені від тих немочей. Щоби чоловік міг отримати Божі благословенства, то він мусить виконувати свою часть яку Господь приказав йому виконувати. Написано бо є: "Тим же оце, як через провину одного на всїх людей осуд, так і через праведність одного на всїх людей оправданнє житя. Яко бо через непокору одного чоловіка грішниками зробились многі, так і покорою одного праведниками зробляться многі." — Римлян 5: 18, 19.

Се був переступ Адама, що приніс йому засуд на смерть. Вирок був даний проти Адама, що він мав умерти. Наслідок того засудження прий-

шов на всіх людей, тому що всі є потомками чоловіка Адама, і прийшли на світ потім як вирок був даний проти Адама. Перед тим нім діти Адама народилися, він уже був під вироком смерти і умерав, і через се не міг передати своїм потомкам совершенного життя і права до життя. Ось така є причина чому всі народились в грісі і "почались в беззаконню". Всі несовершенні сотворіння є осуджені задля їх несовершености, і Бог не може признати несовершенної річи. Всі люди народжені в грісі мусять остаточно умерти хиба що зробиться якась провізія для них дістати життя. Бог постарався о сю провізію через свого любого Сина, котрий потерпів смерть, щоби люди могли дістати нагоду на життя. Таке є Боже розпорядження, а иншого нема. Через непослушейство Адама многі сталисъ грішниками, а через послушенство Ісуса Христа аж до смерті многі, т. є, скільки увірують в Нього і будуть послушні Божим приказам, стануть оправдані, і лише такі є в лінії отримати з рук Єгови Його богацтво.

Нехай всякий памятає, що благословенства Божі не є для тих, що не хотять вірувати в Господа Ісуса Христа і слухати Бога і Христа. Віра і послушенство є конечні, щоби отримати благословенства Божі які збогатять сотворіння. Всі народились під засудом, і є лише один спосіб вийти із під того засуду. Відносно сього є написано: "Хто вірує в Сина, той має вічне житте; а хто не вірує Синові, не бачити ме життя, а гнів Божий пробуває на йому." (Йоана 3:36) І нів Божий тут значить, що вирок смерти спочиває на всіх грішниках, котрі відчужилися від Бо-

га через гріх. Одинокий спосіб в який хтобудь може вийти з під гніву або засудження є віра в кров Ісуса Христа і послушенство; і повисші виразні слова значать, що хто не схоче вірувати, по отриманню нагоди, не побачить життя, але дальше буде пробувати в гніві або під вироком Бога. Се є дальший доказ що жертва викупу не принесе користи всім сотворінням мимовільно, але принесе користь лише тим, що мають віру в Бога і в Ісуса Христа, і є послушні Слову Божому. Се зовсім згаджується із словами які знаходяться в 1 Тимотея 2:5, 6, а іменно: "Чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх." Ся жертва викупу відноситься тут до всіх, що вірують, а не до всіх людей без взгляду на їх вірування.

Нехай ніхто не ошукує себе або дасть ся ошукати иншим і повірити, що він може знехтувати Божий назначений спосіб для спасення і в той самий час отримати Боже благословенство. Іти за наученням несовершенних людей і вповати на них, то се певно запровадить до нещастя. Єсли хтось каже, що Він може робити що хоче або що він думає є правдою, і що він спасеться, то се гірше чим дурнота і се напевно принесе йому знищення. На се питання роблять натиск, а іменно: "Надійсь на Господа всім серцем твоїм і не покладайся на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про його, а він простувати ме шляхи твої." (Приповісті 3:5, 6) Се показує, що чоловік не може сполягати на свою самолюбну мудрість і розуміння, але мусить кермуватися Словом Божим, і єсли у всіх його дорогах він признає Єгову і Ісуса Христа, то він

напевно піде правим шляхом. Признати Бога в своїм шляху значить, що чоловік буде пильно досліджувати писання, щоби знайти Божі стежки і тоді слухати Його і віддавати Богу честь і признання за всі річи які Він посідає.

Ніхто не може властиво казати, що він вірує в Господа Ісуса Христа, однак не має бажання довідуватися про волю Божу. Він мусить знати волю Божу відносно себе і чинити її. Ніхто не може вповати на Бога і чинити Його волю хиба що його повідомлено про Божу волю, і для сієї причини Господь постарався для людей, щоби вони досліджували правду з Біблії і її пояснень сим чином Він постарався о провідника для чоловіка праведности. Отже він мусить набути знання о замірі й волі Єгови через заставлення свого уму досліджувати Слово Боже. Для сієї причини чоловік Божий каже: Слово твоє сьвітильник перед ногами моїми, і сьвітло на стежці моїй." (Псальма 119:105) Господь прочищує стежку для тих, що пильно стараються виконувати Його волю, і кидаючи світло на стежку його, він може йти шляхом, що подобається Господеві.

Написано в Псальмі 24:1: "Господня земля і вся повня її; круг землі і хто живе на йому." Це значить, що всі богацтва належать до Єгови. Він сотворив землю яко місце для послушного чоловіка жити на ній. "Сотворив я землю, создав на ній й чоловіка; я — моя рука роспростерла небеса, та й усьому воїнству їх дав я закон. Так бо говорить Господь, Сотворитель небес, — він, Бог, що создав землю й приспособив її; він же утвердив її, та й не надармо сотворив її;

він приспособив її щоб на ній жили: я — Господь, а иншого нема." (Ісаїї 45: 18) Бог не сотворив землю надармо. Земля буде істнувати на віки, і се є ціль Єгови, що послушні люди будуть жити на землі. — Екклезіяста 1: 4.

Лише ті, що знають Бога і Ісуса Христа як Спасителя людства, і котрі є послушні, знаходяться в лінії до великих богацтв о які Бог постарався для людства. Всі ж непослушні підуть на вічне знищення. Ті люди на землі, що є знані як доброї волі, і котрі були представлені через Йонадаба, знаходяться в лінії до вічного визволення із бідноти і входять у вічні богацтва. Отже се є вельми важне для всіх щирих людей пізнати Божий назначений шлях, котрий Він записав у Писаннях. Чому тепер є така біднота на землі? Се люди повинні знати і довідатися який є певний і правдивий рятунок до осунення всякої бідноти, а на се місце наповнити землю добробутом, вічним миром і щастям.

ГОЛОВА 4.

ПРИЧИНИ БІДНОТИ І СМЕРТИ

ЄГОВА є всесильний і цілковито несамолюбний. Чому ж тоді Він дозволяє на таку велику нужду й терпіння між людьми? Чому так богато слабостей, смутку й лукавства між родом людським? Чому люди умерають? Чи Бог Єгова є відвічальний за всю сю нужду, терпіння й смерть? Ні; Він ніяк не є відвічальний за се. Єсли ви дістанете правдиву відповідь на повисші питання із св. Пісьма, тоді ви оціните любов і ласкавість Бога Єгови і Ісуса Христа.

Захланність допровадила до поповнення найбільших і найстрашнійших злочинів зі всіх часів. Вона принесла зневаження для Єгового великого імя, і також нужду і смерть на рід людський. Так много років уплило від поповнення того зла, і так цілковито сей архи-злочинець закрив свою круту дорогу, що і до сьогодня людям тяжко зрозуміти той величезний злочин. Лише люди доброї волі до Бога, і ті що бажають знати і чинити правду, можуть вповні зрозуміти його.

Бути захланним значить мати невластиве бажання посідати те, що належить до когось иншого. Захланність значить невластиве бажання наживи, і постанова дістати ту бажану річ через насильство або через якісь иньші несправедливі й невластиві средства. Вона виростає із крайного самолюбства. Сотворіння, що мильно бажає

посідати те, що належить до инших, або старається задоволити своє неправильне бажання, часто віддається ошуствї, рабунству або иншій несправедливій методі, і сим чином відкриває своє злобне і лукаве серце, постановивши заподіяти шкоду иншим.

Факти, які відкриває св. Письмо, і котрі відносяться до поповнення сього великого злочину, є сі: Бог, уживаючи своєї безграничної сили, совершенної мудрости і безграничної любови, сотворив небеса, що складалися з Льогоса, хирувима, серафима, ангелів, силів і властей, — всі котрі виявляли Його славу: "Небеса являють славу Божу, і простір звіщає про діла рук його. День дневі сповіщає про них, і одна ніч дає вістку другій." (Псальма 19: 1, 2) Бог також сотворив землю. (1 Мойсея 1: 1) Прийшов був час на сотворення чоловіка яко наслідника землі, і щоби чоловік міг мати відповідне місце до мешкання, Бог сотворив часть землі правдивим раєм, котрий Він назвав Еден. Із первотин землі Бог сотворив совершенного чоловіка Адама, і создав його живою, рухаючою душею, обдарованою розумом. Він уміствив того чоловіка в совершеннім раю — Едені, як в його домі і повідомив його о своїм законі і карі яка мала прийти за переступлення того закону. (1 Мойсея 2: 7, 15-17) Він сотворив і дав чоловікові помічницю, совершенну жінку, і обдарив ту совершенну пару здібністю і силою приводити дітей на світ. Єсли би чоловік був позістав вірним і послушним Божому законі, земля мала бути його домом на віки, і він мав тішитися її великими богацтвами.

Після слів псальміста, то чоловік є "предивно і пречудно сотворений". Бог сотворив чоловіка, і псальміста каже: "Діла твої чудесні." (Псальма 139:14 Анґл. Біблія) Совершений чоловік був вінцем Божого творива на землі. У невидимім або небеснім царстві Єгови було духове сотворіння на ймя Люцифер, котрого Бог назначив бути невидимим сторожом чоловіка. Про Люцифера є написано в Божім Слові: "Тебе помазав я, щоб наче херувимом, розпростирав охоронні крила; тебе поставив я наче на святій горі Божій і ти ходив серед огнистого каміння." — Езекиїла 28:14.

Слово "херувим" значить Божий помазанник, котрий мав нагляд над певною частю його орґанізації. Сей опис Люцифера "наче херувим, розпростирав охоронні крила", ясно показує високу позицію яку він занимав. Бог помазав його до сього великого уряду на Божій "горі" (всесвітної орґанізації). Що Люцифер мав нагляд над Еденом, совершенним чоловіком і домом совершенного чоловіка, то се показано словами пйсання: "Був єси печатю звершенності, повнотою мудрості, вінцем краси. У Едені, Божому саді, пробував єси. Блискуче дороге камінне окрашувало твою одежу: Карнеоль, топаз, яспис, хризолит, оникс, сепфир, рубин, смарагд і золото, — усе те штучно осаджено в гніздочках і нанизано, та й наготовлено тобі скоро*на світ родився." (Езекиїла 28:13) Він був прекрасним сотворінням і його вигляд був чудовий: "Без хиби були поступки твої з того часу, як тебе сотворено, аж доки незнайшлось у тобі беззаконності." (Езекиїла 28:15) Се показує, що

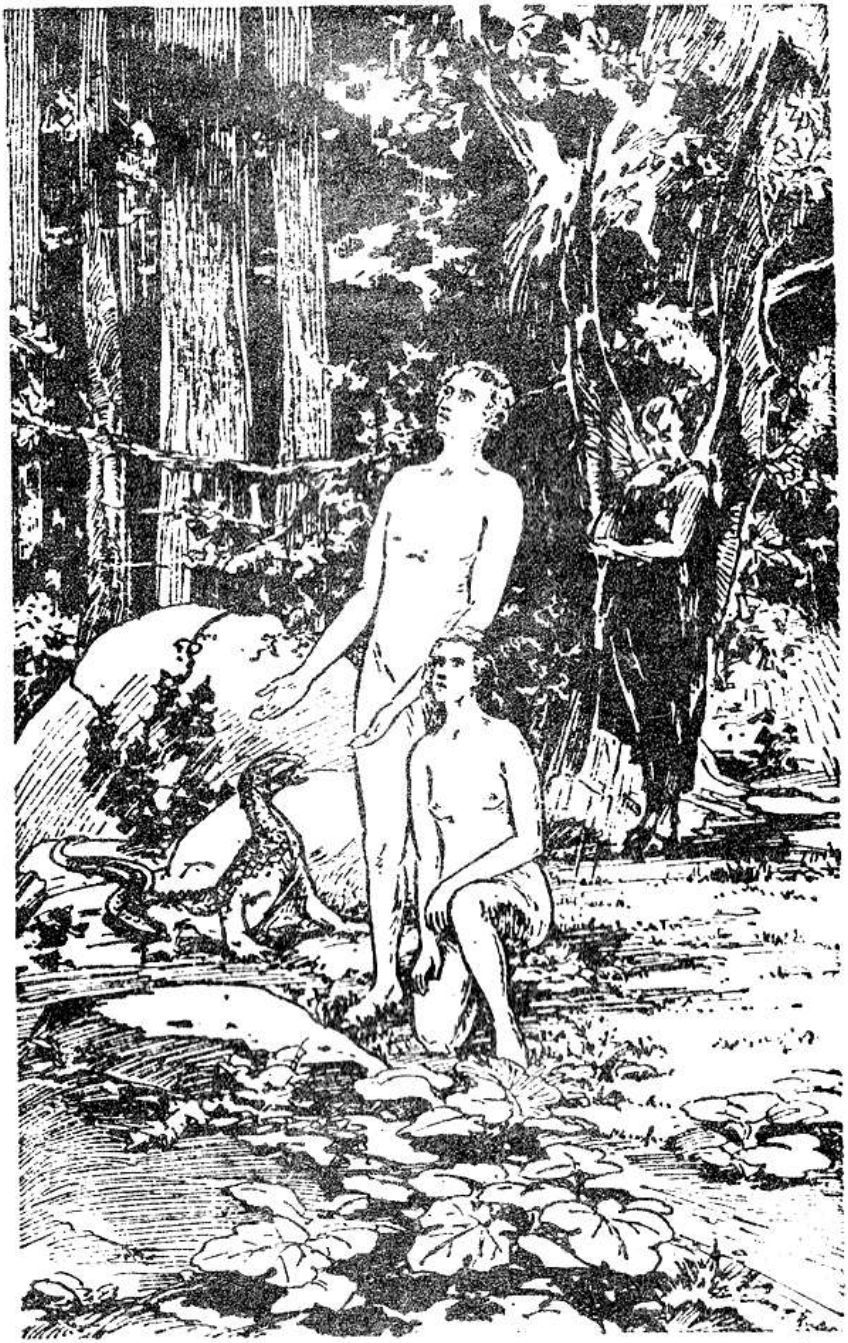

ЛЮЦИФЕР ГОВОРИ ВИЗОВ ВЪЗЛЮБЕНО ЧОВЕШЕ (Страна 157.

Люцифер був совершенним аж поки він не поповнив беззаконня, т. є, поповнив бунт проти Бога. — Гл. *Оправдання*, Том 2. стр. 91.

Коли Люцифер стався противником, беззаконним і лукавим, Бог змінив його імя, і від того часу він є названий у св. Письмі чотирьома іменами: *Вуж*, що значить Зводитель; *Сатана*, що значить *Противник; Змій*, що значить Губитель; і *Диявол*, що значить Черпитель. Будучи звершенний, Люцифер був богом або могучим володарем над світом, і той уряд не був відобраний від нього зараз, як він стався лукавим. Через століття він був "богом" або невидимим володарем світа, котрий він зробив лукавим. — Йоана 12: 31; 14: 30.

Його злочин

Маючи приступ до дворів небесних, Люцифер бачив славу й величність Єгови і приглядавсь, як усі творива покланялись Богу. Будучи свідомий себе, як сторож чоловіка і як гетьман над силами ангельскими, Люцифер невластиво забажав поклонення, хвали й чести від сотворінь, що належали до Єгови і що всі праведні сотворіння віддавали Єгові. Бажання Люцифера були невластиві і надмірні, і тому він став захланний. Він перестав любити Бога. Він стався беззаконником або переступником Божого закону. Се можна доказати словами записаними у св. Письмі про се, як Люцифер поповнив свій великий злочин: "Як же ти впав [здеґрадований і понижений] із неба, досвітная зоре? ти розбився о землю, що топтали народи! Ти ж говорив в серці своїому: Взійду аж на небо, над Божими зорями престол мій поставлю, й засяду на горі між

богами, на краю півночі; взійду на висоти хмарні, рівнею тому зроблюсь, що Всевишнім зветься. А тепер ти попав в пекло [по Еврейське, шеол, — гріб], — глибінь преисподню." (Ісаії 14: 12-15) Се була захланність Люцифера, що допровадила його до великого злочину, і що показано словами, котрі відносяться до Сатани при кінці його діяльностей: "О, ти, що живеш над великими водами, багатий на скарби! Прийшов кінець твій, — міра захланності твоєї!" — Еремії 51: 13.

Бог вимагав від совершенного чоловіка Адама повне послушенство. Завважте, що Бог не вимагав дуже великої річи від чоловіка, як н. пр. порушення гори, але вимагав від чоловіка, щоби він стримався від їдження певного овочу, що ріс в Едені. Він повідомив чоловіка, що непослушенство принесе йому смерть. "Ато вмреш певно того ж дня, як скоштуєш із його." (1 Мойсея 2: 17) Се не було трудною річею для Адама шанувати Божий закон і бути послушним. Зло не знаходилося в заборонім овочі, але він поповнив зло через непослушенство до Божого закону.

Люцифер, будучи сторожом чоловіка, знав задачу чоловіка взглядом Бога. Задача була берегти добра чоловіка. Його злочин, як і всі инші злочини, взяли початок в його умі, коли він забажав те, що належалось Єгові. Щоби виконати свою захланність, він віддався ошуствї підступу для того він є названий "Вуж", що значить Зводитель. (Одкриття 20: 1-3) 'Змій же був хитріщий над усіх инших.' (1 Мойсея 3: 1) Се значить, що він був хитрий, змисний і зводничий. Він думав, що єсли би Бог не засудив

чоловіка на смерть за переступлення закону, то себ доказало, що Бог — ложник, і се знищилоб довіре сотворіння до Сотворителя; а єслиби Бог убив Адама за переступ Божого закону, то се булоб доказом, що Бог не може поставити совершенного чоловіка котрий би остався правдивим і вірним Богу, і такий напрям знищив би довіре сотворінь до Сотворителя і наслідок бувби, що Диявол дістав би поклонення і похвалу, що властиво належить до Єгови.

Виконуючи свій злий замір Сатана, Вуж, приступив до Еви і сказав: "Чи справді Бог сказав: Не мусите їсти ні з якого дерева райського?" (1 Мойсея 3: 1) Ева відповіла йому: "З усякого дерева райського їсти мемо, з плоду ж дерева, що серед раю, рече Бог не їжте з його, ані доторкати метесь до нього, а то помрете." (1 Мойсея 3: 2, 3) Без сумніву Сатана мав засміятися із простої віри Еви. "І каже жінці: Ні бо, не помрете. А се Бог знає, що скоро попоїсте з нього, відкриються вам очі, і будете як боги, знающі добре й лукаве." (1 Мойсея 3: 4, 5) Сі слова Сатани були добровільною й свідомою брехнею, і під впливом тієї брехні Ева переступила Божий закон. Сатана ошукав жінку і через ню доконав те, що він бажав, щоби відвернути її від Єгови. Тоді появивсь Адам, і Ева розказала йому що сталось, і Адам їв із заказаного овочу також. Се показує, що Адам не любив Бога, бо він добровільно не послухав його. (1 Тимотея 2: 14) Ані він не любив Еви, бо єсли би він був любив її, він був би шукав Божого лиця, просив о її прощення, бачучи що вона була зведена. Адам знав, що Ева мала бути забрана від нього,

єсли він лишиться правдивим до Бога, і він добровільно забажав мати її задля своєї власної приємности.

Адам і Ева були засуджені на смерть і вигнані з Едену по справедливості. (1 Мойсея 3: 19-24) При помочи злобної брехні й зводництва Сатана стягнув смерть на людство. Для сієї причини Ісус сказав про Сатану, Диявола, що 'він був душегубцем і брехуном з почину'. (Йоана 8: 44) Від тоді до тепер усі люди, що чинять неправду щоби доконати свій злий замір, є знарядом Диявола, котрий є отцем брехні.

В Едені пожива була совершенна і була б підтримувала життя вічно послушних одиниць. Поза Еденом земля видавала поживу трійливу. Адам і Ева були вигнані з Едену, і смерть постепенно поражала їх аж вони цілковито померли. Протягом того часу, від їх вигнання аж до смерти, вони породили дітей, але тому що вони, родичі, були грішні, тому вони не могли привести на світ совершенних дітей, і для сієї причини кожда людина народжена на світ в натуральний спосіб родиться грішною і в своїм часі мусить умерти. (Римлян 5: 12; Псальма 51: 5) За всякі слабости і смуток й за всяку нужду й терпіння, і за всякі злочини які впали на рід людський від Едену аж до тепер, є винуватий Сатана, Диявол. Всі люди, що добровільно або умисно спричиняють иншим терпіння, слабости або бідноту, є знарядом Диявола.

САТАНА МУСИТЬ УМЕРТИ

В часі коли Бог засудив Адама на смерть він також дав вирок смерти проти Сатани. (1 Мой-

сея 3: 15; Ісаії 14: 14-20; Езекиїла 28: 18,-19) Чому ж тоді Бог дозволив Дияволові жити всі сі століття і спричиняти так богато терпіння роду людському? В коротці відповідь є, що Сатана хвалився своєю здібностю відвернути всіх людей від Бога і спричинити їх проклинати Його; і Бог позволив Сатані, давши йому нагоду доказати сво о хвальбу і в той самий час дав нагоду чоловікові доказати свою невинність до Бога.

Сатана зухвально сказав до Єгови, що всі люди, коли їх поставити на остру пробу, будуть проклинати Бога. Єсли би Бог був зараз погубив Сатану, не давши йому нагоди доказати його хвальбу, тоді в умах инших сотворінь був би полишився на всегда сумнів чи Сатана сказав правду чи ні. У Св. Письмі є записана драма яко доказ сих річей, а се про доброго чоловіка Йова і Диявола. Йов, головний актор, був праведним чоловіком. Сатана заявив, що він зможе спричинити Йова проклинати Бога. (Йова 2: 3-5) Бог приняв сей визов Сатани, і ся проба мала доказати чи чоловік серед острої проби лишиться правдивий Богу. Сконечности така проба обнимала в собі питання найвисшости Бога. Та проба мала дати нагоду всім сотворінням стати по стороні Бога або Диявола; отже Єгова дозволив Сатані жити через якийсь протяг часу, підчас котрого то часу та проба відбувалась, і при кінці того часу Бог має знищити Сатану. Фараон Египетцький був урядовим представителем Сатани на землі, і ужитий відограти часть у пророчій Божій драмі відносно сього, що Бог позволив Сатані жити на якийсь час. Про се написано: "Та тільки про се щадив тебе, щоб на

тобі показати потугу мою, і щоб імя моє проповідано по всій землі." — 2 Мойсея 9: 16.

Та проба зачалась від перших дітей Адама і буде продовжатися аж закінчиться в битві Армаґедон. Тимчасом Бог звертає ввагу чоловіка на правду, щоби дати нагоду йому вибрати кому він буде служити, чи Богу або Дияволові. Каїн, перший син Адама і Еви, вибрав іти за Дияволом, і стратив усе. Авель вибрав лучшу часть і служив Богу Єгові і отримав Боже признання. Сатана спричинив, що Каїн убив Авеля. — Жидів 11: 4-40.

Всі розумні люди, що чують правду, повинні зараз побачити, що Сатана, Диявол, є Божим великим противником і найбільшим ворогом чоловіка. Всі люди доброї волі до Бога возьмуть напрям який Авель узяв, і будуть жити. Инші ж підуть шляхом Каїна, і помруть на віки. В минувшім часі майже усі люди вмирали в несвідомості або без знання правди, але у своїм часі, ті що померли в незнанню, встануть із мертвих і дістануть нагоду пізнати правду, і если вони будуть служити Богу, будуть жити, і не помруть. Тепер прийшов час коли люди землі почують правду і мусять вибрати кому вони будуть служити. Люди доброї волі виберуть служити Богу й будуть жити.

Слово Боже, було написане виключно для керовництва і помочи людей, що бажають поступати справедливо. (2 Тимотея 3: 16, 17; Псальма 119: 105) Се Сатана, зводитель, котрий всякого часу засліплював чоловіка до правди і тримав його в незнанню про ласкаве розпорядження Єгови для людства. (2 Коринтян 4: 3, 4) Ли-

ше одна правда, що випровадить чоловіка на правий шлях і поможе йому через Ісуса Христа, увільнитись від впливу і сили Сатани. Який будь чоловік або громада або організація, що старається тримати инших в незнанню про Слово Боже, є агентами і знарядом Сатани, Диявола, без ріжниці чи вони знають се чи ні. Ті що відкидають науку, коли ту науку ставиться перед них, напевно прийдуть до убожества, сорому і загублять усе. "Злидні й стид тому, хто нехтує науку, хто ж підклоняється під докір, той буде в шанобі." (Приповісті 13: 18) Хто є байдужний до правди Слова Божого, той ніколи не осягне богацтв Господніх. — Приповісті 20: 13; 23: 21.

Знаходимося тепер в часі, коли Бог положив на тих, що згодилися чинити Його волю, задачу розказувати иншим людям про Божий замір відносно чоловіка і остерігати людей проти Диявола і його організації. Така осторога муситься дати лукавим як і людям доброї волі. (Езекиїла 3: 18-21) Прийшов день коли Єгова велить своїм свідкам нести свідоцтво иншим про Його імя й царство; і коли та робота свідоцтва скінчиться, тоді Єгова покаже свою найвисшість через знищення Сатани і всіх його послідувателів. (Ісаії 43: 10-12; Маттея 24: 14-21) Доброї волі люди названі "Йонадабами" мусять тепер пізнати правду, а се можна зробити лише через досліджування Писання і видавництв, які помагають зрозуміти пророцтва тепер в процесі сповнення. Сі, що будуть помагати своїм ближнім зрозуміти правду, мусять бути людьми, що 'ненавидять захланність'. (2 Мойсея 18: 21) Єсли ви стрінетесь з людьми або організацією,

котра обігається за наживою, без ріжниці чи та нажива складається із числа членів їх організації, або реальностей, грошей, сили або впливу, то ви оминайте таких, тому що вони не можуть бути слугами Божими. Ви краще зрозумієте се коли ви приглянетесь як Сатана збудував на землі свою могучу організацію, котра всякого часу противилась Богу.

ОРГАНІЗАЦІЯ САТАНИ

Ціль Сатани всякого часу є побідити Бога у великім контесті о зверхність. Бог позволив Сатані іти до його повної крайности в лукавстві і не перешкаджав йому, але у своїм часі Бог докаже всім сотворінням, що Сатана — брехун і осередок лукавства, і що Єгова є правдивий і цілковито справедливий. Сатана зачав будувати свою земну організацію в Сінеяр землі, де то Диявол спонукав людей казати: "Нумо споруджувати місто із баштою, щоб її верх до небес, і зробимо собі память, щоб не розпорошитись нам по всій землі." — 1 Мойсея 11: 4.

Нимрод був вивисшений яко більший чим Бог, а людей спонукав йти за ним. (1 Мойсея 10: 8-10) Се був диявольский плян зачати релігію спонукати людей віддавати честь і славу чоловікові, щоби сим чином відвернути людей від Єгови. По тім Диявол всегда уживав три головні чинники у своїй організації до виконання свого лукавого діла, котрими то чинниками є: релігія, що значить гіпокритичне поклонення; торговля, що значить самолюбне торгування щоби жати матеріяльні користи; і політика, що значить уживати володіючої сили через кількох одиниць

над людьми. Старинний Вавилон, головно представляв диявольску релігію; старинний Египет — торговлю; а старинна Ассирія — політичну владу. — Гляди *Пророцтво,* голова 6, стр. 124 *(анг. вид.)*

Від часу старинного Вавилону аж до з'організування Ізраїльського народу, кождий на землі отримував диявольску релігію. Бог взяв потомків Ізрайля із египетської землі, зробив з ними угоду і дав їм закон, і научив їх правдивого почитання Всемогучого Бога. (Гл. 2 Мойсея 20: 1-10) Сей був єдиний нарід з котрим Бог мав до діла. (Амоса 3: 2) Та з часом Диявол захопив Ізраїльтянів і як нарід вони відвернулися від Бога і отримували Баалову або диявольску релігію, і задля сієї причини сей нарід був знищений. (Езекиїла 21: 24-27) Ізраїльтяни були типічним народом і те, що сталося з ними, і також із тими народами, що мали стичність з Ізраїльтянами, пророчо предсказували, що має статися при кінці світа у котрім ми тепер жиємо. Головно Ізрайльський нарід представляв народи з котрих складається "Християнство", котрі то народи признають себе за Християнів. З Ізрайльського народу вийшло кількох людей, що остались вірними і правдивими Єгові, що затримали їх невинність до Бога, і отримали Його признання. Так і в "Християнстві", із між номінальних Християнів, було кількох людей, що затримали свою невинність до Бога, будучи вірними Йому. Проводарі або духовенство Ізрайля і передові з їх отар стали зарозумілі, високомірні і горді, і шукали признання від людей радше чим від Бога, і сим чином вони відпадали до Диявола. Про-

водарі "Християнства", т. е, духовенство і передові з їх отар, збудували сильну організацію, котру вони назвали "церквою", і самі сталися зарозумілими, самоважними, гордими і надутими людьми, котрі шукали наживи і признання від людей радше чим від Бога. Слова Божі через Його пророка відносяться до "Ізрайля по тілу" як і до новочасного Ізрайля так званого "Християнством", яко ж написано: "Бо від найменшого та й до найстаршого дбають вони всі про наживу, й від пророка до священника — всі витворяють оману." — Еремії 6: 13.

Св. Письмо говорить про проповідників та духовенство як "пророків". Сі люди збудували велику і могучу організацію в імя Господа Ісуса Христа і кажуть, що вони проповідують Слово Боже, коли ж вдійстности вони проповідують лише науки людські і тримають людей в незнанню про се, що Біблія містить. Про сих так говорить Бог: "Ті пророки лож пророкують в імя моє. Не посилав я їх і не повелівав їм, і не говорив до них; вони пророкують вам ложні видіння, віщування та пусті мрії серця свого." (Еремії 14: 14) Всі такі — се слуги Диявола, а не слуги Божі. "Хиба не знаєте, що кому оддаєте в слуги на послух, того ви й слуги, кого слухаєте: Чи то гріха на смерть, чи слухання на праведність?" — Римлян 6: 16.

Сі річи тут згадані не в тій цілі, щоби висміяти людей, а тому що Бог дав приказ розказувати правду, щоби люди доброї волі до Нього тепер на землі могли пізнати правду і ходити правим шляхом. Іти за наукою фальшивих людей, то певно вона запровадить до смерти. Іти за

наукою Божою й Ісуса Христа значить іти до вічного життя. (Йоана 17:3) Кожда одиниця мусить вибрати собі за ким вона піде і кому вона буде служити.

ОРҐАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ

Всесвітна орґанізація Єгови істнувала від самого початку. Із вірним Авраамом Бог зачав розвивати свою *столичну* орґанізацію, котру Він ужиє до знищення Сатани і його орґанізації і через котру він буде наділяти благословенствами вірних людей. До Авраама Бог сказав: 'В насінню твоїм всі [послушні] роди землі будуть благословенні.' (1 Мойсея 12:3; 22:18) "Яко ж Авраам вірував в Бога, і полічено йому за праведність. Знайте ж, що хто од віри ті сини Авраамові і писання знаючи на перед, що Бог вірою оправдає тебе, благовістив Авраамові, що в тобі благословляться всі народи." — Галат 3:6-8.

Єдиним сином Авраама і Сари був Ісаак, і по приказу Господньому Авраам приніс Ісаака в жертву. (1 Мойсея 22:2-18) Се пожертвованнє Ісаака було пророчим образом. Там Авраам представляв Єгову Отця або Життя-дателя; Ісаак представляв Ісуса Сина, котрий був пожертвований за чоловіка. Через позатипічного Ісаака, Ісуса Христа, Бог Отець буде наділяти благословенствами всіх послушних людей землі. — Римлян 9:7; Галат 4:28.

Ісус Христос є Відкупителем і Спасителем світа, і Він є Головою своєї орґанізації, членів тіла, котрі є правдивою церквою. Орґанізації людські, так звані "церквами", не становлять

церкви Божої, але такі організації Сатана уживав до зведення людей і відвернення їх від правдивого Бога. Бог Єгова воскресив Ісуса Христа із мертвих, "і все впокорив під ноги Його, і дав Його яко голову над усім у церкві, котра єсть тіло Його, повня того, хто сповняє все у всьому." (Ефесян 1: 19-23) "І Він голова тілу і церкві, Він початок, первородень з мертвих, щоб у всьому Йому перебувати." (Колосян 1: 18) Ще від часу Пятидесятниці Бог через Ісуса Христа вибирав правдиву церкву, т. є, членів тіла Христового, котрих число є 144,000; і ті що є вибрані мусять бути свідками для імя Бога Єгови.

ОГРАНИЧЕНИЙ ЧАС

В році 606 перед Христом Бог відкинув Ізрайльський нарід, і від тоді Сатана став невидимим володарем або "богом" над усіма народами землі. Бог назначив границю часу у котрім дозволено Сатані без перешкоди володіти в лукавстві. Сей ограничений час мав тримати 2,520 років і закінчився в 1914 р. В сім році (1914) прийшов кінець Сатанинскому світу, як се предсказав Ісус, і яко доказ кінця світа, Ісус сказав, мала настати світова війна і наступаючі події. (Маттея 24: 3-15) Сталося се в 1914 році, що пророцтво Єгови стало сповнятися: "Се ж я помазав царя мого над Сионом, святою горою моєю". (Псальма 2: 6) "Жезло сили твоєї пришле Господь із Сиона; царюй серед ворогів твоїх!" (Псальма 110: 2) Се сталось в 1914 р., що слідуюче пророцтво зачало сповнятися: "Дякуємо Тобі, Господи і Боже вседержителю, що єси, і

був, і прийдеш, що приняв єси силу твою велику і воцарився єси. І розгнівалися погане і настиг гнів твій, і пора мертвим суд приняти, і дати нагороду слугам твоїм пророкам, і святим, і боячимся імени Твого, і малим, і великим, і знищити тих, що нищать землю." — Одкриття 11: 17, 18.

ОЗНАКИ НА НЕБІ

Тому що прийшов Божий час знати певні правди, "отворився храм Божий" для тих, що посвятилися Богу по 1918 р., і їм дозволено побачити і зрозуміти 'о двох великих дивах або ознаках на небі', що є описані в Одкриттю 12: 1-5. Те пророцтво описує жінку, що вона була "важкою", і породила сина, що стався володарем народів землі. Жінка та згадана тут символічно представляє Божу всесвітну організацію. (Ісаії 54: 1-12) "Син хлопятко" — се Ісус Христос, Божий Цар, котрий є Правильним Володарем світа. Се було перше "велике диво" або "ознака".

Друга ознака є представлена через 'великого червоного змія, стоячого перед жінкою, що був готовий пожерти хлопятко'. Той червоний змій символічно представляє Сатану і його лукаву організацію, що тепер рішилась знищити царство Боже під Христом. Зараз потім, як Ісус Христос був висланий володіти, повстала війна на небі між силами Сатани і Христом і Його ангелами: "І повстала війна на небі: Михаїл і ангели його воювали проти змія, і змій воював і ангели його, і нездоліли; Ані місця вже не знайдено по них на небі. І скинутий змій великий, вуж

вікодавний, званий Дияволом і Сатаною, що зводить цілу вселенну, скинутий на землю, і ангели його з ним скинуті." — Одкриття 12: 7-9.

Від 1914 р., смуток і горе на землі зачали збільшатися, як се Ісус предсказав. (Маттея 24: 7, 8) Злидні, терпіння і смерть на землі, збільшалися страшенно. Духовенство ріжних організацій, названі церквами розказують людям, що всі сі нинішні нещастя Бог зіслав на рід людський за те, що вони не поперають вірно церкви. Такі твердження духовенства можуть звернути чесних людей проти Бога і спричинити їх проклинати Його. Се як раз те, що Диявол бажає доконати; тим то вони самі прямують в руки Сатани. Бог ніяк не є відвічальний за терпіння людства, ані за жадні нещастя які впали на людство. Яка ж тоді є причина сих так многих злиднів, терпінь, нещасть, горя, недолі які прийшли на людей? Відповідь є дана в сих словах: "Горе живучим на землі й на морі бо зійшов Диявол до вас, маючи великий гнів; знає бо, що короткий йому час." — Одкриття 12: 12.

Се виразно указує на Сатану яко причину сього терпіння і нещастя. Прийшов день для остаточного рішення великого спору між Богом а Дияволом. Вскорі битва Армагедон, та велика битва Бога всемогучого, буде точитися і Сатана знає, що його короткий час, і тому він рішився виконати свій гордий визов, що він зможе відвернути людей від Бога у пропасть. Він спричиняє своїх земних слуг або представителів спонукати людей вірувати, що Бог є відвічальний за всі їх терпіння, коли ж самий Диявол є причиною їх.

Ті що є свідками для царства Єгови отримали приказ іти і розказувати людям. Вони є синами Божої "жени", т. є, Його орґанізації; і будучи останними свідками перед великою битвою, вони є названі "останком насіння її", і сих то свідків Диявол, стародавний Змій, і його аґенти, стараються знищити: "І розлютився змій на жінку, і пійшов провадити війну з останком насіння її, що хоронять заповіді Божі, і мають свідчення Ісуса Христа." — Одкриття 12:17. (Гл. *анґ. Біблію*)

Господь приказав, що Його правда муситься голосити людям, щоби люди доброї волі могли почути і взяти безпечний шлях. (Маттея 24:14) Єсли ж Його свідки відмовляться розказувати правду, вони потерплять знищення за їх непослушенство. (Діяння 3:23) Свідки Єгови люблять Його і Його правду і вони радуються виконувати Його прикази, і тому вони дальше розказують правду у вічу великого противенства. Кождий один хто любить правду буде розказувати ту правду иншим. Спевністю, правда відкриває лож якою Сатана ошукував людей через многі століття, і тому правда "потрясає релиґійними почуваннями" тих, що вельми користають із з'орґанізованої релиґії. Ви знайдете безпеку лише в Божій орґанізації, і тому се абсолютно конечно, щоби ви пізнали що становить лож, якою люди були ошукані, щоби ви могли оминути тих, що научають лож, і щоби ви могли пізнати що є правда, і могли вибрати правдивий шлях.

ЛОЖ

ЛОЖ, се висказана неправда перед особою, що повинна чути і знати правду, і котра то лож може принести шкоду иншим. Фальшиві слова висказані в тій цілі, щоби ошукати і ушкодити иншого, становлять добровільну і злобну лож.

Бог назначив Люцифера бути сторожом чоловіка. Вірність до Бога і обовязок до чоловіка вимагали від Люцифера говорити правду. Ева повинна була знати правду. Люцифер сказав Еві, що єсли вона буде їсти заказаний овоч, то вона не вмре, але єсли вона 'з'їсть його то стане мудрою'. Сими фальшивими словами Ева була зведена, і сі ложні слова принесли смерть Еві, і терпіння і смерть на ввесь рід людський. Отже Люциферові слова до Еви становили добровільну злобну і лиху лож. Се був початок лжи.

Люцифер, тепер знаний як Сатана і Вуж, є найбільший зі всіх брехунів. Від тієї хвилі коли він стався Сатаною він був ложником. Його перша лож принесла убійство. Ісус сказав про Сатану, Диявола: "Той був душогубцем з починку, й в праді не встояв; бо нема правди в йому. Коли говорить брехню із свого говорить, бо він брехун і отець її." (Йоана 8: 44) "Отець" значить починатель або життя-давець. Всі брехні походять від Сатани, Диявола, і люди, що говорять лож, є синами Диявола. Для сієї причини Ісус сказав до старшини або духовенства

жидівського: "Ви від отця Диявола, й хотіння отця вашого Диявола хочете робити." Хто ж від Бога той досліджує Слово Боже і слухає його. Отже ті, що повторяють брехні Сатани є дітьми Диявола. — Йоана 8: 44, 47.

Слова Ісуса роблять ясну ріжницю між правдою а ложею. Відповідаючи на питання поставлене Ісусові, він сказав: "Я на се родився, і на се прийшов у світ, щоб свідкував правді. Кожен, хто від правди, слухає мого голосу." (Йоана 18: 37) "Бог . . . не може обманути." (Тита 1: 2; Жидів 6: 18. *анг. Біблія*) Він — правдивий і справедливий, і Його Слово — правда. (Йоана 17: 17) Отже виходять, що всі науки або научення людей, що противляться Слову Божому є ложні; і если такі науки можуть принести шкоду иншим, тоді вони є ложні. Ви тепер застановитесь над доктринами або науками про котрі ви чули часто, і для вашого власного добра ви мусите рішити чи ті доктрини або науки є правдиві або фальшиві. Если ж ви знайдете що сі науки, зміривши їх Словом Божим, противляться Слову Божому, тоді можете бути певні, що сі науки є ложні і походять від Диявола, отця брехнів. Если ви знайдете, що доктрина або наука є ложна, то ви повинні скоро закинути її, без ріжниці хто научає її або як довго ви вірували, що та наука була правдива. Ваше власне добро і ваша задача до Бога вимагає, щоби ви покинули всяку лож, без ріжниці хто научає її, тому що кінець того, що творить і поперає лож — вічна смерть. — Одкриття 21: 8, 27.

Бог ненавидить тих, що сплітають лож. (Приповісті 6: 16-19) "Ложний свідок покаран буде,

і хто брехню сплітав — погибне." (Приповісті 19: 19) Диявол сказав лож і сим ошукав совершену жінку Еву. Отже, певним є, що Диявол через своїх слуг бреше і ошукує многі несовершенні сотворіння. Є лише один можливий спосіб знайти безпеку, а се пізнати Божу правду Слова Божого і йти за ним і не принимати наук людських, що противляться Слову Божому. Єсли ви знаходилися якийсь час в орґанізації так званій "церквою", і єсли та церква научає науки, що противляться правді Слова Божого, тоді ви мусите рішити чи ви надальше будете годитися з наукою тієї церкви, або покинете її і будете вповати на Слово Боже. Коли ви будете застановлятись над слідуючими точками, ви станете на пробу або суд. Просіть Бога о всяку мудрість й потіху, щоби Він поміг вам побачити правду.

СМЕРТЬ

Ви часто чули як часом якийсь людський учитель [священник] каже: "Смерти нема; коли чоловік є забраний смертю, то він не вмирає направду, але переходить до життя; його тіло вмирає, а душа жиє вічно." Вкоротці сказати, таке є научення всіх релігійних орґанізацій "Християнства". Чи ся доктрина або наука є правдива, чи фальшива? Святе Письмо виразно відповідає, що така наука — се лож Сатани. Бог сказав до чоловіка: 'Ато вмреш певно того дня, як согрішиш.' (1 Мойсея 2: 17) Ложник сказав: "Ні бо, не помрете." (1 Мойсея 3: 3) Ісус сказав: 'Сатана — брехун.' (Йоана 8: 44) Кому ви вірите? Написано є: "Плата бо за гріх смерть."

(Римлян 6: 23) Єсли нема смерти, тоді сотворіння мусять бути безсмертними, що значить, що вони не можуть умерти. Одна лож потребує попертя другої ложи; і тому релігійні орґанізації научають ще иншу доктрину, що душа людська є безсмертна і жиє вічно. Се — инша лож.

Бог каже, що кождий чоловік є душею. Ніхто з людей не має душі. "І создав Господь Бог чоловіка з землі польової, і вдихнув йому в ноздрі живе дихання. І ставсь чоловік душею живою." (1 Мойсея 2: 7) Се писання доказує, що тіло і дух життя становлять разом "душу", або рухаюче, живе іство. Коли ж дух життя відлучиться від тіла, тоді те сотворіння вмирає, і тоді та душа умерла. Задля тієї причини є написано: "Котра душа согрішить, тота й умре." (Езекиїла 18: 4; Якова 5: 20; Одкриття 16: 3) Всі люди є душами, і задля наслідження гріха ті душі вмирають. "Котрий чоловік жиє і не побачить смерті, визволить душу свою від серої землі?" (Псальма 89: 48) Станьте і подумайте! Ангели не є безсмертні, бо усі злі ангели Бог нищить. (Псальма 145: 20) Диявол не є бесмертний, бо Бог заявив, що Ісус Христос знищить його. (Жидів 2: 14) Хто ж, тоді є безсмертний? Писання відповідають: Бог "один, що має безсмертє". (1 Тимотея 6: 16) Бог підніс Ісуса із смерти і дав йому безсмертність, і Ісус не може вже ніколи умерти; тому Ісус Христос є божественний і безсмертний. (Одкриття 1: 18) Бог дасть безсмертність 144,000 членам Ісуса Хрита в царстві і нікому иншому. (Одкриття 2: 10; Римлян 2: 7; 1 Коринтян 15: 53) Із сих текстів Св. Письма ви можете бачити, що наука о наслідженню

безсмерности всіма душами є инша лож Диявола, щоби ошукати чоловіка, і котра ділає на вічну шкоду людям.

ЧИСТИЛИЩЕ

Проводарі або старшина великих релігійних організацій научають і сим спонукують міліони людей вірувати, що коли добрий чоловік умре, то йде зараз до неба; инші ж, ідуть до чистилища або на вічні муки; і що всі є свідомі і мають знання що вони роблять. Єсли ж ви знайдете, що мертвий чоловік не є свідомий ані не має ніякого знання, тоді ви пізнаєте, що наука про чистилище, се ще инша брехня Сатани, витворена на ошукання й шкоду людей.

Чистилище і вічні муки, звичайно названі "пекольним-огнем", не істнують. Хто умер той не є свідомий нігде. "Бо живі знають що помруть, а мертві нічогісенько не тямлять, і нема їм уже заплати, або й память пішла про них у забуток. Все, що маєш снагу робити, роби руками твоїми; бо в могилі, куди ти йдеш, нема вже роботи, ні роздумування, ні знання, ні мудрості." (Екклезіяста 9: 5, 10) "Мертві не будуть хвалити Господа, ні всі ті, що підуть до місця мовчення." (Псальма 115: 17) У світлі сих писань, можна бути певним, що хто умер, той ніде не терпить. Будучи чесним чоловіком, вам пришлось тяжко любити бога, котрий би мучив живе сотворіння у вогні або в якій инший спосіб. Ви не мучилиб навіть німого звірятка. Наука о вічних муках робить Бога потворою радше чим Богом любви, і того Диявол бажає. Наука о чистилищі, се ще одна лож Сатани, витворена і голоше-

на щоби ошукати людей і спричинти їх ненавидіти, неслухати і зневажати Бога.

Ті що научають сю фальшиву науку о чистилищі покликуються лише на один текст з Св. Письма, стараючись знайти попертя, але і той текст не попирає їх науки. Той текст є відносно розбійника, що був розпятий в той самий час з Ісусом, історія про котрого знаходиться в єв. Луки 23: 39-43. Один з розбійників, зараз перед смертю сказав до Ісуса: "Спогадай мене, Господи, як прийдеш у царство твоє. І рече йому Ісус: Істинно глаголю тобі сьогодні, зомною будеш у раю?" (Луки 23: 42, 43; Гл. переклад Ротердама) Очевидно, розбійник вірував, що Ісус був Божим помазаним царем світа і що в бучучім часі Ісус Христос прийде до свого царства, і розбійник бажав, щоби Господь згадав його в той час. Відповідь Ісуса була: "Чи будеш ти зо мною [себто по моїй стороні; вірувати і слухати мене] в раю? Єсли розбійник встане із мертвих, стане по стороні Господа Ісуса Христа, і буде послушний, тоді він буде відроджений і отримає богацтва життя і його дім буде в раю, себто на прекрасній землі, подібний до города Едену. Ісус не пішов до свого царства коли він умер. Бо три дні Він був мертвий у гробі, і при кінці того часу Бог воскресив Його із мертвих, і сорок днів пізнійше Ісус вознісся на небо, і около девятьнацять сот літ пізнійше Ісус прийшов до свого царства і сів на своїм престолі і зачав царювати. — Псальма 2: 6; 110: 1, 2; Одкриття 11: 18.

Розбійник ніколи не буде в небі, тому що йому обіцяно, єсли він стане по стороні Ісуса Хри-

ста, то він буде в раю. Певним є, що той розбійник не пішов до неба або раю в той день коли він умер. Єсли він пішов, тоді він був там далеко скорше чим Ісус; а ми знаємо, що таке заключення є цілковито нерозумне. Той розбійник умер і положено його в гробі і він є ще в гробі, мертвий ожидаючи часу пробудження із мертвих після обітниці Господа. (Йоана 5: 28, 29) Слова Ісуса до розбійника були сі: 'Сьогодня кажу тобі (т. є, кажу тобі тепер, нині), чи будеш ти зо мною в раю?' Отже як бачите, що се писання ніяк не попирає науки о "чистилищі".

Наука о чистилищі — се лож, тому що вона фальшива і тому що научення тієї доктрини принесло велику шкоду міліонам людей. Міліони людей в церковних організаціях вірували, що їх померші приятелі є свідомі і терплять в чистилищі і що молитви так званих священників можуть увільнити їх від терпіння. Сим чином люди спонукані віддати їх гроші священникам, щоби вони молилися за тих, що мали б бути в чистилищі. Многі чесні люди були спонукані платити великі суми грошей за такі молитви. Спевністю такий спосіб отримання грошей є фальшивий і шкодить тим, що платять. Та однак найбільша шкода є та, що живі люди спонукані вірувати, що їх померші приятелі терплять в чистилищі з рук Єгови; і таке зневаження Божого імя нахилює міліони чесних людей відвернутись від Бога; а се є те чого Диявол бажає.

Чи є яка будь надія для тих, що померли в незнанню правди? Так; і тією надією є воскресення із мертвих. Написано є: "Має бути во-

скресенне мертвих праведних і не праведних." (Діяння 24: 15) "Бог призначив день, в котрий судити ме вселенну правдою через Чоловіка, котрого наперед постановив, подаючи певноту всім, воскресивши його з мертвих." (Діяння 17: 31) Воскресення значить привести когось назад до життя. Єсли чоловік жиє в чистилищі або мучиться, тоді його не можна воскресити. Воскресення з мертвих на певно буде, і се запевнення доказує, що наука о чистилищі є иншою ложю Сатани.

Чи ті, що були добрими, зараз пішли до неба по смерти? Ні! тому що воскресення з мертвих не може взяти місця аж до приходу Ісуса Христа і його царства. (2 Тимотея 4: 1) Вірний апостол заявив, що він воскресне у другім приході Господа. (2 Тимотея 4: 8) Сі вірні послідувателі Господа Ісуса Христа будуть мати часть в головнім воскресенню або "в першім воскресенню", і стануться членами царського дому в небі, і те число є обмежене до 144,000. Надія всіх инших людей є у воскресенню і нагоді на життя вічне на землі.

ТРІЙЦЯ

Ще иншу лож витворив і виповів Сатана для зневаження Божого імя, і відвернення людей від Бога, а се наука о "трійці". Сю науку научають релігіоністи "Християнства" в такий спосіб: 'Що є три боги в однім; Бог Отець, Бог Син, і Бог Дух Святий, всі рівні в силі, істві і вічности.' Жадний чоловік не може пояснити сієї науки, бо вона є фальшива. Ся фальшива наука була досить знана в релігіях старинного Вавилону, Егип-

ту і між иншими мітольогіями, всі котрі є диявольські.

Єсли би ви спитали священника пояснити трійцю, то він незмінно відповість: "Се — тайна якої ви не можете зрозуміти." Ся наука була перше введена в "Християнство" через грецьке духовенство в четвертім століттю. Щоби помочи легковірним людям затримати сю річ в умі, вони представили трійцю через три-кутник, циркель, і трилисток або річ з трьома рішками яко предмет поучення. Люди що бажали виглядати за мудрих перед иншими сталисъ легкою жертвою хитрости Сатани і були спонукані відвернутись від правди Божого Слова і робити образи для їх поклонення, і так спонукати вірувати инших, що нема одного Всемогучого Бога але є три. Відносно сих безумних людей Писання говорить: "Осуєтились думками своїми й омрочилось розумне серце їх. Ставлячи себе мудрими, потуманіли, і обернули славу нетлінного Бога на подобину образа тлінного чоловіка, і птиць і четвороногих і гаду." (Римлян 1:21-23) Обман і ошуство аґентів Сатани являється в так званій "трійці", коли зрозуміти, що та наука старається уневажити Боже розпорядження для спасення людей через жертву Ісуса Христа. Вона заперечує вартість пролитої крови Ісуса Христа.

Писання безперечно показують, що є лише один Всемогучий Бог, що Він є Життя-дателем сотворінь і що Ісус Христос є Сином Божим, початок творива і слуга Єгови у творенню всіх инших річей. Даючи свій закон чоловікові, Єгова сказав: "Я Єгова, Бог твій, . . . нехай не буде в

тебе Богів инших перед моїм лицем. Не робити меш собі ваяного кумира чи подобини того, що на небесах у горі, і того, що на землі в низу, і того, що в водах і попід землею." (2 Мойсея 20: 2-4, *А.П.В.*) "Я Господь [Єгова]; се імя моє", і "нема Бога крім мене". (Ісаії 42: 8; 45: 5) 'Є один Бог, Отець над усіма.' (Ефесян 4: 6) Він є Предвічним Царем, без початку, і без кінця. "Господь же справдешний Бог, се живий Бог й віковічний цар. Од гніву його тремтить земля, і погрози його не здоліють видержати народи." — Еремії 10: 10; 5 Мойсея 33: 27.

Ісус Христос, Син Бога Єгови, почин сотворіння Божого був в початку званий "Льоґос", і він каже: "Єгова мав мене перед розпочатком путей своїх." (Приповісті 8: 22, *А.П.В.*) Льоґос, Син, був початком сотворіння і Бог назначив Його бути наслідником усіх річей. — Ефесян 3: 9; Жидів 1: 1, 2.

Свідоцтво Ісуса Христа вповні попирає повисше заключення. Ісус сказав: "Я прийшов в імя Отця мого." (Його 5: 43) "Бо зійшов я з неба, не щоб чинити волю мою, а волю Пославшого мене." (Йоана 6: 38) "Отець мій більший мене." (Йоана 14: 28) "Голова ж Христу — Бог." (1 Коринтян 11: 3) "Не можу я робити від себе нічого: . . . бо не шукаю волі моєї а волі пославшого мене Отця." (Йоана 5: 30) "Бо я не від себе глаголав, а пославший мене Отець, Він мені заповідав що промовляти і що глаголати." (Йоана 12: 49) Коли Ісус скінчив свою роботу, він молився до Бога Єгови свого Отця і сказав: "Отче! . . . Прослав Сина Твого, щоб Син Твій прославив Тебе." В тім часі Він висказав мо-

литву яка є записана в сімнацятій голові євангелії Йоана, вся котра то молитва є звернена до Єгови Його Отця. Єсли би Отець і Син були одно в істві і предвічності, то чому Він мавби молитись до себе?

Иншого разу Ісус сказав: "Я і Отець одно." (Йоана 10: 30) Під сим Він не розумів, що вони були одна особа або іство, але що вони були в єдності і всі ділали разом в повній гармонії. У своїй молитві до Отця Ісус робить ясним значіння слова "одно", а іменно: "Не про сих же тілько молю, а також і про тих, що задля слова їх увірують у мене, щоб усі одно були: яко ж Ти, Отче, в мені і я в Тобі, щоб і вони в нас одно були, щоб світ увірував, що Ти мене послав єси." (Йоана 17: 20, 21) Ісус Син був посланий з неба на землю, щоб він міг положити своє життя яко ціну викупу за людство. Злодій не приходить як тільки щоб вкрасти, і вбити, й погубити. Я прийшов, щоб життя мали, й надто мали. Я пастир добрий, і знаю моїх, і знають мене мої. Яко ж знає мене Отець, так і я знаю Отця, і душу мою кладу за вівці." (Йоана 10: 10, 14, 15) Єсли би Отець і Син були одно в істві, тоді се булоб неможливо для Сина дати своє життя яко викупну ціну за чоловіка. Ціль фальшивої науки о трійці є та, щоби знищити віру в проляту кров Ісуса Христа яко викупну ціну за людство.

Слово "дух" не значить особа або сотворіння або іство, але значить сила Бога Єгови, котра то сила є невидима для людського ока. Отже святий дух значить невидима сила Бога Єгови, котра є цілковито посвячена праведності або святості.

Наука о "трійці" не знаходить ніякого попирття в Біблії, але, противно, Біблія осуває всякий сумнів, що се дияволська наука, фальшиво накинена на людей, щоб знищити їх віру в Бога Єгову і Його ласкаве розпорядження о викуп і відроження роду людського. Отже тут виразно сказано, що наука о так званій "святій трійці" є ще инша лож Сатани.

СКАЛА

Щоби спонукати вірувати людей в лож і сим чином відвернути їх від Єгови, Сатана уживає хитрих метод, як перекручення, скривлення, і ложи, і мильного представлення правди. Дуже виразний примір такої ложи знаходиться у викрученню слів Ісуса про церкву і "сю скалу" на котрій та церква збудована.

Один із титулів який Єгова дав собі є "СКАЛА", тому що Він є вічною основою своєї всесвітної орґанізації, котра ніколи не може бути порушена. Написано є: "Бо імя Господа [Єгови] прославляти буду: . . . Він скеля, діла його звершенні." (5 Мойсея 32: 3, 4) Він 'скеля спасення'. (5 Мойсея 32: 15) "Нема рівного святого як Господь нема другого крім тебе; один він бо наша скеля, один тільки Бог наш." (1 Самуїла 2: 2) "Єгова скеля моя, . . . і ріг мого спасення." (Псальма 18: 2, *А.П.В.*) "Тільки на Бога вповає тихо душа моя, від него моє спасення. Він тільки моя скеля, моя защита, моя висока твердиня; не захитаюсь ні трохи." — Псальма 62: 1, 2.

Головою або Головним Углом і основою столичної орґанізації Єгови, є Ісус Христос котрий у Св. Письмі є названий як Скала або дорогоцін-

ний Камінь. Сі пророчі слова знаходяться в пророцтві Даниїла 2:34-45: Камінь одірваний "від гори" (всесвітної організації Єгови), котрий то камінь одірваний Єговою стався 'великою горою' або масою камінів і наповнив цілу землю. Тим каменем або горою є царство Боже під Христом. Божа організація називається Сион, в котрій то організації Ісус Христос є головним Каменем. "За се так говорить Господь Бог: Ось я закладаю в основу камінь на Сіоні, — камінь певний, угольний, велико цінний, та кріпко заложений; хто в його ввіруе, той не застидаєсь." — Ісаії 28:16.

В Ісаії 32:2 Ісус Христос Цар є названий 'високою скелею'. (Ісаії 42:11) Ісус Христос, Камінь, є тим 'Каменем котрий будівничі відкинули і котрий стався головним Каменем Божої великої організації. (Псальма 118:22, 23) Сі й инші писання показують, що Ісус Христос, помазаний Божий Цар, є Головою, головним угольним каменем і основою Божої столичної організації. В 1 Коринтян 10:4 Ісус Христос є названий "духовною скалою", котрої Мойсей був типом.

Всі пророки писали предсказуючи прихід Ісуса Христа, котрий мав володіти світом в праведності, і сі пророцтва були написані перед приходом Ісуса на землю. Слово "Христос" значить Божий помазаний Цар, Голова Його столичної організації. Ученики Ісуса, будучи познакомлені з пророцтвом, виглядали "Христа". Ісус поставив їх на пробу щоби рішити чи Його ученики розуміли чи він був Христс; і се Він

зробив через поставлення їм питання: "Ви ж як кажете? Хто я?" Петро відповів за учеників: "Ти єси Христос, Син Бога живого." (Маттея 16: 16) Тоді Ісус сказав Петрові що його відповідь була добра і що Бог Єгова відокрив сю правду Петрові: "Блажен єси, Симони, сину Йонин, бо тіло і кров не відкрила тобі сього, а Отець мій що на небі. Скажу ж і я тобі: Що ти єси Петр (по Грецькому Петрос, т. є, кавалок скали), і на СЬОМУ КАМЕНІ (по Грецькому Петрі) збудую церкву мою, і ворота пекольні не подужають її." — Маттея 16: 16-18.

Завважте, що Господь не сказав: "на тобі, Петре." Після старинної мови греків імя "Петро" було *Петрос:* і Ісус сказав: "На сьому камені (т. є, на скалі з гори, великій скалі, основній скалі), збудую церкву мою." (Гл. переклад Ротердама, пояснення з боку). Слова "на сьому камені" не відносяться до Петра, але відносяться виключно до Ісуса Христа, Божого Помазанника, котрого Єгова поклав яко певну й вічну основу своєї столичної організації. Яко дальший доказ, що Ісус тут установляв в умах своїх учеників що він — Христос, завважте його слова у двацятім верші: "Тоді наказав ученикам своїм, щоб не казали нікому, що він Ісус Христос." (Маттея 16: 20) Сей доказ є безперечний, що церква не малась будувати на Петрі але на Ісусі Христі, основній скалі.

Тепер завважте піддержуючий доказ. Коли Ісус сказав "мою церкву", то він відносився до 'церкви Божої' (1 Тимотея 3: 15), а не до жадної організації між людьми. Слово "церква" значить люди зібрані з між народів для імя Бо-

га Єгови, і котрі є членами Його царського дому в небі. (Одкриття 20: 4) Церква не є збудована на Петрі, але на Ісусі Христі. Дванайцять апостолів Христа є названі дванайцятьома основними каміннями; але самий Христос є головною основою або угольним каменем. (Одкриття 21: 14) Написано є, що Бог "дав Його [Ісуса Христа] яко голову над усім у церкві, котра єсть тіло його." (Ефесян 1: 22, 23) "Тепер же в Христі Ісусі ви, що були колись далеко, стали близкі кровю Христовою. Тим що через його маємо приступ обоє в одному дусі до Отця. Тим же оце вже ви більш не чужі і захожі, а товариші святим і домашні Божі; збудовані на підвалині апостолів і пророків, а угловий [камінь] сам Ісус Христос; на котрому вся будівля докупи споєна, росте в церкву святу в Господі. На ньому й ви збудовуйтесь на оселю Божу духом." (Ефесян 2: 13, 18: 22) "І Він голова тілу і церкві, він початок, первородень із мертвих, щоб у всьому Йому передувати." — Колосян 1: 18.

Коли Ісус ужив слова "на сьому камені", то Петро розумів Його, що Він мав збудувати церкву на Христі і на нікому иншому; і се можна доказати словами Петра: "Коли покушали, що благий Господь. Приступаючи до Него, до каменя живого, від людей відкинутого, від Бога ж вибраного, дорогого, і самі яко живе каміння будуйте дім духовий, священство сьвяте, щоб приношено духові жертви любоприємні Богу через Ісусу Христа. Тим то й стоїть в писанню: Ось, кладу в Сионі угольний, камінь, вибраний, дорогий; і віруючий в Него не осоромиться. Отже ж вам віруючим, — дорогий, не слухняним же ка-

мінь, що відкинули будівничі, та стався у голову угла, — камінь спотикнення і скеля поблазні; і спотикаються, не слухаючи слова, на що вони й полишені. Ви ж — рід вибраний, царське священство, нарід сьвятий, люди прибрані, щоб звіщати чесноти Покликавшого вас із темряви у дивне своє сьвітло." — 1 Петра 2: 3-9.

Знаючи що Біблія правдива, тому що се Слово Боже, чи може бути якийбудь сумнів щодо значіння слів Ісуса відносно СЬОГО КАМЕНЯ? Доказ є безперечний, що під словами СЕЙ КАМЕНЬ Ісус Христос розумів себе, котрий є Божим головним Виконавчим Чиновником, котрому Бог поручив всяку силу на небі й на землі.

ЛОЖ

Тепер із неупередженим умом завважте перекручення, перевернення, і звихнення і мильне представлення слів Ісуса, через що найбільша хитра і страшна лож була запущена в умисли многих людей. Сатана, Диявол, хитро й постепенно запускав такі перевертні в умисла людей і щоби відвернути їх від Бога. По смерти апостолів в життя увійшла релігійна орґанізація, котра постепенно росла до великої сили й впливу між людьми. Та релігійна орґанізація була названа "Християнством". Науки, яких научали погани, або приклонники дияволської релігії, були впроваджені в "Християнську" орґанізацію. Амбітні люди у зборах визнаних Християнів сталися гордими, жорстокими і злобними, і управляли зборами у спосіб відповідний після свого самолюбного смаку. Вони витворили розділення між членами збору, зробивши володію-

чу клясу "духовенством", а підданих або звичайних людей — "світськими".

Тоді духовенство сформувало організацію, назвавши її "церквою", котрої звичайні люди не є членами. Володіюча кляса або духовенство складається з лише кількох людей, коли ж звичайні люди, названі "світськими" фінансують і попирають володіючу організацію, і сі звичайні люди числяться міліонами. Як здається, то для володарів се на користь мати одного чоловіка за голову або "отця" тієї організації. Диявол запустив в умисли людей таке заключення, і, потребуючи якогось авторітету з Св. Письма щоби поперти се, слідуюче фальшиве пояснення зроблено із слів Ісуса записаних в Маттея 16: 16-18: Що апостол Петро, а не Ісус Христос, є Каменем згаданим в тім тексті, і що се на Петрі і його "наслідником" до уряду, що Ісус Христос збудував церкву; що Ісус Христос назначив Петра бути председателем або головою "Християнської республики"; і що по смерти Петра певна громада людей від часу до часу вибирає його наслідника, котрий є отцем і головою церкви. Володіюча часть так званої "церкви" називається "Гієрархія", і голові тієї організації були надані слідуючі титули: "Святійший Отець, Епископ Римський і Заступник Ісуса Христа, Наслідник Святого Петра, Князь Апостолів, Найвисший Велико-Лиший Достойник Всесвітної Церкви, Патріярх Заходу, Перший Епископ Італії, Архиепископ і Метрополит Римської Провінції, Монарх Ватиканського Города."

Тепер завважте хитру бистроумність і облудний аргумент поставлений визначними писате-

лями в тій релігійній організації яко попертя фальшивого заключення і пояснення слів Господа. Слідуюче наводимо із коментара "Католицька Біблія Гайдока", печатана Йоаном, Архиепископом Нового Йорку, після Дуа і Рейміша Версії":

"І я глаголю тобі, і скажу тобі чому я наперед заявив, (Йоана 1:42) *що ти повинен називатися Петром,* бо ти становиш скалу на котрій, як на основі, я збудую мою Церкву, і то так сильно, і ворота (сили) пекольні не подужають її основи; бо єсли б вони зрушили її основу, т. є, тебе і твоїх наслідників), то вони також і збурять Церкву, що спочиває на їй. Отже тут Христос обіцяв Петрові, що Він і його наслідники мають бути аж до кінця, як довго церква має істнувати, її найвисшими пастирами і князями."

Тепер завважте незгідність, яка знаходиться в тім самім поясненню і в тій самій Біблії. "Се правда, що Св. Августин, в однім або двох місцях так пояснює сі слова, і *на сім камені,* (т. є на мені:) або на *сім камені, котрий Петро визнав.*"

Тут буде інтересним завважити, що повисше згаданий Августин умер в 430 р., і розуміється його пояснення були записані за його життя, а пізнійше коментар пояснив се писання неначе Боно відноситься до Петра, а не до Христа. Також в пізнійшім поясненню сього тексту є сказано: "Наш Спаситель під словами 'Ти є Петр', ясно відноситься до нового імя котре Він самий надав Симонові, коли Він приняв його за свого послідувателя (Йоана 1:42); і тепер Він відкриває причину чому Він змінив те імя, котре робило натяк на честь якою Він мав наділити його,

назначуючи його Президентом Християнської республики; як колись Бог у Старім Завіті, змінив імя Аврама на Авраама, коли Він вибрав його бути батьком великого народа.... Ісус, наш Господь, заснував лише одну Церкву, котру вподобалось Йому збудувати на Петрі. Отже, церква, що не признає Петра за свого основного каменя, не є Церквою Христовою, і тому не може встояти, бо вона не є ділом Божим. Се є ясно." — *Віра Наших Отців,* Гібонса; написана в 1876 р.

Пояснення слів Ісуса відносно "СЬОГО КАМЕНЯ" Римо-Католицькою Гієрархією є прямим запереченням кождого тексту в Біблії відносно сього предмету. Се скривлення й перекручення писання походить від Сатани, Вужа й Зводителя, і було проголошене й поширене людьми; а що Сатана є отцем ложи, отже виходить, що хто научає сих перекручених пояснень із св. Письма, той після писання, є слугою Сатани, без ріжниці чи він знає се чи ні. (Римлян 6: 16) Се є лож, тому що се фальшиве пояснення зроблене для тих, що повинні чути і знати правду, і зроблено в тій цілі, щоби заставити віруючих служити людям, а не Господу, і сим чином відвернути многих людей від Бога, а спричинити шкоду многим людям. Понад усе, — се велика зневага для імя Єгови.

Із тієї зручної брехні Сатани розвенулась і повстала "Гієрархія Римо-Католицької церкви". Із тієї брехні Сатани витворився титул "папа", що значить "тато". Сей титул є даний чоловікові, котрий є головою релігійно-політичної орґанізації, Римо-Католицької Гієрархії. Гієрархія

твердить, що Петро був першим папою і що він мав наслідників опісля. Певним є, що Петро ніколи не називався папою або отцем. Противно, Ісус сказав до своїх учеників і людей: "І отця не звіть собі на землі, один бо отець у вас, що на небі. І не звіться наставниками, один бо в вас наставник — Христос." (Маттея 23: 1-10) Петро був послушний Слову Господньому, і певним є, що він не називався "отцем". Та Римо-Католицька Гієрархія в супереч сьому виразному приказові Господа Ісуса Христа називає всі священники "отцями", а папа є названим "Святий Отець". Тут ясно можна бачити, що змисна і хитра лож Сатани наклонила многих людей відвернутись від Бога і спричинила їх до підданства і посвяти чоловікові, що послужило цілі Сатани яку він хвалився, що виконає.

Щоби дати якусь причину на істнування уряду папи, предложителі тієї теорії одважно зазначили, що папи є наслідниками уряду Петра. Та у Св. Письмі нема ані одного слова котреб показувало, що Петро мав колибудь наслідника, але всі Писання прямо заперечують такому приписанню. Св. Письмо говорить про "дванацять апостолів Агнця" (Одкриття 21: 14), але ані одним словом не згадують про наслідників котрих-будь апостолів. 'Самий Бог установляє членів в тілі [в церкві] після своєї вподоби'; і жадний чоловік ані громада людей не можуть змінити сього. (1 Коринтян 12: 18) Якою властю може громада людей поставити наслідника для апостола Ісуса Христа? Позаяк Господь не розпорядив щоби наставляти наслідників для апостолів, то се, що люди роблять їм наслідників через го-

лосования, і що папа є наслідником апостола Петра, є цілковита лож.

КЛЮЧІ

В тім самім случаю Ісус сказав до Петра: "І дам я тобі ключі царства небесного." (Маттея 16: 19) Сі слова Христа були також перекручені і перевернені через Римо-Католицьку Гієрархію, що цілковито противиться Слову Божому.

У Св. Письмі слово *ключі* символічно представляють привилей відомкнути заховані правди і отримати вирозуміння їх. Иншим разом Ісус ужив того слова *ключ* щоби показати його значіння. Фарисеї та книжники становили духовенство і провідників Ізраїля. На них була положена задача, і се був їх привилей, поясняти Божий закон людям. Вони були невірні Богу, упали в несвідомість щодо царства, відобрали від людей нагоду розуміти Божий замір. Для сієї причини Ісус сказав до них, як се записано в Луки 11: 52: 'Ви взяли ключі знання, і ви не входите в царство самі, і другим перешкаджаєте входити.' Отже той привилей який мали ті невірні Жиди, Ісус передав Петрові, під символом "ключі царства небесного", що ясно значить що Петро в своїм часі дістане вирозуміння царства небесного.

Царство небесне було таїною котру люди не могли зрозуміти через многі століття. Доказ сього знаходиться в Біблії, в листі до Колосян 1: 26, 27, де сказано: 'Таїна царства Божого, захована через віки і роди, тепер обявлена святим його.' "Царство небесне" значить небесна царська родина, котра складається з Ісуса і 144,000

членів Його тіла. Через більше чим чотири тисячі років ся велика правда була захованою правдою і ученики Ісуса не розуміли її аж по Його вознесенню на небо і посланню духа в Пятидесятницю. (Діяння 2: 14-18) Коли Ісус був з своїми учениками на землі, Він часто говорив до них приповістями або незрозумілими виразами. Сі приповісті знаходяться в тринацятій голові Маттея: 'Без приповісті Він не говорив до них, щоби сповнилось пророцтво, кажучи, я скажу їм річи які були тайною від основання світа.' Божий замір був відкрити колись сю тайну, і тому Ісус сказав Петрові, що він був вибраний мати привилей пізнати найперше тайну про розвій царства небесного. Ісус дав Петрові сі "ключі", що значить привилей відомкнути сі правди для себе і для своїх братів в Христі.

Завважте, що слово *ключі* є у числі многім і показує більше чим один. Факти які опісля стались у Біблії показують, що там було два ключі, а іменно: (1) ключ, показуючи Божий замір взяти з між Жидів деякі члени церкви або "царства небесного"; і (2) ключ, що відкрив Божий замір взяти людей з між поган або не-Жидів з котрих буде складатися часть кляси "царства небесного".

Коли ті "ключі" або привилеї були дані Петрові і він ужив їх, тоді він не міг мати наслідника. Нема ніякого доказу у св. Письмі, щоби Петро колибудь мав наслідника. Той привилей був даний йому виключно. Він виконав свою задачу і привилей і відімкнув сі тайни, що він доконав з ласки Божої. Тепер прошу завважте із св. Письма, як він се доконав.

Петро і инші ученики думали, що Ісус Христос мав установити царство для Жидів коли Він був на землі; і се можна доказати їх словами які вони сказали в день його вознесення на небо. Їх слова знаходяться в Діяннях 1:6: "Господи, чи не під сей час ти поставиш знов царство Ізраїльське"? Ісус відповів на те питання щоби ожидали в Єрусалимі аж вони отримають св. духа і тоді будуть знати про те царство. Десять днів пізнійше прийшла Пятидесятниця, і тоді в Єрусалимі Петро отримав перший із сих ключів. Тоді святий дух відкрив йому перший раз яка була тайна царства небесного. В другій голові Діяннях Апостолів є описано як Петро встав і промовив до своїх братів і розказав їм значіння смерти і воскресення Ісуса Христа і початок царства. Тоді Петро, під натхненням Божого святого духа, сказав людям, що Ісус Христос був назначений Богом і великим Месією або Царем котрого вони виглядали, котрого Жиди убили і котрого Бог воскресив із мертвих і помазав і назначив Його бути Царем. Тоді додав сі слова: 'Нехай ввесь дім Ізраїльский напевно знає, що Бог настановив Ісуса Христа Господом і Христом Помазаним Царем.' Се було тоді і там, що Петро ужив перший ключ поручений йому Ісусом Христом, щоби він відімкнув Жидам тайну царства небесного. Він сказав їм, що Бог вишле Ісуса Христа знов, котрого небеса тримають аж до часу новостання царства і привернення всіх річей до царства, про що писали всі святі пророки. — Діяння 3:19-21.

Через три і пів роки опісля апостоли проповідували євангелію Божого царства лише Жидам.

Тоді Господь дав Петрові инший ключ, котрим він відімкнув тайну царства для не-Жидів або поганів. В той час Петро був в Йопії. Господь обявив йому у видиві, що євангелия мусить проповідуватися поганам. В той самий час Корнилій, поганин, молився до Бога. Історія в Діяннях 10: 4, 5 подає, що Господь через свого ангела сказав до Корнилія: 'Згадав Бог твої молитви і милосердні вчинки, і тепер пішли людей до Йопії і поклич Петра.' Тоді Петро пішов до Корнилія, і Корнилій розказав йому видиво яке він отримав від ангела Господнього. Тепер завважте слова апостола подані в Діяннях 10: 34, 35: "Відкривши ж Петр уста, рече: По правді постерегаю, що не на лице дивиться Бог, а в кожному народі хто боїться Його, і робить правду, приятелем йому."

Пізнійше Петро на зібранню з иншими учениками розказав їм, що Бог одвідав поганів і дав їм євангелию щоби взяти людей для свого ймя, і що сі разом з Жидами будуть становити царство Боже під Христом. (Діяння 15: 7-18) Ось так вияснено другим ключем, котрий Петро отримав від Ісуса Христа, тайну царства відносно поганів.

Петро не міг мати наслідника в сім, тому що він скінчив уживати сі ключі відімкнення і повідомлення о Божім замірі взяті собі клясу царства небесного з між Жидів і поганів. Щоби збаламутити многих і щоби відвернути людей від Єгови, і спонукати їх служити якомусь сотворінню, Сатана через обман і підступ спонукав многих добрих людей вірувати, що Петро мав наслідники і що той наслідник до уряду отримав

найвисшу власть у церкві. Се є ясне богохульство і инший доказ, що Сатана уживає "з'орґанізованого Християнства" до ошукування і зведення людей.

Упераючись на фальшивій науці, що церква збудована на Петрі, Римо-Католицька Ґієрархія дальше перекрутила і мильно ужила слова Ісуса, а імснно: "І дам я тобі ключі царства небесного." Пояснення сих слів через добре знаного автора Ґієрархії звучить: "Коли він сказав до Петра, 'Я дам тобі ключі,' і.т.д., то він очевидно розумів: Я дам тобі найвисшу власть над моєю Церквою, котра є твердинею віри, мій земний Єрусалим. Ти і твої наслідники будуть моїми видимими представителями до кінця часу." — *Віра Наших Отців,* 78 видання поправлене і побільшене 1904 р.

Завважте що ані одним словом св. Письмо не згадує про "наслідника апостола Петра."

Із тієї великої ложи, що Христос будує свою церкву на Петрі і його наслідниках, виросла також лож, що папа є неомильний і що коли папа пояснює св. Письмо, то він говорить з авторитетом і не може помилитись. *(Віра Наших Отців,* стр. 119, 120) Таке приписане рішучо заперечує слова Петра, як і инші писання. — 2 Петра 1:20.

ПЕКОЛЬНІ ВОРОТА

Ісус сказав до Петра: "На сьому камені [Христі, на Божому помазаному Царю] збудую церкву мою [із 144,000 живих камінів], і ворота пекольні не подужають її". Що значить "ворота пекольні"? Слово "пекло" значить стан смерти,

могила або гріб, а ворота значать вхід до смерти або гробу. Кара смерти була назначена Адамові за гріх, і через наслідде всі люди народилися в грісі; і так "пекольні ворота" були отворені для всіх людей і жадний чоловік не міг подужати їх.

Бог настановив Ісуса бути відкупителем і визволителем людства від смерти і гробу. Ісус дав своє життя щоби віруючі в Нього і послушні Йому не погибли, а жили. У шістнацятій Псальмі написано є, що Ісус умер, пішов до пекла, але не позістав там. (Діяння 2: 24-32) Ісус Христос є головою і основою церкви; і тому пекло не перемогло його, бо Бог підніс його із мертвих. (Діяння 10: 40) Тоді сказав Ісус, як се являється в Одкриттю 1: 18: "І був я мертвий, і ось живу по вічні віки; амінь; і маю ключі пекла і смерти." Ісус Христос таковсто побідив смерть і пекло. Маючи ключ, як се він сказав, значить, що він, Ісус Христос, дістав силу увільнити людство від смерти і гробу. Про своїх вірних членів з царського дому, 144,000, Ісус сказав в Одкриттю 20: 6: 'Блаженні і святі вони, бо над ними друга смерть не має сили.' Се є незперечний доказ, що пекло ніколи не переможе Христа ані членів його тіла, котрі є його церква. Вони у воскресенню будуть безсмертними; що значить, що вони ніколи вже не будуть у небезпеці смерти. — 1 Коринтян 15: 52-54.

Дальше, написано про Ісуса і тих що будуть учасниками першого воскресення і царства, що він знищить ворога смерть і гріб і дасть безсмертність членам свого тіла. В 1 Коринтян 15: 25, 26, 54 є написано: "Мусить бо Він царювати,

доки положить усіх ворогів під ноги його. Останний ворог зруйнується — смерть. Як же тління се одягнеться в нетління і смертне се одягнеться в безсмертє, тоді станеться написане слово: Пожерта смерть побідою."

Слова про "пекольні ворота" були також перекручені фальшивим розумованням людей, що ті слова ніби значать, що Римо-Католицька церква є непохитна і що ніщо не може перемогти її. (Гл. *Віра Наших Отців,* стр. 121) Маючи таке фальшиве поняття в умі, провідники тієї великої релігійної організації виступили із рішенням контролювати світом, заявляючи, що пекло ніколи не переможе католицької церкви. Инакше сказати, провідники сієї організації кажуть, що вони зробили угоду або заповіт із смертю і пеклом і що ані смерть ані пекло не має сили над їх організацією. Противно, Св. Письмо ясно і виразно учить, що Бог цілковито знищить Римо-Католицьку Гієрархію.

Із перевернення і перекручення слів Ісуса, зазначені у Маттея 16:16-18, вийшла найбільша зміна лож яку Сатана коли сотворив. Ся лож була переказана многими родами через довгий період часу, так що міліони чесних людей, будучи в незнанню правди, були спонукані вірувати в сю лож. Для сієї причини гієрархія пильно старалася тримати людей в незнанню правди і її правдивого пояснення. Сі люди, що є насліпо упереджені, будуть дальше вірувати і триматися сієї ложи, на їх власну велику шкоду і смуток. Ті ж люди доброї волі, що щиро шукають правди, радісно будуть триматися Ісуса Христа і обіймуть правду і підуть за нею. Ніхто не є зму-

шений принимати правду. Йому дано привилей пізнати правду, і той привилей — се ласкавий дар від Господа.

МНОЖЕСТВО ЛОЖЕЙ

Слово Боже виразно показує, що слідуючі науки складаються із множества ложей, а іменно: Що нема смерти; що кождий чоловік посідає безсмертну душу; що многі знаходяться в чистилищі і свідомо терплять, і що їм можна помочи, і що час їх терпіння можна вкоротити через молитви людські, і що се є на місці платити гроші за такі молитви; що апостол Петро є основою на котрій збудована церква Божа; що апостол Петро мав наслідники; що Петро був першим папою і що його наслідники були вибрані від часу до часу по смерти Петра, і що Петро і його так званий "наслідник" папа, має силу прощати гріхи. Св. Письмо також показує безнайменьшого сумніву, що всі сі брехні походять від Сатани. Котра організація на землі научає сих ложей і сим ошукує людей? Відповідь є: організація знана як "Римо-Католицька Гіерархія" із її головною кватирою у Ватикані, в Римі. Міліони одиниць із "католицької народности" є щирі і доброї волі і ніяк не відвічальні за сі ложні науки. Противно, вони були зведені і спонукані попирати сю організацію, котра стала товстою на доходах витягнених із (кишенів) звичайних людей або католицької народности.

Се добре відомий факт, що Римо-Католицька Гіеарархія є політичною організацією, котра шукає впливу і контролі над правительствами землі. Її посли знаходяться майже у всіх наро-

дах, і голова того заведення постійно бере участь в політичних справах світа. Що вона не належить до Божої організації, ані не є послідувателем Ісуса Христа, то се можна доказати словами Господа Ісуса котрий сказав: "царство моє не од світа сього." (Йоана 18:36) Сатана Диявол є "богом сього світа", котрий то світ знищить Ісус Христос, і в тім знищенню буде заключений Сатана, князь темряви і кожда часть організації на землі. Се вже саме є доказом, що Ісус Христос немав нічого до чинення в установленню Римо-Католицької церкви.

Люди що володіють Римо-Католицькою організацією, є жорстокі, надуті, зарозуміли, горді, і стараються заховати внутрішні діла сієї організації від звичайних людей. Єгова знав, що такий буде їх напрям і Він велів свому пророкові написати про них: "Горе тим, що гадають глибоко сховатись, щоб задуму свою втаіти перед Господом; що чинять справи свої в темряві, й говорять: Хто нас побачить, хто взнає? Що за безглуздє! Чи ганчарь же і його глина однакі речі? Хіба ж виріб скаже про того, що його виробив: не він зробив мене? або чи ж скаже штучний утвір про того, що її виконав; він нїчо не знає?" — Ісаії 29:15, 16.

Історія тієї організації покриває період більше чим пятнайцять століть і показує, що володарі тримали Біблію геть від звичайних людей. Божі люди, що шукають пізнати і чинити Його волю, символічно представлені через Єрусалим, тому що на тім місті Бог поклав своє імя. Ті люди, що володіють католицькою організацією, дивляться спогордою на тих, що ста-

раються учити правду, і фальшиво заявляють, що лише папа має власть пояснювати св. Письмо. Вони заявляють, що вони зробили угоду зі смертю і пеклом і що ворота пекольні не подужають їх орґанізацію, та Бог ясно каже їм через свого пророка, що їх угода або умова з пеклом не встоїть і що їх орґанізація буде подоптана. (Ісаії 28: 14-18) В Армаґедоні та орґанізація цілковито впаде. Римо-Католицька Ґієрархія заховала правдиве значіння Божого Слова, і додала свої власні слова до нього, і про таких Ісус сказав: "Свідкую ж також кожному, хто слухає словес пророцтва книги сієї: Коли хто доложе до сього, доложить йому Бог і пораз що написано в книзі сій. Коли ж хто уйме від словес книги пророцтва сього, уйме Бог часть його з книги життя, і з города святого, та й з того, що написано в книзі сій." — Одкриття 22: 18, 19.

Римо-Католицька Ґієрархія напоїла народи і отуманила їх фальшивими науками тієї орґанізації. Всі части дияволської орґанізації, включаючи і ґієрархію, Господь називає імям "Вавилон". До всіх людей, що є тепер доброї волі до Бога і до його царства, Господь каже: "Вийди з неї, народи мій, щоб не мати вам спілки в ґріхах її, і щоб не приняти пораз її." — Одкриття 18: 14.

ВЯЗНІ

ЄГОВА не має вязниць і не увязнює нікого. Часами свідки Єгови є увязнені Дияволом і його слугами, і тоді сі вірні є названі вязнями Єгови; розуміючи під сим, що вони Його люди. Вязниця, се місце темряви і тортурів. Смерть не може бути властиво названа вязницею, тому що мертві не знають нічого ані не можуть бути мучені. Вязниці, се заведення дияволські. Єгова через свого пророка каже: "Ось слуга мій, що я за руку держу його; вибраний мій, що його вподобала собі душа моя.... Я, Господь, покликав тебе направду, й буду держати тебе за руку, й берегти тебе, й поставлю тебе у завіт народам, й за світло невірним; щоб очі сліпим одчиняти; щоб виводити вязнів із вязниці, а сидячих в темряві — з темниці." — Ісаії 42: 1-7.

Сатана зробив релігійні заведення вязницями, місцем темряви і лицемірства, і де многі щирі люди перетерпіли великі муки. Єгова велить своєму вибраному слузі вивести свої вязні із вязниць Сатани.

Вязень — се той, що знаходиться в полоні й звязаний і немає повної свободи. Сотворіння в такім стані мусить бути живе, тому що умерлого не можна назвати вязнем. Если особа є засліплена до правди і если се засліплення спричинили инші, тоді та особа є звязана в кайдани несвідомости. Если хтось знаходиться в

темряві і незнає куда йти, такий немає свободи ділання і через се є вязнем. Сатана є князем темряви, котрий із своїми многими слугами, що виконують його злі діла, тримає рід людський в неволі й через се в темряві. — 2 Коринтян 4: 4-6; Ефесян 6: 12; Колосян 1: 13; 1 Йоана 5: 19.

Повисше пророцтво Ісаії здається особливо сповнилося в часі коли Господь Ісус прийшов в славі й силі до храму чинити суд. Слова висказані тут можна признати за незмінні, а іменно, що згадані вязні в пророцтві включають (1) тих, що стались членами царської родини Господньої, а головно одиниці представлені через Мардохея й Ноему, і також через Естер і Рут, всі котрі становлять "останка"; й (2) Йонадаби або "инші вівці" клясу. Сі слова є висказані тут не тому, щоби установити якусь догму, але щоби студент міг мати сі три клясі навваві підчас застановленняся над ріжними писаннями відносно вязнів.

Ті що зробили угоду з Богом належать до Нього; але коли ворог вийде проти них в силі, тоді декотрі із них задля страху перед ворогом, занехують свою задачу, і падають в сіти Сатани, і через се Єгова дозволяє щоб вони були забрані в неволю. Коли ж хтось із них стає свідомий свого поневолення, і що він звязаний у вязниці, і хто тоді звернеться з їх повною посвятою до Єгови і шукає визволення з рук його, Єгова чує їх крик і визволяє. Згідно із сим пророк писав: "Я ж бідний і горе мені; спасенне твоє, Боже, нехай вислобонить мене!... Побачать впокорені, вони звеселяться; ви, що шукаєте Бога нехай оживе серце ваше! Господь бо

слухає бідних і не одвертаєсь від попавших в неволю." (Псальма 69: 29-33) Очевидно згадані тут вязні є Божі завітуючі люди, а головно останок, котрі були поневолені ворогом за їх недбальство, но увільнені Господом і зібрані до Нього в часі приходу Господа до храму. Вони є дітьми Божими, і є тримані у вязниці, і через се є вязнями.

Підчас Світової Війни вірні святі й посвячені Богу на землі були в небезпеці смерти із рук ворога. Се сталося "задля вибраних", що горе було вкорочене, котре зачалось в 1914 р., і було вкорочене зараз по 1918 р., через стримання Світової Війни, щоби вибрані могли служити Єгові в несенню свідоцтва про Його імя. (Маттея 24: 21-22) Вірні святі Божі на землі підчас Світової Війни стогнали й молилися, щоб їх кайдани були осунені. До них відноситься слідуючий текст: "Щоб почути стогнанне невільника, щоб розкувати тих, що є назначені умерти [дітей смерти]." — Псальма 102: 20, *анг., Біблія.*

Чому вони молилися, щоби їх кайдани були поломані й вони були увільнені з вязниці? Вони були покликані і відділені від світа 'яко люди для Єгового імя', і факти як і слова пророцтва згаджуються, що вони бажали свободи для того, щоб вони могли служити Єгові, як про се сказано в пророцтві: "Щоб звіщали імя Його на Сіоні, і хвалу його в Ерусалимі." — Псальма 102: 21.

Те пророцтво зазначує час, коли Господь мав вислухати їх молитву: "Коли Господь відбудує Сіон, явиться в славі своїй. Він прихилиться до молитви понижених і молитвою їх не погор-

дує." (Псальма 102:16, 17, *перек. з анг.*) Бог не відкидає молитви таких одиниць, і коли вони моляться, Бог чує їх: "Бо Єгова слухає бідних, і не одвертаєсь від попавших в неволю." (Псальма 69:33, *А.П.В.*) Із довірєм сі вязні дальше молилися: "Бог бо спасе Сиона, і збудує городи Юдейські; і мати там оселю і займанщину. І потомству слуг його мати ме наслідде; і хто любить імя його жити ме там." — Псальма 69:35, 36.

ВИЗВОЛИТЕЛЬ

Бог Єгова назначив Ісуса Христа бути проводарем, чиновником і визволителем своїх людей. (Ісаії 55:4) Сим що становлять вірних помазаних послідувателів Ісуса Христа тепер на землі, дано приказ свідкувати про імя Єгови під провідництвом Ісуса Христа. Вони є частю Слуги, і сьому Слузі Єгова припоручив виводити вязнів з вязниці, як се зазначено в Ісаії 42:6, 7. Робота визволення вязнів виконується в часі спору або боротьби, коли Диявол уживає всеї своєї сили, щоби відвернути людей від Бога і тримати в піддантві й остаточно знищити їх. Тепер голоситься правда по приказу Божому, що люди доброї волі, котрі є також вязнями, можуть дістати світло і привилей утечи з вязниці Сатани.

ПРИПОРУЧЕННЯ

Припоручення того Слуги є тепер відоме, а іменно: "Й збережу тебе, й дам тебе в завіт [в запевнення] народам, щоб обновити землю, і попустошене наслідникам вернути." (Ісаії 49:8) Сі слова відносяться найперше до духового Із-

райля, що Ісус Христос є запевненням для останка, а пізнійше, се запевнення відноситься до людей, що прийдуть з останком до Божої орґанізації себто, до людей доброї волі, котрі становлять "инших овець" про котрих згадує Ісус; і для сих вибраних той слуга є запевненням. (Гл. Захарії 8: 20-23; Йоана 10: 16) Прийшов час голосити імя Єгови на землі і його вірні мусять нести свідоцтво про Його імя. Тимто в тім припорученню сказано: "Щоб обновити землю." Земний стан останків був подоптаний поганами підчас Світової Війни. (Одкриття 11: 2) Коли вони були увільнені і прийшли до себе, тоді останок "встав" і "засіяв" на славу Єгового імя. — Ісаії 60: 1; 51: 17; 52: 2.

В Ісаії 49: 6 написано є: "Щоб покоління [вірного останка] Яковові розбудити." В иншій части того пророцтва Єгова заявляє "містам Юдиним: ви будете одбудовані й розвалища ваші я відстановлю.... Я скажу Кирові [т. є, Христові]: Мій Пастирю, і вволить він волю мою." (Ісаії 44: 24-28) Відносячися до тієї самої річи, Бог через свого пророка каже: "У той час приверну [через мого слугу, Ісуса Христа] я знов упавше царство Давидове, заправлю попуклене в ньому, поновлю все розвалене й одбудую його, як було за днів давних." (Амоса 9: 11) Що до людей доброї волі, т. є, "инших овець", 'основи землі' мусять бути і є вже положені Єговою, як се зазначено в Ісаії 51: 16.

Вибраний слуга не лише 'установляє землю', але йому припоручено "попустошене наслідникам вернути". (Ісаії 49: 8) Се пророцтво найперше відноситься до духового Ізраїля, котрий

був занепав підчас Світової Війни, як се показано в 19 вершику: "Розвалища твої й пастирі твої й земля твоя спутошена." Такі одиниці стались деревами праведности, насаджені Єговою, щоби імя Його було прославлене.' Дальше каже пророк: "І забудують давні розвалища і поновлять міста попустошені, що з давнезних давен були запустіли." (Ісаії 61:3, 4) Се спустошення було поповнене підчас Світової Війни. Отже найпереше прийшло відбудовання Божих людей, Його вибраних; а опісля наступила робота для добра "инших овець", великої громади, [кляси Йонадаба], до котрої Господь Ісус сказав: "Прийдіть, благословенні Отця мого, осягніть царство приготовлене вам од основання світу." — Маттея 25:34.

Дальше, те урядове припоручення дане Єговою свому слузі, звучить: "Щоб вязням сказати: Виходьте на волю, а тим що в темряві: ідіте на світло. Пасти муться при дорогах; по всіх узгірях будуть пасовиська їх." — Ісаії 49:9.

Хто ж є тими згаданими вязнями, або після Ротердамового перекладу, "ті що є звязані?" Найперше сими вязнями є ті, що спершу були "мудрим і розумним слугою" клясою (Маттея 24:45), представлені через Мардохея й Ноему; а по тім ті, що були представлені через Рут і Естер клясу, котрі були випроваджені з вязниці і стались частю останка; а дальше, се люди доброї волі, т. є, "инші вівці", Йонадаби. Всі вони були вязнями у Вавилоні, т. є, в організації Сатани, і до кождої кляси з окрема промовляє вибраний слуга і каже: "Виходьте!" Та не лише з буквальних вязниць, але із організації Сатани

так званої "Вавилон"; і се взяло місце зараз перед Армагедоном. "Втікайте ж із серед Вавилону, покидайте Халдейську землю, а ідіть [веселі], мов козли перед отарою." (Єремії 50: 8) "Виходи з посеред його, мій народе, рятуйте кожен душу свою від палкого гніву Господнього." (Єремії 51: 45) — Гляди також Єремії 51: 6; Одкриття 18: 4 2 Коринтян 6: 17, 18.

Сі князі були в темряві; тому припорученння (Ісаії 49: 9) каже до них: "А тим, в темряві: ідіте на світло." Се не значить, що вони є нагі полонники, проваджені слугами Сатани, і що вони мають показувати себе за тиких, але вони мають вийти і показати себе людям і прилюдно заявити або признати, що вони не годяться з організацією Сатани, що вони вийшли з Сатанської неволі і стали по стороні Єгови, і що вони є живим свідоцтвом для імени Єгови; ось так вони мусять світити своїм світлом. (Ефесян 5: 8) Про всіх тих, що так чинять, і дальше вірно служать йому, Єгова каже: "Пасти муться при дорогах; по всіх узгір'рях будуть пасовища їх." Згадані тут "узгір'ря" відносяться до узгір'рів царства. Вони вже більше не сидять в темряві, ані не голодують, але Єгова і Його Добрий Пастир провадять їх і кормлять. Підчас Світової Війни їх пасовиська були спустошені, але тепер каже Господь Бог: "На горах вітворю ріки." — Ісаії 41: 18.

Ті що належать до Божої організації будуть проваджені, потішені і благословенні Ним, і Його вибраним слугою: "Голоду знати не будуть, ні спраги, і не поразить їх спека ні сонце; той бо, що милує їх, буде їх водити й приведе їх до

джерел водних." (Ісаії 49: 10) Сі слова пророцтва являються також в Одкриттю 7: 16, і відносяться до "великої громади", що є доказом, що "велика громада" є заключена в пророцтві Ісаії; і се відноситься не лише до них, але до всіх тих, що колись були вязнями Вавилону, і котрі є випроваджені і стались частю Божої організації; і се пока ано словами пророцтва: "Се повиходять з далека — одні од півночі, другі з Синим-країни."

"Радуйся, небо, й ти, земле, гомоніть, гори, з радощів; втішив бо люд свій Господь, змилосердився до страдальників своїх. А Сион говорив: покинув мене Господь, і Бог мій забув мене! Хиба ж забуде молодиця своє немовлятко? хиба їй свого власного тіла жаль не буде? та хоч би й вона забула, то я не забуду тебе. Глянь, я написав тебе на долонях у себе; мури твої повсячасно перед очима в мене. Діти твої повернуть до тебе, а ті, що тебе валили та пустошили, геть пійдуть від тебе. Глянь, подивись навкруги, — всі вони купляться, ійдуть до тебе. Як живу я! говорить Господь, — ними всіма, як убраннєм, уберешся, й прикрасиш себе ними, наче молода. Розвалища твої й пастирі твої й земля твоя спустошена — буде аж надто тісна про осадників, а ті, що тебе пожерали, пійдуть геть од тебе.

"Діти, що будуть у тебе після втрати старших, будуть голосно говорити тобі: Потісне місце, дай і мені де жити. Скажеш тоді серці твому: хто ж мені їх наплодив? я ж бо й бездітна була й неплідна й одинока; я була бранка відопхнута; хто ж їх викохав? Так говорить Го-

сподь Бог: Се я підніму руку мою до народів і виставлю стяга мого до людів, і поприносять сини твої на руках і дочок твоїх на раменах. І будуть царі пістунами тобі, а цариці кормити муть тебе; і припадати муть ниць до землі й порох на ногах у тебе лизати, й зрозумієш тоді, що я Господь, і хто вповає на мене, не зазнає стиду." — Ісаії 49: 12-23.

Єгова показує свою милість для тих, що у Вавилоні, що шукають Божої назначеної дороги для їх утечі. Тепер, від коли Господь відбудував Сиона і ті що стали по стороні Єгови, пізнали правду, що Єгова і Ісус Христос є їх Учителями і Пастирями, і що "вибраним старшим" і духовенству не є дозволено бути провідниками і учителями. "Агнець бо, що на середині престола, пасти ме їх, і водити ме їх до живих жерел вод; і Бог отре всяку сльозену з очей їх." (Одкриття 7: 17) "Озвавсь Ісус і рече їй: Колиб знала дар Божий і хто се говорить тобі: Дай мені пити, ти просилаб Його, й давби тобі води живої. Хто ж напеться води, що я дам йому, не забажає до віку; а вода, що дам йому, буде в йому жерелом води, що тече в житте вічне." — Йоана 4: 10, 14.

Господь не забув Сиона! Пророк каже: "Діти [Рут і Естер кляса], що будуть у тебе після втрати старших, [лукавого слуги кляси] будуть голосно говорити тобі: Потісне місце, дай і мені де жити." (Ісаії 49: 20) Се ясно указує, що має бути велика громада "дітей", котрі вийдуть з Вавилону. Много людей прийде до Господа, і благословенний є останок, свідки Єгови, що мають припоручення нести овочі царства їм для їх

підтримання. Із увільненням вязнів вони мусять прилучитися до инших в проголошенню імя Єгови, і Його Царя і царству.

"ВИСШІ ВЛАСТИ"

Мильне вирозуміння, що становить "висші власти" заставило многих людей позістати в неволі або в вавилонській вязниці. Написано: "Усяка душа властям висшим нехай кориться; нема бо власті, коли не від Бога. Які ж є власті, від Бога вони наставлені. Тим же, хто противиться власті, Божому повелінню противиться; хто ж противиться, ті собі осуд набувають. Князі бо не добрим ділам страх, а лихим. Хочеш же не боятись власті? Добре роби, то й мати меш похвалу від неї." — Римлян 13: 1-3.

Сі натхнені слова не відносяться до правительств або до володарів народів землі. Те Писання говорить 'до покликаних святих' (Римлян 1: 7) і до инших, і "висшими властями" над такими є Бог Єгова і Ісус Христос, т. є, Бог і Його царський дім в небі. Власти, що володіють теперішним лукавим світом і котрі є знані як "тимчасові сили", не є призначені Богом. Ісус виразно сказав: "Царство моє не од світа сього." (Йоана 18: 36) Він також сказав, що Сатана або Диявол є князем або володарем сього світа, і що Ісус Христос не має жадної спільности з ним. (Йоана 12: 31; 14: 30; 2 Коринтян 4: 3, 4) Ті, що посвятилися Богу, були послушні законам сього світа єсли ті закони не суперечать законам Божим.

Ісус приказав своїм послідувателям: "Оддайте ж оце кесареве кесареві [світським властям]

а Боже Богові." (Луки 20:25) Коли Бог дав приказ, що якась річ має бути виконана, то жадний закон земський не може подептати сього, бо Бог є найвисшою властю, а Ісус Христос є виконавчим чиновником і "мечем" Єгови. (5 Мойсея 32:41) Єгова виконає присуд проти Сатани і його організації своїм мечем. "Бо не надармо меч носить; Божій бо слуга він [Ісус Христос], відомститель гніва тому, хто робить лихе." (Римлян 13:4) Всякий добрий закон правительств сього світа повиннося сповняти, а всі закони, що противляться Божому законі, є блудні і послідувателі Ісуса Христа не можуть їх сповняти.

Напримір: Закон державний вимагає, що треба дістати позволеннє або уповажнення оперувати самохід на гостинці. Сей закон не противиться Божому законі, і тому кождий повинен радо сповняти його. Але єсли держава або власти кажуть: "Ви не можете проповідувати євангелию йдучи від дому до дому, поки ви не отримаєте позволення від поліції", тоді такий закон противиться Божому законі і його не можна сповняти. Бог виразно приказав, що всі, згодившися чинити Його волю, мусять проповідувати євангелию царства иншим, а Ісус Христос виразно повтаряє сю заповідь своїм послідувателям. (Ісаїї 42:10-12; Маттея 24:14; 10:5-10) Бог і Ісус Христос є "висшими властями", і ті що не будуть слухати Господа будуть знищені. (Діяння 3:22, 23) Для сієї причини, коли апостоли були арештовані за проповідування євангелиї, вони сказали до урядників тимчасового правительства: "Більше треба коритись Богу, ніж лю-

дям." (Діяння 5: 29; 4: 13-19) Єсли ви дістанете позволення оперувати ваш самохід, то сим ви віддаєте цезарові [тимчасовому правительстві] те, що є цезарове; а через проповідування євангелиї Божого царства від дому до дому ви віддаєте Богу те що Боже; і жадна земна власть не має права перешкаджати вашій роботі.

Тому що люди невластиво розуміли, що "висші власти" становлять урядники держав, тому вони були стримані від одважного голошення євангелиї царства. Сатана, "бог сього світа", спричинив людей боятись тимчасових властей і сим чином стримав їх бути послушними Богу. Ті що люблять Бога увільняться від такого стримання і будуть радо слухати Господа. — Римлян 13: 5.

Протягом кількох минувших років вість про Його царство під Христом була широко проголошена, і многі люди доброї волі чули сю вість однак спричини, що многі із тих людей вірують, що "висшими властями" є політичні володарі, тому ті люди доброї волі боялися образити урядників і сим чином були стримані від проголошення правди иншим. Вони бачуть, що многі злочинства поповняють урядники церковних організацій як і державних, і вони сумують і квилять задля сієї гидоти. Бог приказав, що Його вість правди мусить нестися людям доброї волі, щоби вони могли пізнати і зрозуміти правду й втечи з неволі сатанської організації, і стати по стороні Бога і Його організації. Така є єдина надія для людей. — Маттея 12: 18-21.

Люди були з'організовані в ріжні народи, і володарі як і піддані, будучи несвідомі слова

Божого, сталися жертвою обманства Сатани і були тримані у вязниці Сатани. Тепер прийшов час, як се ясно показує св. Письмо і зовнішні факти, щоби люди стали просвітчені Господом як Бог отворив двері вязниці, щоби всі доброї волі могли утечи із неволі до одинокого місця прибіжища, котрим є організація Божа. Тепер ви побачите величезну організацію котрою через століття Сатана оперував для сієї цілі, щоби тримати людей в темряві. Давно тому була зроблена велика пророча драма через старинний нарід, котра предсказувала як люди доброї волі в теперішнім часі є звязані і поневолені, запроваджені в темряву, бідноту і розпуку, і як Бог отворить дорогу і дасть світло всім таким людям доброї волі, щоби вони могли радісно йти шляхом, що провадить до безграничних богацтв.

ФИЛИСТІЇ

ЄГОВА взяв Авраама з його родинної землі і запровадив його в чужу землю, котру він обіцяв Авраамові. (1 Мойсея 12: 1-7) Сією землею був Канаан. Там Аврамові і Сарі народився Ісаак, і опісля Авраам, Сара і Ісаак, і їх потомки, відограли часть у великій пророчій драмі, котра покриває період з многих років і через котру було представлено розвій Божого царства. Пізнійше потомки Авраама знайшлися в Египті, і Єгова, рукою Мойсея і Йозиї, випровадив їх і вони подорожували до краю Канаан, котрий Бог обіцяв Авраамові. Потомки Авраама були Божими вибраними людьми і представляли тих в теперішнім часі, що стали по стороні Бога Єгови і Христа. Коли Ізрайльтяни, потомки Авраама, прийшли до обіцяної землі вони знайшли там замешкуючих Филистіїв, котрі побудували твердині над побережем Середземного моря. Филистії вельми гнобили Ізрайльтянів, і в своїм часі Бог знищив той нарід. Довго по тім, як Єгова знищив Филистіїв, Його пророк написав слідуюче пророцтво: "Горе поморянам, — народові крити! Проти вас Слово Господне, Кананеї — земле Филистіїська! Витрачу тебе що до одного осадника." — Софонії 2: 5.

Єгова знав кінець від початку якож написано: "Звістний од віку Богові всі діла його." (Діяння 15: 18) Знаючи, що Сатана збудує могучу ор-

ганізацію котра мала зневажати імя Єгови і робити насильство вірним посвяченим Богу, Він предсказав се в закритій мові, котрої не можна було зрозуміти аж до Богом назначеного часу. Той час уже прийшов. Тут нічого не пишемо в тій цілі щоби образити або висміяти людей *задля їх релігійних поглядів або якої иншої* причини. Одинока ціль тут є, щоби звернути ввагу людей на правду Божого Слова, щоби ті, що бажають бути просвітчені, могли отримати благословенство. Є міліони щирих людей на землі, названі "католицьким населеннєм", і котрі мають право до їх поглядів. Сі люди ніяк не є відвічальні за фальшиві науки католицької організації званою "Гієрархія". Є міліони щирих людей, що мають инші релігійні погляди, але котрі не є відвічальні за походження їх або научення тих же. Всі щирі люди бажають правди, тому що правда висвободить їх і запровадить на правдивий шлях. Правду можна знайти лише в Слові Божім, і в ніякім иншім місці, що противиться Божому Слові. Ісус Христос, великий Пророк, переломав грати вязниці, отворив сліпим очі, і провадить сих людей доброї волі до славного світла.

Єгова велів написати повисше пророцтво через Софонію очевидно для сієї цілі, щоби предсказати велику роботу знищення, яка має бути виконана Його рукою при кінці сатаниного світа і коли Божий Цар сяде на престолі і прийде до храму чинити суд. Ся чудова робота, коли буде виконана, оправдає імя Єгови. Ся чудова робота має бути виконана проти Божих ворогів, котрі то вороги є ті, що вельми зневажили

імя Всевишнього. Вони є ворогами бо вони свідомо чинили зло, щоби задоволити своє самолюбне бажанне, і через се у Слові Божім вони є назначені як "беззаконники": "Бо поги-нуть беззаконники, і вороги Господа, як товсті ягнята; вони никнуть, никнуть вони, як дим." (Псальма 37: 20) Такі вороги се ті, що жорстоко переслідували Божих помазаних людей за се, що ті помазанники розказували правду про Бога і Його царство. Здається, що прийшов уже час для тих, що люблять і служать Єгові, отримати з Його ласкавої руки ясне вирозуміння про знищення ворогів, що тепер переслідують їх. Ся справа є особливо займаюча для останка, і вирозуміння її принесе їм потіху і побільшить їх надію. (Римлян 15: 4) Помазаний останок має запевняючу обітницю, що "Бог дасть мені втіху над ворогами моїми." (Псальма 59: 10) "І очі мої бачити муть втіху над ворогами моїми, слухи мої почують втіху свою над злочинниками, що проти мене стали. Праведні, як пальмове дерево, розпустить гілле своє як кедр Ливанський рости в гору." — Псальма 92: 11, 12.

Бажання Божих вірних людей є побачити ворогів Єгови цілковито знищених на оправдання Його імя. Пророчо сі слова записані в Св. Письмі відносяться до теперішнього часу: "Він бо вибавив мене з усякої біди; і на помсту ворогам моїм дивляться очі мої." (Псальма 54: 6) І знов каже пророк Господень: "Річ певна, що Бог розторощить голову ворога свого косматий лоб того, хто закостенів в гріхах своїх." (Псальма 68: 21) Тут слова "косматий лоб" здається представляє клясу ворогів, що дволично кажуть, що

вони чинять волю Божу, але всякого часу представляють Диявола. Сі вороги "будуть цілувати землю". — Псальма 72: 9.

ЯКІ ВОРОГИ?

Филистії, ділаючи в стичности з Ізрайльтянами, представляли більші річи, які мали статись при кінці світа, що рішучо зазначено богодухновенними словами: "Усе ж се прикладами сталося їм, приписано ж на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов." (1 Коринтян 10: 11) Отже Филистії були пророчим народом, предсказуючи ворогів Божих, які будуть активні по приході Господа Ісуса до храму і котрі особисто будуть переслідувати слуг Єгови. Давид був помазаний і наставлений на царя усього Ізрайля; і Абенир, котрий представляв північне покоління і котрий очевидно виконував Господні прикази, щоби привести всіх Ізрайльтянів до Давида під керовництвом Господа, виповів сі слова:

"Увійшов же Абенир у переговори з громадськими мужами в Ізраїлі й говорив: Давно вже ви бажали собі Давида царем; чиніте ж се тепер, обітував бо Давидові Господь: Рукою раба мого визволю я люд мій Ізрайля з рук Филистіїв і всіх ворогів його." (2 Самуїла 3: 17, 18) Се пророцтво ясно показує, що Филистії пророчо предсказували якогось ворога проти котрого Бог виразно виступить при кінці світа. Давид, цар, був типом на Ісуса Христа, олюбленого Єгови котрий тепер на своїм престолі і в храмі чинить суд. Хто ж се ті позатипічні Филистії, особливші вороги Бога і Його помазанників?

В коротці відповідь є, що Филистії предста-

вляли або були прообразом на Римо-Католицьку Ґієрархію. Се розуміється включає всі сотворіння, що свідомо помагають і поперають Ґієрархію у виконанню грішнього діла сієї лукавої орґанізації. В теперішнім часі сконечности є заключені майже всі урядові части релігійних орґанізації так званого "Християнства". В орґанізації Сатани є три відділені і виразні первотини, а іменно, релігійний, торговельний і політичний, і сі три первотини були представлені через три народи Моаби, Аммонії і горяни-Сеїрські. (2 Паралипоменон 20: 22, 23) Филистії головно представляли релігійний первень орґанізації Сатани, котрий то первень руководить у переслідуванню Божих людей. Тому що сей релігійний первень визнає, що він служить Богу, а вдійсности не служить Йому, тому вони є лицемірами й гидотою в очах Єгови.

Пророча драма у котрій Самсон відограв найважнійшу часть робить натиск на конечність і на важність цілковитої вірности Богу зі сторони Його помазанників, на їх вірність аж до смерти. Тут головно будемо застановлятись над Филистіями і переслідуванням Божих помазанників через позатипічні Филистії і яка робота має бути виконана відносно сього. Отже, слідуючі факти повинні бути вважно розглянені любимцями Бога, щоби їм набратись одваги і збільшити надію.

Филистії були потомками Хама, через Мизраїма. (1 Мойсея 10: 6, 13, 14; Амоса 9: 7) Вони були поклонниками, а їх богами були бог-риба, Дагон, і Баал-Себула. (Суддів 16: 23; 1 Самуїла 31: 8-10; 2 Царів 1: 2, 3) Бог опрокинув Фили-

стіїв в своїм слові як "ворожбитів", що значить, що вони покланялися Дияволові і тримали його релігії. (Ісаії 2: 6) Филистії забрались з Египту, котрий є типом на організацію Сатани. Вони забрались і посіли часть Палестини вздовж побережа Середземного моря, котру то землю Бог приписав поколінню Юдиному. Вони всякого часу були ворогами і добровільними противниками Божого вибраного народу. Отже вони представляли клясу людей, що ніби вийшли або покинули організацію Сатани, і вдають за поклонників Бога, але котрі на ділі служать і поклоняються Дияволові.

Римо-Католицька Гієрархія — се уряд, котрий управляє релігією так званого "Християнства". Те що колись було знане як "Протестантизм" тепер умерло, і так звані "Протестанти" є тепер під панованням і контролею Римо-Католицької Гієрархії. Протестантизм істнує лише в імени, а не на ділі. Римо-Католицька Гієрархія описує себе у своїх видавництвах як слідує: "Католицька Гієрархія, або правлюче тіло католицької церкви складається із Святійшого Вселенського Папи, котрому помагає Свята Колегія Кардиналів і кількох Святих Зборів, або сталий екклезіястичний комітет, котрого Кардинали є головними членами; Патріярхи, Архієпископи і Епископи; Апостольский Нунціо і Делегати, Вікари і Намісники, і Егумени і инші достоїйники." (Гл. *Урядовий Католицький Директор*, 1935 р.)

Римо-Католицька Гієрархія через невластиві средства контролює думками і напрямом міліонів доброї волі людей, котрі є несвідомі о прав-

ді. Тримаючи сих людей в несвідомості, Римо-Католицька Ієрархія ошукала їх. Та прийшов час для сих людей доброї волі на визволення з під облудного впливу Ієрархії, і без сумніву задля сієї причини Єгова тепер дасть знання правди всім люблячим Бога відносно свого заміру шодо Римо-Католицької Ієрархії.

Ціль Єгови, яку Він виконував від початку, є установити правительство або царство під Ісусом Христом, що буде володіти світом в праведності. Аж поки те царство не буде вповні установлене на землі, Сатана є невидимим володарем або богом народів землі. Для сієї причини Ісус сказав: "Царство моє не од світа сього." — Йоана 18: 36.

Ісус поклав правило, що всі його правдиві послідувателі мусять відлучитися від світа. Тому що Ісус вибирає зі світа тих, що є правдивими послідувателями його і посвятилися йому, тому вони є предметом переслідування Сатани і його видимого насіння на землі. (Йоана 15: 18-20) Правдиві послідувателі Ісуса Христа є представлені в поколінню Юди, що значить, що вони служать і хвалять Бога Єгову. Египет в Біблії представляє організацію Сатани або лукавий світ із котрого правдиві послідувателі Ісуса Христа мусять вийти.

Дехто каже, що він вийшов зі світа і є правдивим послідувателем Ісуса Христа, але безперечні докази показують, що многі із таких є дальшою частю світа Сатани. Римо-Католицька організація каже, що вона вийшла зі світа і вдає перед людьми за представителя Бога і Христа, але безперечні факти показують, що таке при-

влащення — фальшиве, і що Римо-Католицька Гієрархія належить цілковито до світа Сатани. Номинальним головою Римо-Католицької Гієрархії є папа, і кажуть, що першим папою був апостол Петро, і що всі "инші так звані папи" є наслідниками Петра. Таке приписання є цілковито неправдиве і котрому прямо заперечує св. Письмо і кождий факт історії. Апостол Петро був правдивим і вірним послідувателем Ісуса Христа, і він тримав себе цілковито відділеним від світа; підчас коли кождий папа Римо-Католицької Гієрархії приписує собі тимчасову власть і вживає ту власть, де лише може у фінансових і політичних справах сього світа. Апостол Петро не мав наслідника, і тому се не можливо для якогось чоловіка взяти його позицію. Він ніколи не був папою.

Короткий перегляд фактів про розвій Римо-Католицької Гієрархії є такий: Сатана, поступаючи після свого визначеного напряму ошуства і підступу, в тій цілі щоби відвернути людей від Бога і Христа, постановив збудувати релігійну організацію під імям "Християнство", котрої він уживає для ошукання людей і зневаження Єгови. По смерти дванацяти апостолів Ісуса Христа Сатана крадькома і постепенно збудував організацію або релігійну систему, під іменим "Християнство". Кожда церква або місцевий відділ тієї організації з початку і опісля мали свого епископа, але заним перший папа був вибраний і установлений через Гієрархію, то вже було около 1,800 епископів, що обслугували ріжні части католицької організації. Епископ в Римі був вибраний як перший папа. Про се

так говорить добре знаний авторітет: "Папа — се екклезіястичний титул який тепер виключно уживається, щоби відріжнити голову Римо-Католицької Гієрархії. У четвертім і пятім столітю його часто уживано котрим-будь епископом на заході; але постепенно його зачали уживати виключно для епископа Римського, і так він ставсь його урядовим титулом." — *Британська Енциклопедія*, Том 22, стр. 81.

Єсли би не було ніякого иншого доказу до заперечення, що папа був наслідником апостола Петра, то повисше історичний факт бувби достаточний для сієї цілі. Через більше чим триста років по смерти апостола Петра не було ніякого папи, але були многі люди в католицькій орґанізації, що називали себе "епископами." Якою властю може ґрупа людей рішити, що епископ в Римі мавби наслідити апостола Петра в уряді? Хто може властиво рішити котрий із 1,800 із само-покликаних "епископів" мавби бути наслідником Петра, єсли би і було можливо для Петра мати наслідника? Та позаяк апостол Петро ніколи не був папою і ніколи не мав наслідника, то ясним є, що приписання папства є цілковито фальшиве. Таке приписання неможливе і без найменьшого попертя. Від коли Римокатолицька орґанізація зачала діло з папами, то його місце уряду від часу до часу стає порожне, і сей порожний уряд є знов наповнений через голосованія кардиналів на одного із між себе. Люди без жадного уповажненія від Бога або Ісуса Христа сотворили і оперують Римо-Католицьку систему або орґанізацію. Отцем тієї орґанізації є Сатана, Диявол. Се овоч дия-

волського успішного пляну, щоби ошукати людей і зневажити Бога, і при помочи тієї організації Диявол зумів засліпити міліони чесних людей, що були затягнені в Римо-Католицьку організацію і котрі були спонукані вірувати, що та організація є слугою Христа, коли на ділі вона служить і попирає Диявола. Добрі люди, що попирали сю організацію, несвідомо служили і попирали Дияволських слуг. Гієрархія — се архитвір дияволського пляну на зневаження імя Бога Єгови і Ісуса Христа, і до відвернення людей від Єгови.

ІСТОРІЯ

Тут буде на місці віднестися до історії Римо-Католицької Гієрархії. З історії написаної чоловіком в імя Господа під назвою "Старинний Римський Світ" наводимо слідуючі уривки: *У першім столітті* не многі мудрі або шляхотні були покликані.... *У другім столітті* се було зневагою бути Християнином в очах висшої кляси або власти.... Церква... складалась із малого числа чистих і невинних людей, котрі не бажали управляти суспільностю. Але вони звернули на себе ввагу правительства, наслідок чого був переслідування. Протягом другого століття епископи ставали впливовими, та не між суспільністю, але між Християнами. Тоді зачалась централізація духовенства;... церква клала основи своєї будучої політики і сили."

Певним є, що Господь Бог не визначив такого напряму, і спевністю, се був Сатана котрий оплянував і розкинув насіння самолюбства щоби виконати свій грішний замір. Повисше згаданий

історик дальше пише: *Третє століття* бачило церкву більше сильну як інституцію . . . Доктрини були уложені [вірування] . . . Великі епископи управляли взростаючою церквою . . . Церква скоро поступала до вивисшення, що звернуло ввагу людства [спевністю світа]. *Не сталося се аж в четвертім столітту* — коли державне переслідування перестало, коли Константин [Імператор Поганського Риму] був навернений; коли церква злучилася з державою, коли початкова віра стала зіпсутою, коли забобони і марна фільозофія [запроваджена Дияволом] увійшла в ряди вірних; . . . коли синоди упали під політичний вплив; . . . коли політики і догмати пішли рука в руку, . . . тоді визначні люди увійшли в церкву. Коли Християнство стало релігією уряду і визначної кляси, тоді її ужито до попирття того зла, проти котрого вона з першу протестувала. Церква була не лише пересякла блудами поганської фільозофії, але вона приняла многі церемонії зі всходу [від Диявола], . . . духовенство амбітне і світське, шукало вивисшення і відріжнення. . . . Воно стало ліниве, горде і незалежне. Людям був запертий вхід до уряду в церкві. Епископ стався великою особою, котрий контролював і назначував своє духовенство. . . . [Правдива] церква загубила видіння своєї місії у зіпсутім союзі з державою." (Гляди також *Виклади Святого Письма,* Том 2, стр. 284 і наступаючі.)

Се було в такім стані зіпсуття церковної орґанізації під назвою "Християнська", що Римо-Католицька система народилася і зачала вибирати з тих многих епископів одного, а іменно: Римського епископа, яко першого папу. Від тоді

до тепер Римо-Католицька система, инакше звана "Римо-Католицька Гієрархія" володіла міліонами людей при помочи забобонів, страху і фальшивих наук. Старинні филистії забрались з Египту і прийшли в землю Палестини. Старинний Египет дуже часто в Св. Письмі представляє світ Сатани або організацію. Так Християнська церква зачата людьми вийшла зі світа і відріжнилась від світа, т.є, від позатипічного Египту. (Одкриття 11:8) Та хитрістю і ошуством Сатана засіяв між сими Християнами амбітних людей, котрі дістали контролю над організацією. Тоді та організація стала зіпсута і ще дальше псується, і від того часу аж до тепер всякі змагання направити її невдались. Чесні і нечесні люди були в тій церковній системі, але Бог розпорядив, що вже прийшов час для тих чесних і добрих людей почути і пізнати правду і відділитися від сієї лукавої організації, що зневажає імя Єгови і вповні прилучитися до організації під Христом.

ЗЕМЛЯ ЮДИНА

Коли Єгова виправодив своїх вибраних людей Ізрайльтянів з Египту у край Палестину рукою Йозії, Він велів поділити сю землю між покоління, а поколінню Юди призначив ту землю на полудень від Мертвого моря до Середземного моря. (Ісуса Навина 15:1-47) Прибувши там, вони знайшли филистіїв, котрі також вийшли з Египту. Поділена земля Палестини між покоління має символічне значіння. Покоління Юди представляло тих, що служать і прославляють Бога і Ісуса Христа. Господь Ісус Христос похо-

дить із того покоління, і один з його титулів є "Лев з покоління Юдиного". (Одкриття 5: 5) Довго потім часі папа Римський привластив собі сей титул, і від тоді він був невластиво знаний як "Лев з покоління Юдиного". Хотяй Филистії знаходилися в землі Юдиній, то однак вони не служили ані не славили Бога Єгову. Те місце яке вони занимали указувало, що вони повинні були се робити, але їх напрям як раз був противний. Рівно ж Римо-Католицька система забрала місце між людьми, що посвятилися Єгові і Його цареві, але та система не служить Єгові ані Його Цареві. Вона є самолюбна на скрізь, старається управляти сим лукавим світом, сама становить часть сього лукавого світа, і нема найменьшого сумніву, що вона є слугою Диявола. "Хиба не знаєте, що кому оддаєте себе в слуги на послух, того ви й слуги, кого слухаєте: Чи то гріха на смерть, чи слухання на праведність?" — Римлян 6: 16.

Тим що Римо-Католицька Гієрархія вдає перед людьми за представителя і слугу Божого, але вдійсности є слугою Диявола, тому вона є найбільшою гіпокриткою. Филистіями управляли пять царів або князів, а були вони звязані союзом або угодою між собою. Новочасні Филистії, т. є, Римо-Католицька Гієрархія, є під управою і звязана разом союзом "патріярхами, митрополітами, архиепископами, епископами і священниками". *(Шіплей)* Члени Гієрархії вважають себе за вельможів, подібних до вельможів або володарів Филистійських.

Земля яку Єгова обіцяв і звязав сю обітницю клятьбою дати своїм вибраним людям — се цар-

ство під Його любим Сином, Ісусом Христом. (1 Мойсея 13: 15; 17: 8; Луки 22: 29, 30) Филистії осілись на тій землі нім Божі вибрані люди прибули там. Так і новочасні Филистії, котрими є Римо-Католицька Гієрархія, забрала місце нім Божі вірні люди були вибрані зі світа і помазані Господом, і казали, що о се місце постарався Бог для тієї організації. Єгова заявив, що Він полишив Филистіїв в краю Палестині, щоби випробувати своїх вибраних людей. "Оце ж ті народи, що зоставив Господь, щоб випробувати ними Ізрайля і всіх тих, що не знали війни за Канаан, пять князів Филистимських, усі Канаанії, що жили на Леван-гораха, від гори Баал-Гермон до виходу в Емат. А оставив їх на те, щоб випробувати Ізрайля і довідатись, чи слухати муть вони заповідей Господніх, що дано батькам їх через Мойсея." — Суддів 3: 1, 3, 4.

Так і Єгова дозволив Римо-Католицькій Гієрархії занимати місце де вона признавала себе за представителя Божого аж Він вибрав і помазав своїх людей, щоби Він міг доказати, що його люди люблять Бога, і доказують се через несамолюбне послушенство до Його заповідей у тісноті. Всі вірні затримують їх вірність до Єгови, і се вони роблять мимо лукавої опозиції.

Яко дальший доказ, що Римо-Католицька Гієрархія забрала місце яке властиво належить до Юдеїв або тих, що направду славлять і служать Єгові, то завважте що епископ Римський, инакше названий "папою", називає себе місто-царем Христа. Ся институція признає, що Римо-Католицька Гієрархія є Божим заведенням і що вона є взірцем небесної організації Бога Єгови: "На

соборі в Тренті виповідається прокляття на всіх, що заперечують існування Гієрархії в католицькій церкві, і що вона установлена Богом." — *Британська Енциклопедія*, Том 13, стр. 453.

Римо-Католицька Гієрархія, новочасні Филистії, признають папу непомильним. Однак, такої непомильности вони не признали отверто аж в 1870 р. Ось так можна бачити, що Диявол крадькома і хитро провадив людей обманою і ошуством в таке положення, де вони були спонукані вірити, що чоловік є непомильний в справах відносно напряму життя який люди повинні взяти. Таке признання вони роблять мимо натхненого слова Бога Єгови, котре каже, що всі люди народилися в грісі і початі в беззаконню, що включає і папу. (Римлян 5:12; Псальма 51:5) Чи не дивним виглядає, що треба було 1,800 років для католицької організації, щоби прийти до заключення о не помильности свого голови? Ватиканська Рада заявила ось такі слова: "Ми учимо і пояснюємо яко Богом відкриту догму, що Римський Папа, коли промовляє урядово — т.є, коли він яко пастир і доктор всіх християн, і в силі своєї апостольскої власти, постановляє, що певна доктрина відносно віри і моралі є з'обовязаючою для всесвітної церкви, — то він посідає, за Божою помочю те, що обіцяно йому в особі блаженного Святого Петра, ту саму непомильність якою божественний Відкупитель вважав відповідним наділити свою церкву, пояснити науку щодо віри й моралі, і через се сі пояснення Римського папи є незмінні в собі, і не підлягають розпорядженню церкви." — *Британська Енциклопедія*, Том 14, стр. 511.

Нема ані одного слова у св. Письмі, щоби можпоперти таке заключення якогось чоловіка або групи людей як повисше згадано. Ось так можна бачити, що мале тіло само-наставлених володарів установили свої науки проти і на перекір натхненому Слові Бога Єгови. Сим чином вони спонукали міліони людей вірувати в науки Римо-католицької церкви, і відберають від них Біблію так щоб вони не пізнали правди.

ДИЯВОЛСЬКІ ПРЕДСТАВИТЕЛІ

Що старинні Филистії були представителями Диявола, то нема найменьшого сумніву в умі кождого, що вірує в Біблію як Слово Боже. Филистії практикували дияволську релігію. Їх народним богом або божком був Дагон, бог-риба. Коли Филистії злапали ковчег Єгового завіту, і занесли його в своє місце, Єгова виразив свій гнів проти Филистіїв яко ж написано: "Филистії ж узяли скриню Божу до себе та й перенесли її з Абен-Езера в Азот. Тоді взяли Филистії скриню Божу, та й унесли її в храм Дагонів, та й поставили її коло Дагона. Як же на завтра рано вранці прийшли Азутії в Дагонів храм, так побачили, що Дагон упав перед ковчегом Господнім та й лежить на своїму лиці. І взяли вони Дагона та й поставили знов на його місце. А завтра ж рано в ранці застали, що Дагон упав перед ковчегом Господнім на своє лице, та ще й голова Дагонова й обі руки його лежать відбиті на порозі; осталось тільки туловище Дагонове. Тим жерці Дагонові і всі, що виходять у храм Дагонів, і по сей день не ступають на поріг Дагонів ув Азоті. І налягла рука Господня тяжко на Азо-

тян; він заразив їх і вдарив їх болючими нарostями в Азоті і в цілому займищі його. Як постерегли се Азотяни, сказали вони: Нехай не зістається в нас скриня Бога Ізраїлевого бо рука єго налягла тяжко на нас і на нашого бога Дагона. І послали й позбирали всіх князів Филистійських і казали: Що нам чинити з Ізраїлевим Богом? Ті відказали: Нехай перенесуть ковчег Бога Ізраїлевого в Гет. І перенесли туди ковчег Бога Ізраїлевого. Тільки ж, як перенесено його, рука Господня налягла на город страшно й ударила осадників міских, малого й великого, й понаростали на них гузи." (1 Самуїла 5: 1-9) Филистії приносили жертву їх Дияволу-богу Дагонові в часі коли Самсон завалив будинок на них, вбиваючи тисячі.

Єгова велів записати сі факти у Св. Письмі для тієї цілі, щоби представити новочасних ворогів його народу. (1 Коринтян 10: 11; Жидів 10: 1) Филистії були смертельними ворогами вибраних людей Єгови, Ізраїльтянів, і через се представляли смертельних ворогів свідків Єгови тепер на землі. Найголовнійші вороги, що дволично вважають себе за представителів Бога, є Римо-Католицька Гієрархія. Филистії клали на їх рибу-бога мітру, показуючи, що гетьманом або головою його був Диявол, котрого він представляв між Филистіями. Коли папа, голова Римо-Католицької Гієрархії, засідає на престолі Римськім щоби приймати хвалення, то він надіває мітру подібну яку мав риба-бог Дагон. Ось так папа показує сим символом якого бога він представляє вдійсности. Тут наводимо історичний факт яко попертя сього.

"Як папа носить ключ Януса, так він і надіває мітру Дагона. Розкупи Ниневії доказали се поза всякій сумнів. Папська мітра є цілковито відріжнена від мітри Арона і Жидівського первосвященника. Та мітра була подібна до намітки. Два-рогова мітра, яку папа надіває, коли він засідає на престолі в Римі і отримує похвали від кардиналів, є та сама мітра яку мав Дагон, риба-бог Филистіїв і Вавилонців. . . . Роззявлена паща риби на голові чоловіка в Ниневії не омильно указує на роги папської мітри в Римі."— *Два Вавилони* Гіслопа, стр. 215.

Нема сумніву, що Дагон видимий бог старинних Филистіїв представляв Римо-Католицьку Гієрархію, котрої папа є головою. Св. Письмо як і історичні докази вповні згаджаються на сій точці. Подібну мітру яку надівав риба-бог Дагон, і папа, надівають також і инші епископи Римо-Католицької Гієрархії. Се дальше попирає заключення, що Филистії представляли Римо-Католицьку Гієрархію. Очевидно Господь тепер відкриває люблячим Його сі правди, щоби вони могли мати властиве видіння о Римо-Католицькій Гієрархії і знати напевно яка судьба чекає ворогів, що тепер зневажають імя Єгови і переслідують Його помазанників.

ВЛАДІННЯ

Филистії панували над Ізраїлем тому, що Ізраїльтяни не були вірні до їх угоди. (Суддів 13: 1; 14: 1, 4) Були деякі виїмки між Ізраїльтянами, такі як Гедеон, Самсон і инші мужі, котрі були вірні й правдиві Богу Єгові. З огляду на факт що майже усі визнані "Християни" протя-

гом минувших 1,800 літ були невірні Богу, Римо-Католицька Гієрархія панувала над "Християнством" в справах рілігійних, політичних і торговельних. Римо-Католицька Гієрархія каже, що вона має право і власть контролювати і володіти світом, і уживає тієї власти майже над усім "Християнством". Вірні між Ізрайльтянами, такі як Гедеон, Самсон, Самуїл, і Давид, представляли помазанників і вірних послідувателів Ісуса Христа тепер на землі, котрі не хотять поклонитися розказам або правам новочасних Филистіїв.

Через століття Римо-католицька організація привлащувала собі божественне право володіти народами землі, і упиралася на таких фальшивих засадах і старалась контролювати політичними справами всіх народів землі. Тимчасова сила зачала зростати в шестім століттю, і вона росла і уживала тієї сили через тисячу років. Римо-католицька організація фальшиво каже, що тисячу років її "успішного царювання" — се тисяч років згаданих в Одкриттю в двацятій голові, коли Христос і Його святі царювали, і що той період часу від 1800 року до тепер, се "короткий час" згаданий в тій самій голові Одкриття. Розуміється таке приписування є фальшиве. Той "короткий час" закінчиться із знищенням Диявола і його агентів. Кінець і знищення Римо-Католицької Гієрархії уже прийшов.

Через многі століття Гієрархія, ділаючи через свою урядову голову папу, приписувала собі право коронувати і скидати царів і загально розказувати правительствам землі. Инакше сказати, Римо-Католицька Гієрархія старається бути абсолютним диктатором без ніякого взгляд-

нення на права людські. Сьогодня у кождім народі де лиш диктатор істнує і володіє, то Гієрархія є позаді такого диктатора і вдійсности дає розкази такому правительстві.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ

Филистії гнобили і переслідували Ізрайльтянів, котрі були Божими вибраними людьми. За днів Самсона, Ілії і Самуїла Филистії старалися забрати всю "молоком і медом" текучу землю в Палистині. Так і через століття Римо-Католицька організація старалась загарбати всі богацтва і роскоші землі. Се можна завважати із сього, що цони вибрали найкращі місця на землі для своїх урядових будинків. Филистії гнобили Ізраїльтянів через многі роки. Вони увязнили Самсона і вибрали йому очі. Вони воювали проти Ізрайльтянів від часу до часу і старалися знищити Давида, коли він був помазаний на царя Ізраїльского. Так і організація Римо-Католицької Гієрархії всякого часу гнобила і переслідувала послідувателів Ісуса Христа, а тепер вона звернула свої переслідування на свідків Єгови. На сторінках історії, що покриває около 1,500 років період, є записані многі найгіршого рода злочини які поповнила Римо-Католицька Гієрархія, і котрі то учинки і злочини не мають паралелю в жадній організації на землі. Тут згадуємо лише о кількох страшних злочинах, які поповнила Гієрархія і її агенти, і ціль наведення їх тут є лише та, щоби показати, що Гієрархія є позатипічними Филистіями, і яке споріднення Гієрархія має до свідків Єгови.

Филистії збогатили себе через наложення данини і инші тягарі на Ізраїльтянів. Через многі століття Римо-Католицька Гієрархія збогачувала себе через наложення страшенних тягарів на людей "Християнства". Через многі роки ся організація занималася збиранням грошевої данини від зведених людей католицької орґанізації. Накриті женські аґенти, загорнені як чорні хижі птиці, одвідують регулярно многі фабрики і бюра в день виплати і збирають гроші від боязких та забобонних людей, котрі то гроші робітники так вельми потребують для підтримання себе і своєї родини. Ось так через практикования обмани і підступу міліони долярів витягають із кишенів людей, а головно від бідних, і сі гроші уживають до збогачення Гієрархії і задоволення лукавих і самолюбних людей.

Вони збирають данину від живих, чиї приятелі померли, і то на сій підставі, що священник католицької орґанізації може молитися за померших і сим чином помочи їм. Ось так вони гноблять і обманюють забобонних та боязких людей. Св. Письмо, безвиїмково научає, що хто вмер той вже не жие, але є мертвим, несвідомим і "нічогісенько незнає"; що ніхто з мертвих не знаходиться в чистилищі ані в муках; і се, що люди можуть молитися за померших і дати їм яку будь поміч, — се цілковитий фальш і обман і є великим тягарем і гнобленням простодушних людей. Через многі роки вони збирали данину від людей "Християнства" і посилали до Ватикану в Римі і наповняли скрині Римо-Католицької Гієрархії, і сим чином гнобили й шкодили людям. В самім Мексику через многі роки Гіє-

рархія витягала із кишенів простих людей річно тринадцять міліонів долярів, котрі то гроші були вислані до скарбника Гієрархії в Римі. Се сталося в Мексику де агент католицької організації присилував тамошних родимців збудувати в однім маленькім місточку много так званих "церковних будинків" і там установив священників Гієрархії, щоби вони збирали від бідних родимців майже ввесь їх заріботок. Як старинні Филистії старалися загарбати всякі богацтва Ізраїльтянів, так і новочасні Филистії стараються дістати контролю над усіма богацтвами світа так званого "Християнства".

ІНКВІЗИЦІЯ

Послідувателі Ісуса Христа були переслідувані поганським Римом. Але те переслідування навіть не можна порівнати із злобним переслідуванням Римо-Католицької Гієрархії або инакше названо "Поганським Римом". Римо-Католицька Гієрархія постановила систему демонського переслідування подібного чого ніколи не було в історії. Того переслідування не мож порівнати з нічим що діялось перед і опісля. Самолюбні люди ширили і научали науки, походячі від Дияволa, що цілком вито противилися правді яку научав Ісус Христос і пророки Єгови, а однак сі фальшиві науки були накинені людям. Римо-Католицька організація, приписуючи собі одиноке право рішати що люди мають чути і вірувати, захозали Біблію від простих людей і змусили їх слухати і вірувати в фальшиві науки які опералися на забобонах і страсі, і походили від людей.

Ся лукава орґанізація спонукала міліони людей призивати імя Христа, але в той самий час віруватн і йти за наукою людською. Тим то Бог записав у своїм Слові: "І сказав Господь: Позаяк сей нарід устами тілько близиться до мене, і язиком тілько мене шанує, серце ж його далеко відстоїть від мене, а страх їх передо мною походить із науки і заповідей людських, тим і я з людьми такими незвичайне дивне диво-чудо витворю, так що мудрість у премудрих їх зникне, й розуму в їх розумних не стане." — Ісаії 29: 13, 14.

Єсли хтось осмілився виразити свою думку проти науки духовенства Римо-католицької орґанізації, так він зараз був оскаржений за єресь. З початку одинайцятого століття многі люди були оскаржені за єресь за те, що вони одважилися виразити свою думку проти Римо-Католицької орґанізації, і за се були спалені або повішені.

Інквізиція була установлена в тій цілі, щоби віднайти і покарати всіх людей, що в який-будь спосіб противилися вірі Римо-Католиків. Десь у тринайцятім століттю інквізиція була в повнім гоні. Папи назначували аґентів котрі їздили від місця до місця і вишпіговували людей. Прибувши на якусь околицю, такий аґент накликував людей сповідатися чи вони були єретиками або видавати тих, котрих вони вважали за єретиків, і таким чином многі були арештовані й переслідувані. Епископи взяли на себе відвічальність постаратись о вязниці карання. Уживано жорстоких тортур, щоби змусити людей признатись до єресі. Уживано всякого рода демонських знарядів в такім тортурованню Слідуючі були

деякі средства уживані до мучення: Ноги такої жертви були палені на червоно-розпаленим желізом; його змушувано вступати в желізний чобіт налитий повно горячим оливом; тіло такої жертви клали під машину і зрушували його устави із місця; инших клали під машину з ножами і рубали помало сю жертву на кавалки. Єсли якийсь правник осмілився обороняти в суді оскарженого за єресь, тоді і він самий був винутий за єресь, і так ті жертви оставали без ніякої оборони або помочи. Така інквізиція відбувалась зі злобою і енергією: в Італії, Еспанії, в Балтийських державах, Ірляндії, Англії, Німеччині, Мексику, Кюба, і майже у всіх краях знаних як "Християнскі".

Інквізиція провадилася задля двох причин, а іменно, щоби здушити свободу мови і знищити книжки. Очевидна ціль такого переслідування і нищення книжок була і тепер є, щоби тримати людей в несвідомості і заховати перед ними ошуства Римо-Католицької орґанізації. Історик каже: "Всі книжки мали перейти через руки епископів в тій цілі, щоби викинути все, що було проти Римо-Католицької орґанізації. Отже та орґанізація не позволяла оголошувати щось, що могло "потрясти її релігійним почуттям, і тому вона ще і нині підносить той самий крик. Проводарі інквізиції поповняли всякого рода злочини. Звичайні люди всегда тремтілі в страсі. Многі із них були змушені видати своїх сусідів і спричинити їм смерть, надіючись сим спасти себе від гніву інквізиції й Гієрархії. Тоді не можливо було для людей дістати знання про Єгову і Його ласкаву провізію для роду людського,

бо новочасні Филистії, католицька Ієрархія, не допускала до них такого знання. Ніякі книжки, що поясняли св. Письмо, не були дозволені дістатись в руки людські. (Гл. *Британська Енциклопедія — "Інквізиція"*) Такі великі й ганебні злочини Ієрархії і її аґентів були стримані дещо в 1800 році, і опісля Ієрархія приняла більше прикрашену методу для поповнення злочинів. До нині ся лукава інституція дальше здушує видання книжок, які научають правди о Слові Божім, і спричинилась, що многі такі книжки були спалені. Се головно відноситься до книжок виданих через *Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур.* Звичайним людям, що були спонукані попирати Римо-католицьку організацію, священники заборонили читати такі книжки, що вияснювали правду Слова Божого. Всі організації які коли були на землі не спричинились тільки до гноблення людей і тримання їх в незнанню Божого Слова, як Римо-католицька організація. Отже та організація становить найгіршого ворога проти Бога і Його помазаних людей. Тепер вона мучить, переслідує й увязнює тих, що проповідують правду, і се вона робить з ненависти.

Филистії були "чарівниками". (Ісаії 2:6) Се значить, що вони отримували диявольску релігію. Рівнож Римо-католицька система складається із чарівників. Слідуюче пророцтво головно відноситься до них: "Повна земля [її позиція між людьми] ідолів; вони ж і припадають лицем перед ділом рук своїх, перед тим, що пальці їх зробили [щоби мати прихід, вони спонукували людей купувати їх образи і поклонятись

им]: і похилився чоловік простий, і понизився муж значний." — Ісаії 2: 8, 9.

В католицькій організації найпідлійший чоловік покланяється перед католицьким достойником, як се Господь предсказав. Навіть сьогодня Римо-Католицька Гієрархія виставляє в театрах рухомі образки, показуючи Римо-Католицького священника, що він виконує якісь безумні церемонії і благословить автомобілі і сим показує що він може запобічи нещасним випадкам для тих, що їдуть у них, і то без огляду як за злий керманич може бути. Сим чином Гієрархія ошуством отримує гроші, граючи на простодушности боязких і забобонних людей. Повисші факти становлять кілька із лукавих злочинів Гієрархії. Ось така товпа признає себе за божественного наслідника апостола Петра. Коли люди пізнають правду, то вони напевно відділяться цілковито від сих гіпокритів.

ПОЛІТИКА

Филистії були в політичнім союзі, який провадив війну задля єдиної цілі, щоби контролювати і володіти людьми. Так і Римо-католицька організація, новочасні Филистії, підчас коли вони оперують фальшиво під імям Христа, то вона знаходиться в союзі самолюбних людей котрі є з'організовані чисто для політичної і фінансової і иншої самолюбної цілі. Політичні агенти Римо-Католицької Гієрархії оперують в кождім народі землі. Та лукава організація панує над політичними урядами всіх народів "Християнства". До тепер Гієрархія знайшла трудність дістати контролю над Сполученими Державами,

але в теперішнім часі вона робить більший поступ в сім напрямі. Инакше сказати, Американська Республика, котра малаб бути вільним народом, тепер майже знаходиться під панованим чужинецької сили, а тією чужинецькою силою є новочасні Филистії, котрі мають своє головне бюро діяльности у Ватикані, в Римі. Тепер завважте деякі історичні факти подані тут:

У сімнайцятім століттю Римо-католицька орґанізація дістала ґрунт на американскім континенті через заснованя провинції Меріленд при помочи родини Лорда Балтемора. Сьогодня вона є найсильнійшою політичною орґанізацією в Америці. *Її Урядова Дирекція з 1935* року, книжка, що обнимає більше чим тисячу сторін, котра є розміром десять цалів довга пів цаля груба і сім цалів широка, є наповнена лише лістою урядників Гієрархії і її аґентів. Захланна амбіція тієї орґанізації є дістати цілковиту контролю над Сполученими Державами. На 26. вересня 1900 року, федерація всіх католицьких товариств в Америці була сотворена, "для єдиної цілі щоби вплинути на законодавче тіло і дістати те, що католики вважають за їх права" в Америці.

"На річнім зборі молодих католицьких людей Народного Союзу в Бруклині 26. вересня, ухвалено резолюцію, щоби сформувати велику федерацію усіх товариств Римо-католицької церкви для політичної цілі. Минувшої весни епископ Мкфал з Трентон, Н. Дж., сказав до Старинного Чину в Гіберії, що Римо-католики в Америці були безумними, що вони не з'орґанізувалися в одно сильне тіло і не дали почути

своєї сили в політиці сього краю. Тут є два міліони Римо-католицьких голосів, і єслиби вони злучилися для політичного діла, то вони можуть зробити сей край Римо-католицьким народом.

Вклад сієї федерації тепер входять слідуючі товариства: "Рицарі Колюмба, Рицарі Святого Йоана, Католицький Доброчинний Легіон, Старинний Чин Гібернів, Ірлянсько-Католицький Запомоговий Союз, Ірлянсько-Американське Товариство, Німецько-Американське Товариство, Католицькі-Рицарі Америки, Союз Католиків Цілковитого Повздержання; . . . Окрім Америки, сих організаціїв є ще инші менше значні.

"Ся федерація створена для цілковитої цілі, щоби вплинути на законодавче тіло і дістати, що католики вважають за їх права.

"Конвенція, котра відбулась в Парковім Театрі, Бруклині, була найбільшим зібранням в історії Молодого Народного Союзу, і до котрої промовляли урядові священники і свідські люди зі всіх частей краю. . . . Та конвенція одноголосно признала плян федерації і назначила комітет до виконання його. Сим чином десятки тисячі людей католицької віри будуть приведені під одну народну голову, і се могуче тіло людей буде мати сильний вплив на народне законодавче тіло." — Бруклінський *Ігл.*

"Діставши в посідання місто, Романісти тепер простягають свою руку, щоби дістати контролю над народними справами. 'Ми мусимо зробити Америку католицькою', сказав Архиепископ Ірленд на сто-роковим ювилею установлення Римо-Католицької Гієрархії в Сполучених Держа-

вах, котра відбулась в Балтіморі, 10. падолиста, 1889 року. 'Ми мусимо зробити Америку католицькою. Єсли ми любимо нашу церкву, то вистарчить згадати роботу і наш клич буде, Бог хоче сього, і наші серця будуть рватись із хрестоносним ентузіязмом.' . . . 'Чому ми малиб боятись або вагатися?' — він дальше продовжав із яскравою енергією і гордою хвальбою. 'Нас є десятки міліонів — сильна армія, єслиби ту силу вишколити і їх талант ужити в діло. Католики в Америці є льояльні їх церкві й посвячені її проводарям. Історія їх праці і побіди в минувшім століттю, показує, що вони є здібні у пришлім століттю, коли вони свідомі їх сили і находяться цілковито в організації Гієрархії.' — *Навернувшися Католик* Ню Йорку.

Народний Католицький Реджістер каже: "Се є Божий плян, щоби Святий Отець з Риму був тимчасовим духовим головою його царства на землі." Як старинні Филистії, так і Гієрархія одважно приписує собі становисько або позицію "Юдеї", котре то місце властиво належить до тих, що направду покланяються Богу і Ісусу Христу. Президент Сполучених Держав в 1916 році, зробив Толмота, Римо-католицького Рицара Колюмбів, своїм особистим писаром, про що *Народний Католицький Реджістер* каже: "Зараз по президенті, . . Толмотій . . . уживає найбільшої політичної сили чим який инший чоловік в Америці." Се було за урядования президента Вилсона і Толмота, що свідки Єгови були засуджені на вісімдесять років вязниці за розказування правди, і за се є відвічальні аґенти Гієрархії.

Френьклін Д. Рузевельт був вибраний на пре-

зидента в 1932 році. Його виборчий представитель, а тепер його головний урядник кабінету, є Римо-католик, що більше інтересується Ієрархією чим людьми Америки. В політичній організації Рузевельта знаходиться більше католиків, чим якого иншого релігійного визнання. У квітню, 1933 року, папа установив так званий "святий рік", котрий отримав признання від президента Сполучених Держав і його урядової родини. Римо-Католицька організація через минувших кілька років виступила проти свідків Єгови і лукаво зневажає і чернить їх, стараючись перешкодити їм уживати радія і не допустити людей чути правду. Два і пів міліони американських жителів підписали петицію до правительства домагаючись, щоби правительство взяло кроки проти сього невластивого перешкодження людям слухати вість о правді. Але уряд Рузевельта відмовився се чинити. Переслідування свідків Єгови через Ієрархію збільшається, і многі невинні чоловіки й жінки є увязнені за се, що вони несуть свідоцтво із Божого Слова.

На 5. березня, 1934 року, Ню Йорське *Сонце* помістило статю із Риму повідомляючи, що між президентом Рузевельтом а Ватиканом прийшло до виразного порозуміння, так що дипльоматичні відношення будуть установлені між Сполученими Державами а Ватиканом, як скоро лише умисли людей в Америці можна буде наклонити до сього.' Иншими словами сказати, президент Сполучених Держав згодився поперати Римо-Католицьку Ієрархію, чужинецьку власть, і отверто се зробити так скоро, як люди стануть досить засліплені щоби припустити до сього. Тоді

Гієрархія виступила походом, щоби наклонити американських людей до сієї точки. На 17. березня, 1935 року, зроблено мобілізацію зі всіх католицьких товариств в Америці, представляючи кожду державу в Сполуці і оголосили свій замір научити американських людей піддатися політичним і дипльоматичним відношенням між Ватиканом а Сполученими Державами, себто, приняти політичних послів Ватикану в американську політичну раду в Вашінґтоні. Ся чужинецька власть, Римо-Католицька Гієрархія, вже отримує у Вашінґтоні "апостольского делєґата". Про се так говорить *Урядовий Католицький Директор із 1935 р.* "Апостольским делєґатом до Сполучених Держав є Амлето Ґівовані Сіцоґнані, уроджений в Італії 24. лютого, 1883 р., . . . назначений на апостольского делєґата до Сполучених Держав і Тітулар Архиепископ Лаодокії, 17. березня, 1933". Се сталося по тім, як Рузевелт став президентом.

За порадою Римо-Католицької Гієрархії свідки Єгови є тепер жорстоко переслідувані у всіх частях "Християнства" а головно в Австрії, Німеччині, Естонії, Квебеку і Новій Джерсії. У повисше згаданих чужинецьких краях книжки Товариства Вартової Башти, тому що вони пояснюють Біблію, були злапані й знищені, і многі свідки Єгови, правдиві послідувателі Ісуса Христа, є оскаржені о "бунтівничий заговір" і кинуті у вязницю за се, що вони посідали або розносили ті книжки. Всі такі злобні переслідування вірних свідків Єгови виконуються тими, що називають себе "наслідниками апостола Петра і урядовими представителями Бога і Христа на

землі.' Що за страшне гіпокрицтво! Новочасні Филистії переслідують свідків Єгови "з пімсти" і з "ненависного серця" і "злоби", точно так як старинні Филистії ділали проти Божих вибраних людей в Палестині. — Езекиїла 25: 15.

"УМОВИНИ З ПЕКЛОМ"

Хотяй Римо-Католицька Гієрархія, спонукала міліони людей вірувати, що вона представляє Бога і Христа на землі, однак та лукава орґанізація поступає як раз противно Слові Божому. Пророк Єгови остерігав людей про день Армаґедону і яке велике знищення Господь допустить на лукавих в тім часі. Гієрархія, із прибраним лицем і словами, кричить на людей і каже, що ті пророцтва про Армаґедон є неправдиві, а головно відносно католицької орґанізації. Напримір *Католицький Журнал Фріман* із травня 1935 р., виданий в Сидні, Австралії, каже про сих пророків і свідків Єгови: "Головна точка їх вістки є, що всі політичні й екклезіястичні орґанізації є під контролею Сатани, а католицькі то іще більше під дияволським пальцем чим протестанти; що Бог вскорі поразить католиків і протестантів; щоби утечи від остаточного знищення, то люди мусять статися свідками Єгови. . . . Я заледви чи можу винувати людей, если вони вибирають радше остаточне знищення. Однак, нема потребн вибирати ні одного ані другого. Вдійсности цілковите знищення є неможливе."

Пророцтва Ісаії, Еремії, Езекиїла і Амоса відносно Филистіїв були написані довго потім, як старинні Филистії, як нарід, були знищені, що є безперечним доказом, що сі пророцтва відно-

сяться до людей, котрих старинні Филистії представляли. Аж надто великі докази показують, що Римо-Католицька Гієрархія точно пасує образові, що був зроблений через старинних Филистіїв; або инакше сказати, Гієрархія становить новочасних Филистіїв. Вдаючи, що вона ніби вийшла зі світа і стала коло Господа, і що вона посвятилась Богу і Ісусу Христу, сим вона прибирає фальшиву позицію або місце послідувателів Ісуса Христа, котрі від тепер символічно знаходяться в "землі Юдиній".

Після Божого закона обрізання символічно представляло повне посвячення і віддання Богу. Св. Письмо часто опрокидає виразом негодування про Филистіїв як "необрізаних". (Гл. Суддів 14: 3; 15: 18; 1 Самуїла 14: 6; 17: 26; 2 Самуїла 1: 20) Се є доказ, що Филистії представляли клясу людей або організацію засуджену на зневагу. Дальше Филистії представляли клясу назначену на зневагу в сім, що Бог поразив Филистіїв хоробою з чираків, що в новочасній мові значить гемороїди, або так сказати, чираки на задний части. "Тільки ж, як перенесено його, рука Господня налягла на город страшно й ударила осадників міських, малого й великого, і понаростали на них гузи." — 1 Самуїла 5: 9.

Необрізані Филистії бажали тримати Ізраїльтянів в піддантві задля грошевої користи. Новочасні необрізані Филистії, Римо-католицька організація, бажає знищити Божих людей і отримати всіх инших людей поневоленими щоби жати грошеву користь.

Приписання папи, що він є наслідником апостола Петра, є так фальшиве, як самий Диявол.

Ісус каже: "Царство моє не од світа сього." Римо-Католицька Гієрархія каже, "Ми маємо право управляти і контролювати світом." Ісус сказав, що Сатана є володарем або невидимим князем сього світа, і се показує, що Римо-Католицька Гієрархія є агентом Сатани. (Йоана 12: 31; 2 Коринтян 4: 4) Римо-Католицька Гієрархія не лише є приятелем Сатани, але цілковито сталась частю його, і для сієї єдиної причини ся лукава орґанізація неможе представляти Бога, але в суті річи є ворогом Бога. Слова апостола Якова особливо відносяться до тієї лукавої орґанізації: "Перелюбники й перелюбниці? Хиба не знаєте, що любов світа сього — вражда проти Бога? Оте ж, хто хоче бути приятелем світу, той стається ворогом Бога." (Якова 4: 4) 'Перелюбство', ужите в сім тексті, значить неправильне зношення між церквою а державою, через людей тієї орґанізації, що називають себе представителями Бога і в той самий час співтоваришать і становлять часть лукавого політичного світа. Що Римо-Католицька Гієрархія становить новочасних Филистіїв, і є головним ворогом Бога і царства, то про се нема найменьшого сумніву, та Бог обіцяв, що рукою позатипічного Давида Ісуса Христа, він спасе своїх людей із рук сих ворогів. (Самуїла 3: 18) Яка ж тоді доля або кінець чекає новочасних Филистіїв? Се питання є найбільшої ваги для всіх люблящих Єгову.

Єгова дозволив Филистіям остатись в землі Юдиній на випробування Ізрайльтянів. Отже Єгова ужив Филистіїв зробити прообраз на більшу пробу, яка мала прийти на Його вибраних людей, і оправдати Його імя. Так Бог поз-

волив Сатані дальше остатись на землі по засудженню його на смерть, щоби свідоцтво було дане про ім'я Єгови на землі, і щоби Єгова у своїм часі міг обявити свою найвисшу силу на оправдання свого імя. (2 Моїсея 9:16) Для тієї самої причини Єгова дозволив новочасним Филистіям, Римо-Католицькій організації, так званою "Християнською", взяти місце, котре властиво належало до посвячених Йому, і позволив тій безбожній організації переслідувати Його людей, щоби Його помазанники і посвячені могли доказати невинність до Нього, і в той самий час давати свідоцтво про Боже імя.

В сих останних днях небезпеки Єгова зробив всякі потрібні застереження для потіхи своїх людей і зміцнення їх надії, і від часу до часу Він відкриває свої пророцтва для них для сієї самої цілі. Єгова і Ісус Христос є учителями тих, що посвятилися Йому і Його царству, і ті посвячені не потребують учитися від чоловіка. (Ісаії 30:20) До своїх вірних свідків Єгова дав свою обітницю: "І буде так, що перш, ніж вони до мене покликнуть, я озвуся; вони ще промовляти муть, а я вже вислухаю." (Ісаії 65:24) Єгова, будучи вірний до своєї обітниці, тепер показує своїм людям, що те пророцтво відносно Филистіїв значить. В сій годині великої недолі коли ворог жорстоко переслідує Божих людей на землі, се є великою потіхою мати поучення від Єгови відносно того, чому Він позволяє на таке переслідування і який буде остаточний наслідок. Досліджуючи і розважаючи над сими пророцтвами відносно Филистіїв, як старинних так і новочасних, Божі вірні люди отримують велику потіху

й привилей як і відвічальність нести вість потіхи иншим, що бажають бути потішені. (2 Коринтян 1: 3-5) Як здається, то певним є, що міліони людей доброї волі тепер знаходяться під Римо-Католицькою Ієрархією, як і в инших організаціях, котрих очі мусять бути отворені, і що сі стануть частю "великої громади" названою "Йонадабами". — Одкриття 7: 9-17.

Єгова ясно зазначив, що він віднайде всіх своїх ворогів і відплатиться по справедливості їм за всі поповнені лукавства ними: "Рука твоя знайде всіх ворогів твоїх, твоя правиця дістане всіх ненавидячих тебе. Зробиш з них піч огнянную в час твого явлення; Господь обгорне їх гнівом своїм і огонь пожере їх. Ти знищиш плід їх на землі, і рід їх з між дітей людських. Вони бо задумали лихо проти тебе, лукаву раду врадили, — та не здоліли нічого." — Псальма 21: 8-11.

Докази подані тут безперечно твердять, що Римо-Каголицька Ієрархія є головним ворогом на землі Бога й Його помазаних людей, і що старинні Филистії і їх відношення до Ізрайльтян представляли сю річ. У пророцтві про змову, щоби відтяти людей Його не бути народом, Господь особливо згадує про Филистіїв, що вони були у тій змові. (Псальма 83: 7) В Ісаії 28: 21 написано: "Бо встане Господь так, як на горі Ієразимі, розгніваєсь, як на долині Габаонській, щоб зробити діло своє, діло незвичайне, та й довершить своє діло, своє діло дивовижне." Контексти ясно показують, що сповнення сього пророцтва возьме місце по тім, як Ісус Христос

засяде на престолі й прийде до храму Єгови чинити суд

Римо-Католицька Ієрархія, і всі инші релігіоністи, котрі тепер добровільно стають по сторони тієї лукавої орґанізації а проти Божих помазанників, — се ті, що кажуть що вони зробили умовини зі смертю і з пеклом в тій цілі, щоби ворота пекольні не подужали тієї орґанізації. Се—та політично-релігійна інституція, що каже що нема такої річи як смерть, але що всі люди по смерти йдуть або до чистилища або на муки. Дальше те Римо-католицьке заведення вважає себе за божественну інституцію і що католики не підлягають присудам які Єгова висказав проти лукавих. Такі твердження, розуміється, є фальшиві. Ісус ужив отсі слова: "Ворота пекольні не подужають її." (Маттея 16: 18) Римо-Католицька Ієрархія вхопилася сих слів і мильно пристусовує їх у своїм змаганню доказати, що католицька інституція буде істнувати вічно. Та повисші наведені слова Ісуса не можливо так пояснювати, і ясним є, що католицьке вияснення сих слів є цілковито фальшиве і немає ніякої основи в правді. Як уже було вияснено у пятій голові, значіння повисших слів Ісуса є таке: Що самий Ісус Христос, а не апостол Петро, є тією Скалою, і що церква Божа, котрої Христос є Голова, — се та церква про котру Христос говорив, а не про католицьку церкву.

Коли людям говориться, що Єгова замірив зничити орґанізацію Сатани, видиму як і невидиму, то Римо-Католицька Ієрархія каже: "Сі писання не відносяться до нас, бо ми зробили умову зі смертю, і рядню із пеклом. Пекло не

може перемогти нас." Тепер, напідставі сих фактів, котрих неможна заперечити, ми можемо бачити чому Єгова велів свому пророкові написати до новочасних Филистіїв, Римо-Католицької Гієрархії, котра є під контролею і панованням гордих людей, слідуючі слова пророцтва: "Слухайте ж Слова Господнього, ви зневажники, що правите народом сим у Ерусалимі ['Християнством']: Позаяк ви говорите: Ми з смертю зробили умову, рядню вчинили ми з пеклом: коли побиваючий бич переходити ме, — він нас недосягне, бо ми втечище певне маєм у лжі, і в омані притулок надії." (Ісаії 28: 14, 15) Сим чином Господь заявляє, що новочасні Филистії є потомками Сатани. Пятнацятий верш повисшого пророцтва як раз зазначує те, що Римо-Католицька Гієрархія приписує собі. Прибіжище або місце сховку цілої Римо-католицької видумки є, як се Бог зазначив, велика купа брехнів. Бог Єгова постановив знищити те прибіжище лжи, і єсли так, то коли?

Єгова через свого пророка відповідає на те питання зараз у другім верші: "За се так говорить Господь Бог: Ось я закладаю основу камінь на Сионі, — камінь певний, угольний, великоцінний, та кріпко заложений; хто в його ввірує, той не застидаєсь." (Ісаії 28: 16) Слова сього вершика є звернені до Його вірних помазанників, котрі цілковито вповають і служать Єгові. Їм сказано, що єсли вони посвятилися Богу, то вони не потребують спішитися, ані зворушуватися ані перебігати Господа, але чекати на Господа, і Він у своїм часі буде ділати, а се возьме місце по заложенню Каменя в Сионі, дорогоцін-

ного Угольного Каменя, Певну Основу, або так сказати, Ісуса Христа як укоронованого Царя, і тоді Він виступить виразно і недвозначно противложників. В 1918 році Єгова заложив свій Угольний Камінь і Основний Камінь, Ісуса Христа, у своїй царській організації. В той час Він відбудував Сиона, і поставив на переді свого дорогоцінного Каменя, Ісуса Христа, свого Укоронованого Царя, і той самий великий і дорогоцінний Камінь, Цар, стався каменем спотикання для всіх лицемірів і релігіоністів. (Ісаї 8: 14, 15) Найвизначнійшими між тими лицемірами, що вдають за слуг Бога Єгови, а вдійсности служать Дияволові, є Римо-Католицька Гієрархія. Заложення сього Угольного Каменя зазначує час коли Господь зачне брати перелік від тієї лукавої інституції.

Єгова предсказав, що ся лицемірна релігійна організація відкине Христа як царя, і що се відкинення буде головно зазначене в часі заложення Каменя в Сіоні. "Камінь, котрого відкинули будівничі, угольним каменем стався." (Псальма 118: 22, 23) Ісус навів сю псальму і пристосував її до лицемірів. (Маттея 21: 42) Сповнення сього пророцтва бере місце в день Єгови, день котрий сотворив Єгова, з початком котрого Він посадив на престолі свого Царя, т. є, в 1914 році і післав його до храму чинити суд. Безперечний доказ є, що Римо-Католицька Гієрархія відкинула Христа Царя світа. Хотяй вона признає себе за представителя Бога і Христа на землі, то коли Ісус Христос Цар прийшов до храму, Римо-Католицька Гієрархія не лише не приняла Його як Царя, але дальше уперто твердить, що

вона має право володіти народами землі. Єгова післав своїх свідків повідомити народи, що Він — Бог, що Христос — Цар, і що Його Царство прийшло; та Римо-Католицька Ієрархія сильно противиться сій вістці й посланцям, і спонукує політичних володарів світа прилучитись до неї до переслідування посланців Єгови. Вони увійшли в заговір знищити всіх тих, що стали за Єгову і Його Царя, і сим чином перешкаджають помазанникам Божим статися частю Його царства. (Псальма 2: 2, 3) "Вони бо радили раду однодушно, зробили змову проти тебе." — каже пророк: і дальше в тім самім пророцтві Господь згадує імя Филистіїв і їх співтоваришів і тих, що співтоваришили з ними, що вони є у змові поборювати царство під Ісусом Христом. (Псальма 83: 2-7) Римо-Католицька Ієрархія головно заперечує, що Христос буде володіти світом, але уперто твердить, що Римо-Католицька Ієрархія буде володіти; а се ще инша велика лож.

У пророцтві Ісаії Єгова виразно зазначує час на сповнення своїх присудів. Прихід Господа до храму чинити суд взяв місце в 1918 році, котрий то суд зачався від дому Божого, а опісля перейшов на инше заведення. (Малахії 3: 1-3; Маттея 24: 31-40) Твердження новочасних Филистіїв, як се зазначено в Ісаії 28: 15, що "ми втечище певне маєм у лжі, й в омані притулок надійний", Єгова відповідає сими словами: "І зроблю суд мірою, а справедливість — вагою, і, наче градом, спустошене буде втечеще лжи, й води затоплять місце вашого сховку." (Ісаії 28: 17) Підчас суду дому Божого Господь помазав вір-

них і дав їм імя Єгови, і вислав їх яко своїх свідків голосити день пімсти нашого Бога. (1 Петра 4: 17; Ісаії 43: 9-12; 61: 1, 2) Прийшов Божий час і правда про Нього і Його царство мусить бути голошена, і Його вість правди є неначе великий гряд, котрий роздирає заслону і нищить всякі прибіжища і місця сховку льжи, і цілковито відкриває те місце сховку, так що чесні люди можуть ясно бачити його. — Одкриття 16: 21; 2 Мойсея 9: 22-26.

Протягом минувших кількох років свідки Єгови, із ласки Господньої, виконували сю роботу під керовництвом і веліннім Господа. Єсли би сі свідки голосили сі річи лише тому, щоби зробити шкоду иншим, то се булоб проти волі Божої; але вони голосять сі божествен-

ні правди, тому що прийшов час коли Бог дасть людям нагоду пізнати що Він — єдиний правдивий Бог, що Христос — Цар, і що те Царство — єдина наді світа, і що се є марна надія сполягати на несовершенні люди або організації. Прийшов час коли Бог позволить людям пізнати, що Римо-Католицька Гієрархія є захована за великою горою брехнів. Щоби бути вірному Єгові, то Його свідки мусять голосити правду і відкривати сю лукаву Римо-Католицьку Гієрархію, новочасних Филистіїв. Коли сі правди так голосяться і беззаконні відкриваються, вони стають дуже гнівні, і Диявол і його головний маршалок Гог збирає Римо-Католицьку Гієрархію і її агентів по всій землі і висилає їх злобно виступати проти Бога і проти Його помазанників. — Езекиїла 38: 1-14.

Те пророцтво Єгови відноситься до новочасних Филистіїв, Римо-Католицької Гієрархії, а іменно: "І так ваші змовини з смертю розірвуться, і ваша радня не встоїть; і як прийде побиваючи бич, то й вас погубить." (Ісаії 28: 18) Се визначне заявлення Єгови є, що Римо-Католицька Гієрархія зробила умову зі смертю і поклом, котра то умова упаде, і що Він наведе на сю інституцію велику кару, яка відкриє її і знищить її і та інституція цілковито пропаде. Від того часу вість о Божій пімсті йде проти гіпокритичної організації і та вість вельми занепокоює її. Чому Римо-Католицька Гієрархія у кождім краю противиться вістці о царстві Єгови? Відповідь є, тому що та диявольська інституція непокоїться вісткою Божого Слова, яку голосять Його свідки і котра відкриває її місце сховку, котрим

є велика гора ложи. "На коли переходити стане, він захопить вас; а переходити ме кожного рана, в день і в ночі, та й сама вже чутка про його переймати ме страхом. Ложе вам буде надто коротке, щоб простягнутись, — укривало надто уске, щоб ним обгорнутись." (Ісаії 28: 19, 20) Ліжко яке Гієрахія зробила для себе і укривало з брехнів колись закривало її нікчемну роботу, але тепер, Господь каже, що воно цілковито невідповідне для сієї цілі. Утечище лжи тієї лукавої орґанізації буде цілковито затоплене. До тепер жадна опозиція до Римо-Католицької орґанізації не могла встояти. Тепер прийшов Божий час виступити проти неї, і жадна часть Римо-Католицької орґанізації, або новочасних Филистіїв не встоїть.

"ВСТАНЕ"

Робота свідків Єгови є лише голосити вість Божу. Дійсна робота буде виконана Єговою в своїм часі. Жадна людська інституція не може повалити Римо-Католицьку Гієрархію. Та Бог цілковито повалить її; і про що Він говорить: "Бо встане Господь так, як на горі Перазимі, розгніваєсь, як на долині Габаонській, щоб зробити діло своє, діло незвичайне, та й довершить своє діло, своє діло дивовижне." — Ісаії 28: 21.

Як ми можемо рішити, що се пророцтво відноситься до новочасних Филистіїв, Римо-Католицької Гієрархії? Той доказ безперечно показує, що Филистії пророчо представляли Римо-Католицьку орґанізацію. Те що взяло місце коло гори Перазими і Габаону, то після пророцт-

ва воно предсказує як раз те, що має статися, і про се Господь повідомляє своїх людей на перед, щоби вони дістали потіху і скріпили свою надію. Памятаймо, що се Господня робота і що Він зачне те й докінчить. Нинішне переслідування свідків Єгови через Римо-Католицьку Гієрархію з часом принеслоб цілковите знищення свідкам Єгови і їх роботі, єслиби Бог не вмішався в сю справу. Та Він дав Слово своє, що Він встане і доконає тієї річи. Підчас коли лукаве переслідування свідків Єгови поступає по цілій землі, вірні наберуть великої відваги з їх вирозуміння сього пророцтва Ісаії.

Те пророцтво Ісаії 28: 21 особливо відноситься до історії записаної Господом у 2 Самуїла 5: 17-25 і в 1 Паралипоменона 14: 8-17. Тут буде на місце в коротці віднестись до сієї історії.

Саул був царем Ізрайльським через якийсь час, але задля його невірности Бог осунув його з царства і помазав Давида на царя Ізрайльського. 'Дух Господень зійшов на Давда в той самий день, але дух Господень відійшов від Саула.' (1 Самуїла 16: 13, 14) Давид із своєї головної кватири в Геброні володів над полудневими поколіннями Юди і Венямина, і через кілька років не було війни між полудневими та північними поколіннями. Абенир котрий був гетьманом північних поколінь, зробив предложення щоби зєднати всі покоління Ізрайля під царя Давида, і тому написано є: "Увійшовши Абенир у переговори з громадськими мужами в Ізрайлі і говорив: Давно вже ви собі бажали Давида царем; чиніте ж се тепер, обітував бо Давидові Господь рукою раба мого визволю я люд мій Ізрай-

ля з рук Филистіїв, і всіх ворогів його." — 2 Самуїла 2: 17, 18.

Опісля Давид був поставлений царем над усім Ізраїлем і зачав установляти себе як цар в Єрусалимі. Розділення між поколіннями і війна між північними а полудневими поколіннями як раз була на руку Филистіям, і по смерти Саула Филистії дальше побираючи данину від поколінь на півночі.

Вони боялись Давида. Єдність всіх поколінь Ізраїля під Давидом, і те що він був царем над усіма ними, заалярмувало Филистіїв, і вони приготовлялись напасти на Давида: "Як довідалися ж Филистії про помазання царя Давида царем над Ізраїлем двинули всі Филистії, щоб одоліти Давида. Та сповіщено про се Давида, й він перейшов у твердиню." — 2 Самуїла 5: 17.

Пять царів, що володіли над Филистіями, вповні згодилися знищити Давида за те, що він був помазанником Божим, під котрим Ізраїль був зєднаний. Филистії знали пісню Ізраїльтян, котра була зложена і котру вони співали, 'Саул убив тисячі, а Давид десятки тисяч,' (1 Самуїла 18: 7) Вони боялися Давида і чулись безпечні лише тоді, єслиб він був знищений, і тому вони пішли проти нього. Давид є типом на улюбленого Помазанника Єгови, Ісуса Христа Царя, включаючи всіх помазанників храму або царського Божого дому, котрим є тепер свідки Єгови.

Коли Господь очистив храм Він привів усіх своїх людей в єдність під Ісуса Христа, Голову церкви і храму. (Ефесян 4: 13) Від того часу вірні помазані свідки Єгови голосили Його вість проти лукавих ворогів "Християнства", а голов-

но проти Римо-Католицької Ієрархії. Як колись старинні Филистії бажали дістати Давида, так тепер новочасні Филистії, Римо-Католицька Ієрархія і її союзники, стараються знищити Божого "захованого", помазаного останка на землі. — Псальма 83: 3.

Филистії зібрали цілу армію і пішли походом на Єрусалим, де вони сподівались знайти Давида і убити його. "Як прийшли ж Филистії й розложились по Рефаїм-долині." (2 Самуїла 5: 18) Долина Рефаїм здається лежала на полудень від Єрусалиму і на захід від Вефлиєму. Те імя значить 'місце великанів". Безсумніву Давид мав сторожів, і коли його повідомлено про рух Филистіїв, він зробив певні кроки. Він був надто мудрий датися злапати в Єрусалимі; отже він підтягнув свою маленьку армію і "перейшов у твердиню", котра була гористою частю краю на полудневий захід від Вефлиєму. Давид схоронився в тім самім місці, що й в попередних двох случаях, коли Саул старався убити його. (1 Самуїла 22: 24, 5; 24: 22) Давид тепер не утікав від Филистіїв, але ставив своїх людей в стратегічній позиції, так щоб йому зайти несподівано на ворога. Розуміється Филистії вельми перемагали числом Давидову армію, і той край в якім Давид мав переходити, щоб напасти на ворога, був дуже трудний. І так сцена була готова і зроблено пророчий образ відносно того, що впаде на новочасних Филистіїв, Римо-Католицьку Ієрархію.

"БААЛ-ПЕРАЗИМ"

Те місце де відбулась битва Давид назвав "Баал-Перазим". Слово *Перазим* значить "перело-

мання" або "виломання"; Баал відноситься до диявольської релігії. Се значить місце Господнього переломання проти поклонників Диявола, ворожбитів, Филистіїв, старинних і новочасних. Се Господне переломання було як вибух води, перериваючи свої береги і біжить неначе струя і нищить все в своїй дорозі. Те саме місце є згадане в Ісаії 28: 21 під назвою "гора Перазим"; і тому се пророцтво виразно назначує битву, указуючи на знищення Римо-Католицької Ієрархії. Нім Давид зачав свій наступ, він перше спитав Єгову що він мав робити: "Поспитав Давид Господа: Чи виступати мені проти Филистіїв? Чи подаси мені їх на поталу? І відказав Давидові Господь: Іди, я бо подам Филистіїв у руки тобі. (2 Самуїла 5: 19) Давид не хотів виступати проти ворога без розказу Господнього. Помазанники Єгови вповають на Нього цілим серцем, і мають запевнення, що Він буде кермувати їх стежками. (Приповісті 5: 6, 7) Більшим Давидом є Ісус Христос, головний чиновник Бога Єгови, включаючи і Його помазаних співтоваришів. Отже напад Давида на Филистіїв предсказував напад Єгови рукою Ісуса Христа проти ворогів, новочасних Филистіїв.

Давид напав на ворога ззаду, але аж тоді коли Господь запевнив його, що Він напевно дасть ворогів в руки Давида: "І двинув Давид під Баал-Перазим, а побивши їх там сказав: Господь порозносив моїх ворогів передо мною, як розтікається вода! Тим і прозвано те місце Баал-Перазим [долина розносу]. І полишали вони там свої боги, а Давид і люди його позбирали їх (і поналили)". — Самуїла 5: 20, 21.

Ось так Филистії були цілковито поражені. Той напад пояснюється в тексті наче випливом величезних вод які ринули і заляли все перед собою. Филистії були цілковито безпомічні відперти приплив величезної сили яку Єгова звернув на них. Їх поразка було так велике, що вони втікали, і лишаючи позад себе їх многі олюблені боввани, котрі представляли диявольську релігію, і котрі то бовв' и були знищені. Римська Гієрархія не лише має боввани при всіх своїх церемоніях, але вона широко оголошує їх на продаж задля користи. (Гл. оголошення в *Католицькім Директорі*, 1935 р.) Се правда, що в тій битві воював Давид, але се він робив в силі Господа, і вона бул' прообразом і представляла щось далеко більшої ваги, що має прийти за часу більшого Давида, Ісуса Христа. Опис тієї битви показує, руку Господню в нім, і се сильно поперають слова історії, коли Єгова каже: "Бо встане Господь так, як на горі Перазимі." — Ісаії 28: 21.

ГАБАОН

Між Давидом а Филистіями відбулась друга битва, як про се описується в другій книзі Самуїла. І знов старинні люди зібрались в те саме місце: "І знов прийшли Филистії та й розсипались на Рифаїм-поділлю." (2 Самуїла 5: 22) Безсумнівно Филистії мали думати, що Давид мав знов напасти їх в той самий спосіб як поперед, і що сей раз вони були готові на Давида. Хотяй писання не кажуть, що Давид сей раз перейшов до твердині, то однак можна припускати, що він там був і зачав напад із відтам: "Як же по-

спитав Давид Господа, чи виходити йому проти Филистіїв і чи віддасть їх йому в руки, відказав він: Не йди на зустріч їм, а зайди їх ззаду, й нападеш їх від сторони грушевих дерев." — 2 Самуїла 5: 23.

Слова "зайдеш їх ззаду" малиб значити, що Давидові дано розказ, щоби він виступив з своєю армією проти ворога з боку як і ззаду. Се здається є перша згадка про воєнний напад з боку. Тут знову Филистії недописали, що показує руку Господню в сій справі. Він велів Давидові зробити напад із певної точки показуючи через "морвове дерево". Що представляло те "морвове дерево" не є ясно. Біблійні товмачі поясняють се слово в сей спосіб: "Плакати; плачуче дерево". Воно можливо представляло ту точку від котрої прийде нещастя на ворога і спричинить їх плакати. Давид, поставивши свою армію в позиції, мусів чекати на знак від Господа. Се доказує, що Давид був там по приказу Єгови і те, що він зробив пророчо представляло більші річи, що мали прийти під Ісусом Христом. Се одиноке місце у св. Письмі де згадується про "морвове дерево", і тому воно головно відноситься до Филистіїв старинних і новочасних.

Давид чекав на розкази від Єгови, і Єгова сказав йому як він міг знати, що прийшов для нього час 'рушати', т. є, бути чуйним і тоді рушити до атаку: "І як почуєш такий шелест, наче хто йде по вершках дерев, тоді нападай, бо ж Господь вирушив по перед тебе, щоб побити військо Филистійське." — 2 Самуїла 5: 24.

"Шелест по вершках дерев" здається був не лише знаком для Давида рушати, але се ясно

показувало, що невидимі сили Єгови, святі ангели, були учасниками і нападали на ворогів. Се ясно представляло, що коли Ісус Христос, більший Давид, піде війною проти ворогів, представлених через Филистіїв, тоді Його армія в небі буде брати участь в битві. (Одкриття 19: 14) Та битва взяла місце, і принесла велике нещастя для Филистіїв. "І вчинив Давид, як повелів йому Господь, та й повбивав Филистії від Габаа аж до Газеру." — 2 Самуїла 5: 25.

Нема причини сумніватися, що ті дві битві між Давидом а Филистіями були ті самі, про котрі згадує пророк Ісаїя 28: 21. Се правда, що в сій історії 2 Самуїла 5: 25 є ужите слово "Габаа" щоби указати на місце. Із боку слово "Габаон" є ужите, щоби указати на те саме місце. Рівнож в історії про ту саму битву у 1 Паралипоменона 14: 16 те місце є назване Габаон. "І вчинив Давид, як звелів йому Бог, і побив Филистійське військо від Габаону до Газеру." (1 Паралипоменона 14: 16) Ось так показано, що пророцтво Ісаії 28: 21 відноситься до знищення Филистіїв, котрі були головними ворогами Божих вибраних людей Ізраїля. Сей факт, що писання говорить про ту битву, а іменно, Перазим і Габаон, не значить, що Господь буде воювати дві відмінні ріжні битві проти новочасних Филистіїв. Найважнійша точка тут є та, що 'Господь встане так, як на горі Перазимі, і розгніваєсь, як на долині Габаонській.' Инакшими словами сказати, те що взяло місце коло гори Перазими і Габаону, представляло, що Господь зробить проти позатипічних Филистіїв.

Про битву коло го и Перазим історія каже:

"І двинув Давид під Баал-Перазим, а побивши їх там, сказав: Господь порозносив моїх ворогів передо мною, як розтікається вода!" Се є безперечний доказ, що успіх Давида в битві не був завдяки його сили, але завдяки сили і приказу Бога Єгови; і се предсказувало, що битва проти позатипічних ворогів, новочасних Филистіїв, буде провадитися через більшого Давида по приказу Єгови. Єгова дав побіду Давидові, і се представляло, що позатипічна битва не буде сотворінь протів новочасних Филистіїв, але се буде битва Єгови. Слова "ростікається вода" значить вибух вод, як бурхання могучого потоку, котрий розкидає і розносить і нищить все у своїй дорозі. Порівнай се із словами пророцтва Ісаії із попередними вершиками: "Наче градом, спустошене буде втечеще лжи, й води затоплять місце вашого сховку." Се здається указує, що Бог спричинить своїй вістці твердої і поражаючої правди ринути на ворога, і з сим буде співтоваришити Його велика сила, чим Він знищить утечище лжи, поза котру новочасні Филистії ховаються і виконують свою роботу і тому Він знищить цілковито сю організацію. У своїм присуді проти новочасних Филистіїв, Римо-Католицької Ієрархії, не лише ложні видумки і лукавства тієї організації будуть відкриті перед очима чесних людей, але та організація буде зневажена і цілковито знищена.

Але завважте, що при Габаоні згадується виразно про люту пімсту Бога: "Розгніваєсь [т.е, виразить свій палкий гнів] [illegible] на долині Габаонській." Се сталось зараз по тім, як Єгова дав знак Давидові рушати; і тоді історія каже: "Бо

то Господь вирушить поперед тебе, щоб побити військо Филистійське." Там Господь поразив їх, і се пророцтво представляло, що коли Господь встане у своїм гніві, як се описує пророк Ісаїя, тоді він положить кінець новочасним Филистіям через цілковите знищення їх, і тоді вся їх активність скінчиться.

"ДІЛО ДИВОВИЖНЕ"

Те що сталося коло гори Перазим і коло Габаона, не було роботою чоловіка, але ділом Бога Єгови, і через се ясно представляло або пророчо предсказувало якесь більше діло, яке Єгова мав виконати опісля. Та будуча робота є описана в пророцтві Ісаії як 'робота Божа', "діло незвичайне", "діло дивовижне". На важність тієї роботи робиться натиск сим, що у Св. Письмі сі слова повторяються: "діло незвичайне"; "своє діло, своє діло дивовижне". Слово "дивовижне" тут значить "чуже" незвичайне; чудове; подивляюче; несподіване. Відносно сього, завважте що Бог говорить через свого пророка про сю лицемірну товпу, що приближається до Нього устами, і що безсумніву відноситься до новочасних Филистіїв, Римо-Католицької організації: "І сказав Господь: Позаяк сей нарід устами тільки близиться до мене, і язиком мене шанує, серце ж його далеко відстоїть від мене, а страх їх передо мною походить із науки заповідей людських, тим і я з людьми такими незвичайно дивне диво-чудо витворю, так що мудрість у премудрих їх зникне, й розуму в їх розумних не стане. Горе тим, що гадають глибоко сховатись,

щоб задуму свою втаїти перед Господом; що чинять справи свої в темряві, й говорять: Хто нас побачить, хто взнає? — Ісаії 29: 13-15.

Се Римо-Католицька Ієрархія, що спонукала людей боятись і віддавати свій тяжко запрацьований гріш, і се її "мудрі" люди, що гіпокритично вдають перед людьми за представителів Бога і кажуть: "Хто нас побачить, хто взнає?" Єгова полишив Филистіїв в Юдиній землі на пробу Ізраїльтянів щоб випробувати їх, чи вони будуть послушні Його заповідям. (Суддів 3; 1-4) Филистії уживали Ізраїльтянів після своєї вподоби і вигоди. Пророча драма Самсона показує як Божі люди мусять бути вірні аж до смерти. Та пророчий образ Давидової боротьби з Филистіями показує иншу річ. Єгова поставив Давида як царя над усім Ізраїлем, а Филистії старались перешкодити Божому замірі. Через многі роки Филистії гнобили Ізраїльтянів, і нарешті прийшов Божий час визволити своїх людей з під руки їх гнобителів. Отже те, що сталося коло гори Перазим і Габаону, се було перше обявлення Єгової сили в користь Його царства. Се була перша державна битва, що дає абсолютне запевнення, що Єгова буде воювати за своє царство. Так скоро як Давид став царем в Єрусалимі, пять Филистійських князів змовилися убити Давида і сим чином перешкодити у виконанню Божого заміру. Та Бог умішався в сю справу і не допустив до виконання сього лукавого заміру.

Про се історія каже: "Двинули всі Филистії, щоб одолiти Давида." Се мусіла бути страшенно велика товпа людей всі йдучи походом, що-

би позбутися одного чоловіка і його маленької армії. Як здається, то дуже можливо, що сей рух Филистіїв проти Давида спонукала пророка написати другу Псальму, у котрій вороги неначе кажуть: "Розірвім пута [т. є, повязь яка вяже Ізраїльтянів під царем Давидом і перешкаджає діяльностям Филистіїв] і скиньмо з себе постороньки їх." З такого заключення Господь ругався і тому Псальміста дальше пише: "Господь, що сидить на небесах, сміється, і ругається над ними. Тоді промовить до них у гніві своїм і яростю своєю перелякає їх." — Псальма 2: 3-5.

Се пророцтво тепер сповняється на далеко більшу скалю. Ми знаємо, що всі правдиві послідувателі Ісуса Христа є тепер з'єднані під царя, більшого Давида, котрі голосно проголошують про Єгову, Його Царя, і Його царство. До тепер Римо-Католицька Гієрархія робила що хотіла. Вона була великою пробою для правдивих послідувателів Ісуса Христа. Та лукава орґанізація, вдаючи ніби за Божих представителів на землі, здушила кожду орґанізацію яка коли встала проти неї. Тепер Христос засів на своїм престолі, і прийшов Божий час установити своє царство в цілковитій контролі світа. Протягом минувших кількох років, і від коли церква була з'єднана в Христі, Римо-Католицька Гієрархія зачала нападати і дальше нападає на Божих правдивих людей. У кождім краю Гієрархія виконує се лукаве переслідування свідків Єгови і як сказано через Єгового пророка Гієрархія каже тепер: "Розірвім пута [їх єдність в Христі котра перешкаджає нам]." До сієї змови Гієрархія спонукала прилучитися політичні й фі-

нансові первотини сатанської організації, разом із клясою Юди. Дальше пророк Божий описує Ієрархію: "Ось, вороги твої розбуялись, і ненавидники твої підносять голову. Зрадливо змовляються проти народа твого, і нараджуються проти тих, що бережеш їх. Кажуть: Ходім, знищемо їх, щоб не були вже народом, щоб ніхто не згадував більше імя Ізраїля! вони бо радили раду однодушно, зробили змову проти тебе." — Псальма 83: 2-5.

Чи Господь Єгова тепер не посміється і не поругається із сих зарозумілих одиниць? Чи не прийшов час для Єгови 'промовити до них в гніві своїм і яростю своєю перелякати їх'? І чому Господь відповідає, я посадив мого Царя на святій горі Сионі володіти світом, і Бог нічому не перешкодить у виконанню Його замірів. До свого Царя, більшого Давида, Він тепер каже: "Жезлом зелізним розібєш їх, як череповину поторощиш їх." — Псальма 2: 9.

Ясним є, що прийшов час коли Єгова "встане" і розгнівається за своїх людей як колись Він був встав коло гори Перазими і Габаона. Се пророцтво напевно показує, що ми живемо в часі коли Єгова посипле своїм градом і спустошить сховиська лжи, і води Його затоплять ворога, відкриваючи їх беззаконність а потім наступить Його робота знищення.

Але як можна сказати, що се буде "діло незвичайне" або "діло дивовижне"? Сей факт, що Єгова воював за свого царя Давида, не було незвичайним ділом для Давида, бо Давид знав, що він був знарядом в руках Єгови для визволення Ізраїльтянів із рук ворога. Певно що Давид

знав, що було написано в 2 Самуїла 3: 18: "Чиніте ж се тепер, обітував бо Давидові Господь. Рукою раба мого визволю я люд мій Ізраїля з рук Филистіїв і всіх ворогів його." Те що Давид питав Господа що він мав робити, є доказом, що він не був здивований, але показує його цілковите довіре в Єгову. Для сієї причини робота Єгови проти Филистіїв не була дивною для посвячених Богу. Однак для Филистіїв вона мала бути дивна, тому що вони робили що їм хотілось з Ізраїльтянами через многі роки, і се вони робили за дозволенням Єгови, а тепер Єгова позволив Ізраїльтянам поразити їх цілковито, отже се було дуже дивовижним для них.

Завважте, як сей пророчий образ пасує дійсності в теперішнім часі. Через довгий час Римо-Католицька Гієрархія робила що хотіла. Се є найсильнійша організація під сонцем, і її сила і вплив є чинні у кождім краю на світі. Члени Гієрархії є горді, зарозумілі, жорстокі й надуті. В порівнанню, Католицька-Гієрархія складається із малого числа людей, а та велика товпа католицьких людей, що попирає організацію, не є членами католицької церкви, але "дітьми церкви" або "католицькою народністю". Гієрархія міліонами числить своїх людей або прихильників. Гієрархія тепер розпучливо старається знищити свідків Єгови, щоби вона не мала перешкоди у своїй дальшій роботі контролювати справами народів землі. Гієрархія надіється вскорі позбутися із землі сих "шкідливих свідків", і через се можна почути, що люди говорять: ся "громада свідків Єгови вже не буде істнувати довго."

Однак коли прийде час для Єгови встати, як се він зробив коло гори Перазими і Габаону і виразити свій справедливий гнів проти своїх ворогів, що переслідували його вибраних людей, і коли Він збурить Римо-Католицьку Ієрархію, то се буде так дивне, так незвичайне, так страшне і так цілковито дивовижне, що міліони людей, котрі попирали Римо-Католицьку організацію скажуть: "Як дивно, що Бог знищив сю організацію!" Вони будуть бачити, що то не була робота чоловіка, але робота Всевишнього, і для них та робота буде виглядати "дивовижна". Отже можна сподіватись, що ті, що пережиють той час, неначе скажуть: "Як дивно, що ся могуча організація котра через століття представляла Бога й Христа на землі, а тепер знищена Господом! Се дивно нам, бо такого ніколи не сталось, і ми не можемо розуміти!" Діло Єгови згадане тут буде виглядати дивовижним для кождого, що не розуміє, а однак лише ті будуть розуміти, що цілковито посвятилися Богу й Його царству. Для помазанників Єгови ся робота не буде дивна, тому що вони були навчені Господом через Його Слово що має настати, і, будучи так поучені, вони ідуть за Його Словом і сповняють Його приказ. Вони знають, що Єгова знищить грішну Римо-Католицьку Ієрархію, і вони знають, що замір Єгови буде виконаний. — Ісаїї 46: 11.

По цілій землі Римо-Католицька Ієрархія тепер переслідує вірних. Се переслідування так страшне і сильне, що вірні знають, що жадна людська сила не може успішно упертися сій лукавій організації. Хто цілковито не вповає і не-

має віри в Бога і в Його обітницю, той не одважиться говорити правду про сю лукаву організацію Гієрархії, та вірні стали цілковито послушні Господу і Йому вони служать, а не чоловікові. Вони знають, що їх Бог вступиться за них. Вони знають, що Римо-Католицька Гієрархія, се головний видимий диявольский знаряд на землі, і що Бог винайде і знищить усіх своїх ворогів, включаючи Гієрархію. Маючи се знання і заспокоєння від Бога Єгови із Слова Божого, вірні з довірям моляться до Бога, щоби він прискорив сей день, коли вороги зникнуть із землі, а вони дальше із радісною піснею восхваляють Єгову, знаючи, що ворог нічого гіршого зробити не може лише убити їх. Спасення Божих людей, Він доконає рукою позатипічного Давида, Ісуса Христа, улюбленого Сина Єгови, і той великий Цар каже до вірних помазанників: "Будь вірний аж до смерти, а дам тобі вінець життя." (Одкриття 2:10) Отже помазанники з довірєм сполягають на обітниці Єгови, і для сієї причини вони радуються в горю яке приходить на них задля їх вірности. Бачучи сповнення пророцтв Єгови, і знаючи що Його Цар сів на престолі і зачав судити храм, вони підносять їх голос, бо вони знають, що день визволення прийшов.

ЧОМУ?

Чому Єгова "встане" і поразить Филистіїв, бачучи, що Він дозволив їм панувати над Ізраїльтянами через многі роки? Те саме питання можна спитати і таку саму відповідь можна дати відносно новочасних Филистіїв, т. є, Римо-Католицької Гієрархії. Филистії мали нагоду пере-

бувати в землі котру Бог дав своїм вибраним людям, але вони старались перешкодити Божому замірі й установити Його типічне царство. Так і через століття Єгова дозволив Римо-Католицькій Ієрархії занимати місце Його людей на землі, і вдавати перед людьми, що вона знаходиться в ласці Єгови; але в той самий час вона енергічно старається перешкодити у виконанню замірів Єгови відносно Його вірних помазанників і установлення Його царства. Вона мститься жорстоко й ненавидить усіх, що посвятились Єгові. Ніхто не може цілковито і розумно служити Єгові без виступлення проти беззаконня Римо-Католицької Ієрархії, і тому Ієрархія ненавидить їх. Довго потім, як старинні Филистії були знищені як нарід, Бог велів своєму пророкові написати пророцтво у відповідь на повисше питання чому він встане, і та відповідь є записана у сих словах, а іменно: "Так говорить Господь Бог: За те, що Филистії дихали помстою та зозневагою в душі мстилися, задумуючи пагубу — по давному ворогованню, за те так говорить Господь Бог: Простягну руку на Филистіїв і викореню Критян, і вигублю нащадок їх на морському березі; і довершу над ними велику помсту досадними карами, й спізнають, що я — Господь, як наведу на них помсту мою." — Езекиїла 25: 15-17.

Ще від часу Ісаака старинні Филистії противилися Божим людям і знущались над ними. Від часу позатипічного Ісаака слуги Сатани переслідували Його вірних послідувателів. Особливо Римо-Католицька Ієрархія противилась і знущалась над Божими вибраними людьми. (1

Мойсея 26: 15-22) Єгова дав присуд який був довго записаний потім, як старинні Филистії як нарід перестали існувати, що він знищить Филистіїв, і тому нема сумніву, що те пророцтво відноситься до новочасних Филистіїв, Римо-Католицької Ієрархії і до всіх її змовників-князів. День знищення тієї лукавої інституції, Римо-Католицької Ієрархії, уже прийшов. "Повигублюю й осадників Азота й держучого скіпгро в Аскалоні, та й простягну мою руку проти Екрону, й вигине останок Филистіїв, говорить Господь Бог", (Амоса 1: 8) "Ось бо, й Газа обезлюдіє, й Аскалон опустіє, о полудні з Азоту всіх повиганяють, а Екрон буде викоренений. Гори поморянам, — народові Крити! Проти вас Слово Господне, Канансї, — земле Филистійська! Витрачу тебе що до одного осадника." (Софонії 2: 4, 5) Гордість новочасних Филистіїв зникне. (Захарії 9: 6) Союз гіпокритів і лукаві релігіоністи будуть знищені; і се повідомлення тепер дається для користи останка і для добра Йонадабів або "великої громади". — Гл. *Приготовлення*, стр. 150.

Писання здається вповні поперає заключення, що знищення релігіоністів під провідництвом Римо-Католицької Ієрархії буде першою частю, або початком Армагедону. Диявольска релігія, мильно названа "Християнством", увійшла перше в життя під імям як Римська Церква, із котрої виросла Римо-Католицька Ієрархія. Та організація є згадана в пророцтвах Святого Письма під поганим титулом 'стара облудниця'. Був час коли у світі існувала організація під імям "Протестантизм", і котра противилась Римо-Католицькій організації; але десь в часі Світової

Війни "Протестанська" [з імя] орґанізація перестала істнувати і перейшла з своїми торбами до Ґіерархії. І тепер всі разом становлять "велику облудницю". Ся товпа народних розбійників і ворогів Божих установила Лїґу Народів яко заміну за Боже царство. Для них все добре щоби лише відвернути людей від Єгови і Його царя. Вдаючи що вони по стороні Бога, а вдійсности представляють Диявола, ся ціла товпа становить цілковиту часть звірячого правління землі. 'А десять рогів, що ти бачив на звірі, сі зненавидять облудницю, і обнажать її і спустошать її, і з'їдять її тіло, і спалять її огнем, бо Бог положив у їх серці чинити волю Його і виконати замір Його.' (Одкриття 17: 16, 17) (Гл. *Світло*, Том 2, стр. 80-114) Се точно згаджається з пророцтвом Ісаії. Єгова знищить утечище лжи бурою й градом і відокриє всьому людстві дволичність "старої облудниці", і її знищення попередить знищення звіря і "фальшивого пророка". (Одкриття 19: 19-21) Сі лукаві новочасні Филистії замотаються в сіти їх власної роботи і їх власних рук. — Псальма 9: 15, 16; Гляди також *Приготовленя*, сторона 139-143.

Окрім того що писання кажуть, се булоб зухвальством для якогось чоловіка казати як Бог доконає "своє діло незвичайне", "своє діло дивовижне". Якогоб то средства Господь не ужив, до виконання сієї цілі, то однак се буде робота Божа, хотяй би Він і ужив людей до виконання своєї цілі, як Він ужив Давида коло гори Перазими. Нехай же вірні будуть певні, що як Римо-Католицька Ґіерархія в теперішнім часі переслідує слуг Єгови, так певно, що Єгова встане і по-

разить Римо-Католицьку Гієрархію на порох. Отже нехай вірні йдуть дальше зі своєю роботою без страху і не зважають на діла лукавого. Бог показав, що Гієрархія — се найбільше злобна видима орґанізація Диявола, і що Він заявив певними словами, що всі беззаконники будуть знищені.

Армаґедон, се діло Єгови, тому що Писання виразно заявляє, що Бог доконає свого діла в Армаґедоні рукою Ісуса Христа. Однак сей факт, що Єгова через свого пророка говорить про "діло своє, діло незвичайне", "своє діло, своє діло дивовижне", і повторяє сі слова, то се здається ясно указує на дві части Армаґедону. (1) Те, що довершить знищення гіпокритичної релігії; і (2) те, що цілковито довершить знищення орґанізації Сатани. Отже Армаґедон — се діло і чин Єгови, але та часть Армаґедону про котру Він говорить як про "своє діло незвичайне", "своє діло дивовижне" здається ясно відноситься до чогось що буде виглядати дуже дивним для многих сотворінь. Остаточна боротьба не буде виглядати дивовижною, через се, що всі з імена Християни були повідомлені із писання і в инший спосіб, що Армаґедон, се один великий час клопоту.

Але тепер завважте, що є одна велика релігійна орґанізація, котра визначалась перед людьми через многі століття, і котра то орґанізація часто заявляла себе бути особлившим представителем Бога на землі, і в котру міліони людей були спонукані вірувати яко в Божу орґанізацію. Такі люди не сподіються знищення тієї орґанізації. Тією великою релігійною орґанізацією є

Римо-Католицька система, під управою її Гієрархії і до котрої є прилучена "католицька народність", що складається з мільонів осіб. Всі народи "Християнства" мовчки признають, що католицька церковна система є представителем "бога", але, розуміється, вони не розуміють котрого бога. Коли ж Єгова знищить сю Римо-католицьку організацію і понижить і впокорить її, як се було показано через 'чираки на задній части' необрізаних Филистіїв, і тоді затопить утечище лжи у котрім Римо-Католицька Гієрархія заховала свої нікчемні діла; і коли лицемірство тієї організації буде відкрите і коли вона буде цілковито знищена, то се буде "діло незвичайне" і "діло дивовижне" Всемогучого Бога; і тоді буде мільони людей живучих на землі, що побачуть сю чудну роботу і діла, безсумніву і з великого здивования воскликнуть: "Як дивно, що Всемогучий Бог знищив сю організацію про котру нас навчено, що ніщо, навіть пекло, не переможе."

Гіпокрицтво є гидотою в очах Єгови. Він каже: "Ледар бо без гляздий говорить безглуздо, та й серце його мислить про беззаконство, щоб поступати скрито; зневажати Господа, видерти хліб голодному та відоймити напій жаждущому." (Ісаії 32: 6) Тут Господь ясно описує Римо-Католицьку Гієрархію. Гієрархія практикує найбільше гіпокрицтво як коли практикувалося між людьми, а кінець таких — погибель. Саул став гіпокритом. (1 Самуїла 15: 1-23) Він став царем за старанням людей, і він є образом на тих, що були в лінії колись до царства, але були порушені самолюбством щоби дістати осо-

бливу наживу, і отримали життя і силу і честь. (1 Самуїла 8: 4-22; 10: 17-25) Коли дух Господень відступив від Саула, тоді Саул всегда співділав з Филистіями, щоби знищити Давида, Божого помазанника. Саул здається представляв "лукавого слугу клясу", котрого Господь Єгова описав. Колись вони були в лінії до царства, та ставши самолюбними, вони були відкинуті Господом підчас судження в храмі. Тоді вони зачали бити своїх товаришів слуг, і про котрих Ісус сказав: "Пан . . . відлучить його, й долю його з лицемірами положить." (Маттея 24: 48-51) Бог не дозволить успішно перешкодити в установленню Його царства під Христом.

ЧЕСНІ КАТОЛИКИ

Чесні люди є часто зведені і запроваджені в сіти. Католицька організація хвалиться про се так: "Дайте нам дитину від сім років віку, а вона ніколи не відступить від католицької віри." Дитина вихована в незнанню Бога і Його Слова, і в ум котрої дитини запущена наука людей, католицька доктрина, що противиться Божому Слові, і коли ту дитину безнастанно тримати в страсі перед чистилищем і пеклом, і наказати їй щоб вона не читала нічого непризнаного католицьким священником, — то майже певно, що така дитина позістане в незнанню про Бога Єгову. Для сієї причини, при помочи страху і науки людської, міліони були тримані в неволі і в темноті. Велика маса людей, що попирає католицьку церковну організацію, не є жадним чином членами церкви і не мають нічого до чинення із владінням її, і таких Ієрархія називає, "Като-

лицьким Народом", як се подано в видавництві тієї організації." (Гляди *Урядовий Католицький Директор, 1935*) Міліони таких людей сумлінно сповняють прикази Римо-Католицької Ієрархії, і котрі є цілковито несвідомі, що вони поступають проти Слова Божого.

Члени Ієрархії душаться зі сміху і кажуть: "Ми зробили лож нашим утечищем, і в обмані ми сховалися. Хто знає нас? І хто може бачити нас? Ми вдаємо що молимося, а безглуздні платять за все." Задля сієї причини вони тримали масу католицьких людей в незнанню про Бога і Його царство, і дальше тримають їх в несвідомости і тому вони остерігають щоби католики не читали видавництва *Вартової Башти*. Нехай ті, що бажають справедливости, будуть запевнені, що Бог обіцяв, що Він затопить втечище лжи у котрім ховається Ієрархія і так отворить очи всіх чесних людей до правди. Чесні католики будуть тішитися зрозуміти правду і будуть знати, що Бог і Його царство під Христом є єдиною надією для людства. Із пониженням і знищенням Ієрархії, чесні люди включаючи і "католицьку людність", будуть шукати Сиона, т. є, Божої організації. Про се що сталося коло гори Перазими, і Габаону, де Давид виніс побіду, історія каже (2 Паралипоменона 14: 17): "І пронеслось імя Давидове по усіх краях, і Господь зробив його страшним для всіх народів." Тут знов Давид представляв Ісуса Христа, і Олюбленого Єгови, і страх перед Ісусом Христом, Більшим Давидом, ясно значить увільнення міліонів "католицької людности" із неволі лукавої Ієрархії.

Коли Йонадаби стануть по стороні Бога і Його царства, і в послушенстві до Божих приказів будуть дальше шукати смирности і справедливости, то вони будуть терпіти зневагу з рук усіх слуг Сатани, а головно від сих, що є представлені через "звіра" і "фальшивого пророка". Вони будуть терпіти, бо вони співтоваришать із тими, що постійно проголошують царство Боже під Христом. (Жидів 10: 33-35) Нехай же всі, що люблять Бога і Христа, мають повне запевнення віри, що прийшов час на установлення царства. Єгова показав своїм людям, що в скорі він встане і буде битися за своїх людей, котрі є за Його царством, і Він напевно усуне з землі Римо-Католицьку Ґієрархію і всіх представителів Диявола. Ціль сього є, щоби оправдати імя Єгови, і через свого пророка Він каже про виконання сієї поражаючої кари проти новочасних Филистіїв: "І довершу над ними велику помсту досадними карами, й спізнають, що я—Господь, як наведу на них помсту мою." — Езекиїла 25: 17.

Римо-Католицька Ґієрархія тепер провадить живу нагінку по всіх частях світа стараючись приспілувати людей до католицької орґанізації. Ґієрархія ділає се на тій підставі, що є лише дві загальні клясі людей, а се; комуністи і Римо-католики, а инші, що не є по стороні Римо-католиків, сі сконечности є зачислені до комуністів. Ясним є, що се є змагання Диявола розділити людей і стримати роботу, яку Господь Ісус виконує. Ісус Христос тепер розділює людей доброї волі, котрі є названі "вівцями" від тих, лукавих, що є названі "козлами". (Маттея 25: 32-46) Диявол, ділаючи через Ґієрархію, старається зні-

вечити роботу Господню через розділення людей на клясу комуністів і Римо-католиків.

Римо-Католицька Гієрархія і її політичні й фінансові легкодухи і союзники здушили *Товариство Вартової Башти*, сконфіскували його майно в краях Австрії і в Німеччині і инших частях "Християнства". Сими часами вона спричинила у многих державах ухвалити закони в тій цілі, щоби здушити свободу мови і голошення правди. Вона спричинила, що многі із вірних були немилосердно переслідувані, знищені і кинуті у вязницю, і так вона дальше виконує свою нікчемну роботу. Сі новочасні Филистії з ненависти мстяться, а Господні вірні люди терплять. Многі дивувались чому Бог дозволяє на се. Нехай ніхто з вірних не сумнівається. Нехай всі, що люблять Бога й Ісуса Христа не упадають в вірі, а ще з більшим рішенням чим вперед йдуть у службі Господній знаючи, що Бог оголосив свій замір встати і здушити ворога, що вскорі возьме місце, і кождий хто буде вірний серед сих пробів, отримає вічні благословенства від Єгови, котрі вельми збогатять його. Напевно Ісус мав на думці сі часи коли Він сказав: "Хто ж видержить до останка той спасеться." (Маттея 24: 13) Наш Бог, котрому ми служимо, спасе і визволить своїх людей, на славу і честь свого імена. Прийшов час, і ось, "велика громада" являється.

ГОЛОВА 8.

ВЕЛИКА ГРОМАДА

ЄГОВА дав Ісусу Христу одкриття річей, які мусять перейти, і Ісус послав ангела і велів Йоанові написати про сі річи символічною мовою. (Одкриття 1: 1, 2) Те одкриття учить, що церква Божа, котра збудована на Ісусі Христі, дорогоцінному, Основному Камені, або Скалі, складається із 144,000, котрі є також представлені через дорогі каміння. (Одкриття 7: 4; 1 Петра 2: 1-10) Йоан в сім великім одкриттю представляє тих людей на землі, що в часі появлення Ісуса Христа в храмі є помазані і котрим дозволено зрозуміти Одкриття.

Йоан був на виспі Патмос коли Господь дав йому те видіня. Йому найперше сказано про печатання 144,000, що мали бути в товаристві з Ісусом Христом в царськім домі Бога Єгови. Тоді Йоан каже: "Після сього поглянув я, і ось, прибагато людей, котрих ніхто не міг перелічити, з кожного народу, і роду, і людей, і язиків, стоїть перед престолом і перед Агнцем, з'одягнені в одежі білі, а польмові в в руках їх". (Одкриття 7: 9) Слова "після сього" відносяться до часу коли Йоан побачив сі річи. Се також показує, що останок, котрого Йоан представляв, буде бачити або розріжнить 144,000 і що опісля останок побачить правдиве значіння "великої громади" і передасть сю відомість иншим. Ті 144,000, се духові члени Божої організації котрі будуть жити вічно в небі, а знов "велика грома-

да" складається із "инших овець", або Йонадабів, або людей доброї волі, котрі отримають богацтва землі і будуть вічно жити на землі в мирі і безконечній радости. Писання ясно показують, що се потім, як Господь вибере собі небесну клясу, що Він випровадить "велику громаду", і се Він зробить зараз перед великим днем Бога Всемогучого. — Одкриття 16: 14.

ПОЛОЖЕННЯ

Писання кажуть, що "велика громада" "стоїть перед престолом." Сей факт що вона "стоїть" показує, що вона признана Всевишнім тому, що "Не встоять безбежні на суді, ані грішні у зборі праведних". (Псальма 1: 5) Де ж вони стоять? Чи вони мусять пійти до неба щоби стояти признаними перед Господом? Певно що ні; ані вони не потребують іти до неба, щоб вони могли стояти перед престолом, навіть з точки позиції або признання. Стоячи перед престолом, велика громада є показана що вона голодна і прагнуча, коли ж ті, в небі, не мають причини бути голодні ані прагнущі. Голодні і прагнущі покарму, се ті одиниці на землі, що шукають поживи щоби задоволити їх бажання серця. Очевидно велика громада показана тут стоїть перед судищем Ісуса Христа, себто перед престолом Божим де Бог судить, через уповажнення, або так сказати, Єгова судить через свого любого Сина котрому Він передав увесь суд. Написано є, що ті, що стоять перед престолом воскликують: "Спасення Богу нашому, сидячому на престолі і Агнцеві." — Одкриття 7: 10.

В 1914 році Єгова посадив свого любого Сина на престолі власти. (Псальма 2: 6) В 1918 році, або три і пів року по укоронованню, Ісус Христос зачав судити храм. Щоби стати перед Господа на суд, то не треба бути в небі, бо Ісус сказав, що коли він засяде на своїм престолі судити народи, тоді всі народи зберуться до Нього, і певно що ті народи не будуть у небі. "Як же прийде Син чоловічий у славі своїй і всі святі ангели з ним, тоді сяде він на престолі слави своєї; і зберуться перед него всі народи; і відлучить Він їх одних від других, як пастух одлучує овець од козлів." — Маттея 25: 31, 32.

Кого Ісус Христос зачне судити коли він перебере свій високий уряд як Суддя на престолі? Не мертвих, але живих. "Оце ж свідкую перед Богом і Господом нашим, що має судити живих і мертвих в явлені Його і царстві Його." (2 Тимотея 4: 1) Ісус Христос прийшов до храму і сів на престолі судища і слави, і перед Ним зібралися всі народи в цілі розділення і судження. Так і велика громада є "з кождого народу і роду" на землі стоїть перед судищем Ісуса Христа, і той суд показує, що люди доброї волі стануть по стороні Господа і стануться "иншими вівцями" Господа. До "овець" Ісус Христос каже: "Прийдіть, благословенні Отця мого, осягніть царство приготовлене вам од основання світа." Сі люди дістануть вічне життя на землі. — Маттея 25: 32-46.

Дальше описуючи велику громаду є ужиті сі слова: "З'одягнені в одежі білі." У чотирнайцятім верші сього пророцтва є зазначено яким чином їх одежі стали білі. Слова "одежі білі"

ужиті в девятім вершику символічно заявляють, що члени великої громади стоять перед престолом як признані.

В Одкриттю 6:9-11 є описана кляса вірних людей, котрі перетерпіли муки за їх цілковите посвячення до Єгови, і котрим дано "одежі білі". Але нема сказано, що вони перше "вимили... одежі свої, і вибілили одежі свої кровю Агнця". Сі білі одежі дані сим вірним людям символічно свідкують о їх признанню, не кажучи як вони стали білі.

Вони були вірні Єгові аж до смерти, і доказали їх невинність; і хотяй писання не кажуть, що вони обілили свої одежі кровю Агнця, то инші писання виразно учать, що вони уживали віри в пролиту кров Ісуса Христа.

В Одкриттю 19:8 є описана невіста Агнця котрій дано з'одягнутися у висон чистий, і світлий. Але сей текст не відноситься до великої громади. Що ж тоді представляли ті одежі дані кождому членові великої громади, в котрі вони одягнулися? Сі білі одежі представляли, що вони є чисті і признані. Чистість приходить через віру в пролиту кров Ісуса Христа, котриї полюбив нас і обмив нас від наших гріхів у своїй крові. (Одкриття 1:5) Велика громада задля її віри в пролиту кров Ісуса Христа, і посвячення Богу, сим обмила свою одежу в крові Агнця і очистилася.

Кожда людина, що отримає життя мусить дістати його яко дар Божий через Ісуса Христа, і се є єдиний спосіб. Всі такі мусять обмити свої гріхи через віру в пролиту кров Ісуса Христа. Люди доброї волі, або так сказати, кляса Йона-

даба, се ті, що мають віру в пролиту кров Ісуса Христа яко єдине средство викупу і спасення для роду людського, і сі добровільно згаджаються чинити волю Божу; і взявши сей крок в посвяченню себе Богу через віру в кров Ісуса Христа, вони стоять признані перед судищем Христа, а се признання символічно показано через білу одіж яку Йоан бачив на них. Вони тримають свої одежі чисті через дальше вірування і посвяченняся Богу і Ісусу Христу, Його помазаному Цареві. Отже велика громада не могла зачати істнувати аж поки Господь Ісус Христос не явився в храмі і не зачав свій суд, і через се велика громада не могла явитись перед 1918 роком.

ПАЛЬМИ

Що ж се значило, що вони мали "пальмові вітки в руках їх?" Сталося се в 1918 році, що "дорогоцінний угольний камінь" був положений в Сіоні в цілковитій мірі, коли Ісус Христос був представлений Сіонові як Цар Єгови. У своїм часі останок побачив, що сей головний угольний камінь був заложений в цілковитім сповненню, і тому вони радувалися. Опісля і инші довідалися о сій великій правді й увірували й витали Єгового помазаного Володаря, Ісуса Христа, яко правильного володаря світа. Ся велика громада витала Ісуса Христа як Царя і правильного Володаря світа і Спасителя людства. Коли Ісус Христос в'їхав в Єрусалим на осляті, і представив себе як Царя, то се було заложення Угольного Каменя в меньшім сповненню, і представляло положення Угольного Каменя в цілковитім сповненню, коли Ісус Христос явиться як Цар.

Коли Ісус Христос в'їздив в Єрусалим, тоді товпа витала Його як Царя, яко ж написано: "Прибогато ж народу простиляли одежу свою по дорозі, инші ж різали віття з дерева й встиляли дорогу. Народ же, що ішов попереду й позаду, покликував, говорячи: Благословен грядущий в імя Господнє; Осанна на вишинах." — Маттея 21:8, 9.

Пишучи історію заложення Угольного Каменя в меншім сповненню, Йоан писав: "На завтра богато народу, поприходивши на свято, почувши, що Ісус йде в Єрусалим, побрали віття пальмове, та й вийшли на зустріч Йому покликуючи: Осанна! благословен грядущий в імя Господнє, Цар Ізраїлів!" (Йоана 12:12, 13) В євангелії Йоана і в Одкриттю Йоан згадує про пальмове віття, і се відносно великої громади. І так при заложенню Угольного Каменя в меншім сповненню те, що взяло там місце, представляло те, що Йоан бачив у видінню заложення Угольного Каменя в повнім сповненню.

Тут треба завважати, що коли Ісус в'їхав в Єрусалим, то велика громада людей стелила свої одежі й повівала пальмовими віттями, однак та товпа не була ученик ми Ісуса Христа, як се показують дальші факт . Лише короткий час перед величним вїздом уса в Єрусалим, Він промовив до своїх учен ків, називаючи їх "маленьким стадом". (Лук. 12:32) Опісля коли Ісус в'їхав на осляти яко Цар, тоді явилась велика громада і викликувала: 'Осанна сину Давидовому; благословен грядущий в імя Єгови.' Рівнож коли Ісус Христос воцарився, велика громада не була знана, і не зрозуміла і не була уче-

никами Ісуса Христа. Се вже аж по тім, як Цар сів на своїм престолі щоб судити, що велика громада вийшла на яв із пальмамаи в руках своїх. Отже здається, що заложения Угольного Камеия в меншім сповненню представляло Угольного Каміня в цілковитім сповненню, і ті події які співтоварищили тоді. Се мало б доказати, що велика громада в Одкриттю 7: 9 зачала приходити до життя по тім, як Господь явився в храмі і сів на судеиці.

Очевидно, одиниці згадані в Одкриттю з "пальмовим віттям в їх руках", не є послідувателі Ісуса Христа, або так сказати, не є останком на землі; але велика громада складається із тих, що чують про Єгову і Його царство під Христом і що бажають Його царства. Як здається, то вони є зібрані з народів і поколінь, людей і язиків; і коли вони пізнали, що Боже блаженне царство прийшло, вони стають по стороні Єгови і Його Царя і повівають пальмовими вітками в доказ, що їх серце є в гармонії з Ним і що вони стають по стороні Царя, про котрого вони довідалися.

Коли людина пізнає щось, що є для її користи, то вона має трудність стриматися від висказання радости. Ніяка инша новина не може прийти до чоловіка, котра б зробила його так щасливим, як новина, що Бог постарався о спасення для нього. Се показує, в якім стані знаходяться ті, з котрих складається велика громада, стояча перед престолом з пальмами в їх руках. Дотично сього Йоан писав: "І покликнув великим голосом, говорячи: "Спасення Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві." — Одкриття 7: 10.

Ся велика громада викликує з радости, так як

велика товпа викликувала з радости при заложенню Божого Угольного Каменя у малім сповненню, коли Ісус їхав до Єрусалиму. Коли люди доброї волі пізнають, що Царь справедливости прийшов і що Бог постарався о спасення через кров Ісуса Христа і Його царство, і що нема иншого средства до спасення, тоді вони будуть викликувати в честь Єгови, Автора Спасення, і посвятяться йому на службу. Люди доброї волі на землі сьогодня, чують правду, не мовчать, а живо прилучуються до свідків Єгови, останка у несенню вістки о царстві. Вони отримали сю радісну новину із уст свідків Єгови, і котрі то свідки по приказу Господа і їх Царя принесли сю вість "вівцям клясі" і сказали до них: "Нехай той, що чує, каже, прийди!" (Одкриття 22: 17) І будучи так запрошені сі вівці кляса, Йонадаби, кажуть до иншых: 'Ходім, і навчімся про одинокий шлях спасення.' Се показано словами Одкриття 7: 10, коли члени "великої громади" кажуть до иншых: "Спасення Богу нашому на престолі і Агнцеві."

Коли Ісус в'їхав в Єрусалим, 33 року, велика громада тоді воскликувала словами псальми або пісні, на перед написаної: "О Господи спаси! Господи благаю тебе, пошли щасну долю!" (Псальма 118: 25) Вони викликували: "Осанна сину Давидовому!" Еврейське слово *"осанна"* значить: "Спаси, благаємо тебе!" і сі слова знаходяться в Псальмі 118: 25. Рівнож коли Ісус Христос, Головний Угольний Камінь Єгової організації був заложений в цілковитім сповненню, Його вірні послідувателі зачали викликувати: "Відчиніть мені ворота справедливості, я увійду

ними, прославлю Господа. Ось бо ворота Господні, праведники ввійдуть ними. Буду прославляти тебе, ти бо вислухав мене, і стався спасенням моїм. Камінь, котрого відкинули будівничі, угольним каменем стався. Від Господа се сталося; дивне се в очах наших, се день що сотворив його Господь; радуймося і веселімся в йому! О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю! Благословенний той, що в імя Господа приходить! З дому Господнього ми благословили вас." (Псальма 118: 19-26) Від тоді люди доброї волі, що тепер на землі, вівці кляса, Йонадаби, що почули радісний клич свідків Єгови, взяли також ту блаженну вість і дальше несуть її, щоб і инші почули.

"Спасення" отримають ті, що оправдують імя і Слово Єгови, і котрі затримають їх невинність до нього, і котрі прославляють Його святе імя. Нема иншого спасення, а те спасення приходить лише для тих, що щиро набувають собі средство Єгови о яке він постарався для їх спасення. (Діяння 4: 11, 12) Диявол ошукує людей і відвертає їх від Бога, і ставить на переді своїх агентів, що кажуть, що спасення для людей приходить через його агентів. Ясний примір сього маємо в Німеччині, де Гітлер є вивисшений. Він дав приказ, що всі люди мають казати "Гейл Гітлер!", що по українські значить, "Спасення через Гітлера!" Але всі люди, що мають віру в Бога знають, що ані Гітлер, Мусоліні, НРА плян, ані ніякий инший плян або сотворіння не зможуть дати спасення людям.

Ті що мають віру в Бога і Ісуса Христа, і котрі стали по стороні Бога і Його царства [illegible]

поступованням голосно признають, і свідкують і проголошують, що Єгова — їх Спаситель, котре то спасення Він дав їм через Ісуса Христа, і сих показано в Одкриттю, що вони кажуть: "Спасение Богу [Єгові] нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві, Ісусу Христу." Отже всі такі кажуть "Гейл Єгова і Христос". Вони не віддають чести Гітлерові, ні нічому иншому сотворінню, і вони не можуть бути вірними Богу Єгові і витати якесь сотворіння "гейл", тому що жадне сотворіння не має сили спасти. Люди доброї волі тепер бачуть і радо визнають Єгову яко предвічного Царя і Всевишнього Бога, і що Єгова, і Ісус Христос, Його помазаний Цар, становлять "Вищі Власти", котрим то властям усі люди, що отримають життя, мусять бути піддані. Ті люди доброї волі почують і повірять, що царство Боже під Христом прийшло, і що Єгова царює, і тому вони воскликують як се записано в Псальмі: "Господь царює. Да радується земля, да звеселиться велика сила островів." — Псальма 97: 1.

Се сходиться із словами великої громади в 33 році які вона викликувала в той час, із теперішньою великою громадою, котра викликує: 'Спасення прийшло; спаси нас і пішли щасну долю.' Вони приписують сю роботу Божого спасення або оправдання Його ймя великому Оправдателеві, Ісусу Христу, Божому Агнцеві, котрий сів на престолі, котрий Йому дав Бог Єгова, і що їх спасення походить від Єгови через Ісуса Христа, а не від иншого жерела. Ріжні події які взяли місце протягом минулих пять років безперечно твердять, що велика громада складається з людей, котрі слухають і прини-

мають і радуються в Царстві Божім під Христом. Ті пальми в їх руках неначе говорять: "Ми витаємо Царя і Спасителя; ми посвячуємось і піддаємось Йому. Наше спасення походить від Нього, Предвічного Царя, котрим є Єгова, і через Ісуса Христа, Його помазаного Володаря світа." Вони отверто признають, що вони стали по стороні Господа.

ЗІБРАННЯ ХРАМУ

В сій точці видіння яке мав Йоан, як про се написано в Одкриттю семій голові, є показано зібрання тих, що цілковито посвятилися Єгові. Завважте тепер хто був присутний на тім зібранню: "І всі ангели стояли кругом престола і старців і чотирьох животних, і впали перед престолом на лиця свої і поклонились Богу." (Одкриття 7: 11) Ісус Христос, Агнець Божий, сів на престолі слави своєї. Бог Єгова дав Йому власть і Він взяв те високе становисько в 1914 р., однак се сталося аж три і пів роки пізнійше, що зібрання храму взяло місце, і коли Він зачав судити. Як се показано в Одкриттю навкола престола стояли всі святі ангели. Се мусіло відноситися до часу про котрий пророкував Юда: "Пророкував же про сих і семий від Адама, Енох, глаголючи: "Ось, іде Господь із тисячами сьвятих своїх, зробити суд над усїма, а докорити між ними усїх безбожних, за всї безбожностї їх, що безбожно накоїли, і за всї жорстокостї, що говорили проти Нього грішники безбожні." (Юди 14, 15) Се зазначило час коли Господь прийшов до храму судити.

Мойсей пророкував про ту саму річ коли він

сказав: "Господь . . . прийшов із тьмами святих." (5 Мойсея 33:2) Ті святі ангели є зібрані до служби Єгови і Ісуса Христа, і образ в Одкриттю показує, що се сталося в часі приходу Господа Ісуса Христа до храму; і се можна дальше поперти словами Ісуса Христа, а іменно: "Як же прийде Син чоловічий у славі своїй, і всі святі ангели з ним, тоді сяде він на престолі слави своєї." (Маттея 25:31) Се — судеще Єгови на котрім засів Ісус Христос яко Суддя щоби судити.

Апостол Павло, описуючи ту саму річ, каже: "А приступили ви . . . до громади . . . і до судді всіх, Бога, і . . . Ісуса." (Жидів 12:22-24) Суд у храмі зачинається від дому Божого. (1 Петра 4:17; Малахії 3:3) Отсі писання виразно зазначують час і доказують поза всякий сумнів, що велика громада в Одкриттю 7:9 не явиться аж по приході Господа до храму, і що се не могло статися перед 1918 р., а сталося аж по зіллятю святого духа на всіх слуг Божих. — Діяння 2:17, 18.

Завважте, що в Одкриттю 7:9 описується велику громаду, що вона стоїть "перед престолом і перед Агнцем", коли ж опис зібраного храму в Одкриттю 7:11 каже: "І всі ангели стояли кругом престола". Те зібрання храму включає святих ангелів, старших і чотирьох животних, як се показано в Одкриттю 4:4: А кругом престола двайцять і чотири старців сидячих, з'одягнених у білі одежі; а на головах своїх мали золоті вінці."

Ті "двайцять чотири старці" включають усіх тих, що є слугами нової угоди (2 Коринтян 3:6),

і що включає останка, себто, свідків Єгови, тому що вони прийшли до зросту Христа і сталися старшими на ділі. Ніхто не може бути старшим в тій класі, хіба що він є у Христі й прийде до зросту. — Ефесян 4:11-13.

Сей час є зазначений через очищення храму, що Божі люди побачили перший раз в 1922 р., і тепер Єгова дозволяє їм побачити правдиве значіння великої громади. Сі старші є показані, що вони стоять з Ісусом Христом, тому що вони є Його братами. (Жидів 2:11) Отже ті старші є послами для Христа. (2 Коринтян 5:20; Ефесян 6:20) Сей образ показує 144,000 зібраних, що не могли взяти місця аж по приході Господа до храму; і через се велика громада не могла існувати аж потім часі.

Те видиво також відкриває справедливу всесвітну організацію Єгови, що складається із животних Його, котрі всі попирають Єгову, і котрі цілковито ріжняться від організації Сатани, а се показано словами (11. верника): "Четверо животних, повні очей з переду і ззаду." (Одкриття 4:6) Єгова і Ісус Христос є на престолі, а чотири животні, що представляли всесвітну організацію Єгови, знаходяться навкола престола. (Гл. *Світло*, Том 1, стор. 57, *англ. вид.*)

Організація Єгови, як се бачить останок, є одна з двох ознак на небі. (Одкриття 12:1, 3) Вона вельми ріжниться від тієї другої ознаки, котра представляла організацію Сатани. Ті дві великі ознаки явилися перший раз при народженню царства, але вірні люди Божі побачили їх перший раз около 1924 р., а се більше чим десять років від коли відкрилось правдиве значін-

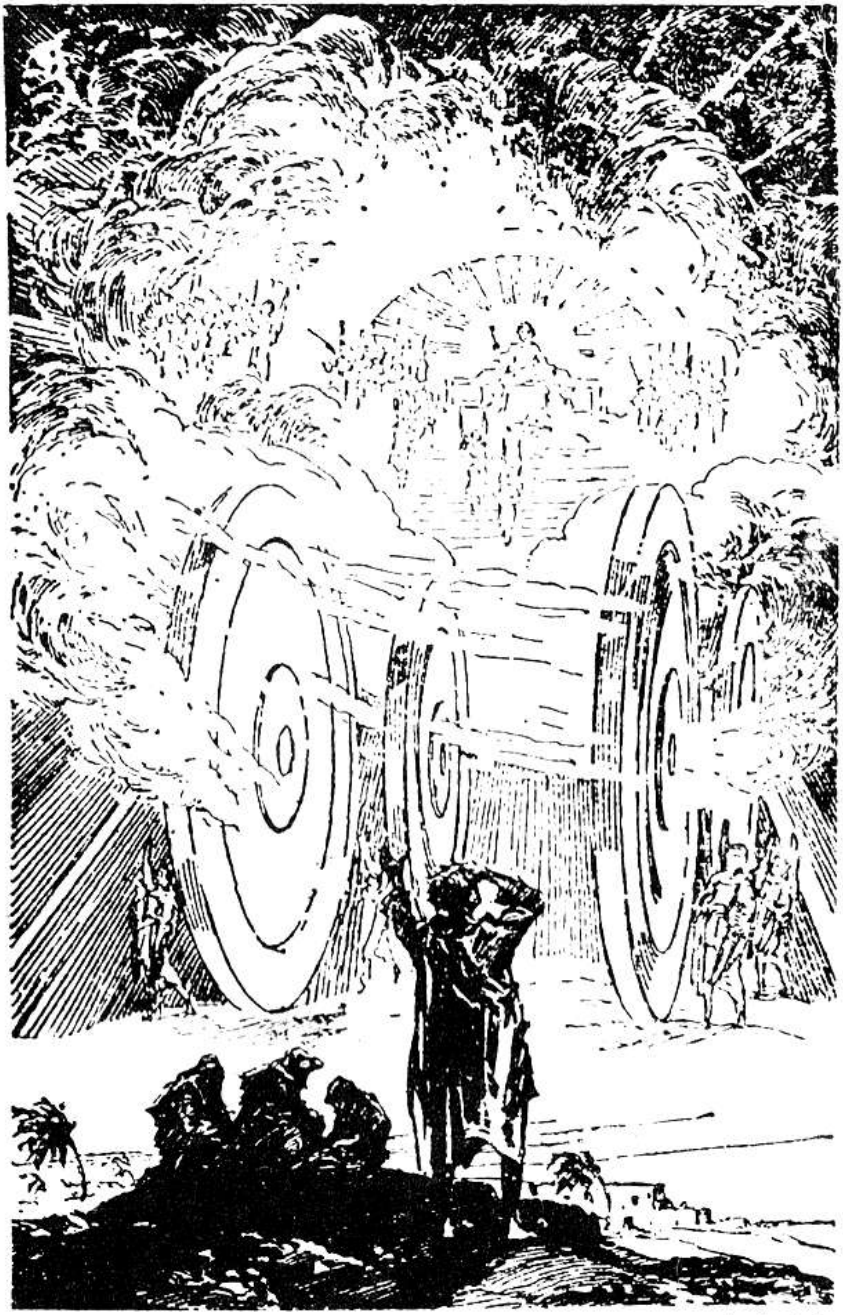

ОРГАНІЗАЦІЯ СТОВП В СИМВОЛЮ Сторона 69 і 295.

ня о "великій громаді". Члени великої громади мусять перше отримати дещо знання, щоби вони могли розуміти ті дві організації, представлені через ознаки, ним вони можуть вибрати собі сторону; і тому велика громада напевно не могла існувати перед приходом Господа до храму, і опісля того, ті "инші вівці" отримають знання з уст свідків Єгови. Сі вівці кляса, отримавши знання, стають в ряди по стороні Єгови і Його Царя, і вступають в "колесницю", себто, в організацію Єгови, на запрошення Більшого Єгуя, і так вони поступають разом із свідками Єгови.

Те видиво про зібрання храму показує, що всі ангели й всі старші й всі животні, т. є, всі в організації Єгови, хвалять Бога і покланяються Йому. "І впали перед престолом на лиця свої, і поклонились Богу. Се як раз сходиться з словами четвертої голови Одкриття, а іменно, що чотирі животні й двацять чотири старці "упали ... перед Сидячим на престолі, і поклонились Живучому по вічні віки." (Одкриття 4: 8-10) Се вони роблять без огляду на всяку опозицію, і вони не питають ніякого сотворіння ані нікого з організації Сатани як вони мають покланятися Богу і коли покланятися Йому, але всі члени в організації Єгови покланяються Богу після Його приказів. І так бачимо тут знов, що се противилось би волі Божій єслиби свідки Єгови просили о позволення від котрої будь части світської організації проповідувати євангелию. Всі вірні свідки Єгови рішили вже кому вони будуть покланятися, і тому вони покланяються Богу Єгові духом і правдою. Сі свідки Єгови тепер несуть свідоцтво, або 'овочі царства' людям

доброї волі, а сі останні стають по стороні Єгови і віддають Йому славу й служать Йому.

До кого ж ті люди, описані в Одкриттю 7: 11, кажуть "Амінь"? Вони відповідають "Амінь" на ті слова, що велика громада виповіла, і сим вони заявляють себе яко вповній гармонії з сим. Про се велике небесне зібрання писання кажуть: "Говорячи, Амінь: благословення, і слава, і премудрість, і подяка, і честь, і сила і кріпость Богу нашому по вічні віки. Амінь." Останок і всі инші, включаючи і велику громаду, — всі вони вповній гармонії, і всі віддають хвалу Богу Єгові; і се показує, що вони люблять Його і служать Йому в гармонії з Його приказами. Тут не лишається ніякого признання сотворінню або людям, або церковним організаціям, або котрій-будь иншій людській організації. Сі вже не поповнять "гріху Самарийського". (Амоса 8: 14) Вони не тримаються науки жадного чоловіка, ані не дають ніякого признання нікому за се. Вони признають, що всі благословенства походять від Єгови і що Він — Той, котрому належиться всякий поклін. Вони показують повне і цілковите посвячення Богу, і се становить правдиве почитання в дусі Всевишнього. Писання в Одкриттю 7: 11, 12 не відноситься особливо до великої громади, але сі слова двацятого вершка показують, що велика громада є вповній гармонії з ними і що вона робить ту саму річ, що і инші виконують і котрі цілковито є посвячені Богу Єгові.

Очевидно одинацятий і двацятий верш робить натиск на конечні вимоги які ставить Єгова, а се що кого Він оправдає, той мусить слу-

жити Йому цілковито й нероздільно. Всі такі признають своє посвячення Богу Єгові, тому що вони кажуть: "Богу нашому по вічні віки." Вони не мають найменьшого бажання і на хвилину миритися з Дияволом і його товпою і вони жадним чином не є опоганені ідеями або звичаями диявольської організації. Такий самий напрям посвяти показують Божі признані люди в словах Одкриття 4:11: "Достоєн єси, Господи, приняти славу і честь і силу; Ти бо сотворив єси, усе, і волею Твоєю [усе] єсть і сотворене." Ось такий мусить бути напрям усіх сотворінь, що отримають вічне життя, включаючи і велику громаду. Питання яке кожде сотворіння мусить відповісти у своїм часі є: "Чи я стою по стороні Диявола чи по стороні Єгови?" Середнього грунту нема, і ніхто не може бути щирий до Бога і в той самий час угаджати диявольскій товпі.

В Божій організації сотворіння занимають ріжні позиції, декотрі висшого степення чим другі, але нема причини казати, що від кождого або від усіх вимагається ріжний степень вірности. Усі мусять цілковито посвятити ся Єгові. Невірність — се знак диявольської організації й всіх сотворінь у ній. Вірність до Бога є показана кождою частю Єгової організації. Пророки затримали їх невинність до Єгови і були предметом таких самих пробів які прийшли на царський дім. Позиція старинних вірних пророків не буде так висока як царського дому. Так і позиція великої громади є низша чим царського дому й князів землі, але се не робить ніякої ріжниці. Якуб то позицію сотворіння не занимали в організації Божій, то все така позиція є чесна.

Найбільша благословенна ласка є отримати життя від Єгови, та ніхто зможе отримати це благословення й займати якебудь місце в ній, він мусить любити Єгову цілим серцем, умом і душею. Ціла організація Єгови є чесна й благословенна і щасливий той, хто має місце в ній. Деякі одиниці самолюбно бажали дістатись до неба і там помагати управляти світом. Інші ж казали: "Якеб то місце Господь мені не дав, то я буду задоволений." Сей останній напрям сотворіння є властивий.

Сей образ представляє силу ангелів і святих вповній гармонії, і також велику громаду вповній гармонії з ними, і всі разом співають хваления імені Єгови.

ДАЛЬШІ ТОТОЖНОСТИ

Ті сотворіння, що служать Богу на землі, до тепер немали ясного впрозуміння відносно великої громади. Однак, тепер ми бачимо, що великої громади не можна було пізнати аж поки Господь не прийшов до свого храму. Очевидно Йоан мав бути в сумніві щодо тотожности великої громади, коли він поставив те питання; бо єсли б він був знав, то не був би питав про нє; так і княса Йоана, єсліби вона знала хто є та велика громада, то булаб не розпитувала про нє протягом минувших кількох років.

"Хто се, що з'одягнені в білі одежі, і звідкіля прийшли?" (Одкриття 7: 13) Подібне питання останок свідків Єгови питав через якийсь час, а головно від часу коли Господь прийшов до свого храму. Коли члени останка побачили, що во-

ни мусять затримати свою невинність до Єгови, і що головна ціль Єгови є оправдати своє ймя, тоді вони не були задоволені з вияснення відносно великої громади. Вони зачали ставити ріжні питання відносно великої громади, котрих то питань вони не ставили б, єсли б той образ відносився до них самих. Як здаєтья, то питання в тринацятім верші було поставлене тому, що останок не міг бачити, що велика громада відносилася до 144,000 членів тіла Христового яко ціліть або часть; і дальше тому, що сього не можна було погодити з розумком, щоби якась громада людей могла бути лише пів посвяченою Єгові. Єсліби останок був пізнав у сій великій громаді себе, тоді він не був би питав такого питання.

Як здається, що тому що Йоан поставив таке питання, один із старців повторив се питання щоби довідатися чи Йоан зможе або не зможе відповісти його. Се був один із старців, що сказав: 'Хто се ті, що з'одягнені в білі одежі?' Сей факт, що сей старець питав питання, показує, що те питання не було поставлене перед тим, нім церква прийшла до зросту в Христі, котрий то час був зазначений через очищення храму, і що се не взяло місця аж в 1932 р. (Даниїла 8:14) Тоді останок зрозумів правдиве значіння хто є направду старшим, і аж потім часі питання відносно великої громади було рішене. В тім часі останок зрозумів правдиве значіння хто становить старшого, і як може хтось статися старшим; і аж потім часі те питання хто становить ту велику громаду було рішене. Що в Божій організації мала бути велика громада,

то се можна було бачити давно тому; але питання хто становив ту велику громаду і з відки вона прийшла, не було зрозуміле, инакше те питання не було б порушене.

'Але хто вона є і звідки вона вийшла?' Через многі роки Божі люди розуміли, що велика громада, се народжені з духа люди, котрі є членами номінальних церков або релігійних системів і котрі мусять іще вийти із тих організацій і стати проти тих організацій по стороні Господа, і що се спричинить велике терпіння для них. Через многі роки останок виглядав таких людей в церковних системах і старався знайти їх, але і в сім вже пізнім часі не знайшов їх. Чи можна сказати, що ті люди в церковних організаціях (котрі то церкви є в гармонії з иншими частями організації Сатани) є народжені з духа і лап авду люблять Бога і що вони позістають там лише до Армаґедону і що тоді через обставини вони будуть змушені стати по стороні Бога? Се здається не годиться із справедливим законом нашого Бога.

Чи є який доказ в св. Письмі, що велика громада направду сплоджена з духа? Позаяк усі є покликані в даній надії (Ефесян 4:4), і з між тих покликаних Бог 'взяв собі людей для свого імени', то чому ми маємо заключати, що Він має велику громаду з духа-народжених одиниць, що занимають позиції в Його організації, що ріжниться від иншних і котрі не є покликані до царства? Іоан вже тоді знав, що та велика громада вийшла з ріжних народів, людей і язиків, і тому його питання "звідкіля прийшли?" мусіло відноситися до чогось иншого. Се мусіло значити,

що велика громада вийшла із якогось звичайного досвідчення, або що вона мала вийти із того досвідчення, котре то досвідчення Єгова вимірив для них.

Перед приходом Господа Ісуса до храму многі послідувателі Ісуса Христа, а головно "вибрані старші", вважали себе за учителів і виясните-лів пророцтва, включаючи і пророцтво Одкриття. Протягом періоду Ілії і підчас конвенцій звичайно можна було бачити якогось "провідничого брата", з громадою братів навкола себе, показуючи свою мудрість через вложення "найновійших пояснень" якогось пророцтва, а головно Одкриття. Вони казали, що кожний визначний чоловік у церкві був предсказаний в пророцтві і тому вихваляли і величали декотрих із них.

Тепер завважте ріжницю між напрямом таких одиниць, а напрямом Йоана, котрому було дане Одкриття. "Добродію, ти знаєш; і рече мені: се, що прийшли з великого горя, і вимили вони одежі свої кровю Агнця." (Одкриття 7: 14) Тут Йоан представляв останок, і його напрям указує на властивий напрям останка; і се показує, що останок признав, що він не знав правдивої відповіди на те питання і що він не виясняє пророцтва ані не є учителем. Останок признає Бога й Ісуса Христа за своїх Учителів, і їм віддає честь і славу. (Ісаї 30: 20) Слова в Одкритті показують, що той старець знав відповідь; і се значить, що коли члени останка прийдуть до зросту в Христі, стануть направду старшими, т. є, дорослими в Христі (Ефесян 4: 13), тоді вони бу-

дуть знати властиву відповідь, навчившися тієї відповіди від їх Господа й Учителя. Господь має свій час на одкриття таїнів, і тому заледви можна було сподіватися, щоби Його час на вияснення сієї справи мав прийти перед приходом Господа Ісуса до храму. Він не одкриває своєї таїни бунтівникам, а лише тим, що несамолюбно посвятилися Йому.— Прип. 3: 32; Псальма 25: 14.

Єгова зробив всякі конечні розпорядження для научення своїх людей, і всі признають, що через кільканайцять років *Вартова Башта* була средством порозуміння між людьми Божими. Се не значить, що ті, що приготовляли рукопись для *Вартової Башти*, є натхнені, а радше се значить, що Господь через своїх ангелів доглядає, щоби Його люди отримали відповідну науку на часі, і Він переводить події в сповнення свого пророцтва і тоді відкриває його своїм посвяченим. Бог через Ісуса Христа кормить своїх людей відповідною поживою у властивім часі. (Приповісти 30: 8) Ангели Господні, що співтоваришать з Ним у храмі, служать Йому під Його керовництвом, і докази сього знаходяться у видавництвах *Вартової Башти*, що є безперечним доказом, що Господь має до діла з своїми вірними на землі. Слова ужиті "і рече мені" доказують, що Єгова ужиє якийсь видимий знаряд, щоби дати відповідь на те питання, і та відповідь мала бути відома останкові коли вони прийдуть до точки правдивого зросту. Отже можна розумно сподіватися, що по очищенню храму, признані одиниці будуть навчені, і тоді правдиве значіння про велику громаду дасться їм.

ГОРЕ

Чи се "велике горе", згадане в чотирнацятім верші, "буде зіслане з милосердя на велику громаду, щоби вона властиво відпокутувала за свої гріхи і властиво оцінила божественну правду і справедливість", як се було зазначено? Чи се велике горе, як се було зазначено до тепер, буде післане на велику громаду, щоби "терпіння великої громади були більші чим терпіння малого стада"? Розумна відповідь на сі питання може бути лише, Ні! У св. Письмі не знаходиться ніяка инша відповідь. Инші переклади подають сей текст в такім змислі: "Сі вийшли із великого горя." (П.В.) "Сі виходять [час теперішний, — грец. рукопись] із великого горя." (Ді Гаот) Колись думали, що велика громада розвивалась побіч маленького стада протягом усіх віків Християнської доби, і через се вона часто була названа "святі з горя".

Если ж те згадане горе відноситься до того 'великого горя', якого ніколи не було перед тим (Маттея 24:21), і котре мало прийти при кінці світа, тоді та велика громада не могла розвинутися протягом минувших років. Навіть всі члени церкви Божої не терплять горя до того самого степеня. Писання ясно вказують, що се останок буде бачити те найбільше горе. Відносно вірних послідувателів Ісуса Христа, з котрих складається 144,000 членів церкви, є написано: "У світі горе мати мете"; вони будуть видані на муки; 'многими муками: мусимо увійти в царство;' 'вони сповнять муки терпіння Христового'; 'вони стались видовищем через наруги і терпіння і товариші у горю'; 'вони терпіти муть

десять днів горя'. — Йоана 16:33; Маттея 24:9; Діяння 14:22; Римлян 5:3; 12:12; Колосян 1:24; Жидів 10:33; Одкриття 1:9; 2:10.

Чи те горе є тим "великим горем" з котрого велика громада має вийти? Відповідь є, Ні! Члени царського дому, себто 144,000, переходять велике горе, і те горе продовжалося через цілу християнську добу; але найбільше горе згадане у св. Письмі прийде потім, як вже відкриється велика громада і про те горе Ісус Христос говорить, як про "муку велику, якої не було від настання світу до сього часу." (Маттея 24:21) Те горе зачалося із "днем Єгови", а іменно в 1914 році, коли зачалась війна в небі проти організації Сатани (Одкриття 12:7-10), і прийде до великого вершка в часі битви Армагедону, великого дня Бога Вседержителя. Згідно із сим, Одкриття називає сей час "великим горем". — Одкриття 7:14.

Отже виходить, що те горе не приходить в цілі щоби розвинути або довершити велику громаду, але се горе приходить на організацію Сатани, видиму і невидиму, котра цілковито збурить цілу ту організацію. (2 Солунян 1:6; Римлян 2:5-9; Одкриття 2:22) Як се ми спостерегли, то "день Єгови" зачався в 1914 році, в часі народження царства. (Одкриття 11:17, 18) Если би те горе, котре зачалось тоді, продовжалось без перерви, тоді все тіло булоб знищене. Однак те горе було вкорочене Господом, в часі коли Світова Війна закінчилась, і так даючи нагоду своїм свідкам під своїм розказом йти і нести свідоцтво про Його імя і царство яко свідоцтво світу. Протягом того періоду часу

давання свідоцтва, т. є, проповідування царства, виходить велика громада. Те горе не є вимірене на користь великої громади. Нехай се буде рішено раз на все, бо се горе прийшло на організацію Сатани.

"Вийти з того горя" не значить пережити те горе і належати до 'тіла що спасеться' (Маттея 24:22), але головно значить, що велика громада вийде із організації Сатани і стане по стороні Єгови протягом того часу від стримання Світової Війни аж до дня Армаґедону, себто, підчас 'вкорочення тих днів', і протягом котрого то часу ся євангелия царства проповідується.

Яка ж була ціль у скороченню сих днів горя? Господь відповідає: "Задля вибраних укорочені будуть дні тії." (Маттея 24:22) Протягом того часу вибрані мали виконати роботу яко свідки Єгови під Його розказом, і по части та робота включала положення знаку або пятна на чолах великої громади, як се приказав Єгова. (Езекиїла 9:4) Се значить, що свідки Єгови мусять проголошувати вість правди і сим чином дати вирозуміння о правді для великої громади, котра то кляса "втікає на гори", і заберає місця в місті прибіжища. (Маттея 24:16; 4 Мойсея 35:6) Слова "зараз після горя днів тих" (Маттея 24:29), відносяться до першої части горя, від 1914 до 1918 року. Та велика громада також пережиє Армаґедон, бо Бог обіцяв для тих, що шукають смирности і справедливости, що вони можуть бути заховані в той час. (Софонії 2:3) Всі сі Писання заперечують погляд, що те горе прийде в цілі розвинути або звершити сю клясу Божих людей. Те велике горе — се виконання

Божих присудів проти організації Сатани, а не для возвишення когось.

РИЗИ

Божі люди прийшли з Вавилону в "замазаній одежі", через те, що вони були оноганені науками і ділами вавилонської системи. (Захарії 3:3) (Гляди *Приготовления*, стр. 56) Вони трималися і научали много самолюбних наук, що зневажали Господа, а між иншими, була наука о "виробленню характера", т. є, привести себе до точки щоби бути гідним помагати Єгові володіти світом; иншї знов віддавали пошану людям; а ще иншї творили формалізм, і тим подібні річи. Коли Господь Ісус прийшов до храму і зачав судити, тоді Він зачав роботу очищення між своїми людьми, щоби ті очищені "приносили жертви угодні Господеві". (Малахії 3:3) Підчас суджения і очищения храму, Господь сказав про сю громаду в храмі: "Ісус же був замазаний в одежі, стоючи перед ангелом." (Захарії 3:3) Але ся робота очищення відноситься головно до клиси храму, а не до великої громади.

Відносно великої громади є написано: "Вимили вони одежі свої, і вибілили одежі свої кровю Агнця." (Одкриття 7:13) Слово "одежі" є написане у многім числі і тому не могло відноситися до "одежі спасения" [в поединчім числі], о котру Господь постарався для вірних у храмі, як се зазначено в Ісаії 61:10. Ані воно не відноситься до нагось урядового, як н. пр. "одежа червона". (Йоана 19:2,5) Ані воно не відноситься до "білої одежі" в Одкриттю 4:4, або в Одкриттю 19:13, 16. "Одежі" великої громади

ясно відносяться до їх прилюдного заявлення через що вони дають себе пізнати яко такі, що вірують в кров Ісуса Христа яко ціну викупу за рід людський, і через се, що вони стануть по стороні Єгови. Такі одежі носили в часі празнику, як на приклад в часі коли заблудший син повернув і був одягнений в найлучшу одежу. (Луки 15: 22) Многі чесні люди були спонукані вірувати, що висші власти — се ведимі володарі сього світа. Але коли Бог просвітив своїх людей, і дав їм зрозуміти, що "висшими властями" є Єгова і Ісус Христос, тоді та відомість була передана і иншим чесним і доброї волі людям, і многі инші від того часу радісно приняли й пізнали й признали Ісуса Христа й Єгову за "висші власти". Для них се був час радости, і вони радо визнавали перед людьми, що вони вірують в Господа Ісуса Христа, і що вони цілковито вповають на Єгову і стали по Його стороні.

Їх одежі символічно показують, що вони стали на стороні Господа, і вони радуються сим. Многі із них перед тим вірували в Господа і віддали своє серце Йому, але не свідомо трималися річей сього світа. Із приходом Ісуса Христа, яко правильного Володаря світа, ся інформація була передана людям доброї волі й помогла їм бачити, що вони знаходилися в організації Сатани, і що вони мусіли чиститися через полишення тієї організації і стати по стороні Божої організації.

Після слів Одкриття, велика громада очищує сама себе, через її відступлення від нечистої організації Сатани і через отверте заявлення себе по стороні Єгови, а се вони роблять через отверте визнання і посвячення Богу. "Устами

визнається на спасення." (Римлян 10:10) Зрозумівши сей факт, що імя Єгови мусить бути оправдане, і що се є важне питання, то вони не лише признають себе по стороні Єгови але й помагають громаді храму в несенню свідоцтва на честь і славу Бога Єгови, і сим чином вони входять у "колесницю".

Як же вони "обілюють їх ризи кровю Агнця"? Пролита кров Ісуса Христа є основою для прощення гріхів і на підставі котрої Бог прощає нечистоту. Через віруваня в проляту кров Ісуса Христа яко ціну викупу за людство, і через посвячення себе чинити волю Божу на підставі такої віри, і через служеня, поклонення і послушенство Господеві а не людям, вони стають по стороні Єгови і беруть участь в Його службі, і сим одиноким напрямом вони можуть обілитися і очиститися в очах Божих. Ніхто не може стати по стороні Єгови єсли він не вірує в пролляту кров Ісуса Христа яко средство спасення.

Міліони людей, що йдуть до церкви, визнають свою віру в Христа; але будучи мильно навчені, що Він є лише взірцем життя, вони не розуміють нічого про кров Христа і її заслуги. Коли ж очі їх вирозуміння отворяться, і вони стануть по стороні Єгови, як про се повисше зазначено, тоді вони стають очищені. Вони і перед тим бажали чинити правду, але вони були мильно навчені через фальшиве і невірне духовенство котре є відвічальне за мильні науки їх, що в крові Ісуса Христа нема жадної заслуги. Коли ж сі вірні одиниці вповні зрозуміють, що Ісус Христос є Царем, і стоїть по "середені престола" Єгови, тоді вони привитають Ісуса Христа і

прилюдно засвідкують: "Спасення Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві." Вони не лишають жадного сумніву щодо того де вони стоять. Їх положення також є виявлене через непаручного вбійця, котрий втікає до міста прибіжища. (4 Мойсея 35: 11) Ті що належать до великої громади тепер утікають до Єгови і Христа, "Гори", і там вони знаходять прибіжище в організації Єгови і перебувати будуть там 'аж до смерти Первосвященика' (Маттея 24: 16; 4 Мойсея 35: 32-34); себто, вони перебувають там аж до кінця великого позатипічного дня примирення. — 3 Мойсея 16: 6-34; Жидів 9: 24-28.

Тепер ми бачимо громаду, що як раз точно пасує описові в Одкриттю семій голові відносно великої громади. Протягом минувших кількох років, і підчас коли 'ся євангелия царства проповідується як свідоцтво', вийшло велике число людей (і ще більше виходить), котрі визнають Господа Ісуса за свого Спасителя і Єгову за свого Бога, котрому вони покланяються й радісно служать духом і правдою. Сі инакше є названі "Йонадабами". Вони охрещені в символ, заявляючи сим, що вони посвятилися чинити волю Божу і стали по стороні Єгови, і служать Йому і Його Цареві, і сим чином вони очистилися й одяглися в "білі одежі". Весь так велика громада є ясно відкрита, та не як силоджена з духа котрої надія — життя в небі, але як кляса, що вповає на Господа і надіється на вічне життя яко дар від Бога Єгови через нашого Господа Ісуса Христа.

Вони дальше 'шукають смирности і справедли-

вости' і Єгова обіцяв, що вони можуть бути охоронені в найбільшім горю, т. є, в Армаґедоні. (Софонії 2: 3) Се становить дальший доказ, що їх розвій не є наслідком великого горя, але що вони "вийшли з великого горя", себто, вийшли зі світа в часі горя, від приходу Ісуса Христа до Армаґедону. Вони мусять очиститися нім прийде Армаґедон. В часі Армаґедону буде запізно очищуватися. Вони 'втікають на гори', і се вони чинять нім прийде "зима", т. є, вершок горя в Армаґедоні. (Маттея 24: 16, 20) Вони виходили і дальше виходять, і тепер з останком вони співають: "Спасеніе Богу нашому . . . і Агнцеві." (Одкриття 7: 10) Вони чтять Бога і Його Царя, і відмовляються віддавати честь якій-будь части організації Сатани. Вони ніяким чином не є осквернені ідеями і звичаями сього світа, а є противні їм.

Сі чесні одиниці, що полишили організацію Сатани і тепер стали по стороні Господа, бажають щоби о сім довідалися і инші. Вони служать правдивому Богу і Його Цареві. "Тим то вони перед престолом Бога, і служать день і ніч в храмі Його; і сидячий на престолі оселиться в них." — Одкриття 7: 15.

Вони звернені до престола Бога і Христа, і нігде инде, і через се вони стоять "перед престолом" і в очах Єгови і Його Царя. Вони голосують за царством Божим, і беруть участь в роботі в проголошенню Царя і Його царства. Вони мають ласку перед престолом і Бог звернув на них свою вагу, щоби вони були заховані в день Його гніву. Понадаб був типом великої громади, і тому обітниця дана Понадабові відносить-

ся також до великої громади: "За те, так говорить Господь сил небесних, Бог Ізраїля, — не переведеться в Йонадава [Йонадаба] Рахавенка потомок, що стояти ме перед лицем моїм по всяк час." — Еремії 35: 19.

Одкриття 7: 15 вдійсности є ключем до пізнання великої громади. Через помилку ми до тепер думали, що велика громада є сплоджена з духа кляса, члени котрої занедбали свої привілеї і відмовилися брати участь в праці Господній, однак виглядали або сподівалися від Єгови благословенств за їх передсмертне покаяння. Але в Одкриттю є сказано, що велика громада "стоїть перед престолом Бога і прилюдно служить Йому". *(Діяглот)* "віддають божественну службу йому". *(Ротердам)* До тепер вони як і инші несвідомо "поклонялись і служили тварі більш Творця." (Римля 1: 25) Але тепер вони бачуть і розуміють і слухають слів Ісуса, Агнця Божого, котрий каже до них: "Господу Богу твоєму кланяти мешся, і йому одному служити меш." Сі слова відносяться до всіх сотворінь, що Єгова признає їх — Маттея 4: 10.

До якої міри велика громада служить Єгові? Одкриття відповідає: "І служать йому день і ніч." Се значить, що вони служать йому всякого часу без огляду на години. Вони не задоволяються служенням Йому вісім годин на день і лишають роботу коли годинник вибє назначений час, і не хотять робити більш назначеного часу, але вони все готові на поклик до служби в день і в ночі. Справоздання із поля праці з минувших місяців вповні попирають се заключення. Многі з Йонадабів почують правду одного дня, по-

свячуються цілковито Господеві, і зараз ідуть на поле служби і радуються і пильно виконують те що лише можуть. Вони також досліджують пильно Слово Боже, і сим чином шукають смиренности й справедливости, стараючися бути послушним приказам Єгови.

Храм Єгови — се Його столична організація, що на горі Сион. Велика громада "служить день і ніч в храмі Його". Се було предсказано словами пророка Захарії: "Так говорить Господь сил: і приходити муть народи й осадники одного міста до осадників другого та казати: Ось, ходімо туди, помолитись перед лицем Господнім й шукати ласки Господа сил небесних; і скажуть ті: пійду і я. І приходити муть многі племена й сильні народи шукати Господа Саваота в Єрусалимі й благати Господа. Так говорить Господь сил небесних: У тім часі буде так, що десятеро з усяких різно мовних народів ухоплять за полу Юдея, й казати муть: Пійдемо й ми з тобою, ми бо чули, що з вами Бог." — Захарії 8: 20-23; гляди *Приготовлення*, стр. 139.

Висказані слова Мойсеєм до Ізраїля тепер відносяться в більшім сповненню до духового Ізраїля, остатка, а іменно: "Не годиться вам робити всього, як тепер ту робите, що кому здається правим перед очима його; — . . . тоді ось як має бути: На те врочище, що вибере Господь, Бог ваш, щоб святилось імя Його, туди приносити мете все, що заповідаю вам; . . . стережись приносити всепалення твоє, на всякому місці, де яке обачиш; ні, на тому місці, що вибрав собі Господь одному із твоїх поколінь, там годиться тобі приносити всепалення твої, і там чинити

мусиш те, про що заповідаю тобі." — 5 Мойсея 12:8-14.

Сьому правилові мусить бути послушна і велика громада, бо і вона сталась частю Божої організації. Вона мусить прийти до Сіона, Божого храму, і там покланятися, а не в якійсь свідській організації, так званій "церквою". Єгова каже: "Дом мій буде названий домом молитви про всі народи." (Ісаї 56:7; 1 Царів 8:41-43) Велика громада мусить йти за свідками Єгови шляхом до Сіону. (Ісаї 35:8-10; 62:10) Вона мусить памятати й вважати на слова пророка: "А Господь — у храмі своєму святому; нехай вся земля мовчить перед ним." (Аввакума 2:20) Храм Єгови не знаходить ся в організації Сатани, і через се велика громада мусить утікати з Вавилону, котрий є організація Сатани, і мусить одважно стати по стороні Господа і співтоваришити з Божими помазаними людьми.

Слова "в Його храмі", де велика громада служить, не включає внутрішнього двора, тому що внутрішний двір був головно назначений для священничої кляси Єгови. Велика громада є відділена бути на дворі й "на висшій части" храму, де вона служить Єгові день і ніч. (Езекиїла 40: 17, 18; 44:19; 46:3, 9, 10, 20-24) Очевидно, тут згадується про їх безнастанну службу тому, щоби показати, що вона не мириться з диявольською організацією ніколи, і щоби цілковито заперечити, що вона коли-будь родилася із нею.

Ті що люблять Бога і служать Йому, і будуть жити з Єговою, а не з Сатаною. "І сидячий на престолі [Єгова] оселиться в і х." (Одк[illegible] 7:15) Христос тепер зачав царювати серед ЗО

рогів своїх. (Одкриття 11:17; Псальма 110:2) На підставі сього правила вся організація Єгов. перебуває тепер під Його покровом. Він "отаборитися в них" *(Діяглот)*; "Він простягне свій намет над ним." *(П.В)* Ось так Йонадаби або велика громада є захована в день гніва Божого. — Одкриття 21:3; *Діяглот.*

Христос перебуває в наметі Божому. Через Христа Єгова перебуває з великою громадою і охороняє її і дає їй поміч. Сим чином Єгова перебуває з ними через свого представителя Христа, тим що вони утекли до міста прибіжища. Великий Єгуй запросив їх до своєї колесниці, т. є, в організацію Єгови, і розпростер свій намет над ними. Велика громада була назначена на чолах своїх 'чоловіком в лляній одежі з писарським приладом при боці його', себто, через тих, що принесли їй вість про Боже імя і царство. (Езекиїла 9:3) Бог і Його Цар є її надією і твердинею. "На вершку гори Ізраїлевої осаджу його [дерево надії яко намет]; й пустить він вітте, і продить овощі, і виросте він у величного кедра, й жити ме в тіні його всяке птацтво." — Езекиїла 17:23.

На землі знаходяться міліони людей, що прагнуть чогось лучшого чим "полови" якою їх кормили у вавилонських системах так завні "церквами". Від коли Господь прийшов до храму, свідки Єгови отримали привилей нести сим голодним людям Божу вість правди, і хто кормився нею, той немає причини бути прагнущим: "Вже не будуть голодні, ані жадні ані падати не на них сонце, ані жадна спека." — Одкриття 7:16.

В організації Сатани, чесні одиниці були го-

лодні й прагнущі як фігурально так і буквально. Велике дерево Сатани, "що посередині зем і" (Даниїла 4: 10), не дало їм жадного захисту. Ті що із світа Сатани, признають себе за сонячне світло світа, котре пече і жарить чесних людей, але тепер від коли Господь прийшов до храму, і четвертий ангел затрубив у трубу (Одкриття 8: 12), і четверта чаша була виллята (Одкриття 16: 8, 9) сі річи затьмили "сонце сього світа", і тепер уже "не є так горячо" для кляси овець, котрі чули й читали вість про Боже імя й царство. Сі чесні люди звернулися до Божої організації, котра є "жінкою", і "одягнена в сонце". (Одкриття 12: 1) Само-установлене "сонце сього світа" уже не пиче їх. Се точно сходиться із словами пророка Ісаії відносно чесних людей сього світа, що тепер шукають смирности й справедливости: "Голоду знати не будуть, ні згаги, й не поразить їх спека і сонце; тої бо, що милує їх, буде їх води ти й приведе їх до джерел водних. . . . Се приходять з далека, - одні од півночі, другі з Синим-країни." — Ісаії 49: 10-12.

Ісус Христос у храмі є головою Єгової організації і Він тепер кормить тих, що щиро віддають себе під Його керовництво. "Се я дав його свідком народам, проводарем і наставником народів." (Ісаії 5: 4) Він — дійсне Сонце і "світло світа". (Йоана 8: 12) Велика громада, що стоїть перед престолом, уже більше не буде голодна і прагнуща: "Агнець бо, що по середині престола, пасти ме їх. І водити ме до живих жерел; і Бог отре всяку слозину з очей їх." (Одкриття 7: 17) В руки Господа Ісуса була передана всяка сила і Агнець Божий буде їх Пастиром.

Він — дійсний Пастир-Цар, на котрого цар Давид був лише типом. "І поставлю над вами єдиного пастиря, що пасти ме їх, — слугу мого з роду Давидового; він буде їх пасти, він буде пастиром над ними. І буду я, Господь, їх Богом, слуга ж мій Давид буде князем серед них. Я, Господь, сказав се." — Езекиїла 34: 23, 24.

Велика громада або кляса Йонадаба очевидно се ті, котрих Ісус назвав своїми "иншими вівцями". До вірних учеників останка, Ісус сказав: "Я пастир добрий, і знаю моїх, і знають мене мої [останок]; . . . і инші вівці маю, що не з сієї кошари [не з членів царського дому]; і тих, [земну клясу овець] я мушу привести, й голос мій почують, і буде одно стадо й один пастир." — Йоана 10: 14-16.

Всі що прийдуть і остануться в організації Єгови мусять бути одним гармонійним стадом, чи то в небі чи на землі. Слова Ісуса відносять ся до його приходу в храм в 1918 році, і опісля: "І зберуться перед него всі народи; і відлучить Він їх одних од других, як пастух одлучує овець од козлів; і поставить овець по правиці в себе, а козлів по лівиці." — Маттея 25: 32, 33.

Він — Христос, провідник і Вождь, і всі творива, що живуть, мусять признати його, й всяке коліно поклонитися перед ним і всякий язик визнає, що він — Христос Господь, чи то вони будуть на небі чи на землі, і всі мусять признати його на славу Всемогущого Бога. — Филипіян 2: 9-11.

Чи то сотворіння дістане життя в небі чи на землі, воно мусить признати, і поклонитися Єгові яко правдивому і Всемогущому Богу, і Ісусу

Христу яко Його Цареві і Головному Виконавчому Чиновникові, і кожде сотворіння, що отримає життя на землі або в небі, мусить бути цілковито лояльним і вірним Богу. Такі вимоги вони мусять стрінути ніж вони зможуть отримати вічне життя. Се цілковито негодиться із Святим Письмом казати, що Бог одобрить обмежену вірність до Нього. Казати, що велика громада — се байдужа кляса, але Бог змилосердиться до неї задля її маленької віри, і остато.но спасе її до неба, — се цілковито не має підстави у св. Письмі. Велика громада мусить бути під провідництвом Ісуса Христа і накормлена Ним перед Армаґедоном, і остатися під Його охороною і перейти Армаґедон. "Агнець бо, . . . водити ме їх до живих жерел вод." (Одкриття 7: 17) Ісус Христос йде шляхом святим, а Його стадо овець, помазані члени царської родини, ідуть за ним. (Ісаії 35: 8-10) Тоді каже Господь: "Всі гори мої [всі части Божої організації] дорогами зроблю, і всі стежки по долинах у гору підіїму." — Ісаії 49: 11.

Ті "инші вівці", — се велика громада, котра йде в парі з свідками Єгови до "жерел води життя". *(П.В.)* Для сієї причини всі, що так поступають не будуть більше жаждувати. Вони вже більше не йдуть до висохлих колодязів жорстоких систем, але з ласки Єгови і під провідництвом Ісуса Христа, вони йдуть до жерел живих вод. (Еремії 2: 13) Чесні люди були забрані від гірких вод, коли Господь затрубив в третю трубу і вилляв третю чашу пораз. (Одкриття 8: 10, 11; 16: 4) Ось таким чином були відкриті 'гіркі води сього світа'. Тоді Господь взяв під своє

керовництво і провадить тих, що люблять його до вод життя.

РАДУЮТЬСЯ

Велика громада, се не є "святі з горя", бо вона не розвинулась через горе. Вона складається з веселих сотворінь, що є активні і ревні для Єгови і Його царства. Всякий чесний чоловік, що щиро шукає Бога й справедливости і ним він зазнав Господа, вельми страдав задля несправедливости між тими, що іменуються бути послідувателями Христа і котрі діляють через церковні організації в Його ім'я. Ті чесного серця одиниці проливали слези задля гидоти, яку вони бачили діялась в імя Господа. Се вони бачили по всіх номінальних церковних системах, а головно між тою Римо-Католицької Ієрархії. Та із приходом Господа Ісуса до храму, і зібранням вірних до дому, ті вірні викликували з радости. Многі із них вийшли із номінальних церков і вельми радувалися, коли вони пізнали Господа. Сих Господь вислав із вісткою доброї новини і повідомив чесних людей, що Його ціль є знищити гноблячу й лукаву організацію Сатани і опісля установити правительство справедливости; і ся то вість, коли була прийнята в добрі і чесні серця, принесла многим радість і звеселила їх. Сі що цілковито звернулись до Бога і Його царства перестали плакати.

"Бог отре всяку слезу з очей їх." (Одкриття 7: 17) Вони проливали слези задля зневаги, яка вилла на святе імя Єгови, і котрі то зневаги стягнули на Нього фальшиві люди, що називали се-

бе слугами Божими. Чесні одиниці проливали слези, бо вони не могли зрозуміти чому ті, що називають себе слугами Божими, рівночасно зневажають імя Єгови. Отримавши вість правди і пізнавши, що Сатана всякого часу зневажав імя Єгови і що всі Його слуги ошуством, підступом, і фальшивими приписами зневажали Його святе імя, і що вскорі Єгова оправдає своє святе імя через своє царство під Христом, слези таких одиниць перестали литися, а замість смутку їх серце наповнилось радістю, і їх серця повеселіли і вони вповні навернулись до Господа.

Навіть Йоан Одкровитель "вельми плакав", аж поки його не повідомлено, що Ісус Христос стався Оправдателем Єгови, і що Він Той, що відкриває заміри і виконує присуди Його. (Одкриття 5: 4) Кожде чесне сотворіння, що бачить і виконує заміри Єгови, радується. В сей спосіб ті, що щиро шукають правди отримали 'пятно на чолах їх', і через се вони свідомо утекли до Господа. (Езекиїла 9: 4) Вони знають, що всякі добрі річи й благословенства походять від Єгови, і сим чином Він обтирає їх слези з очей їх. "Святий город", що є Божа організація, сходить із неба, і тепер справедливість буде встановлена на землі на віки і ті, що стануться в гармонії з Богом, уже більш не будуть проливати слозей. — Одкриття 21: 1-4.

Нехай же помазаний слуга Єгови, останок, застановиться тепер на час над привилеєм який Єгова дав їм від 1918 року. Почин горя прийшов на організацію Сатани в 1914 році, коли то лукавий і його ангели були скинуті з неба. Сатана, зрозумівши свій короткий час, вельми роз-

лютився і прикладає всі старання, щоби знищити всяке тіло (Одкриття 12: 12), і він був би доконав свого заміру, єслн би Єгова Бог не був перешкодив йому. Та "задля вибраних", щоб вони могли дати свідоцтво про імя Єгови, Він застановив Світову Війну. (Маттея 24: 21, 22; Марка 13: 20) Тоді Єгова осунув перешкоди які були положені на Його людях в часі тієї війни, щоби вони могли з'організуватися і виконувати Його роботу. Тоді останкові була дана заповідь: "І проповідувати меться евангелия царства по всій вселенній на свідкуваннє всім народам; і тоді прийде кінець." — Маттея 24: 14.

Се свідоцтво мусить бути доручене; і коли воно буде доручене, тоді настане найбільше горе якого ніколи не було перед тим. Потім періоді часу, і зараз перед розпочаттям Армагедону, свідки Єгови мали привилей йти з вісткою правди. По приказу Господньому вони вийшли 'збирати каміння і піднести пранор для чесних людей' (Ісаії 62: 10) Свідки Єгови вийшли до сієї роботи і з піснями на устах, бо вони знають, що Царь засів на своїм престолі і оправдання імя Єгови наближилося. Із їх виступленням ворог зробив найбільші змагання щоби пожерти їх за се, що вони доручують свідоцтво Ісуса Христа в послушенстві до Божих приказів. (Одкриття 12: 17) Жадне переслідування не зможе угасити ревність вірних. Вони побачили, що рука Господня розділює людей, "козли" кляса збирається разом під провідництво Гога, щоби виконати волю Сатани, і також побачили, що чесні "вівці" кляса збираються до громади під провідництво Господа. Тепер вони бачуть, що

ті "инші вівці" кляса є зібрані до міста прибіжища занім найбільше горе впаде на світ.

Із тим вирозумінням і привилеєм приходить більша відвічальність для свідків Єгови виконати з більшою ревністю і щирістю, несучи свідоцтво людям доброї волі. Бачучи і оцінюючи сі річи, вони рішились, що жадна опозиція не стримає її у вірнім виконанню їх припорученої задачі. Нехай Римо-Католицька Гієрархія і всі инші з лукавої громади Сатани роблять що хотять. Вскорі та новочасних-филистіїв організація упаде, і тоді чесні католики побільшать число "великої громади".

ГОЛОВА 9.

СУД

ГОЛОВНА і первоначальна ціль Єгови у посланню свого любого Сина на землю є, виконати задачу оправдання імя Єгови; другорядна ціль є викупленння і спасення усіх людей, що люблять правду і ненавидять беззаконня. Свою ціль Єгова пояснив або представив через нарід Ізраїльский, Його типічний нарід. Се він зробив, через вислання свого представителя Мойсея до Египту 'відкупити собі людей для свого імя'. (2 Самуїла 7:23) Сповненя сього пророчого образу представляло як Єгова післав Ісуса, позатипічного Мойсея, на землю [позатипічний Египт] виконати Його замір. Ісус мусів доказати найперше свою відповідність виконати замір Єгови. Тому Ісус був поставлений на пробу через три і пів роки, і у всім Ісус доказав свою цілковиту вірність Богу. "І, звершившись, ставсь усім, що слухають його, причиною спасення вічного." (Жидів 5:9) Єгова назначив Ісуса на Царя світа, Відкупителя людства, великого Чиновника Єгови, і Оправдателя Його імя. Єгова сказав до Ісуса: "Полюбив єси правду, і зненавидів беззаконне; за се помазав тебе, Боже, Бог твій єлеєм радости більш спільників твоїх." (Жидів 1:9; Псальма 45:7) Єгова також назначив Ісуса бути суддією і рішати всяке питання які можуть виринути між Єговою а Його сотворінням. — Йоана 4:22-27.

Єгова — правдивий і Всемогучий Бог. Сатана, Диявол, є мімічний бог, тому, що Сатана бажає того, що належить до Єгови і всегда віддається лукавстві, щоби доконати своєї цілі. Імя Єгови Бога стоїть за всім, що є добре і справедливе. Імя Сатани стоїть за всім, що лукаве. Питання яке мусить бути рішене є: Чи Сатана спонукає всі сотворіння відвернутись від Бога і прокликати Його, або чи много із роду людського, коли їх поставити на пробу, остануться правдиві й вірні Богу? Чи Бог зможе поставити на землі людей, щоб були правдиві Йому? Божий незмінний закон є, що хто вибере йти за Сатаною, мімічним богом, його дорогою несправедливости, той умре, а хто докаже правдивість і вірність Єгові, той буде жити по віки. Ті що докажуть вірність Богу становлять людей для Його імя. Сконечности те порушене питання включає слово й імя Бога Єгови, і щоб доказати свою найвисшість, Єгова мусить оправдати своє імя. Ісус Христос є великий Оправдатель, Суддя і Виконатель.

Храм Божий, се Його головна організація, котрої Ісус Христос є Головою, дорогоцінний Угольний Камінь і Основа. (Подрібне вияснення о храмі знаходиться в *Оправданню*. Том 3, від 111 стор.) Коли Ісус вознісся на небо по своїм воскресенню, тоді Він став Суддією всіх річей, і Царем світа, але Він мусів чекати на Божий означений час щоб Він міг зачати володіти і судити. Писання і події показують, що Ісус Христос оцарився в 1914 року, і був післаний володіти в часі коли ворог Сатана є ще у силі. (Псальма 2:6; 118:1, 2) Опісля, а іменно, в 1918 році, Пи-

сання і факти показують, що Ісус Христос, великий Суддя, прийшов до храму Божого і від того часу аж до закінчення Армаґедону, Він судить. У храмі Ісус Христос явився в славі свого Отця, і в славі яку Отець дав Йому, Ісусу Христу: "Як же прийде Син чоловічий в славі своїй, і всі святі ангели з Ним, тоді сяде він на престолі слави своєї; і зберуться перед него всі народи; і відлучить Він їх одних од других, як пастух одлучує овець од козлів." (Маттея 25: 31, 32) Се є умовє уявлення Його славного судища.

ПОРЯДОК

Писання показують, що суд Ісуса Христа відбувається в сім порядку: Суд зачинається від "дому Божого", що значить, що Він судить тих, що посвятилися чинити волю Божу, були сплоджені із духа, покликані високим покликом, і є в лінії до царства. (1 Петра 4: 17) В часі сього суду всі самолюбні є осуджені й 'зібрані із царства й викинуті в надвірню темряву'. Такі становлять "лукавого слугу" клясу, кінець котрої — знищення. Всі вірні й правдиві були зібрані у храм, себто, стались частю Божої головної організації. Сі є помазані і стались частю "вірного і розумного слуги" кляси, котрому Ісус Христос припоручив справи свого царства на землі, зробивши його урядовим свідком Єгови і представителем Христа на землі. — Маттея 13: 41-43; 24: 45-51.

Помазані свідки Єгови мусять йти і 'проповідувати євангелію царства в свідоцтво', щоби люди і народи мали нагоду вибрати кому вони

НАСЛІДЖУЮТЬ БОГАЦТВО ЦАРСТВА

будуть служити; і коли та робота свідоцтва скінчиться, тоді прийде Армаґедон. (Маттея 24: 14, 21) Через 'проповідування євангелії царства' людям, Ісус Христос великий Суддя збирає перед себе народи, і робота розділення зачинаєсь. Підчас сього суду люди доброї волі, і котрі тут названі Йонадабами, стають по стороні або по "правиці" Господа, і сих Господь називає своїми "вівцями"; а всі ті, що стали проти Бога і Його царства, показали себе по стороні Диявола, і Ісус ставить їх по лівиці, що значить, по стороні неласки. Будучи приведені до правди Божого царства, сі люди вибирають свою власну судьбу, і тим самим вони є особисто відвічальні. На свідках Єгови положено відвічальність розказувати людям вість царства, і на сих спочиває відвічальність рішати по котрій стороні вони стануть. (Езекиїла 3: 18-21) Ісус Христос дає остаточний вирок на кождого одного, тому що Бог передав увесь суд Христу. — Йоана 5: 22, 27.

Сатана уже є засуджений на смерть. Усі що остануться по його стороні будуть знищені. Господь головно згадує про гіпокритів і лукавого слугу між тими, що будуть знищені. Така судьба чекає всіх беззаконників. (Псальма 145: 20) Релігійні первотини або організації між родом людським є гіпокритичні, бо вони казали, що служать Богу, коли ж вдійсности вони служили Дияволові. Писання указують, що вони будуть найперше знищені в Армаґедоні. Тоді прийде знищення всіх иншых первотинів організації Сатани. (Одкриття 19: 19-21) Сатана буде змушений побачити знищення своєї організації.

Тоді Господь Ісус, великий Виконатель, усуне Сатану, і земля буде очищена. (Одкриття 20: 1-3; Жидів 2: 14) Знищення Сатани і його слуг становить оправдання Єгового імя, тому що се докаже, що Сатана — брехун і що Бог Єгова є правдивий і Всемогучий.

Від Авеля аж до Йоана Хрестителя було кількох людей, що затримали їх невинність до Єгови і отримали його признання. Сі люди повмирали в вірі, однак вони мусіли позістати мертвими аж до викінчення царської родини занім вони будуть пробуджені зі смерти. Тоді вони будуть пробуджені до життя совершенними і будуть служити яко урядники царства на землі і представителі Ісуса Христа на землі. (Жидів 11: 1-40; Псальма 45: 16) Сі вірні люди будуть оправдувати імя Бога Єгови. Ісус, совершенний чоловік, будучи вірний і цілковито послушний Богу аж до ганебної смерти, стався великим Оправдателем Божого Слова і Ймя, і через се Він є назначений бути Оправдателем або гетьманом між Божими чиновниками. Вірні члени Його організації, що стались частю царської родини в небі, є також оправданням Єгового імя. Всі люди доброї волі названі Йонадабами або "великою громадою", що докажуть їх вірність Єгові і Його царю, будуть також становити оправдання Єгового імя. Тоді наступить воскресення й суд усіх померших підчас царювання Христа. (Йоана 5: 27-29) Всі люди, що будуть вірні й правдиві підчас суду, будуть свідоцтвом всевинчості Єгови і на честь Його імя. Всі вірні люди наслідять богацтва Його о які Він постарався для них. Земля буде їх вічним домом, і

стане урожайна і настане вічний мир, добробут і щастя для всіх. — Псальма 67:6, 7.

Протягом теперішнього часу "козли" противляться Богу і Його царству в переслідуванню свідків Єгови. Такими гонителями є головно релігіоністи, духовенство Римо-Католицької Ієрархії і инші релігійні провідники. Сі гонителі арештували й увязнювали свідків Єгови, перескаржуючи їм у несенню вістки о царстві для людей, і через се вони виразно ділають яко слуги Диявола. Про сих противників, уподоблених до козлів, Господь каже: "Ідіть од мене, прокляті, у огонь вічний [символ вічного знищення], приготовлений дияволові та ангелам його." Ті люди, що є доброї волі до Бога і Його царства помагають, потішають і попирають свідків Єгови через співділання із ними в розказуванню иншим о правді царства. Ісус Христос, великий Суддя, дав вирок на таких і ужив сих слів: "Тоді скаже цар тим, що по правиці в него: Прийдіть, благословенні Отця мого, осягніть царство, приготовлене вам од основання світу." (Маттея 25:34) Всім таким буде дане життя вічне на землі.

Люди отримавши се знання, кождий мусить вибирати свій напрям. Котру сторону ви виберете, чи Диявола, або чи сторону Христа, Єгового Царя і Його царства? Ся відвічальність є положена на вас вибрати кому ви будете служити.

ЗАДАЧА І НАСЛІДКИ

ГОВА є справедливий до всіх сотворінь. 'Справедливість є підвалина Його престолу.' (Псальма 69:14; Одкриття 15:3) 'Бог не показує односторонности і не на лице дивиться Бог.' (Діян. 10:34) Він дозволив Сатані остатися живим і приложити найлучші старання доказати його гордий визов. Бог велить своїм свідкам голосити вість правди і тоді сбявить свою найвисшу силу. (2 Мойсея 9:16) Зараз перед Армаґедоном Бог велить давати свідоцтво о правді, щоби дати людям нагоду вибрати кому вони будуть служити. Тих що померли в незнанню правди, Бог у своїм часі збудить їх зі смерти і дасть їм пізнати правду, щоби вони могли вибрати свою власну судьбу. Господь із ласки своєї привів нас до пізнання своєї правди. Яка ж є ваша задача? Господь поклав слова в уста ваші й розказує вам, що маєте робити: "Докіль не настигло ще те, що призначено, — час бо пролітає, мов полова, — докіль єще не прийшов на вас палаючий гнів Господень, не настиг на вас день досади Господньої. Шукайте Господа всі ви покірні землі, що певните закони Його; шукайте справедливості, шукайте смирности; може хоч ви оцілієте в день гніву Господнього." — Софонії 2:2, 3.

"Смиріть", у сім тексті значить, бути покірним, радо слухати правди і пильно старатися

зрозуміти правду і досліджувати Святе Письмо, щоби пізнати волю Божу більше вповні. Він набуває собі всякі помічні книжки о які Господь постарався, щоби йому набути більше знання. В сей спосіб він шукає смирности в послушенстві до поучень Господніх. Сей факт, що ви чули правду Слова Божого і що ви стали по стороні Бога і Його царства, не є достаточним. Ви мусите сильно стояти по стороні Господа, а щоби се зробити, ви мусите рости в знанню і вирозумінню о Його замірі, як се подано в Його Слові.

Мати лише знання або поняття о Божім Слові не є досить. Ви мусите "шукати справедливости", що значить робити добро; а щоби робити добро, ви мусите сповняти заповіді Божі. Написано є: "Чого Господь вимагає від тебе: ділай справедливо, люби вчинки милосердні, й ходи в покорі перед Богом твоїм," (Михея 6: 8) Перша і найбільша заповідь є любити Бога. Сю любов до Бога треба доказати через сповнення Його заповідей. Щоби доказати свою любов до Нього, треба знати яка є Його заповідь. Щоб то Єгова або Ісус Христос не приказували, ви мусите се радо сповняти. Друга велика заповідь є, що ви мусите любити свого ближнього котрий є доброї волі. (Маттея 22: 39) Пізнавши Єгову і Його замір, ви мусите розказувати своїм сусідам Божу вість, щоби вони могли знайти дорогу до богацтва, яке отримають ті, що будуть служити Єгові і Його царству. Застановіться тепер уважно над декотрими заповідями, котрі ви мусите сповняти.

УТІКАЙТЕ

Сі ралки письма будуть читати многі люди, що були через довгий час в темряві спричини, де Сатана увязнив і поневолив їх через своїх слуг, котрі фальшиво оперували під імям Христа. До своїх вірних учеників Ісус сказав: "Вам дано знати тайну царства Божого." (Марка 4:11) Ся тайна - - се Христос, Ісус, будучи Угольним Каменем і Основним Каменем, про котрий Він говорив своїм ученикам: 'На сій Скалі [Камені] я збудую церкву мою.' Члени Його царського дому складаються із 144,000, котрі є показані яко живі каміння і котрі названі церквою." (Колосян 1:26, 27; 1 Петра 2:2-9) Сатана витворив і випровадив "тайну беззаконня" або беззаконство, що противиться Богу і Його царству. (2 Солунян 2:4-8) Сатана замінив тайну беззаконня за царство Боже. Римо-Католицька Гієрархія називає себе урядовим представителем Бога на землі й головною частю так званого "Християнства". Народи "Християнства" сформували ліґу між собою і ся Ліґа Народів і релігійний елемент витає сей твір "як політичний вираз царства Божого на землі". Инакше сказати, народи "Християнства" звязавши себе разом з ліґою, і Римо-Католицькою Гієрархією, признавши себе бути основою або головною частю релігійної організації і частю політичної сили світа, разом становлять противенство до Бога і Його царства. Ті народи в Лідзі, включаючи релігійні, політичні й торговельні первотини, установили її замість царства Божого, і релігії стараються посвятити і зробити її святою і поставити її замість Божого царства, отже "у святім місці". Про сю то

безбожну річ релігії кажуть: "Ліга Народів — се одиноке світло світа"; коли ж Ісус сказав: "Я світло світові." — Йоана 9: 5.

ГИДОТА

"Противна Господеві безбожного дорога." (Приповісті 15: 9) Сатана є головним беззаконником, і те, що він і його організація ставить замість царства Божого, є гидотою в очах Божих. Сатана і його слуги вивисшили Ліґу Народів замість царства і тому Ісус і пророк Даниїл (Даниїла 11: 31; 12: 11), каже, що ся гидота робить спустощення у святім місці, де вона не повинна бути. Для всіх людей доброї волі Господь Ісус дає осторогу, котра то осторога мусить бути повторена для людей землі, а іменно: "Оце ж, як побачите гидоту спустіння, що сказав Даниїл пророк, стоячи на місці святому [хто читає нехай розуміє], тоді хто в Юдеї, нехай втікає на гори; буде бо тоді мука велика, якої не було від настання світу до сього часу, й не буде." — Маттея 24: 15, 16, 21.

Про які гори Він згадує тут? Відповідь є, про організацію Бога Єгови під Христом, бо Бог є ВЕЛИКОЮ СКАЛОЮ або "Горою", і Ісус Христос яко головна організація є також "великою горою". Отже Господь дав приказ, що люди доброї волі мусять втікати до царства Божого під Христом тому, що ті "гори" або царство є єдиною надією для роду людського. О сю охорону Бог постарався для тих, що бажають спастися. Ніхто не може остатися в диявольскій організації і утечи від пораз які прийдуть на всі

сотворіння в Армаґедоні. Ви втікайте на гори і вступайте в "колесницю" більшого Єгуя, або так сказати, прилучіться до організації Господа під Ісусом Христом.

Коли ви утічите в гори, себто, до Божого царства під Христом, то ви мусите позістати там і сповняти заповіді Господні, єсли ви бажаєте бути заховані й схоронені підчас остаточного перевороту який впаде на сотворіння в Армаґедоні, і для сієї причини Господь каже вам "шукайте справедливості, шукайте смирності; може хоч ви оцілієте в день гніву Господнього." Єсли ви не послухаєте Його приказу, то ви напевно не будете заховані або схоронені в часі Армаґедону. Нема обіцяного нікому иншому, щоби хтось пережив битву великого дня Бога Вседержителя, лише тим, що будуть в організації Єгови під Христом і котрі остануться вірні й правдиві Господу. Та дехто поспитає: Як можу я знати які є прикази котрі Господь дав і котрі я мушу сповняти? Слово Боже містить інформацію про Його замір взглядом Його сотворінь. Прихід Господа Ісуса до храму Божого в 1918 році зазначує час, коли Богу вподобалось відкрити свій замір для тих, що пильно шукають Його і служать Йому. Бог ласкаво постарався о видання сієї вістки у формі книжок, щоби люди були повідомлені о правді. На останних сторінках сієї книжки ви знайдете ліcту книжок, котрі вам поможуть віднайти в Біблії кождий текст про який ви бажаєте знати, і котрі відповідають на ваше питання. Постарайтесь о сі книжки, досліджуйте їх, разом із вашою Біблією. Сі книжки не містять думку жадного чоловіка. Вони лише поможуть вам

віднайти слова Господа і ті річи які ви бажаєте знати; і чиняче се, ви сповняєте заповіді Божі.

"НЕХАЙ КАЖЕ: ПРИЙДИ!"

Одна із заповідей Господніх, яка головно відноситься до теперішнього часу, є ся: "І проповідувати меться євангелия царства по всій вселенній на свідкуваннє всім народам; і тоді прийде конець." (Маттея 24:14) У сповнення сього приказу вірні чоловіки і жінки, що мають привилей бути свідками Єгови йдуть від місця до місця і представляють людям книжки, котрі містять вість о царстві. Коли ви станете по сторони Божої орґанізації, коли ви утічете до царства Божого під Христом, тоді се ваш привилей і задача передати се знання иншим, що бажають чути. Отже ви мусите прилучитися до свідків Єгови в 'проповідуванню сієї євангелиї царства'.

Ісус Христос є великий Дух і Голова Божої головної орґанізації, і ті, що співтоваришать із Ним яко члени Його царської родини, є названі "невістою". Всі такі мусять бути в цілковитій єдності й згідно виконувати роботу на славу Єгови. Для того написано є: "А Дух і невіста глаголять: Прийди! І хто чує нехай каже: Прийди! Хто жадний, нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає життя воду даром." (Одкриття 22:17) Се люди доброї волі, Йонадаби, Господні "вівці", що слухають вістки о царстві Божім і втікають до міста прибіжища. Таким, що слухають Його вістки, Господь, той "Дух", дає свій приказ: "І хто чує, нехай каже прийди!" Се є виразний приказ для кляси Йонадаба взяти вість царства і нести ї иншим. Ціль їх у виконанню того

азу є, доказати любов до Бога й Його цар-
, і се вони роблять, щоби хто хоче міг прий-
т.. : "приймити воду життя даром". Єгова, ве-
ликe Жерело невичерпаних богацтв, тепер отви-
рає зрозуміння для всіх, що бажають вічнього
життя. Єсли ви любите Бога, ви будете слухати
Його приказів і будете вірно голосити добру
новину иншим, що царство прийшло, і що воно
є одинокою надією для світа. Єсли ви любите
вашого ближнього, ви будете радісно звіщати
йому вість правди, щоб і він також приняв бла-
гословенства Божі й став богатим.

ДОВЕРШИТЬ

Ціль Єгови напевно буде цілковито довершена. Господь Єгова каже: "Я бо сказав — і доведу се до кінця." "Слово моє ... довершує те, чого я післав його." (Ісаії 46: 11; 55: 11) Всякий, що має віру в Бога, знає, що Бог сповнить точно те, що Він обіцяв і що нічого не перешкодить Йому. Чому ж тоді хтобудь мавби і на хвилину застановлятися над марними теоріями упавших людей? Лише безумні підуть за людьми, і чинячи се, вони кажуть в своїм серцю: "Нема Бога." "Розумний з розглядом діло робить, а дурний виносить на показ дурноту. Злидні й стид тому, хто нехтує науку, хто ж підклоняється під докір, той буде в шанобі." (Приповість 13: 16, 18) Єсли ви йшли за наукою людською, то Господь тепер докорить вам, звернувши вам увагу на правду, і тоді, єсли ви послухаєте правди, ви можете наслідити великі богацтва, які Він приготовив для тих, що люблять і служать Йому.

Божа воля і замір є виражений в Його Слові

"ХТО ЧУЄ, НЕХАЙ КАЖЕ: ПРИЙДИ!" Сторона 336.

і на той виражений замір сотворіння можуть з довірєм вповати. Для сієї причини Ісус научив своїх послідувателів всегда молитись до Бога: 'Нехай буде воля твоя як в небі так і на землі.' Ся молитва не перешкаджає у виконанню Божого заміру, але тримає ум сотворіння у добрім стані через се, що його почування звернені до Бога і Його царства.

Коли захланність запровадила до бунту проти Бога і до смерти, Єгова виразив свій замір вивести "насіння", котре відродить життя всім тим, що у пробі докажуть їх невинність до Нього. Тим обіцяним насінням є Христос, через котрого Бог сповнить свою обітницю. Кождий член царського дому доказує свою невинність до Бога і тоді входить в богацтва безсмертности і на віки знайдеться з Господом Ісусом Христом. (Одкриття 20: 4) До таких є написано: "Просвідчені очі серця вашого, щоб зрозуміли, ви, що за вповання поклику його, і що за богацтво славного наслідля Його в святих, і що за безмірне величчє сили Його в нас, котрі віруємо подійству привеликої потуги Його." — Ефесян 1: 18, 19.

Перед приходом Господа Ісуса на землю кількох людей відперли Диявола і затримали їх невинність до Бога, і померли у вірі вірними. Імя многих сих людей є подані в одинацятій голові до Жидів. Вскорі сі вірні люди будуть пробуджені зі смерти, встануть совершенними людьми, і будуть "князями" або видимими представителями царства на землі. (Псальма 45: 16; Ісаії 32: 1) Вони наслідять богацтва, і їх богацтва і честь буде тривати вічно, тому що се є замір Єгови.

Бог заявив, що Він сотворив чоловіка для землі, а землю для послушного чоловіка. (Ісаії 45: 12, 18) Земля напевно буде вічним домом для тих, що тепер живуть на землі і докажуть їх невинність до Бога. Сі живучі тепер є суджені найперше, а опісля ті, що померли в незнанню, пробудяться і буде їм дана нагода доказати їх невинність до Бога. Вірні будуть жити вічно й тішитися всіма богацтвами землі, бо так Бог обіцяв. — Йоана 8: 51; 11: 26.

Люди повсюди винують Бога за дозволення зла у світі, і в сім вони миляться, бо вони не знають Божого заміру. Многі кажуть: Чому Бог дозволяє мені терпіти так богато? До таких от сі слова є звернені: "Хто ж се ти, чоловіче, що змагаєшся з Богом? Хиба скажеш зроблене тому, що зробив його: Нащо зробив єси мене так? Коли ж, хотячи Бог показати гнів свій, і явити силу свою, щадив у великому довготерпінню посуди гніва, наготовлені на погибель, і щоб явити богацтво слави своєї на посудинах милости, котрих на перед наготовив на славу." — Римлян 9: 20, 22, 23.

Бог дасть усім людям нагоду вибрати сторону Диявола і вмерти, або сторону Господа, бути вірними Богу, і жити. Який є ваш вибір?

Старайтеся показати себе вірними Богу, пізнати Єгову і Ісуса Христа, тому що се шлях до вічного життя. (2 Тимотея 2: 15) Ворота Божого царства є отворені широко і його вельми великі богацтва уже зачинають бачити люди. Царство прийшло і вскорі знищить усіх, що противлять ся йому. Ті що вповають на обітниці Єгови, знають що се правда. Апостол був один із

вірних, і під натхненням Господа писав про Божий замір знищити всі беззаконники світа. День на знищення лукавої організації Сатани уже прийшов. Отже сей вірний послідуватель Ісуса Христа писав: "Дожидаючи і бажаючи скорого приходу Божого дня, котрого небеса, палаючі, рунуть і первотини, горючі, розтопляться. Нових же небес, і землі нової по обітниці дожидаємо, в котрих правда домує." — 2 Петра 3: 12, 13.

"Нові небеса" складаються з Ісуса Христа і членів Його царської родини. "Нова земля" буде складатися з вірних людей на землі, що будуть представляти Бога, і декотрі із них є згадані в одинацятій голові до Жидів, і сі виконають службу яко видимі володарі. Се не буде "привернення" старих річей. Се буде отворення нових річей яко ж написано: "І чув я голос великий з неба, що глаголав: Ось, оселя Божа з людьми, і домувати ме з ними; а вони будуть Його люди, і сам Бог буде з ними, Бог їх. І обітре Бог усяку сльозу з очей їх; і смерти більше не буде; ані смутку, ані крику, ані труду не буде вже, перве бо минуло. І рече Сидячий на престолі: Ось, усе нове роблю. І рече мені: Напиши; сі бо слова правдиві і вірні." — Одкриття 21: 3-5.

Сповнення сих річей, після Його заміру, принесе цілковите оправдання для імя й слова Бога Єгови. Всі сотворіння пізнають, що Єгова є жерелом і фонтаною всіх богацтв і слави, і всі сотворіння, що будуть послушні Йому, будуть жити і отримають Його благословенства і богацтва, котрими Він їх щедро обдарить, і котрі не принесуть їм смутку. (Приповісті 10: 22) Всі послушні будуть тішитися богацтвами Єгови на

віки й будуть жити в вічнім мирі й щастю. Тоді всякі дихання будуть чтити і славити Всевишнього, котрого єдиного імя —

ЄГОВА.

— Псальма 150.

"ЯК ЗА ДНІВ НОЯ"

Много століть тому назад, Ной, один із Божих свідків, через многі роки остерігав тодішних жителів землі о надходячій катастрофі на тогдашній світ. 'І як за днів перед потопом, їли й пили аж до часу коли Ной увійшов у ковчег, і не розуміли аж потоп забрав їх усіх, так буде в день, коли Син Чоловічий відкриється' перед великою битвою Армаґедону.

Так і тепер через многі роки свідки Єгови були розкинуті по цілім світі, і, як Ной, остерігали людей, що в недалекій будучності нинішне "Християнство" буде цілковито знищене.

Чи ви бажаєте знати як ви можете отримати охорону і пережити той страшний час до того чудового часу життя, свободи й щастя на землі?

Чи ви бажаєте знати, як се страшне знищення людського життя можна погодити із Божою мудрістю й любовю?

Если ви бажаєте мати відповідь на сі питання, і отримати найщасливішу несподіванку в своїм життю, то пишіть за слідуючими книжками з під пера Судді Рутерфорда:

ВСЕСВІТНА ВІЙНА БЛИЗЬКО	НЕБО І ЧИСТИЛИЩЕ
ПРАВИТЕЛЬСТВО, ЗАХОВАННЯ ПРАВДИ, ЧОМУ?	КРІЗА
ХТО ВОЛОДІТЕ МЕ СВІТОМ?	УТЕЧА ДО ЦАРСТВА
СПРАВЕДЛИВИЙ ВОЛОДАР	ЦАРСТВО, НАДІЯ СВІТА
НЕТЕРПИМІСТЬ	ВІЙНА ЧИ МИР, ЩО?
ДРУГИЙ ПРИХІД ХРИСТА	ОСТАННІ ДНІ
ПЕКЛО, ЩО ВОНО Є?	ДЕ ЗНАХОДЯТЬСЯ ПОМЕРШІ

Кожда із повисших книжечок обнимає поверх 60 сторін, містить чудовий матеріял для думаючих людей, і кожда коштує 5 ц., або шість за 25 ц. Пересилку оплачуємо самі. Пишіть на понизшу адресу:

Watch Tower, 117 Adams St., Brooklyn, N.Y.

CANADA: 40 Irwin Avenue, Toronto 5, Ontario

ПРАВИТЕЛЬСТВО

Єсли ви бажаєте побачити правительство котре запевнить людям мир, добробут й радість, ся книжка розтішить ваше серце. Єсли ви інтересуетесь політичними справами, то ся книжка застановить вас. Через століття чоловіки поривались установити добре правительство котреб задоволило бажання добрих людей. Тепер признаються, що всякі такі старання невдались принести таких овочів, навіть коли священники, богатері й політикери робили старання поодинокo й сполучено, завести правительство котреб принесло добробут.

Правительство про котре ся книжка описує є пророковане в Слові Божім, а Слово Його в сім томі є взяте яко авторітет всякого речення. Всі люди повинні пильно інтересуватись добрим правительством. Ся книжка просвітить кождого читача, тому що вона містить правду.

ПРАВИТЕЛЬСТВО містить 368 сторін. Прекрасно ілюстрована в повній барві, оправлена в жовтій-полотняній оправі. Заголовок книжки є витиснений золотими буквами. Книжку висилаємо денебудь за 25 ц. Пересилку ми оплачуємо.

В Америці адресуйте на адресу:

WATCH TOWER, 117 ADAMS ST., BROOKLYN, N. Y.

В Канаді: 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario.

ПРИГОТОВЛЕННЯ

Написав

Суддя Й. Ф. Рутерфорд

Знаючи наперед що прийде час коли всьо твориво мусить вибрати йти слідами Сатани й умерти або бути послушним Єгові й жити, Всевишний причинив щоб запис його заміру був написаний. Для сеї роботи писання Він ужив людей вірних й послушних котрі все були послушні Йому. Один із таких святих пророків ужитих, був Захарія. Його пророцтво показує стежку пімсти Єгови проти противничої організації й певну смерть всіх що стають проти Бога. Тоді наступає описання війни такої страшної яка ще ніколи не була й не буде більше. Се вже буде кінець війнів. Тоді настане час миру й достатку котрий то стан останеться на землі на віки.

ПРИГОТОВЛЕННЯ принесе вам мир й задоволення. Ся книжка поміщує 385 сторін, містить много значучих кольорових образків котрі ілюструють зміст книжки. Книжка є оправлена в тверді оправи й напись її є видрукована красними золотими буквами. Денебудь, ми вишлемо сю книжку за 25 ц. Пересилку ми оплачуємо.

Watch Tower, 117 Adams St., Brooklyn, N.Y.

В Канаді: 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario

"ЩО ТАКЕ ПРАВДА?"

Є важне питання, поставлене римським управителем століття тому назад, і сьогодня знаходить відгомін у серцях і на устах многих мілліонів, котрі шукають світла між релігійним замішанням у "Християнстві.

Многі мілліони із них знайшли задоволяючу відповідь на се старинне питання у книжках Судді Рутерфорда. До тепер розійшлось поверх 200 мілліонів примірників із сих книжок у шістьдесятьох ріжних мовах, і ся церкуляція побільшається чим раз більше.

Ставайте і ви в ряди сієї величезної громади, що знайшла відповідь на се питання, і нарешті знайшла вихід із темряви на волю! Посилайте за котроюбудь або за всіма слідуючими книжками:

ГАРФА БОЖА	ПРИМИРЕННЄ
ВИЗВОЛЕННЯ	ПРАВИТЕЛЬСТВО
СОТВОРІННЄ	ПРИГОТОВЛЕННЄ

БОГАЦТВО

Всі сі книжки написав Суддя Рутерфорд. В полотняній оправі, кожда обнимає поверх 325 сторін, і на кождій є золота напись і містить кольорові образки. Одна коштує 25 ц., або всі за $1.75 з пересилкою.

Шліть належитість до:

Watch Tower, 117 Adams St., Brooklyn, N.Y.

В Канаді: 40 Irwin Avenue, Toronto 5, Ontario

ДЛЯ ЗАННЯТИХ ЛЮДЕЙ

Більше чим сімдесять пять з найголовнійших темів Судді Рутерфорда, пояснюючи много ріжних запитів були зібрані і поміщені в шістьнайцять малих книжечках. Кожда ся книжечка має красно кольоровану паперову оправу.

Кожду із тих темів, або відповідей на певне питання, можна перечитати в пятнайцять мінут часу. Коли перечитаєте одну із сих промов, то більше будете мати задоволення й поучення за тих пятнайцять мінут чим ви би могли отримати через читання Біблії самі за один рік.

Подаємо тут заголовки шістьсих книжечок:

ВСЕСВІТНА ВІЙНА БЛИЗЬКО — КРІЗА

СПРАВЕДЛИВИЙ ВОЛОДАР — РОЗДІЛЕННЯ ЛЮДЕЙ

НЕТЕРПИМІСТЬ — АНГЕЛИ

Шість сих книжечок разом ви можете собі набути через офірованння маленької суми 25 ц. Гроші котрі ви присилаєте йдуть на друкованння більше таких книжечок, щоб й инші люди доброї волі могли отримати потіху й радість через читання такої начасі науки й новинн. Єсли бажаєте набути лише одну книжечку, то се можете зробити через засилання лише 5ц. Пересилку ми оплачуємо самі.

Всякі замовленння в сім краю шліть до:

The Watch Tower, 117 Adams St., Brooklyn, N. Y.

В Канаді до: 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario

ВАШІ ЧАСОПИСИ Й ВСЯКІ ЖУРНАЛИ ВІДМОВИЛИСЬ

видавати одиноку добру новину яка тепер є для вас — або з найліпшого погляду вістів, з погляду правди — або найбільший визов перед творивом й перед вашим життєм й триваючім задоволенню й радістю — або факти тепер істнуючі про НОВЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО котре Бог небес й землі тепер увів для "людей доброї волі" й від котрого всякі несовершенні правительства мусять перейти.

ЗОЛОТИЙ ВІК

котрий виходить в Анґлійській, Польській й инших мовах, датує свій початок зараз по народженню того нового правительства. Коли ж Вартова Башта є журналом котрий розбирає лише річи Писань, то Золотий Вік є журналом котрий покриває всякі річи котрі діються на світі тепер, а найважнійше тій річи котрі світські журнали й часописі перевертають або цензорують або цілковито стримують, т. є, правдиву сторону новини, а найважнійше вість про царство Боже, його роботу тепер й його благословеньства для людства й про Диявольську орґанізацію котра противиться йому. Золотий Вік виходить два рази на місяць. Нема ані одного параґрафа котрий би не був інтересуючим. Складається із 32 сторін. В сторонах сього журнала все поміщуються найголовнійші промови Судді Рутерфорда. Сей журнал не є контрольований жадною частю торговельно-релігійної орґанізації.

В Америці $1.00; в инших краях $1.25

Адресуйте:

Watch Tower, 117 Adams St., Brooklyn, N.Y.

CANADA: 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario

НЕ МІСТИТЬСЯ В ЖАДНИХ КНИЖКАХ

БІБЛІЙНІ Пророцтва так скоро відкриваються тепер, що се неможливо успіти помістити їх у книжках виданних через Товариство Вартової Башти.

ОДНАК ВИ МОЖЕТЕ дістати їх вияснення в одинокім журналі свого рода під назвою:

ВАРТОВА БАШТА

Сей журнал не поміщує жадних оголошень, ані не входить у жадний спір політичний, економічний або релігійний.

Сей журнал стоїть за Бога Єгову і Його Правительство під Ісусом Христом. На його сторінках є поміщені пояснення пророцтв з св. Письма на що прийшов час для научения, потішення і провідництва всіх тих, що стали по стороні Бога й Його Сина, Правильного Володаря Світа.

Сей журнал виходить раз в місяці, обнимає 16 сторін друку, зміст його є писаний Суддею Рутерфордом, котрий є знаний як міжнародний авторітет у поясненню Біблії й правительственних питань. Предплата на рік коштує $1.00 в Америці, в инших краях $1.50. Для "бідних в Господі" пишіть по условини.

Пишіть на адрес:

Watch Tower, 117 Adams St., Brooklyn, N.Y.

В Канаді: 40 Irwin Avenue, Toronto 5, Ontario

The Headquarters of the

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

and the International Bible Students Association

are located at

117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

Address of the Society's branches in other countries:

Argentina,	Calle Cramer 4555,	Buenos Aires
Australia,	7 Beresford Rd.,	Strathfield, N.S.W.
Belgium,	66 Rue de l'Intendant,	Brussels
Brazil,	Av. Celso Garcia 951,	Sao Paulo
British Guiana,	Box 107,	Georgetown, Demerara
Canada,	40 IrwinAve.,	Toronto 5, Ont.
Chile,	Avda. Buenos Aires 80, (Blanqueado)	Santiago
China,	Box 1903,	Shanghai
Czechoslovakia,	Tylova ul. 16,	Praha-Smichov
Denmark,	Sondre Fasanvej 54,	Copenhagen-Valby
England,	34 Craven Terrace,	London, W. 2
Estonia,	Suur Tartu - Maantee 72-3,	Tallinn
Finland,	Vainamoisenkatu 27,	Helsinki
France,	129 Faubourg Poissonniere,	Paris IX
Germany,	Fuchsberg 4/7,	Magdeburg
Greece,	Lombardou 44,	Athens
Hawaii	1228 Pensacola St.,	Honolulu
India,	49 Colaba Rd.,	Bombay 5
Jamaica, B.W.I.,	151 King St.,	Kingston
Japan,	58 Ohkubo, 4-Chome,	Suginamiku, Tokyo
Java,	Post Box 59,	Batavia Centrum
Latvia,	Cesu Iela 11 Dz. 25,	Riga
Lithuania,	Aukštaičių g-ve 8, b. 1,	Kaunas
Luxemburg,	37 Eicherberg,	Luxemburg
Mexico,	Calzada de Melchor Ocampo 71,	Mexico, D.F.
Netherlands,	Camplaan 28,	Heemstede
New Zealand,	Box 252,	Wellington
Norway,	Inkognitogaten 28, b.,	Oslo
Philippine Islands,	1132 Rizal Ave.,	Santa Cruz, Manila
Poland,	Rzgowska ul. 24,	Lodz 7
Rumania,	Str. Crisana No. 33,	Bucuresti 2
South Africa,	Boston House,	Cape Town
Spain,	Calle de Cadarso 11,	Madrid
Straits Settlements,	Post Box 566,	Singapore
Sweden,	Luntmakaregatan 94,	Stockholm
Switzerland,	Allmendstrasse 19,	Berne
Trinidad, B.W.I.,	Box 194,	Port of Spain
West Africa,	71 Broad St., Box 695,	Lagos, Nigeria
Yugoslavia,	Visegradska ul. 15,	Beograd

Please write direct to the Watch Tower Bible & Tract Society at the above addresses for terms on our literature in those countries. Some of our publications are printed in 73 languages.